

5. ULUSLARARASI EGE SOSYAL BİLİMLER LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ KONGRESİ

*5th INTERNATIONAL CONGRESS OF
EGE SOCIAL SCIENCES
GRADUATE STUDENTS*

*14-15 Mayıs / May
2026, İzmir*

ÖZETLER
ABSTRACTS

EGE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

**5. ULUSLARARASI
EGE SOSYAL BİLİMLER
LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ KONGRESİ**
*5th INTERNATIONAL CONGRESS OF
EGE SOCIAL SCIENCES
GRADUATE STUDENTS*

*14 – 15
MAYIS / MAY
2026*

**ÖZETLER
ABSTRACTS**

EDİTÖRLER / EDITORS

**Doç. Dr. Nagihan BAYSAL YURDAKUL
Doç. Dr. Kadir ALBAYRAK
Arş. Gör. Dr. Ender ÖZBAY**

5. ULUSLARARASI
EGE SOSYAL BİLİMLER LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ KONGRESİ
(14–15 MAYIS 2026)
BİLDİRİ ÖZETLERİ

5th INTERNATIONAL CONGRESS OF EGE
SOCIAL SCIENCES GRADUATE STUDENTS
(MAY 14–15, 2026)
ABSTRACTS

EDİTÖRLER / EDITORS

Doç. Dr. Nagihan BAYSAL YURDAKUL

Doç. Dr. Kadir ALBAYRAK

Arş. Gör. Dr. Ender ÖZBAY

ISBN

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınları - No. 13

Haziran 2026, İzmir

Bildiri Özetleri Kitabı Grafik Tasarımı, Dizgi ve Mizanpajı: Dr. Ender ÖZBAY

Kapak / Afiş & Program Kitapçığı Tasarım ve Uygulaması: Melikşah AKTÜRK

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun
16.06.2026 tarihli ve 24/85sayılı kararı uyarınca yayınlanmıştır.

© Bu kitabın yayın hakları Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'ne aittir. Yazarlar çalışmalarını 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 21, 22, 23, 24 ve 25. maddelerine göre işleme, yayından kaynaklanan çoğaltma, yayma, temsil, ve işaret/ses ve/veya görüntü nakline yarayan araçlarla umuma iletim haklarını Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'ne devretmiş sayılırlar. Bildiri özetlerinin etik ve hukuki konular ile yazım-dil özeni bağlamındaki sorumluluklar yazarlara; kitapçığın yayıncılık ilkeleri ile bilimsel/akademik standartlara uygun tanzimi, kurgusu konusundaki sorumluluklar editörlere aittir.

KONGRE ONUR KURULU

Prof. Dr. Musa ALCI
(Ege Üniversitesi Rektörü)

Prof. Dr. Murat BOYACI
(Ege Üniversitesi Rektör Yardımcısı)

Prof. Dr. Burcu TÜRKCAN
(Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü)

KONGRE DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Burcu TÜRKCAN
(Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü)

Doç. Dr. Nagihan BAYSAL YURDAKUL
(Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdür Yardımcısı)

Doç. Dr. Kadir ALBAYRAK
(Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdür Yardımcısı)

Arş. Gör. Dr. Ender ÖZBAY
(Sosyal Bilimler Enstitüsü, Akademik Yayın, Veri Yönetimi
ve Analizi Birimi)

Başak AKKUŞ
(Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrenci Temsilcisi)

Melikşah AKTÜRK
(Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrencisi)

BİLİM KURULU / SCIENTIFIC BOARD

Prof. Dr. Abdullah TEMİZKAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Ali Maruf ALASKAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Atilla SİLKÜ – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Aykut LENGER – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Bekir Zakir ÇOBAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Burcu ARACIOĞLU – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Cem GÜZELOĞLU – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Cumhuriyet TANRIVER – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Füsün TOPSÜMER – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Günay Serap TEKİNSAV SÜTCÜ – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Güzelya XAZIYEVA – Kazan Devlet Kültür Enstitüsü – Tataristan

Prof. Dr. Hatice ŞİRİN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Hüseyin CEVİZOĞLU – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. İbrahim ŞAHİN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Kirami ÖLGEN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Lale DOĞER – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Lale KABADAYI – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Metin EKİCİ – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Muvaffak DURANLI – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Nahit Erdem KÖKER – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Nilgün AVCI – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Nuran EROL IŞIK – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Nuri KARAKAŞ – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Özge GÜLBAY – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Saniye UYSAL ÜNALAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Sema ERKAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Sinem ÜNALDILAR – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Sinem YEYGEL ÇAKIR – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Şadiye DENİZ – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Şerife ÇAĞIN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Vagif SULTANLI – Bakü Devlet Üniversitesi – Azerbaycan

Prof. Dr. Vefa KURBAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Yüksel EKINCI – FH Bielefeld University of Applied Sciences –
Almanya

Prof. Dr. Zerrin KURTOĞLU ŞAHİN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Ziyet ÖNDOĞAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Cihan ÖZGÜN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Hatice TOZUN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Olcay PULLUKÇUOĞLU YAPUCU – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Nevin YILDIRIM KOYUNCU – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Faruk YÜCEL – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Aylin Ümit ERDEM OTMAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Vehbi GÜNAY – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Allahyar MURADOV – Azerbaycan Milli İlimler Akademisi

Doç. Dr. Aygül UÇAR – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Eda ER – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Elçin DOĞAN GÜRBÜZER – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Jazira AGABEKIZI – Nursultan Nazarbayev Üniversitesi –
Kazakistan

Doç. Dr. Neriman HASAN – Constanta Ovidius Üniversitesi – Romanya

Doç. Dr. Özgen KÜÇÜKGÖKÇE – Ege Üniversitesi

Doç. Dr. Özge Erdölek Kozal – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Sarbinaz UTEGENOVA – Karakalpak Devlet Üniversitesi –
Özbekistan

Doç. Dr. Tokhirov EZOZBEK – Taşkent Devlet Üniversitesi – Özbekistan

Doç. Dr. Yasemin ZENGİN KARAIBRAHİMOĞLU–University of Gröningen–
Hollanda

Doç. Dr. Yılmaz ÖKSÜZ – Ege Üniversitesi – Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Oğuzhan Şemseddin YAĞMUR – Ege Üniversitesi – Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Samet Can CURKAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Kazım UZUN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Sinan PAKSOY – Ege Üniversitesi – Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Semih ÇINAR – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Serkan ACAR – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Damla İŞBİLEN – Ege Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Semih SALMAN – Ege Üniversitesi – Türkiye

İÇİNDEKİLER

Program I

Kongre Sunusu

Prof. Dr. Burcu TÜRKCAN XXV

BİLDİRİ ÖZETLERİ

KISITLI BİR DİNAMİK SİSTEMDE İŞGÜCÜ VE KİRLİLİK STOKU
OPTİMİZASYONU

*OPTIMIZATION OF WORKFORCE AND POLLUTION STOCK IN A
CONSTRAINED DYNAMIC SYSTEM*

Melikşah AKTÜRK 1-2

THE IMPACT OF EXCHANGE RATE VOLATILITY ON TURKISH
EXPORT PERFORMANCE: A COMPARATIVE PANEL DATA
ANALYSIS

İlgin Zeynep ALHAN 3

KRİZ DÖNEMLERİNDE DİJİTAL HİKÂYE ANLATIMININ
KURUMSAL İTİBAR VE GÜVEN YÖNETİMİNE KATKISI

*THE ROLE OF DIGITAL STORYTELLING IN MANAGING CORPORATE
REPUTATION AND TRUST DURING CRISIS PERIODS*

Fidan ALİYEVA 4-5

KÜLTÜREL MİRASIN GELECEĞİ: YAPAY ZEKA VE
DİJİTAL İKİZ ARAÇLARININ KULLANIMI ÜZERİNE BİR
DEĞERLENDİRME

*THE FUTURE OF CULTURAL HERITAGE: AN ASSESSMENT OF THE
USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND DIGITAL TWIN TOOLS*

Derman ALPAY & Hatice TOZUN 6-7

EKŞİ HÖYÜK HAYVAN KABARTMALI SERAMİKLER

NEOLITHIC ANIMAL RELIEF POTTERY FROM EKŞİ HÖYÜK

Merve ALTIN 8-9

ENERJİDE DIŞA BAĞIMLI OECD ÜLKELERİNDE YENİLENEBİLİR
ENERJİ ÜRETİMİNİN BELİRLEYİCİLERİ: BİR PANEL VERİ
ANALİZİ

*DETERMINANTS OF RENEWABLE ENERGY PRODUCTION IN ENERGY
DEPENDENT OECD COUNTRIES: A PANEL DATA ANALYSIS*

Emre Umut ARICA 10-11

ANTONIO CANOVA'NIN MİTOLOJİK KONULU HEYKELLERİ

THE MYTHOLOGICAL SCULPTURES OF ANTONIO CANOVA

Dilara AVŞAR 12-13

İHA/SİHA TEKNOLOJİLERİNİN YAYILMASI BAĞLAMINDA
ŞİDDETİN ÖZNE KRİZİ: DEVLET DIŞI AKTÖRLER VE
POST-HUMAN SAVAŞ

*THE CRISIS OF THE SUBJECT OF VIOLENCE IN THE CONTEXT OF
THE PROLIFERATION OF UAV/UCAV TECHNOLOGIES: NON-STATE
ACTORS AND POSTHUMAN WARFARE*

Ahmet Sinan AYDOS 14-15

SMYRNA/İZMİR KAZILARI'NDA ELE GEÇEN AMPHORA
MÜHÜRLERİ

AMPHORA STAMPS FOUND IN THE SMYRNA/IZMIR EXCAVATIONS

Hıdır Ali AYTEMÜR 16-17

12 ADALAR'IN İTALYA'DAN YUNANİSTAN'A DEVRİ

THE TRANSFER OF THE DODECANESE FROM ITALY TO GREECE

Tuğyan Deniz BAKAN 18-19

PSİKANALİTİK BİR GÖSTERGE OLARAK KRAVAT: GÜNDELİK
YAŞAMIN PSİKOPATOLOJİSİ BAĞLAMINDA İNSAN TABİATINI
ANLAMAK

*THE NECKTIE AS A PSYCHOANALYTIC SIGNIFIER: UNDERSTANDING
HUMAN NATURE WITHIN THE CONTEXT OF THE PSYCHOPATHOLOGY
OF EVERYDAY LIFE*

Gül BAYRAM 20-21

GÜNEYBATI ASYA'DA GEÇ EPİ-PALEOLİTİK VE ÇANAK
ÇÖMLEKSİZ NEOLİTİK A EVRESİ'NDE HAYVAN RİTÜELLERİ
*ANIMAL RITUALS IN THE LATE EPIPALEOLITHIC AND PRE-
POTTERY NEOLITHIC A PERIOD IN SOUTHWEST ASIA*

Mahri BEGMYRADOVA 22-23

KALDOR'UN BÜYÜME YASALARININ TÜRKİYE İBBS
DÜZEY-2 BÖLGELERİNDE SINANMASI: MEKANSAL PANEL
VERİ ANALİZİ (2010-2023)

*TESTING KALDOR'S GROWTH LAWS IN TÜRKİYE'S NUTS-2
REGIONS: A SPATIAL PANEL DATA ANALYSIS (2010-2023)*

Ayşegül BİLGE 24-25

THE WESTERN BALKANS IN THE EUROPEAN UNION'S
ENLARGEMENT POLICY: TENSIONS BETWEEN NORMATIVE
DISCOURSE AND POLITICAL PRACTICE

İlkin Doğa BİLGİÇ 26

EKOKOREOLOJİ BAĞLAMINDA EGE BÖLGESİ TÜRK HALK
OYUNLARINDA BEDEN VE ÇEVRE İLİŞKİSİ

*BODY AND ENVIRONMENT RELATIONSHIPS IN AEGEAN REGION
TURKISH FOLK DANCES IN THE CONTEXT OF ECOCHOREOLOGY*

Selvi Gizem BİRMO 27-28

ÇOK KATMANLI BATIK ALANLARININ KRONOLOJİSİNİN
OLUŞTURULMASI

*ESTABLISHING THE CHRONOLOGY OF MULTILAYERED SHIPWRECK
SITES*

Yağmur BOZKURT 29-30

BAĞIMSIZLIK SONRASI KAZAKISTAN EKONOMİSİNİN İKTİSADİ
DÖNÜŞÜMÜ VE POLİTİK EKONOMİ PERSPEKTİFİNDEN ANALİZİ

*ECONOMIC TRANSFORMATION OF KAZAKHSTAN AFTER INDEPENDEN-
CE AND ANALYSIS FROM A POLITICAL ECONOMY PERSPECTIVE*

Umutcan BULİÇ 31-32

DOĞU VE GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGELERİNDE ERKEN
TUNÇ ÇAĞI TAŞ SANDIK MEZAR GELENEĞİ

*THE TRADITION OF STONE CIST GRAVE DURING THE EARLY
BRONZE AGE IN EASTERN AND SOUTHEASTERN ANATOLIA*

Uğur CEYLAN 33-34

RHYTHMS OF HETEROTOPIA: A FOUCAULDİAN READING OF
BRIAN FRIEL'S DANCING AT LUGHNASA

Yaren Damla COŞKUN 35

AKDENİZ'DE DENİZCİLİĞİN YAPISAL COĞRAFYASI

*THE STRUCTURAL GEOGRAPHY OF MARITIME ACTIVITIES IN
THE MEDITERRANEAN*

Berkay ÇAĞLAR 36-37

KAZAK YAZAR DUWLAT İSABEKOV'UN 'QARGIN' ROMANINDA
DEĞERLER EĞİTİMİ

*VALUES EDUCATION IN THE NOVEL 'QARGIN' BY KAZAKH WRITER
DUWLAT ISABEKOV*

Baransel ÇAYAN 38-39

SOHBET ROBOTLARINA YÖNELİK TÜKETİCİ TUTUMLARI:
KAVRAMSAL BİR MODEL ÖNERİŞİ

*CONSUMER ATTITUDES TOWARDS CHAT ROBOTS: A
CONCEPTUAL MODEL PROPOSAL*

Arzu ÇELİK DEMİRYAPAN & Ali Emre AYDIN 40-41

GEÇ CUMHURİYET DÖNEMİ'NDE İTALYA YARIMADASINDA
ÜRETİLEN AMPHORA TİPALLERİ

*AMPHORA STOPPERS PRODUCED IN THE ITALIAN PENINSULA
DURING THE LATE REPUBLICAN PERIOD*

Ece ÇELİK 42-43

GEÇ ANTİK ÇAĞ ANADOLU'SUNDA MEYDANA GELEN KİTLİK
OLAYLARININ SOSYAL SONUÇLARI

THE SOCIAL CONSEQUENCES OF FAMINE IN LATE ANTIQUE ANATOLIA

Selmanur ÇELİK 44-45

ONE CURVE, MANY REALITIES: THE VALIDITY OF THE PHILLIPS CURVE ACROSS GENDER AND EDUCATION IN TÜRKİYE Selin ÇELİKOĞLU	46
JURA SOYFER IM TÜRKISCHEN LITERATURSYSTEM: EINE ÜBERSETZUNGSWISSENSCHAFTLICHE ANALYSE <i>JURA SOYFER IN THE TURKISH LITERARY SYSTEM: A TRANSLATION STUDIES PERSPECTIVE</i> Orkun DALKILIÇ	47-48
İZLEYİCİ BELLEĞİNDE FİMLERİN YENİDEN KURULUMU <i>THE RECONSTRUCTION OF FILMS IN THE VIEWER'S MEMORY</i> Burhan DEMİR	49-50
HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR'IN GÜLYABANI ROMANINDAKİ KIYAFETLERİN OLAY ÖRGÜSÜNE KATKISI <i>THE CONTRIBUTION OF CLOTHING TO THE PLOT IN HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR'S NOVEL GULYABANI</i> Zeynep Mine DEMİR	51-52
KÜÇÜK ASYA'DA ELİTLERİN KENT VE YÖNETİM İÇİN ÖNEMİ <i>THE IMPORTANCE OF ELITES FOR THE CITY AND ADMINISTRATION IN ASIA MINOR</i> Recep DÖNMEZ	53-54
DIJİTALLEŞME VE BEŞERİ SERMAYENİN ÇEVRESEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: AVRUPA BİRLİĞİ ÜLKELERİ İÇİN MEKÂNSAL BİR ANALİZ <i>THE IMPACT OF DIGITALIZATION AND HUMAN CAPITAL ON ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY: A SPATIAL ANALYSIS FOR EUROPEAN UNION COUNTRIES</i> Merve Nimet ERKURT	55-56
EMTİA VADELİ İŞLEM PİYASALARINDA ZAYIF FORM ETKİNLİĞİNİN MAKİNE ÖĞRENMESİ İLE TAHMİNLENMESİ <i>PREDICTING WEAK FORM EFFICIENCY IN COMMODITY FUTURES MARKETS USING MACHINE LEARNING</i> Muhammet Ali EROLTU & Sevinç GÜLER ÖZÇALIK	57-58
ATATÜRK DÖNEMİ TÜRK-ARNAVUT İLİŞKİLERİ: TARİHSEL SÜREÇ, DİPLOMATİK KRİZLER VE STRATEJİK YAKLAŞIMLAR <i>TURKISH-ALBANIAN RELATIONS DURING THE ATATÜRK ERA: HISTORICAL PROCESS, DIPLOMATIC CRISES, AND STRATEGIC APPROACHES</i> Faize ESKİN	59-60

KÜLTÜREL ALANLARDA YAPAY ZEKÂ VE ANLATI ÜRETİMİ: ESER TANITIM METİNLERİNİN KUŞAKLARARASI ALIMLANMASI ÜZERİNE TEORİK BİR ÇERÇEVE <i>ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND NARRATIVE PRODUCTION IN CULTURAL SPACES: A THEORETICAL FRAMEWORK ON GENERATIONAL PERCEPTION OF INTERPRETIVE TEXTS</i>	
Meltem EZER	61-62
TÜRKİYE’DE YAPILAN ÇALIŞMALAR KAPSAMINDA TASAVVUFUN MODERN PSİKOLOJİYE KATKILARI: TEORİK VE ELEŞTİREL BİR ANALİZ <i>THE CONTRIBUTIONS OF SUFISM TO MODERN PSYCHOLOGY IN THE CONTEXT OF STUDIES CONDUCTED IN TURKEY: A THEORETICAL AND CRITICAL ANALYSIS</i>	
Beyzanur GENCER	63-64
GEDİKKAYA MAĞARASI PALEOLİTİK DÖNEM FAUNASININ ARKEOZOOLÖJİK ANALİZİ: TAKSONOMİK ÇEŞİTLİLİK VE ÇEVRE-İNSAN ETKİLEŞİMİ <i>ARCHAEOZOOLOGICAL ANALYSIS OF THE PALEOLITHIC AND EPIPALEOLITHIC FAUNA OF GEDIKKAYA CAVE: TAXONOMIC DIVERSITY AND HUMAN-ENVIRONMENT INTERACTION</i>	
Tugay GÜMÜŞ & Can Yümni GÜNDEM	65-66
THE EFFECTS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE USAGE ON CORPORATE GOVERNANCE: AN EVALUATION IN TERMS OF FUNDAMENTAL PRINCIPLES	
Seyyed Mansour HEDAYATI	67
CADI AĞACI VE YÜRÜMEK ROMANLARINDAKİ ANA KADIN KARAKTERLERDE TOPLUMSAL CİNSİYET SORUNU VE KADINLIK DURUMLARI KARŞILAŞTIRMASI <i>A COMPARISON OF GENDER ISSUES AND THE CONDITION OF WOMANHOOD IN THE FEMALE PROTAGONISTS OF THE NOVELS CADI AĞACI AND YÜRÜMEK</i>	
Demet İPEK	68-69
KÜLTÜR ELÇİSİ TÜRKÜLERİN MODERN SANATTA YENİDEN İŞLENMESİ: ÇANAKKALE TÜRKÜSÜ VE ARIRANG <i>CULTURAL AMBASSADOR THE REINTERPRETATION OF TURKISH FOLK SONGS IN MODERN ART: THE ÇANAKKALE FOLK SONG AND ARIRANG</i>	
Merve İRİYARI	70-71
TÜRKİYE’DE ÖZELLEŞTİRME UYGULAMALARI VE MANİSA PAMUKLU MENSUCAT FABRİKASI ÖRNEĞİ <i>PRIVATIZATION PRACTICES IN TURKEY AND THE CASE OF MANISA COTTON TEXTILE FACTORY</i>	
Duygu KABATAŞ	72-73

BLACK DADA NIHILISMUS: A REBELLION AGAINST WHITE
STRUCTURES IN AMIRI BARAKA'S POETRY

Hüseyin Onur KAPLAN 74

SANAT TURİZMİNDE ESTETİK DENEYİM VE REHBERLİK:
ARKAS ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME
*AESTHETIC EXPERIENCE AND GUIDING IN ART TOURISM: AN
EVALUATION THROUGH THE CASE OF ARKAS*

Arda E. KARABACAK SÜĞLÜN & Elçin DOĞAN GÜRBÜZER 75-76

KAYIP İMGİYİ ÇİZMEK: BELGESEL SINEMADA
ANIMASYONUN KULLANIMI

*DRAWING THE LOST IMAGE: THE USE OF ANIMATION IN
DOCUMENTARY FILM*

Nergis KARADAĞ 77-78

TÜKETİCİ BOYKOTUNUN MOTİVASYONLARINI ANLAMADA
SOSYAL AĞLARIN ROLÜ

*THE ROLE OF SOCIAL NETWORKS IN UNDERSTANDING THE
MOTIVATIONS BEHIND CONSUMER BOYCOTTS*

Duygu KARATAŞ 79-80

DİJİTAL DÖNÜŞÜMDE BENİMSENME ENGELLERİ:
BİBLİYOMETRİK HARİTALAMA VE NLP TABANLI
ANALİTİK SINIFLANDIRMA

*ADOPTION BARRIERS IN DIGITAL TRANSFORMATION: BIBLIOMET-
RIC MAPPING AND NLP-BASED ANALYTICAL CLASSIFICATION*

Dizem KARDEŞ 81-82

SANAL ETKİLEYİCİLERDE ANTROPOMORFİZM BİÇİMLERİ:
ALARA X ÜZERİNE BİR İÇERİK ANALİZİ

*FORMS OF ANTHROPOMORPHISM IN VIRTUAL INFLUENCERS:
A CONTENT ANALYSIS ON ALARA X*

Emir KAVAS 83-84

BINGE WATCHING: EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İZLE-
ME ALIŞKANLIKLARI ÜZERİNE NİCEL BİR ARAŞTIRMA

*BINGE WATCHING: A QUANTITATIVE STUDY ON THE WATCHING
HABITS OF EGE UNIVERSITY STUDENTS*

Firdevs Şevval KAYA 85-86

BULGARİSTAN'DA TÜRKÇE YAYIMLANAN NÖBETTE
DERGİSİNDE TÜRKİYE'DEKİ ŞAIR VE YAZARLARA
YER VERİLMESİNİN EDEBİ VE KÜLTÜREL ETKİLERİ

*THE LITERARY AND CULTURAL IMPACT OF FEATURING TURKISH
POETS AND WRITERS IN THE JOURNAL *NÖBETTE*, PUBLISHED
IN BULGARIAN*

Eda KILIÇ 87-88

DÜYUN-I UMUMIYE'NİN BATI ANADOLU TEŞKİLATI <i>THE WESTERN ANATOLIAN ORGANIZATION OF THE OTTOMAN PUBLIC DEBT ADMINISTRATION</i>	
Alperen KILINÇ	89-90
TRANSATLANTİK GÜVENLİK MIMARISININ DÖNÜŞÜMÜ: DONALD TRUMP DÖNEMİ 1.0 VE 2.0 <i>THE TRANSFORMATION OF THE TRANSATLANTIC SECURITY ARCHITECTURE: DONALD TRUMP ADMINISTRATION 1.0 AND 2.0</i>	
Refikcan KIYAKKAŞ	91-92
OSMANLI-HABSBURG SINIRINDA SÜRGÜN VE İSKÂN POLİTİKALARI: 18. YÜZYIL BANAT ÖRNEĞİ <i>EXILE AND SETTLEMENT POLICIES ON THE OTTOMAN- HABSBURG FRONTIER: THE CASE OF THE 18TH-CENTURY BANAT</i>	
Ayberk KIZILKAYA	93-94
İNSAN-MAKİNE İLETİŞİMİNDE CHATBOTLAR: MÜŞTERİ HİZMETLERİNDE KULLANICI DENEYİMLERİNİN NİTEL ANALIZI <i>CHATBOTS IN HUMAN-MACHINE COMMUNICATION: A QUALITA- TIVE ANALYSIS OF USER EXPERIENCES IN CUSTOMER SERVICE</i>	
Ecem KOÇAKOĞLU	95-96
TÜRK-İSLAM SANATINDA KÂBE MOTİFİNİN GELİŞİMİ <i>THE DEVELOPMENT OF THE KAABA MOTIF IN TURKISH-ISLAMIC ART</i>	
Erke Ozan KÖKTEN	97-98
UNDERSTANDING CURRENT SITUATION OF 'INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE IN NEED OF URGENT SAFEGUARDING': IMPLICATIONS FOR DESTINATION POLICY MAKERS	
Kseniia KULUMBEGOVA & Ozan ATSIZ	99
SOVYET PROPAGANDASINDA AZERBAYCAN KADINI: GELENEKSEL DİNİ KİMLİKTE MODERN SEKÜLER KİMLİĞE GEÇİŞ <i>AZERBAIJANI WOMEN IN SOVIET PROPAGANDA: THE TRANSITION FROM TRADITIONAL RELIGIOUS IDENTITY TO MODERN SECULAR IDENTITY</i>	
Pelşin KURUÇAY	100-101
OSMANLI VE İRAN MİNYATÜR SANATINDA BATILILAŞMA İLE BİRLİKTE DEĞİŞEN KADIN TASVİRİ <i>THE TRANSFORMATION OF FEMALE REPRESENTATION IN OTTOMAN AND IRANIAN MINIATURE ART UNDER THE INFLUENCE OF WESTERNIZATION</i>	
Soheila MAHDİKIA	102-103

GERÇEKLIĞİN EROZYONU: SANALLIK ÇAĞINDA
BILGI, ÖZNE VE TOPLUMUN ÇÖZÜLÜŞÜ

*THE EROSION OF REALITY: THE DISSOLUTION OF KNOWLEDGE,
SUBJECT, AND SOCIETY IN THE AGE OF VIRTUALITY*

Öykü MARASALI 104-105

IULIUS-CLAUDIUS HANEDANI KADINLARI: POLİTİK
GÜÇLERİ VE ROMA İMPARATORLUK SİYASETİ
ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

*THE WOMEN OF THE JULIO-CLAUDIAN DYNASTY: THEIR
POLITICAL POWER AND INFLUENCE ON ROMAN IMPERIAL
POLITICS*

Begüm MARAŞ 106-107

FEMİNİST AKTİVİZM ARACI OLARAK İFŞA VE İPTAL
KÜLTÜRÜ: AHMET KURAL X SİLA GENÇOĞLU
VAKASI ÜZERİNE BİR KATILIMCI SÖZLÜK ANALİZİ

*EXPOSURE AND CANCEL CULTURE AS A TOOL OF FEMINIST
ACTIVISM: AN ANALYSIS OF PARTICIPATORY FORUMS ON THE
AHMET KURAL X SİLA GENÇOĞLU CASE*

Kyra MENGEŞ 108-109

GÜNEYDOĞU ANADOLU PROJESİ'NİN (GAP)
UYGULANDIĞI BÖLGE ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN
İNCELENMESİ

*EXAMINING THE IMPACT OF THE SOUTHEASTERN ANATOLIA
PROJECT (GAP) ON THE IMPLEMENTED REGION*

Emrah ÖRÜM 110-112

MAKÂSİDÜ'Ş-ŞERİA PERSPEKTİFİNDEN MODERN
DOĞUM KONTROL YÖNTEMLERİ

*MODERN BIRTH CONTROL METHODS FROM THE PERSPECTIVE
OF MAQASID AL-SHARIA*

Ömer Faruk ÖZ 113-114

İZMİR'DE ÇIKAN BİR DERGİ: KOVAN

A MAGAZINE PUBLISHED IN IZMIR: KOVAN

Elif Halide ÖZDEM 115-116

STOKASTİK ENVANTER PROBLEMLERİNİN ÇÖZÜMÜNE
YÖNELİK GENETİK ALGORITMA TABANLI BİR OPTİMİZASYON
YAKLAŞIMI

*A GENETIC ALGORITHM-BASED OPTIMIZATION APPROACH FOR
SOLVING STOCHASTIC INVENTORY PROBLEMS*

Bilal ÖZER 117-118

KURUMSAL İLETİŞİM SÜREÇLERİNİN ÇALIŞAN
MOTİVASYONU ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KAMU SEKTÖRÜ
ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA

*THE IMPACT OF CORPORATE COMMUNICATION PROCESSES ON
EMPLOYEE MOTIVATION: A QUALITATIVE RESEARCH ON THE
PUBLIC SECTOR*

Özlem ÖZGÜR & Nilay BAŞOK OKUMUŞ 119-120

ALGORİTMİK TOPLUMDA ROMANTİK İLİŞKİLER:
EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNE
SOSYOLOJİK BİR ANALİZ

*ROMANTIC RELATIONSHIPS IN AN ALGORITHMIC SOCIETY: A
SOCIOLOGICAL ANALYSIS OF EGE UNIVERSITY STUDENTS*

Saadet Burcu ÖZKAN 121-122

YAS SÜRECİNDE BİLİNÇDİŞİ BİR KÜLTÜREL
SÜREKLİLİK OLARAK “DON DEĞİŞTİRME” MOTİFİ

*THE MOTIF OF “METAMORPHOSIS” AS AN UNCONSCIOUS
CULTURAL CONTINUITY DURING THE GRIEVING PROCESS*

Nalan Dilay ÖZKANLI 123-124

BİLİMSEL KEŞİFTEN EMPERYALİST BİLGİYE:
N. M. PRZHEVALSKY’NİN ORTA ASYA SEYAHATLERİ

*FROM SCIENTIFIC EXPLORATION TO IMPERIAL KNOWLEDGE:
N. M. PRZHEVALSKY’S TRAVELS IN CENTRAL ASIA*

Alsu SAGIROVA 125-126

JOHN DEWEY’DE PRAGMATİZM VE EĞİTİM ANLAYIŞI

PRAGMATISM AND EDUCATIONAL PHILOSOPHY IN JOHN DEWEY

Elif SARI 127-128

ÖKOLOGISCHE DISKURSE IN DER POLITIK: EINE
KONTRASTIVE ÖKOLINGUISTISCHE ANALYSE AM
BEISPIEL DEUTSCHLANDS UND DER TÜRKEI

*ECOLOGICAL DISCOURSES IN POLITICS: A CONTRASTIVE
ECOLINGUISTIC ANALYSIS USING THE EXAMPLES OF
GERMANY AND TURKEY*

Ege SARIYILDIZ 129-130

SELFİE KÜLTÜRÜNDE DİJİTAL ÇAĞIN ESTETİĞİ: INSTAGRAM
GÖRSELLERİ ÜZERİNE GÖSTERGEBİLİMSEL BİR ANALİZ

*THE AESTHETICS OF THE DIGITAL AGE IN SELFIE CULTURE: A
SEMIOTIC ANALYSIS OF INSTAGRAM IMAGES*

Selin SAYIN 131-132

KADINA YÖNELİK ŞİDDET İLE COVID-19 VE EKONOMİK
SORUNLAR ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ:
KOCAELİ VE SAKARYA ÜZERİNE 2019-2025 DÖNEMİ İÇİN
UYGULAMALI BİR İNCELEME

*EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN VIOLENCE
AGAINST WOMEN AND COVID-19 AND ECONOMIC PROBLEMS: AN
APPLIED REVIEW ON KOCAELI AND SAKARYA FOR THE 2019-2025
PERIOD*

Şevval SERT 133-134

KIRGIZCA SÖZCÜK YAPIMINDA GRAMATİKAL
CİNSİYETİN İŞARETLENMESİ

*MARKING OF GRAMMATICAL GENDER IN KYRGYZ WORD
FORMATION*

Argen SHABDANOV 135-136

TÜRK BASININDA SENDİKALAŞMA SORUNLARI
UNIONIZATION CHALLENGES IN THE TURKISH PRESS

Ash SOLMAZ 137-140

DOĞAL VE KÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASINDA KÜLTÜR
ROTALARI: ÇEŞME YARIMADASI'NDA PAYDAŞ GÖRÜŞLERİ
ÜZERİNE BİR İNCELEME

*CULTURAL ROUTES IN THE CONSERVATION OF NATURAL AND
CULTURAL HERITAGE: AN EXAMINATION OF STAKEHOLDER
PERSPECTIVES IN THE ÇEŞME PENINSULA*

Ahmet SÜĞLÜN 141-142

GÜNEY KAFKASYA'DA EKSEN KAYMASI: GÜRCİSTAN-AB
İLİŞKİLERİNDEKİ KOPUŞUN BÖLGESEL GÜVENLİĞE ETKİLERİ
*GEOPOLITICAL SHIFT IN THE SOUTH CAUCASUS: THE
IMPLICATIONS OF THE BREAK IN GEORGIA-EU RELATIONS FOR
REGIONAL SECURITY*

İlker SÜNGÜ 143-144

KONSUMGESELLSCHAFT IN MARC-UWE KLINGS
QUALITYLAND

CONSUMER SOCIETY IN MARC-UWE KLING'S QUALITYLAND

Sinan ŞEN 145-146

TATAR AYDINLANMA SÜRECİNDE AYDIN TİPOLOJİSİ:
KURAMSAL YAKLAŞIMLAR VE İLDAR YÜZİYEV'İN
ŞİİRLERİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

*A TYPOLOGY OF INTELLECTUALS IN THE TATAR
ENLIGHTENMENT: A THEORETICAL AND POETIC ANALYSIS
BASED ON THE WORKS OF ILDAR YÜZİYEV*

Merve TANDOĞAN 147-148

SELENDİ İLÇESİ ATLI CİRİT OYUNLARINDA MÜZİK
ÜZERİNE BİR İNCELEME

*AN ANALYSIS ON MUSIC IN SELENDİ DISTRICT CIRIT (MOUNTED
JAVELIN) GAMES*

Ömer Faruk TEFCİ 149-150

AÇIK TOPLUM PENCERESİNDEN BAKIŞ: POPPER'DA POLİTİK
ÖZGÜRLÜKLERİN DEMOKRATİK SİSTEMDE SAĞLANMASI

*A PERSPECTIVE FROM THE OPEN SOCIETY: THE PROVISION OF
POLITICAL FREEDOMS IN POPPER'S DEMOCRATIC SYSTEM*

Vural TURAN 151-152

THE ISLAND VS. THE DOMESTIC INTERIOR: SPACES
OF GENDER FORMATION

Feray VARDAR 153

ASLI ERDOĞAN'IN MAHPUS ÖYKÜSÜNDE BEDEN, LEKE VE
AYNA: KADINLIK DENEYİMİNİN FENOMENOLOJİSİ

*BODY, STAIN, AND MIRROR IN 'MAHPUS': A PHENOMENOLOGICAL
INQUIRY INTO WOMANHOOD*

Eylül YALÇIN 154-155

ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE KÜLTÜREL SERMAYE VE
KİMLİĞİN OLUŞUMU ÇERÇEVESİNDE NECİL KAZIM AKSES

*NECIL KAZIM AKSES WITHIN THE FRAMEWORK OF CULTURAL
CAPITAL AND IDENTITY FORMATION IN CHILDHOOD*

Nüket YAMALI 156-157

KRİTİK MİNERALLERİN FİYAT ŞOKLARININ TÜRKİYE
EKONOMİSİ ÜZERİNE ETKİLERİ: BİR ZAMAN SERİSİ ANALİZİ

*THE EFFECTS OF CRITICAL MINERAL PRICE SHOCKS ON THE
TÜRKİYE ECONOMY: A TIME SERIES ANALYSIS*

Gül Elif YÖNDEM 158-159

SOSYAL ETKİLEŞİMDE BİLİŞSEL KAYMA VE İÇSEL
BİLİNÇ AKIŞININ GÖRSEL TEMSİLİ

*VISUAL REPRESENTATION OF COGNITIVE SHIFT AND INNER
STREAM OF CONSCIOUSNESS IN SOCIAL INTERACTION*

Baha YÜCE 160-163

ÇEVİRİ SOSYOLOJİSİ BAĞLAMINDA MARGARET ATWOOD'UN
“DAMIZLIK KIZIN ÖYKÜSÜ” ADLI ROMANI: ÇEVİRMEN, YA-
YINCI VE OKUR ÖZNELERİNİN ÇEVİRİYE ETKİSİ

*MARGARET ATWOOD'S NOVEL "THE HANDMAID'S TALE" IN
THE CONTEXT OF THE SOCIOLOGY OF TRANSLATION: THE
IMPACT OF TRANSLATOR, PUBLISHER, AND READER AGENTS
ON TRANSLATION*

Yiğit YÜCE 164-165

DIJİTAL ÇAĞDA GRAFİK MİZAH: İNTERNET MİZAHİ
OLAN “MEME” KÜLTÜRÜNÜN SAVAŞ ÜSTÜNDE
ETKİSİ VE DUYARSIZLAŞMA

*GRAPHIC HUMOR IN THE DIGITAL AGE: THE IMPACT OF
“MEME” CULTURE, A FORM OF INTERNET HUMOR, ON WAR
AND DESENSITIZATION*

Cansu YÜKSEL & Cem GÜZELOĞLU 166-167

BURHANIYE KUVA-YI MİLLİYE KÜLTÜR MÜZESİ'NDEKİ
MADENİ TAKILAR

*METAL JEWELRY IN THE BURHANIYE KUVA-YI MILLIYE
CULTURE MUSEUM*

Züleyha TEKİN 168-169

DOĞUM MİTOLOJİLERİ VE DİN

Merve KANTAROĞLU & M. Hanefi PALABIYIK 170

ERKEN DÖNEM İSLAM TARİHİ KAYNAKLARINDA
HALİD B. ZEYD (EBÛ EYYÛB EL-ENSÂRİ)

Burak KÖSE 171

SEMPOZYUMDAN ENSTANTANELER

SNAPSHOTS FROM THE SYMPOSIUM 172

PROGRAM

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

Açış		Opening	10:00-11:15	P A R A L L E L O T U R U M L A R
1. Oturum		Session 1	11:15-12:30	
Öğle Arası		Lunch Break	12:30-13:00	
2. Oturum		Session 2	13:00-14:30	
3. Oturum		Session 3	14:30-16:00	
4. Oturum		Session 4	16:00-17:15	
5. Oturum		Session 5	11:15-12:30	
Öğle Arası		Lunch Break	12:30-13:00	
6. Oturum		Session 6	13:00-14:30	
7. Oturum		Session 7	14:30-16:00	
8. Oturum		Session 8	16:00-17:15	

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

9. Oturum		Session 9	10:00-11:20	P A R A L L E L O T U R U M L A R
10. Oturum		Session 10	11:20-12:50	
Öğle Arası		Lunch Break	12:50-13:20	
11. Oturum		Session 11	13:20-14:50	
12. Oturum		Session 12	14:50-16:20	
13. Oturum		Session 13	10:00-11:20	
14. Oturum		Session 14	11:20-12:50	
15. Oturum		Session 15	12:50-13:20	
Öğle Arası		Lunch Break	13:20-14:50	
16. Oturum		Session 16	14:50-16:20	
17. Oturum		Session 17	10:00-11:20	
18. Oturum		Session 18	11:20-12:50	
19. Oturum		Session 19	12:50-13:20	
20. Oturum		Session 20	13:20-14:50	

Kongremizin yüzyüze yapılacak olan oturumları; Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Konferans salonu ve Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Toplantı Salonu olarak iki farklı mekanda eşzamanlı olarak gerçekleşecektir.

The in-person sessions of our congress will take place simultaneously in two different venues: the Conference Hall of the Institute of Turkish World Studies and the Meeting Hall of the Institute of Turkish World Studies.

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Konferans salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

Açış | Opening

10:00-10:20

Prof. Dr. Burcu Türkcan

Açış Sunumu

10:20-10:40

Prof. Dr. Murat Boyacı

Açış Sunumu

10:40-11:00

Prof. Dr. Musa Alcı (Teşrifler Halinde)

Açış Sunumu

10:40-11:00

Müzik Dinletisi

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Konferans salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

1. Oturum | Session 1

Oturum Başkanı: Prof Dr. Burcu Türkcan

11:15-11:30

Refikcan Kıyakkaş

(Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı)

TRANSATLANTİK GÜVENLİK MİMARİSİNİN DÖNÜŞÜMÜ: DONALD TRUMP DÖNEMİ 1.0 VE 2.0

11:30-11:45

Merve Altın

(Arkeoloji Anabilim Dalı)

Ekşi Höyük Hayvan Kabartmalı Seramikler

11:45-12:00

Alsu Sağırova

(Tarih Anabilim Dalı)

BİLİMSEL KEŞİFTEN EMPERYALİST BİLGİYE:
N. M. PRZHEVALSKY'NİN ORTA ASYA SEYAHATLERİ

12:00-12:15

Vural Turan

(TDAE-SES Anabilim Dalı)

AÇIK TOPLUM PENCERESİNDEN BAKIŞ: POPPER'DA POLİTİK ÖZGÜRLÜKLERİN DEMOKRATİK SİSTEMDE SAĞLANMASI

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Konferans salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

2. OTURUM | SESSION 2

Oturum Başkanı: Melikşah Aktürk

13:00-13:15

Duygu Kabataş

(Tarih Anabilim Dalı)

TÜRKİYE'DE ÖZELLEŞTİRME UYGULAMALARI VE MANİSA
PAMUKLU MENSUCAT FABRİKASI ÖRNEĞİ

13:15-13:30

Ilgın Zeynep Alhan

(İktisat Anabilim Dalı)

THE IMPACT OF EXCHANGE RATE VOLATILITY ON EXPORT
PERFORMANCE: A COMPARATIVE PANEL DATA ANALYSIS OF
TURKISH AND GERMAN MANUFACTURING SECTORS

13:30-13:45

Baha Yüce

(Görsel İletişim Tasarım Anabilim Dalı)

SOSYAL ETKİLEŞİMDE BİLİŞSEL KAYMA VE İÇSEL BİLİNÇ AKIŞININ
GÖRSEL TEMSİLİ

13:45-14:00

Emir Kavas

(Reklamcılık Anabilim Dalı)

SANAL ETKİLEYİCİLERDE ANTROPOMORFİZM BİÇİMLERİ: ALARA X
ÜZERİNE BİR İÇERİK ANALİZİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Konferans salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

3. Oturum | Session 3

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Nagihan Baysal Yurdakul

14:30-14:45

Firdevs Şevval Kaya

(Halkla İlişkiler Anabilim Dalı)

BİNGE WATCHİNG: EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İZLEME ALIŞKANLIKLARI ÜZERİNE NİCEL BİR ARAŞTIRMA

14:45-15:00

Melikşah Aktürk

(İktisat Anabilim Dalı)

KISITLI BİR DİNAMİK SİSTEMDE İŞGÜCÜ VE KİRLİLİK STOKU OPTİMİZASYONU

15:00-15:15

Duygu Karataş

(İletişim Anabilim Dalı)

TÜKETİCİ BOYKOTUNUN MOTİVASYONLARINI ANLAMADA SOSYAL AĞLARIN ROLÜ

15:15-15:30

Merve Nimet Erkurt

(İktisat Anabilim Dalı)

DİJİTALLEŞME VE BEŞERİ SERMAYENİN ÇEVRESEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: AVRUPA BİRLİĞİ ÜLKELERİ İÇİN MEKÂNSAL BİR ANALİZ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Konferans salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

4. Oturum | Session 4

Oturum Başkanı: Ar. Gör. Dr. Ender Özbay

16:00-16:15

Özlem Özgür

(Halkla İlişkiler Anabilim Dalı)

KURUMSAL İLETİŞİM SÜREÇLERİNİN ÇALIŞAN MOTİVASYONU
ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KAMU SEKTÖRÜ ÜZERİNE NİTEL BİR
ARAŞTIRMA

16:15-16:30

M. Ali Eroltu

(Finans Anabilim Dalı)

EMTİA VADELİ İŞLEM PİYASALARINDA ZAYIF FORM ETKİNLİĞİNİN
MAKİNE ÖĞRENMESİ İLE TAHMİNLENMESİ

16:30-16:45

İlker Süngü

(Avrupa Birliği Anabilim Dalı)

GÜNEY KAFKASYA'DA EKSEN KAYMASI: GÜRCİSTAN-AB
İLİŞKİLERİNDEKİ KOPUŞUN BÖLGESEL GÜVENLİĞE ETKİLERİ

16:45-17:00

Yaren Damla Coşkun

(İngiliz D. Ve Ed. Anabilim Dalı)

RHYTHMS OF HETEROTOPIA: A FOUCAULDIAN READING OF
BRIAN FRIEL'S DANCING AT LUGHNASA

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Toplantı salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

5. Oturum | Session 5

Oturum Başkanı: Ar. Gör. Dr. Seçil Öraz Beşikçi

11:15-11:30

Hazal Ayar

(Kültür Varlıklarını K. Anabilim Dalı)

KÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASINDA YAPAY ZEKÂ
TEKNOLOJİLERİNİN KULLANIMI: DİJİTAL BELGELEME, ANALİZ VE
RESTORASYON SÜREÇLERİ ÜZERİNE GÜNCEL BİR
DEĞERLENDİRME

11:30-11:45

Nalan Dilay Özkanlı

(Görsel İletişim Tasarım Anabilim Dalı)

YAS SÜRECİNDE BİLİNÇDİŞİ BİR KÜLTÜREL SÜREKLİLİK OLARAK
"DON DEĞİŞTİRME" MOTİFİ

11:45-12:00

Samet Yıldız

(Tarih Anabilim Dalı)

TÜRK TARİH DERS KİTAPLARINA GÖRE I. DÜNYA SAVAŞI'NDA
AVRUPA CEPHELERİ: GALİÇYA, ROMANYA, MAKEDONYA
CEPHELERİ ÖRNEĞİ

12:00-12:15

Murat Karagöz

(Arkeoloji Anabilim Dalı)

ANTANDROS "YAMAÇ EV" SEKTÖRÜ ROMA VİLLASI:
MİMARİ EVRELER VE REKONSTRÜKSİYON SORUNLARI

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Toplantı salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

6. Oturum | Session 6

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Kadir ALBAYRAK

13:00-13:15

Ege Sarıyıldız

(Alman D.ve Ed. Anabilim Dalı)

ÖKOLOGISCHE DISKURSE IN DER POLITIK: EINE KONTRASTIVE
ÖKOLINGUISTISCHE ANALYSE AM BEISPIEL DEUTSCHLANDS UND
DER TÜRKEI

13:15-13:30

Naciye Merve Mürdük

(Türk Dili ve Ed. Anabilim Dalı)

“EVİN KIZI GİBİ” OLMANIN AĞIRLIĞI: FERHUNDE KALFA
ÖYKÜSÜNDE ATAERKİL PAZARLIK, GÖRÜNMEZ EMEK VE
ERTELENEN BEDEN

13:30-13:45

Cansu Yüksel

(Görsel İletişim Tasarım Anabilim Dalı)

DİJİTAL ÇAĞDA GRAFİK MİZAH: İNTERNET MİZAHİ OLAN “MEME”
KÜLTÜRÜNÜN SAVAŞ ÜSTÜNDE ETKİSİ VE DUYARSIZLAŞMA

13:45-14:00

Fıdan Aliyeva

(İşletme Anabilim Dalı)

KRİZ DÖNEMLERİNDE DİJİTAL HİKÂYE ANLATIMININ KURUMSAL
İTİBAR VE GÜVEN YÖNETİMİNE KATKISI

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Toplantı salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

7. Oturum | Session 7

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Mertcan AKAN

14:30-14:45

Gül Bayram

(Türk Dili ve Ed. Anabilim Dalı)

PSİKANALİTİK BİR GÖSTERGE OLARAK KRAVAT: GÜNDELİK YAŞAMIN PSİKOPATOLOJİSİ BAĞLAMINDA İNSAN TABİATINI ANLAMAK

14:45-15:00

Alperen Kılınc

(Tarih Anabilim Dalı)

DÜYUN-I UMUMİYE'NİN BATI ANADOLU TEŞKİLATI

15:00-15:15

Erke Ozan Kökten

(Sanat Tarihi Anabilim Dalı)

TÜRK-İSLAM SANATINDA KÂBE MOTİFİNİN GELİŞİMİ

15:15-15:30

Umutcan Biliç

(TDAE-SES Anabilim Dalı)

BAĞIMSIZLIK SONRASI KAZAKİSTAN EKONOMİSİNİN İKTİSADİ DÖNÜŞÜMÜ VE POLİTİK EKONOMİ PERSPEKTİFİNDEN ANALİZİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü Toplantı salonu

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

14 Mayıs 2026 (Perşembe) | May 14, 2026 (Thursday)

8. Oturum | Session 8

Oturum Başkanı: Araç. Gör. Gökçe Asena ALTINBAY ERDEM

16:00-16:15

Sudenur Memiő

(Müzık Anabilim Dalı)

Selanık Zurna Ailesine "Cura RE" "Cura Mi" Akortlu Zurnaların Kazandırılması

16:15-16:30

Arzu Çelik Demiryapan

(İşletme Anabilim Dalı)

SOHBET ROBOTLARINA YÖNELİK TÜKETİCİ TUTUMLARI:
KAVRAMSAL BİR MODEL ÖNERİŞİ

16:30-16:45

Zeynep Mine Demir

(Türk Dili ve Ed. Anabilim Dalı)

HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR'IN GULYABANI ROMANINDAKİ
KIYAFETLERİN OLAY ÖRGÜŐÜNE KATKISI

16:45-17:00

Züleyha Tekin

(Türk Sanatı Anabilim Dalı)

BURHANIYE KUVA-YI MİLLİYE KÜLTÜR MÜZESİ'NDEKİ MADENİ
TAKILAR

17:00-17:15

Faize Eskin

(Tarih Anabilim Dalı)

ATATÜRK DÖNEMİ TÜRK-ARNAVUT İLİŞKİLERİ: TARİHSEL SÜREÇ,
DİPLOMATİK KRİZLER VE STRATEJİK YAKLAŞIMLAR

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

9. Oturum | Session 9

Oturum Başkanı:Ar. Gör. Dr. Ender Özbay

10:00-10:15

Argen Shabdanov

(Türk Dili ve Ed. Anabilim Dalı)

KIRGIZCA SÖZCÜK YAPIMINDA GRAMATİKAL CİNSİYETİN İŞARETLENMESİ

10:15-10:30

Selmanur Çelik

(Tarih Anabilim Dalı)

GEÇ ANTIK ÇAĞ ANADOLU'SUNDA MEYDANA GELEN KITLIK OLAYLARININ SOSYAL SONUÇLARI

10:30-10:45

Burhan Demir

(Güzel Sanatlar Anabilim Dalı)

İZLEYİCİ BELLEĞİNDE FİLMLEİN YENİDEN KURULUMU

10:45-11:00

Ömer Faruk Tefçi

(Müzik Anabilim Dalı)

SELENDİ İLÇESİ ATLI CİRİT OYUNLARINDA MÜZİK ÜZERİNE BİR İNCELEME

11:00-11:15

Selvi Gizem Birmo

(Türk Halk Oyunları Anabilim Dalı)

EKOKOREOLOJİ BAĞLAMINDA EGE BÖLGESİ TÜRK HALK OYUNLARINDA BEDEN ve ÇEVRE İLİŞKİSİ

11:15-11:30

İktisat

Emre Umut Arıca

ENERJİDE DIŞA BAĞIMLI OECD ÜLKELERİNDE YENİLENEBİLİR ENERJİ ÜRETİMİNİN BELİRLEYİCİLERİ: BİR PANEL VERİ ANALİZİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

10. Oturum | Session 10

Oturum Başkanı: Melikşah Aktürk

11:50-12:05

Ahmet Süğlün

(Turizm Rehberliği Anabilim Dalı)

DOĞAL VE KÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASINDA KÜLTÜR ROTALARI: ÇEŞME YARIMADASI'NDA PAYDAŞ GÖRÜŞLERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

12:05-12:20

Eda Kılıç

(Türk Dünyası Edebiyatları Anabilim Dalı)

BULGARISTAN'DA TÜRKÇE YAYIMLANAN NÖBETTE DERGİSİNDE TÜRKİYE'DEKİ ŞAİR VE YAZARLARA YER VERİLMESİNİN EDEBİ VE KÜLTÜREL ETKİLERİ

12:20-12:35

Mahri Begmyradova

(Arkeoloji Anabilim Dalı)

GÜNEYBATI ASYA'DA GEÇ EPI-PALEOLİTİK VE ÇANAK ÇÖMLEKSİZ NEOLİTİK A EVRESİ'NDE HAYVAN RİTÜELLERİ

12:35-12:50

Nüket Yamalı

(Müzik Anabilim Dalı)

ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE KÜLTÜREL SERMAYE VE KİMLİĞİN OLUŞUMU ÇERÇEVESİNDE NECİL KAZIM AKSES

12:50-13:05

Meltem Ezer

(Müzecilik)

KÜLTÜREL ALANLARDA YAPAY ZEKÂ VE ANLATI ÜRETİMİ: ESER TANITIM METİNLERİNİN KUŞAKLARARASI ALIMLANMASI ÜZERİNE TEORİK BİR ÇERÇEVE

13:05-13:20

Gül Elif Yöndem

(İktisat Anabilim Dalı)

KRİTİK MİNERALLERİN FİYAT ŞOKLARININ TÜRKİYE EKONOMİSİ ÜZERİNE ETKİLERİ: BİR ZAMAN SERİSİ ANALİZİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

11. Oturum | Session 11

Oturum Başkanı: Başak Akkuş

13:40-13:55

Yağmur Bozkurt

(Arkeoloji Anabilim Dalı)

ÇOK KATMANLI BATIK ALANLARININ KRONOLOJİSİNİN OLUŞTURULMASI

13:55-14:10

Eylül Yalçın

(Türk Dili ve Ed. Anabilim Dalı)

ASLI ERDOĞAN'IN MAHPUS ÖYKÜSÜNDE BEDEN, LEKE VE AYNA: KADINLIK DENEYİMİNİN FENOMENOLOJİSİ

14:10-14:25

Merve Çalışkan

(Türk Dili ve Ed. Anabilim Dalı)

TATAR AYDINLANMA SÜRECİNDE AYDIN TİPOLOJİSİ: KURAMSAL YAKLAŞIMLAR VE İLDAR YÜZİYEV'İN ŞİİRLERİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

14:25-14:40

Ayşegül Bilge

Bölgesel Kalkınma

KALDOR'UN BÜYÜME YASALARININ TÜRKİYE İBBS DÜZEY-2 BÖLGELERİNDE SINANMASI: MEKANSAL PANEL VERİ ANALİZİ (2010-2023)

14:40-14:55

Tuğyan Deniz Bakan

(Tarih Anabilim Dalı)

12 ADALAR'IN İTALYA'DAN YUNANİSTAN'A DEVRİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

12. Oturum | Session 12

Oturum Başkanı: Seren Şen Gözet

15:15-15:30

Berkay Çağlar

(Tarih Anabilim Dalı)

AKDENİZ'DE DENİZCİLİĞİN YAPISAL COĞRAFYASI

15:30-15:45

İ. Doğa Bilgiç

(Avrupa Birliği Anabilim Dalı)

THE WESTERN BALKANS IN THE EUROPEAN UNION'S ENLARGEMENT
POLICY: TENSIONS BETWEEN NORMATIVE DISCOURSE AND POLITICAL
PRACTICE

15:45-16:00

Aslı Solmaz

(Gazetecilik Anabilim Dalı)

UNIONIZATION CHALLENGES IN THE TURKISH PRESS

16:00-16:15

Recep Dönmez

(Tarih Anabilim Dalı)

KÜÇÜK ASYA'DA ELİTLERİN KENT VE YÖNETİM İÇİN ÖNEMİ

16:15-16:30

Dilara Avşar

(Sanat Tarihi Anabilim Dalı)

ANTONIO CANOVA'NIN MİTOLOJİK KONULU HEYKELLERİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

13. Oturum | Session 13

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Nagihan BAYSAL YURDAKUL

10:00-10:15

Elif Halide Özdem

(Türk Dili ve Ed. Anabilim Dalı)

İZMİR'DE ÇIKAN BİR DERGİ: KOVAN

10:15-10:30

Ayberk Kızılkaya

(Tarih Anabilim Dalı)

OSMANLI-HABSBURG SINIRINDA SÜRGÜN VE İSKÂN POLİTİKALARI: 18. YÜZYIL BANAT ÖRNEĞİ

10:30-10:45

Peşin Kuruçay

(TDAE-SES Anabilim Dalı)

SOVYET PROPAGANDASINDA AZERBAYCAN KADINI: GELENEKSEL DİNİ KİMLİKTEN MODERN SEKÜLER KİMLİĞE GEÇİŞ

10:45-11:00

Derman Alpay

(Kültür Varlıklarını K. Anabilim Dalı)

KÜLTÜREL MİRASIN GELECEĞİ: YAPAY ZEKA VE DİJİTAL İKİZ ARAÇLARININ KULLANIMI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

11:00-11:15

Arda Eylül Karabacak Süğlün

(Turizm Rehberliği Anabilim Dalı)

SANAT TURİZMİNDE ESTETİK DENEYİM VE REHBERLİK: ARKAS ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

11:15-11:30

Emrah Örüm

(İktisat Anabilim Dalı)

GÜNEYDOĞU ANADOLU PROJESİNİN (GAP) UYGULANDIĞI BÖLGE ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

14. Oturum | Session 14

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Kadir ALBAYRAK

11:50-12:05

Orkun Dalkılıç

(Mütercim Tercümanlık Anabilim Dalı)

JURA SOYFER İM TÜRKİSCHEN LİTERATURSYSTEM: EİNE
ÜBERSETZUNGSWISSENSCHAFTLICHE ANALYSE

12:05-12:20

Sinan Şen

(Alman Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı)

KONSUMGESELLSCHAFT IN MARC-UWE KLINGS QUALITYLAND

12:20-12:35

Begüm Maraş

(Tarih Anabilim Dalı)

IULIUS-CLAUDIUS HANEDANI KADINLARI: POLİTİK GÜÇLERİ VE ROMA
İMPARATORLUK SİYASETİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

12:35-12:50

Ceren Şener

(Türk Dünyası Edebiyatları Anabilim Dalı)

MODERN GAGAVUZ ROMANLARINDA MİLLİ KİMLİK İNŞASI BAĞLAMINDA
ŞAHİS ADLARI ÜZERİNE BİR İNCELEME

12:50-13:05

Demet İpek

(Kadın Çalışmaları Anabilim Dalı)

CADI AĞACI VE YÜRÜMEK ROMANLARINDAKİ ANA KADIN KARAKTERLERDE
TOPLUMSAL CİNSİYET SORUNU VE KADINLIK DURUMLARI KARŞILAŞTIRMASI

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

15. Oturum | Session 15

Oturum Başkanı: Özlem Ekmekçi

13:25-13:40

Felsefe

Öykü Marasalı

Gerçekliğin Erozyonu: Sanallık Çağında Bilgi, Özne ve Toplumun Çözülüşü

13:40-13:55

Halkla İlişkiler

Zunnunov Lazizkhan

KURUMSAL SÜRTÜNME VE DİJİTAL DÖNÜŞÜM: GELİŞMEKTE OLAN EKONOMİLERDE UFRS BENİMSENMESİNİN MODERASYONLU AMPİRİK ANALİZİ

13:55-14:10

Temel İslam Bilimleri

Burak Köse

ERKEN DÖNEM İSLAM TARİHİ KAYNAKLARINDA HALİD B. ZEYD (EBÜ EYYÜB el-ENSÂRİ)

14:10-14:25

İşletme

Dizem Kardeş

Dijital Dönüşümde Benimsenme Engelleri: Bibliyometrik Haritalama ve NLP Tabanlı Analitik Sınıflandırma

14:25-14:40

Merve Kantaroğlu

Temel İslam Bilimleri Anabilim Dalı

DOĞUM MİTOLOJİLERİ VE DİN

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

16. Oturum | Session 16

Oturum Başkanı: Nurdan Yigen

15:00-15:15

Türk Dili ve Ed.

Yeşim Dörtok

DİLÂVER CEBECİ'NİN "TÜRKİYE'M BÜTÜN ŞİİRLERİ" ESERİNİN SÖZ VARLIĞI
UNSURLARINDAN KALIP SÖZ/İLİŞKİ SÖZÜ

15:15-15:30

İşletme

Bilal Özer

STOKASTİK ENVANTER PROBLEMLERİNİN ÇÖZÜMÜNE YÖNELİK GENETİK
ALGORİTMA TABANLI BİR OPTİMİZASYON YAKLAŞIMI

15:30-15:45

Arkeoloji

Ece Çelik

GEÇ CUMHURİYET DÖNEMİNDE İTALYA YARIMADASINDA ÜRETİLEN
AMPHORA TİPALARI

15:45-16:00

İngiliz D. Ve Ed.

Feray Vardar

THE ISLAND VS. THE DOMESTIC INTERIOR: SPACES OF GENDER FORMATION

16:00-16:15

Halkla İlişkiler

Ecem Koçakoğlu

İNSAN-MAKİNE İLETİŞİMİNDE CHATBOTLAR: MÜŞTERİ HİZMETLERİNDE
KULLANICI DENEYİMLERİNİN NİTEL ANALİZİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

17. Oturum | Session 17

Oturum Başkanı: Münevver Yavuz

10:00-10:15

Burcu Özkan

Sosyoloji

ALGORİTMİK TOPLUMDA ROMANTİK İLİŞKİLER: EGE ÜNİVERSİTESİ
ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNE SOSYOLOJİK BİR ANALİZ

10:15-10:30

H. Ali Aytemur

Arkeoloji

SMYRNA/İZMİR KAZILARI'NDA ELE GEÇEN AMPHORA MÜHÜRLERİ

10:30-10:45

Selin Çelikoğlu

Ekonomi

ONE CURVE, MANY REALITIES: THE VALIDITY OF THE PHILLIPS CURVE
ACROSS GENDER AND EDUCATION IN TURKIYE

10:45-11:00

Tugay Gümüş

Arkeoloji

GEDIKKAYA MAĞARASI PALEOLİTİK VE EPIPALEOLİTİK DÖNEM FAUNASININ
ARKEOZOOLJİK ANALİZİ: TAKSONOMİK ÇEŞİTLİLİK VE ÇEVRE-İNSAN
ETKİLEŞİMİ

11:00-11:15

Elif Sarı

Felsefe

JOHN DEWEY'DE PRAGMATİZM VE EĞİTİM ANLAYIŞI

11:15-11:30

Merve İriyarı

Türk Dili ve Lehçeleri

KÜLTÜR ELÇİSİ TÜRKÜLERİN MODERN SANATTA YENİDEN İŞLENMESİ:
ÇANAKKALE TÜRKÜSÜ VE ARIRANG

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

18. Oturum | Session 18

Oturum Başkanı: Berkcan Çıran

11:50-12:05

Hüseyin Onur Kaplan

Amerikan K. Ve Ed.

BLACK DADA NİHİLİZMUS: A REBELLION AGAINST WHITE STRUCTURES İN AMİRİ BARAKA'S POETRY

12:05-12:20

Uğurcan Yokuşbaşı

Reklamcılık

SANAL INFLUENCERLAR VE PAZARLAMA İLETİŞİMDE ETİK BOYUT: BİREY (AİLE/ÇOCUK) ÜZERİNDEKİ DAVRANIŞSAL ETKİLER

12:20-12:35

Selin Sayın

İnsan ve Toplum Arş.

SELFİE KÜLTÜRÜNDE DİJİTAL ÇAĞIN ESTETİĞİ: INSTAGRAM GÖRSELLERİ ÜZERİNE GÖSTERGEBİLİMSEL BİR ANALİZ

12:35-12:50

İlgin Zeynep Alhan

İktisat

THE IMPACT OF EXCHANGE RATE VOLATILITY ON EXPORT PERFORMANCE: A COMPARATIVE PANEL DATA ANALYSIS OF TURKISH AND GERMAN MANUFACTURING SECTORS

12:50-13:05

Yiğit Yüce

Mütercim Tercümanlık

ÇEVİRİ SOSYOLOJİSİ BAĞLAMINDA MARGARET ATWOOD'UN "DAMIZLIK KIZIN ÖYKÜSÜ" ADLI ROMANI: ÇEVİRMEN, YAYINCI VE OKUR ÖZNELERİNİN ÇEVİRİYE ETKİSİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

19. Oturum | Session 19

Oturum Başkanı: Ar. Gör. Gizem Bahçivan

13:25-13:40

Nergis Karadağ

Radyo Televizyon

KAYIP İMGEYİ ÇİZMEK: BELGESEL SINEMADA ANIMASYONUN KULLANIMI

13:40-13:55

Senanur Karaoğlu

Sanat Tarihi

19. YÜZYIL AVRUPA GÖRSEL KÜLTÜRÜNDE DARDANELLES: LIEBIG KARTLARINDA ÇANAKKALE TEMSİLLERİ

13:55-14:10

Seyyed Mansour Hedayeti

İşletme

THE EFFECTS OF ARTİFİCİAL INTELLİGENCE USAGE ON CORPORATE GOVERNANCE: AN EVALUATION IN TERMS OF FUNDAMENTAL PRİNCİPLES

14:10-14:25

Ahmet Sinan Aydos

Tarih

İHA/SİHA TEKNOLOJİLERİNİN YAYILMASI BAĞLAMINDA ŞİDDETİN ÖZNE KRİZİ: DEVLET DIŞI AKTÖRLER VE POST-HUMAN SAVAŞ

14:25-14:40

Soheila Mahdikia

Kadın Çalışmaları

OSMANLI VE İRAN MİNYATÜR SANATINDA BATILILAŞMA İLE BİRLİKTE DEĞİŞEN KADIN TASVİRİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

20. Oturum | Session 20

Oturum Başkanı: Melikşah Aktürk

15:00-15:15

Şevval Sert

Ekonometri

KADINA YÖNELİK ŞİDDET İLE COVID-19 VE EKONOMİK SORUNLAR ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ: KOCAELİ VE SAKARYA ÜZERİNE 2019-2025 DÖNEMİ İÇİN UYGULAMALI BİR İNCELEME

15:15-15:30

Kyra Mengeş

Kadın Çalışmaları

FEMİNİST AKTİVİZM ARACI OLARAK İFŞA VE İPTAL KÜLTÜRÜ: AHMET KURAL X SİLA GENÇOĞLU VAKASI ÜZERİNE BİR KATILIMCI SÖZLÜK ANALİZİ

15:30-15:45

Kseniia KulumBegova

Turizm İşletmeciliği

UNDERSTANDING CURRENT SITUATION OF 'INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE IN NEED OF URGENT SAFEGUARDING': IMPLICATIONS FOR DESTINATION POLICY MAKERS

15:45-16:00

Baransel Çayan

Türk Dünyası Edebiyatları

KAZAK YAZAR DUWLAT İSABEKOV'UN 'QARGIN' ROMANINDA DEĞERLER EĞİTİMİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Online (Bağlantı Kodu Sitede Duyuru Olarak Paylaşılacaktır)

PROGRAM AKIŞI | PROGRAM SCHEDULE

15 Mayıs 2026 (Cuma) | May 15, 2026 (Friday)

21. Oturum | Session 21

Oturum Başkanı: Ar. Gör. Miray Köksal Şahin

10:00-10:15

(Tarih)

Alperen Kılınc

DÜYUN-I UMUMİYE'NİN BATI ANADOLU TEŞKİLATI

10:15-10:30

(Temel İslam Bilimleri)

Burak Köse

ERKEN DÖNEM İSLAM TARİHİ KAYNAKLARINDA HALİD B. ZEYD (EBÜ EYYÜB el-ENSÂRİ)

10:30-10:45

(Temel İslam Bilimleri)

Merve Kantaroğlu

DOĞUM MİTOLOJİLERİ VE DİN

10:45-11:00

(Temel İslam Bilimleri)

Beyzanur Gencer

TÜRKİYE'DE YAPILAN ÇALIŞMALAR KAPSAMINDA TASAVVUFUN MODERN PSİKOLOJİYE KATKILARI: TEORİK VE ELEŞTİREL BİR ANALİZ

11:00-11:15

(Temel İslam Hukuku)

Ömer Faruk Öz

MAKÂSİDÜ'Ş-ŞERİA PERSPEKTİFİNDEN MODERN DOĞUM KONTROL YÖNTEMLERİ

11:15-11:30

Uğur Ceylan

(Arkeoloji Anabilim Dalı)

DOĞU VE GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGELERİNDE ERKEN TUNÇ ÇAĞI TAŞ SANDIK MEZAR GELENEĞİ

Tartışma | Discussion

Ara | Break

Sosyal Bilimler Enstitüsü olarak kongremizin bu yıl beşincisini düzenlemekten mutluluk duyuyoruz. Enstitümüz, üniversitemizin eğitim enstitüleri içerisinde bir ilki gerçekleştirerek lisansüstü öğrenci kongresini başlattı. Bugün beşinci kongrenin açılışında konuşma yapıyor olmaktan gurur duyuyorum. Kongremiz artık Ege Üniversitesi için bir marka haline gelmiş durumda. Yurt içi ve yurt dışından lisansüstü öğrencilerin her yıl ilgiyle beklediği ve yüksek sayıda başvurunun olduğu kongremizde bu yıl da 200'e yakın bildiri başvurusu aldık. Uluslararası Bilim Komitemizde yer alan hakemlerimizin değerlendirmeleri sonucunda 99 bildiri bu yıl sunulmaya hak kazandı. Türkiye ve yurt dışından 17 üniversiteden katılımcıya ev sahipliği yapan kongremiz bu yıl da önceki yıllar gibi sosyal bilimlerin farklı alanlarından çalışmalar için akademik bir tartışma ortamı sunuyor. Bu kongrenin düzenlenmesinde bizlere destek olan başta Rektörümüz Prof. Dr. Musa Alcı olmak üzere, Rektör Yardımcımız Prof. Dr. Murat Boyacı'ya, Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü üst yönetimine, Devlet Türk Musikisi Konservatuarı üst yönetimine, anabilim dalı başkanlarımıza ve bilim komitemizde yer alan tüm öğretim üyelerine teşekkürü borç bilirim. Ayrıca beşinci kongrenin düzenlenmesinde, gecesini gündüzüne katarak çalışan Düzenleme Kurulu'na da teşekkür etmek istiyorum.

Saygılarımla.

Prof. Dr. Burcu TÜRKCAN
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

BİLDİRİ ÖZETLERİ
PROCEEDINGS ABSTRACTS

KISITLI BİR DİNAMİK SİSTEMDE İŞGÜCÜ VE KİRLİLİK STOKU OPTİMİZASYONU

Melikşah AKTÜRK*

Belirli bir kısıt altında bir fonksiyonun veya fonksiyonelin ekstremum noktalarının bulunması varyasyonlar hesabında; Euler, Lagrange ve nihayetinde optimal kontrol teorisi gibi yöntemlerin/denklemlerin ortaya çıkmasına vesile olmuştur. Bu çalışmanın amacına uygun olarak tercih edilen optimal kontrol yöntemi ekonomiyi bir genel denge analizine oturtup, belirlediğimiz kısıtlar altında optimal bir patika çizmeye olanak sağlayacaktır. Çevre iktisadının yakın zaman ve günümüzde çok çalışılan bir alan olmasının altında; Çevre kirliliğinin yalnızca üretimi etkileyen bir “dışsallık” olmadığı, nüfusun tüketimine/talebine yetecek kadar ürün arzının edilmesi, içme kaynaklarının atıklarla tüketilemez hale gelmesi vb. gibi nedenler yatmaktadır. Çevre iktisadı pek çok fraksiyonda detaylı çalışmaları içerse de bu çalışmamızın amacı üretim faktörlerinden biri olan emeğin, kirlilik stoku artışıyla işgücü piyasasından çekilmesi ve üretimin düşmesi gibi basit bir ilişki üzerinden kurulmuştur. Çalışmamız, emeğin sağlık kanalı üzerinden etkilenmesini 3 farklı daldan besleyen zengin bir literatüre sahiptir. Sağlık kanalı kirlilik stokunun emek üzerindeki olumsuz etkisi; beyaz yaka-mavi yaka arasındaki piyasa pazarlığından, diğer aile fertlerine de zühür eden olumsuz etkisine kadar detaylı bir spektruma sahiptir. Literatür vesilesiyle oluşan argüman setimiz matematiksel analizde modellenerek bir dinamik analiz çalışması yapılmaktadır. Ele alınan model, sayısal verilerden bağımsız olarak kurgulanmıştır. Firma karar yapısı, emek piyasasının işleyişi ve kısıtlayıcı faktörlerin sistem üzerindeki etkilerini aksiyomatik bir yaklaşımla ortaya koyan temsili bir teorik modelleme niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Optimal Kontrol, Dinamik Analiz, İşgücü Piyasası, Kirlilik Stoku, İşgücü*

* Ege Üniversitesi, İktisat, Tezli Yüksek Lisans, Türkiye.

E-mail: melikshakturk14@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6801-7750>

OPTIMIZATION OF WORKFORCE AND POLLUTION STOCK IN A CONSTRAINED DYNAMIC SYSTEM

Melikşah AKTÜRK*

Finding the extremum points of a function or functional under a specific constraint has led to the development of methods/equations in the calculus of variations, such as Euler's, Lagrangian, and ultimately, optimal control theory. The optimal control method chosen for this study will allow us to place the economy within a general equilibrium analysis and chart an optimal path under the constraints we have defined. The reason why environmental economics has been a much-studied field recently and today is that environmental pollution is not only an "externality" affecting production, but also includes factors such as ensuring sufficient supply of products to meet population consumption/demand, and rendering drinking water sources unusable due to waste. Although environmental economics encompasses detailed studies in many fractions, the aim of this study is based on a simple relationship: the withdrawal of labor, one of the factors of production, from the labor market due to increasing pollution stocks, and the resulting decrease in production. Our study draws on a rich literature that supports the impact of pollution stocks on labor through three different branches. The health channel addresses the negative impact of pollution stocks on labor; It encompasses a detailed spectrum ranging from market bargaining between white-collar and blue-collar workers to its negative impact on other family members. Our set of arguments, derived from the literature, is modeled mathematically to conduct a dynamic analysis. The model under consideration is constructed independently of numerical data. It is a representative theoretical model that reveals the firm's decision-making structure, the functioning of the labor market, and the effects of restrictive factors on the system using an axiomatic approach.

Keywords: *Optimal Control, Dynamic Analysis, Labor Market, Pollution Stock, Workforce*

* Ege University, Economics, Master's Program (with thesis), Türkiye.

E-mail: melikshakturk14@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6801-7750>

THE IMPACT OF EXCHANGE RATE VOLATILITY ON TURKISH EXPORT PERFORMANCE: A COMPARATIVE PANEL DATA ANALYSIS

Ilgin Zeynep ALHAN*

Exchange rate fluctuations serve as a critical determinant that directly influence national trade balances and export volumes. This study aims to examine empirically the impact of exchange rate volatility on exports performance through a comparative analysis which highlights structural links between currency risk and trade. By utilizing a high- frequency sectoral dataset within 166 product groups, the responsiveness of Turkish exports to Germany regarding exchange rate fluctuations and income levels examined. Methodologically, the Nonlinear Distributed Lag Autoregressive (NARDL) model will be used to identify both short-term and long-term asymmetric relationships allowing for exact separation of positive and negative currency shocks. The analyses will be conducted using sectoral data. The analyses are conducted using sectorally disaggregated annual data sourced from the Federal Statistical Office of Germany, Central Bank of Turkey and World Bank database, covering the expansive timeframe spanning the years from the beginning of 2005 to the end of 2025. Findings provide essential strategic insights for improving international export competitiveness.

Keywords: *Exchange Rate Volatility, Export Performance, NARDL Model, Turkey, Germany.*

* Anadolu University, Economics, Master's Program (with thesis), Türkiye.

E-mail: ilginzeynepalhan@anadolu.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-5963-0700>

KRİZ DÖNEMLERİNDE DİJİTAL HİKÂYE ANLATIMININ KURUMSAL İTİBAR VE GÜVEN YÖNETİMİNE KATKISI

Fidan ALİYEVA*

Bu bildiri, kriz dönemlerinde dijital hikâye anlatımının kurumsal itibar ve güven yönetimine sağladığı katkıyı literatür temeli kavramsal bir değerlendirme çerçevesinde ele almaktadır. Dijital iletişim ortamında krizler, bilginin hızla yayılması ve kullanıcı etkileşiminin yoğunluğu nedeniyle kurumlar açısından daha kırılgan ve yönetilmesi güç süreçler hâline gelmiştir. Bu durum, yalnızca hızlı tepki vermeyi değil, aynı zamanda hedef kitleyle güvene dayalı, tutarlı ve anlamlı bir iletişim kurmayı zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda dijital hikâye anlatımı, kurumların kriz süreçlerinde yalnızca bilgi sunan değil, aynı zamanda anlam üreten ve algıyı yönlendiren stratejik bir araç olarak öne çıkmaktadır. Söz konusu anlatı yaklaşımı, dijital hikâye anlatımı, kriz iletişiminde yalnızca yaratıcı bir ifade biçimi değil, aynı zamanda kurumsal güvenin yeniden inşasını, paydaş ilişkilerinin sürdürülmesini ve uzun vadeli itibar yönetimini destekleyen stratejik bir halkla ilişkiler yaklaşımı olarak değerlendirilmektedir. Bildiride literatür temelli kavramsal bir yaklaşım benimsenmiş ve konuya ilişkin akademik çalışmalar incelenerek genel bir değerlendirme yapılmıştır. Mevcut literatürün incelenmesi, dijital hikâye anlatımının kriz anlarında kurumsal şeffaflık algısını güçlendirdiğini, hedef kitleyle duygusal bağ kurulmasına katkı sağladığını ve belirsizlik ortamında güvenin yeniden tesis edilmesini desteklediğini ortaya koymaktadır. Özellikle anlatının tutarlılığı, zamanlaması ve hedef kitleye uygunluğu, iletişim sürecinin başarısını belirleyen temel unsurlar arasında yer almaktadır. Buna karşılık, plansız ve tepkisel içerik üretimi, anlatı bütünlüğünün sağlanamaması ve platform dinamiklerinin göz ardı edilmesi durumunda kriz etkisinin derinleştiği ve kurumsal itibarın daha fazla zarar gördüğü anlaşılmaktadır. Bu çerçevede dijital hikâye anlatımı, kriz iletişiminde yalnızca yaratıcı bir ifade biçimi değil, aynı zamanda kurumsal güvenin yeniden inşasını, paydaş ilişkilerinin sürdürülmesini ve uzun vadeli itibar yönetimini destekleyen stratejik bir halkla ilişkiler yaklaşımı olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dijital hikâye anlatımı, kriz iletişimi, kurumsal itibar, güven yönetimi, halkla ilişkiler

* Ege Üniversitesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye.

E-mail: 92230000379@ogrenci.ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-8586-5069>

THE ROLE OF DIGITAL STORYTELLING IN MANAGING CORPORATE REPUTATION AND TRUST DURING CRISIS PERIODS

Fidan ALIYEVA*

This paper examines the role of digital storytelling in managing corporate reputation and trust during crisis periods through a literature-based conceptual perspective. In today's digital communication environment, crises have become more complex and difficult to control due to the rapid spread of information and the high level of user interaction. This situation requires organizations not only to respond quickly, but also to develop communication strategies that are consistent, transparent, and capable of establishing trust with their target audiences. In this context, digital storytelling emerges as a strategic communication tool that enables organizations to construct meaningful narratives, convey their values, and shape public perception during times of uncertainty. A review of the existing literature indicates that well-structured digital narratives can strengthen perceptions of transparency, support emotional engagement, and contribute to the restoration of trust in crisis situations. The effectiveness of these narratives largely depends on factors such as consistency, timing, and alignment with audience expectations. Conversely, poorly designed messages, lack of narrative coherence, and failure to consider platform-specific dynamics may intensify the impact of the crisis and further damage corporate reputation. Overall, digital storytelling can be considered not only as a creative form of expression, but also a strategic public relations approach that supports trust rebuilding, sustains stakeholder relationships, and contributes to long-term reputation management in times of crisis.

Keywords: *Digital storytelling, crisis communication, corporate reputation, trust management, public relations*

* Ege University, Public Relations and Publicity, Türkiye.

E-mail: 92230000379@ogrenci.ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-8586-5069>

KÜLTÜREL MİRASIN GELECEĞİ: YAPAY ZEKA VE DİJİTAL İKİZ ARAÇLARININ KULLANIMI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Derman ALPAY* & Hatice TOZUN**

Kültürel mirasın korunmasında dijital araçların rolü, artan savaşlar, doğal afetler ve insan kaynaklı tehditler doğrultusunda giderek daha kritik hale gelmektedir. Bu tehditler karşısında, dijital araçlar kültürel varlıkların belgelenmesi ve veri olarak korunmasını mümkün kılarken, son yıllarda gelişen yapay zeka uygulamaları ise bu verilerin analiz edilmesi ve önleyici koruma stratejilerinin geliştirilmesinde etkin bir araç olarak öne çıkmaktadır.

Yapay zekanın sağlık, savunma ve tarım gibi farklı disiplinlerde yaygınlaşan ve zamanla artan kullanımı, kültürel miras alanında da benzer bir dönüşümün kaçınılmaz olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda, özellikle dijital ikiz teknolojileri, kültürel varlıkların dinamik olarak izlenmesi, simülasyonlar aracılığıyla risklerin öngörülmesi, veri analizleri ve müdahale süreçlerinin optimize edilmesi açısından önemli bir potansiyel sunmaktadır.

Bu çalışma kapsamında, kültürel miras alanında yapay zeka ve dijital ikiz odaklı ulusal ve uluslararası bilimsel çalışmalar, sistematik bir yaklaşımla incelenmiştir. Elde edilen bulgular; kullanılan yöntemler, uygulama alanları ile sağladıkları avantajlar ve sınırlılıklar açısından değerlendirilmiştir.

Sonuç olarak, yapay zeka ve dijital teknolojilerin kültürel mirasın korunmasında etkin bir araç olduğu; ancak veri standardizasyonu, etik sorunlar ve disiplinler arası entegrasyon eksikliği gibi temel problemlerin devam ettiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Yapay Zeka, Dijital İkiz, Önleyici Koruma, Dijital Koruma

* Ege Üniversitesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: dermanalpay@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-4761-6299>

** Prof. Dr., Ege Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölümü.

E-mail: hatice.tozun@ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3172-1401>

THE FUTURE OF CULTURAL HERITAGE: AN ASSESSMENT OF THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND DIGITAL TWIN TOOLS

Derman ALPAY* & Hatice TOZUN**

The role of digital technologies in the preservation of cultural heritage has become increasingly critical due to growing threats such as wars, natural disasters, and human-induced impacts. In this context, digital tools enable the documentation and long-term preservation of cultural assets, while recent advances in artificial intelligence (AI) have emerged as effective instruments for analyzing these data and developing preventive conservation strategies.

The widespread and continuously expanding use of AI across various fields such as healthcare, defense, and agriculture indicates that a similar transformation in the cultural heritage domain is inevitable. In this regard, digital twin technologies offer significant potential for the dynamic monitoring of cultural assets, risk prediction through simulations, advanced data analysis, and the optimization of intervention processes.

Within the scope of this study, national and international scientific publications focusing on AI and digital twin applications in cultural heritage have been systematically reviewed. The obtained findings were evaluated in terms of applied methodologies, fields of application, as well as their advantages and limitations.

As a result, it has been determined that AI-supported applications provide significant contributions to data analysis, damage detection, and decision-support processes; however, fundamental challenges such as data standardization, ethical concerns, and the lack of interdisciplinary integration persist.

Keywords: *Cultural Heritage, Artificial Intelligence, Digital Twin, Preventive Protection, Digital Protection*

* Ege University, Master's Program in Cultural Heritage Conservation and Restoration (with thesis), Türkiye.

E-mail: dermanalpay@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-4761-6299>

** Prof. Dr., Ege University, Fine Arts Faculty Of Design And Architecture, Department Of Traditional Turkish Arts, Türkiye.

E-mail: hatice.tozun@ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3172-1401>

EKŞİ HÖYÜK HAYVAN KABARTMALI SERAMİKLER

Merve ALTIN*

Ekşi Höyük'ün Neolitik Dönem hayvan kabartmalı seramikleri, bölgedeki yerleşik yaşamın estetik ve sembolik özelliklerini anlama açısından oldukça önemli bir rol oynamaktadır. Hayvan figürlerinin seramikler üzerindeki yansımalarının temeli, aslında Paleolitik Çağ'a kadar uzanmaktadır. İnsan ve hayvan arasında bulunan karşılıklı ilişkinin sanatsal yolla dışa vurumuyla oluşan bu tasvirler, bağlılıklar, inanç, sosyokültürel ve ekonomi sistemlerinin inşasında oldukça önemli bir paya sahip olmuştur.

Üst Paleolitik Dönemde mağaralarda görülmeye başlanan hayvan tasvirleri Neolitik Dönemi ile seramiklerin üzerinde tutamak veya kulp olarak eklenmiştir. Hayvan kabartmaları genellikle boğa, keçi, ayı, köpek gibi biçimlendirilmiştir. Tunç Çağı'nda gerçeğe daha yakın plastik biçimde şekillendirilmeye başlanmış olan hayvan tasvirleri, Demir Çağı'nda da oldukça gerçekçi biçimlendirilip, iğne, miğfer, kalkan, stel, orthostat kabartmaları, adak levhası, kemer, mobilya parçaları gibi çeşitli eşyalara betimlenmiştir.

Batı Anadolu Neolitiğinde, hayvan tasvirleri seramikler üzerinde ve çoğunlukla kabartma bezeme olarak görülmektedir. Kimi zaman kulp, kimi zaman tutamak, kimi zaman ise yalnızca süsleme olarak yapılmış olan kabartma bezemeler çoğunlukla Göller Yöresi yerleşimleri, Kıyı Batı Anadolu yerleşimleri ve Orta Anadolu'da tespit edilmiştir. Bu yerleşimlerin yanı sıra Kuzey Mezopotamya'nın Halaf Kültürü'nden İç Anadolu ve Marmara Bölgesi'ne kadar geniş bir coğrafyada izlenebilmektedir.

Ekşi Höyük'te hayvanların sembolik yansımaları ise 4. Tabakada rastlanmaktadır. Apsidal yapı bilinçli olarak yakılmış olup içerisinde in situ olarak bulunan sığıra ait kürek kemiğinin birçok maskeli figürin ile birlikte tespit edilmesi ritüelle ilişkilendirilmektedir. Dörtgen yapıda zemin seviyesinin altına gömülmüş olan ve tırnak izleri sebebi ile uzuvlarının kasıtlı olarak kırıldığı görülen 4 adet boğa heykelciği sembolizm ve ritüeller hakkında çarpıcı veriler sunmaktadır.

Sunulan bu bildiri, devam etmekte olan tez çalışmamın verilerine dayanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ekşi Höyük, Neolitik Dönem, Sembolizm, Hayvan, Boğa

* Ege Üniversitesi, Protohistorya ve Ön Asya Arkeolojisi Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye
E-mail: mervcealtin@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8887-8675>

NEOLITHIC ANIMAL RELIEF POTTERY FROM EKŞI HÖYÜK

Merve ALTIN*

The Neolithic animal-embossed ceramics of Ekşi Höyük play a very significant role in understanding the aesthetic and symbolic characteristics of settled life in the region. The foundation of reflecting animal figures onto ceramics actually dates back to the Paleolithic Age. These depictions, formed through the artistic expression of the mutual relationship between humans and animals, have held a very important share in the construction of affiliations, beliefs, and sociocultural and economic systems.

Animal depictions, which began to be seen in caves during the Upper Paleolithic Period, were added onto ceramics as handles or lugs during the Neolithic Period. Animal reliefs were generally shaped as bulls, goats, bears, and dogs. Animal depictions, which began to be shaped in a more realistic plastic form during the Bronze Age, were also shaped quite realistically during the Iron Age and were depicted on various objects such as pins, helmets, shields, stelae, orthostat reliefs, votive plaques, belts, and furniture pieces.

In the Western Anatolian Neolithic, animal depictions are seen on ceramics, mostly as relief decorations. These relief decorations sometimes made as handles, sometimes as lugs, and sometimes solely as ornamentation have been identified mostly in Lake District settlements, Coastal Western Anatolian settlements, and Central Anatolia. In addition to these settlements, they can be traced across a wide geography ranging from the Halaf Culture of Northern Mesopotamia to Central Anatolia and the Marmara Region.

The symbolic reflections of animals at Ekşi Höyük are encountered in Level 4. The fact that the apsidal structure was intentionally burned and a cattle scapula was found in situ within it, identified alongside many masked figurines, is associated with ritual. Four bull figurines, which were buried below floor level in the rectangular structure and whose limbs were seen to be intentionally broken due to nail marks, provide striking data regarding symbolism and rituals.

The findings presented in this paper are derived from my ongoing Master's thesis

Keywords: *Ekşi Höyük, Neolithic Period, Symbolism, Animal, Bull*

* Ege University, Protohistory and Near Eastern Archaeology Master's Program, Türkiye.
E-mail: mervealtiin@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8887-8675>

ENERJİDE DIŞA BAĞIMLI OECD ÜLKELERİNDE YENİLENEBİLİR ENERJİ ÜRETİMİNİN BELİRLEYİCİLERİ: BİR PANEL VERİ ANALİZİ

Emre Umut ARICA*

Enerji arz güvenliği, günümüz ekonomi politikalarının merkezinde yer almaktadır. Özellikle enerjide dışa bağımlı ülkeler için yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelim stratejik özerklik açısından kritik öneme sahiptir. Bu çalışma, enerjide dışa bağımlı OECD ülkelerinde yenilenebilir enerji üretimini etkileyen temel iktisadi ve kurumsal faktörleri ampirik olarak incelemeyi amaçlamaktadır.

Çalışma kapsamında 1990-2024 dönemini kapsayan yıllık veriler; ekonomik büyüme, enerji dışa bağımlılık oranı, fosil yakıt fiyatları, karbon emisyonları, kurumsal göstergeler ve enerji altyapısı değişkenleri üzerinden panel veri analizi yöntemiyle 24 OECD ülkesi için test edilmiştir. Analizde, yatay kesit bağımlılığı, değişen varyans ve otokorelasyon sorunları dikkate alınarak Driscoll-Kraay dirençli standart hatalar tahmincisi kullanılmıştır. Hausman testi sonuçları, modelin rassal etkiler çerçevesinde tahmin edilmesinin istatistiksel olarak daha etkin olduğunu göstermiştir.

Ampirik bulgular, enerji dışa bağımlılık oranının yenilenebilir enerji üretimi üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Bu durum, enerji ithalatına bağımlılığın artmasının ülkeleri alternatif kaynaklara yönelttiğini teyit etmektedir. Diğer taraftan, karbon emisyonu artış hızı ile yenilenebilir enerji üretimi arasında anlamlı ve negatif bir ilişki görülmüştür, ilgili sonuç, yenilenebilir enerji kapasitesindeki artışın karbon ayak izini azaltmada etkili olduğunu göstermektedir. Öte yandan kurumsal göstergeler ve altyapı değişkenlerinin yenilenebilir enerji üretimi üzerindeki negatif ve anlamlı etkisi, mevcut yapısal sistemlerin fosil yakıt odaklı bir kilitlenme etkisi içerisinde olduğuna işaret etmektedir. Ekonomik büyüme ve fosil yakıt fiyat değişimlerinin ise yenilenebilir enerji üretimi üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi saptanmamıştır. Elde edilen sonuçlar, enerjide dışa bağımlı OECD ülkelerinde yenilenebilir enerjiye geçişin, ekonomik büyüme performansından ziyade enerji güvenliği ve yapısal dönüşüm ihtiyaçları tarafından şekillendiğini kanıtlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yenilenebilir Enerji, OECD, Enerji Bağımlılığı, Panel Veri Analizi, Driscoll-Kraay.

* Ege Üniversitesi, İktisat, Yüksek Lisans Türkiye.

E-mail: emreumut.arica@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-1654-966X>

DETERMINANTS OF RENEWABLE ENERGY PRODUCTION IN ENERGY DEPENDENT OECD COUNTRIES: A PANEL DATA ANALYSIS

Emre Umut ARICA*

Energy supply security is central to modern economic policy. For external energy dependent countries, shifting to renewable sources is crucial for strategic autonomy. This study empirically analyzes key economic and institutional factors influencing renewable energy production across OECD countries with external energy dependency.

The study analyzes annual data from 1990–2024 for 24 OECD countries using panel data methods. Variables include economic growth, energy dependency, fossil fuel prices, carbon emissions, institutional indicators, and energy infrastructure. Driscoll–Kraay robust standard errors are applied to overcome cross-sectional dependence, heteroskedasticity, and autocorrelation. Hausman test results suggest that the random effects model provides more statistically efficient and consistent estimates for this analysis overall.

Empirical findings indicate that the external energy dependency rate has a positive and statistically significant effect on renewable energy production. This confirms that increasing reliance on energy imports drives countries toward alternative energy sources. On the other hand, a significant and negative relationship is found between the growth rate of carbon emissions and renewable energy production, suggesting that increases in renewable energy production are effective in reducing the carbon footprint. Meanwhile, the negative and significant impact of institutional indicators and infrastructure variables on renewable energy production points to a lock-in effect of existing structural systems that are oriented toward fossil fuels. In contrast, economic growth and changes in fossil fuel prices are found to have no statistically significant effect on renewable energy production. Overall, results show that in energy-dependent OECD countries, renewable energy transition is driven mainly by energy security concerns and structural transformation needs rather than economic growth performance.

Keywords: *Renewable Energy, OECD, Energy Dependency, Panel Data Analysis, Driscoll–Kraay.*

* Ege University, Master's Program in Economics, Türkiye.

E-mail: emreumut.arica@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-1654-966X>

ANTONIO CANOVA'NIN MİTOLOJİK KONULU HEYKELLERİ

Dilara AVŞAR*

Avrupa sanatında 18. yüzyılın ortalarından 19. yüzyılın başlarına kadar süren Neoklasik Dönemde Antik Yunan ve Roma sanatına olan ilgi yeniden canlanmış ve bu klasik dönemin kusursuz, görkemli ve sade formlarını örnek alarak “ideal güzelliğe” dönmek isteyen bir sanat anlayışı ile ortaya çıkmıştır. Kusursuz anatomik oranların kullanıldığı, duyguların dingin bir dille aktarıldığı Neoklasik heykelin en büyük ustalarından biri olarak Antonio Canova karşımıza çıkar. Antik Yunan sanatının formlarını eserlerine işlemiş, mermeri adeta nefes alan, insan tenine dönüştürmesi ile ün kazanmıştır. Canova, mum ışığında sergilediği insan bedeninin idealize edilmiş güzelliğini ve mükemmel anatomisini vurguladığı heykellere, insanların sadece uzaktan değil; etraflarında dönerek onlarla duygusal bir bağ kurarak bakmalarını istemiş ve ürettiği eserleri gerçekten “yaşamalarını” sağlayacak şekilde biçimlendirmiştir.

Antonio Canova heykellerinde çok çeşitli konular seçmiş olsa da mitolojik konulu temalar, Canova için ideal güzellik arayışını en özgür biçimde sergilediği alan olmuştur. Canova, “Cupid ve Pyche”, “Theseus ve Minotor”, “Üç Güzeller”, “Medusa'nın Başıyla Perseus” gibi mitolojik eserlerinde gerçek bir insanın fiziksel özelliklerine ve dünyevi kusurlarına bağlı kalmak zorunda kalmadan, ideal güzellik arayışının en rahat biçimde sergilemiştir. Sanatçı mitolojik temalı konuların dışında, Napolyon veya Papalar gibi dönemin güçlü liderleri için yaptığı anıtlarda da gerçek insanları birer mitolojik efsaneye dönüştürerek hem dönemin liderlerini yüceltmiş hem de iki farklı tema olan eserleri arasındaki sınırı sıklıkla ortadan kaldırmıştır.

Bu çalışma Canova'nın mitolojik temaları yalnızca antik öykülerin bir yansıması olarak değil, onun ideal güzellik ve estetik arayışını nasıl somutlaştırdığını incelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Antonio Canova, heykel, neoklasik dönem, mitolojik heykel

* Ege Üniversitesi, Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: dilaraavsar02@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-2594-1201>

THE MYTHOLOGICAL SCULPTURES OF ANTONIO CANOVA

Dilara AVŞAR*

In European art, the Neoclassical period, spanning from the mid-18th century to the early 19th century, witnessed a revival of interest in Ancient Greek and Roman art. This movement emerged as an artistic approach that sought a return to “ideal beauty” by adopting the flawless, monumental, and restrained forms of classical antiquity as models. Antonio Canova is recognized as one of the foremost masters of Neoclassical sculpture, distinguished by his use of ideal anatomical proportions and his calm, controlled expression of emotion. Drawing upon the formal language of Ancient Greek art, Canova gained renown for transforming marble into surfaces that evoke the softness and vitality of human flesh. By presenting his sculptures under candlelight, he emphasized the idealized beauty and perfect anatomy of the human body, encouraging viewers not only to observe his works from a distance but also to move around them, engage with them emotionally, and experience them as living forms.

Although Canova explored a wide range of subjects, mythological themes provided him with the most unrestricted domain for expressing his pursuit of ideal beauty. In works such as Cupid and Psyche, Theseus and the Minotaur, The Three Graces, and Perseus with the Head of Medusa, he was able to represent ideal beauty without being bound by the physical characteristics or earthly imperfections of real individuals. Beyond mythological subjects, in monuments created for powerful figures of his time, such as Napoleon and various Popes, Canova elevated real individuals to the level of mythological figures. In doing so, he both glorified contemporary leaders and frequently blurred the boundaries between these two thematic domains.

This study examines how Canova employed mythological themes not merely as reflections of ancient narratives, but as a means of materializing his pursuit of ideal beauty and aesthetic perfection.

Keywords: *Antonio Canova, sculpture, Neoclassical period, mythological sculpture*

* Ege Üniversitesi, Master’s Program in History of Art (with thesis), Türkiye.

E-mail: dilaraavsar02@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-2594-1201>

İHA/SİHA TEKNOLOJİLERİNİN YAYILMASI BAĞLAMINDA ŞİDDETİN ÖZNE KRİZİ: DEVLET DIŞI AKTÖRLER VE POST-HUMAN SAVAŞ

Ahmet Sinan AYDOS*

Tarih boyunca savaşın biçimleri ve savaşta kullanılan teknolojiler değişmiştir. Günümüz savaşlarında ön plana çıkan insansız hava araçları (İHA) ve silahlı insansız hava araçları (SİHA) savaşın değişen doğası için önemli teknolojiler olarak ortaya çıkmaktadır. Bu teknolojilerin maliyetlerinin görece ucuzluğu, askerikayıpları azaltması, kolay erişilebilirliği ve beraberinde getirdiği taktik beceriler ile pek çok aktör tarafından kullanımları hızla yayılmaktadır. Devletlerin yanı sıra devlet dışı aktörlerin de bu teknolojileri kullanarak kritik avantajlar elde ettiği gözlenmektedir. 21. yüzyılın hibrit savaşları açısından önemli bir noktada duran devlet dışı aktörlerin bu silahlara erişebilmesi ve kullanabilmesi savaşın alışılmış olan formüllerini yeniden yapılandırmaktadır. Devlet haricindeki yapıların şiddet kullanım kapasitelerinin ciddi ölçüde artması devletin şiddet kullanma tekeli özelliğini zayıflatarak savaşta yeni bir dönüşüme sebep olmuştur. Özellikle yalnızca devletlerin ulaşabildiği bir alan olarak düşünülen hava kuvvetleri İHA/SİHA'lar ile birlikte artık devlet dışı aktörler tarafından da ulaşılabilmeye başlanmıştır. Ancak, yaşanan bu dönüşüm savaşın yalnızca devlet odaklı yapısını değil insan odaklı yapısının da dönüşümü ile ilgili tartışmalar açmaktadır. Devletin şiddet tekeli yalnızca aktörlerin çoğalmasıyla değil şiddetin karar alma süreçlerinin insan merkezli olmaktan çıkmasıyla da dönüşmektedir. İHA/SİHA teknolojileri uzaktan kontrol, karar alma süreçlerinde veri ve algoritmaların etkisi gibi özellikleri ile şiddet eylemini insandan uzaklaştırarak post-human bir savaş biçimine geçilmesinin ilk adımlarına sürüklemiştir. Bu sürüklenme neticesinde şiddetin insan merkezli yapısı çözülmeye başlaması ve şiddet eylemi insan ve makine arasında paylaşılması şiddet kullanımında bir özne sorunu yaratmıştır. Post-human savaş bağlamında şiddetin yeni dağıtık öznelere kullanılması şiddet failini belirsiz hale getirmektedir. Sonuç olarak, İHA/SİHA teknolojilerinin yayılması savaşın aktör yapısını ve şiddetin öznesi tartışmalarını gündeme getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: İHA/SİHA, Devlet Dışı Aktörler, Post-Human Savaş, Şiddetin Öznesi, Devletin Şiddet Tekeli

* Hacettepe Üniversitesi, Tarih, Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: sinanaydos6@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-5923-072X>

THE CRISIS OF THE SUBJECT OF VIOLENCE IN THE CONTEXT OF THE PROLIFERATION OF UAV/UCAV TECHNOLOGIES: NON-STATE ACTORS AND POST-HUMAN WARFARE

Ahmet Sinan AYDOS*

Throughout history, the nature of warfare and the technologies used in combat have evolved. Unmanned aerial vehicles (UAVs) and armed unmanned aerial vehicles (UCAVs), which have come to the forefront in modern warfare, have emerged as key technologies reflecting the changing nature of war. Due to their relatively low cost, ability to reduce military casualties, ease of access, and the tactical capabilities they offer, their use is rapidly spreading among many actors. It is observed that non-state actors, as well as states, are gaining critical advantages by utilizing these technologies. The ability of non-state actors—who occupy a pivotal position in 21st-century hybrid wars—to access and employ these weapons is reshaping the conventional formulas of warfare. The significant increase in the capacity of non-state entities to use force has weakened the state’s monopoly on the use of force, leading to a new transformation in warfare. In particular, the air force—once considered an exclusive domain of states—is now becoming accessible to non-state actors through the use of UAVs/UCAVs. However, this transformation has sparked debates not only about the shift in the state-centered nature of war but also about the transformation of its human-centered structure. The state’s monopoly on violence is changing not only due to the proliferation of actors but also because decision-making processes regarding violence are becoming less human-centered. UAV/UCAV technologies, with features such as remote control and the influence of data and algorithms in decision-making processes, have driven the first steps toward a post-human form of warfare by distancing the act of violence from humans. As a result of this shift, the dissolution of violence’s human-centered structure and the sharing of the act of violence between humans and machines have created a subjectivity issue in the use of violence. In the context of post-human warfare, the use of violence by new, distributed agents renders the perpetrator of violence indeterminate. As a result, the proliferation of UAV/UCAV technologies has brought the structure of the war’s actors and debates over the nature of violence to the forefront.

Keywords: *UAVs/UCAVs, Non-State Actors, Post-Human Warfare, Subject of Violence, State Monopoly on Violence*

* Hacettepe University, Master’s Program in History, Türkiye.

E-mail: sinanaydos6@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-5923-072X>

SMYRNA/İZMİR KAZILARI'NDA ELE GEÇEN AMPHORA MÜHÜRLERİ

Hıdır Ali AYTEMÜR*

Amphora mühürleri, antik dönem kentleri arasındaki ticaret ağlarının ve ekonomik etkileşimlerinin dokümantasyonunda kullanılan en temel arkeolojik veri gruplarından birini teşkil etmektedir. Özellikle Geç Klasik Dönem'den Erken Roma İmparatorluk Dönemi'ne kadar uzanan süreçte, önde gelen üretici merkezlerin uyguladığı sistematik mühürleme geleneği, günümüzde arkeolojik stratigrafinin ve mühürlü buluntu gruplarının hassas bir şekilde tarihlendirilmesine olanak tanıyan önemli kronolojik veriler sunmaktadır. Roma İmparatorluk Dönemi'nde de belirli üretim atölyelerinin bu geleneği sürdürdüğü bilinmekle birlikte, özellikle şarap ve zeytinyağı ticaretiyle uğraşan kent devletlerinde mühür kullanımı, devletin ticari emtia üzerindeki idari ve mali denetim mekanizmasını simgelemektedir. Bu uygulama, alıcı nezdinde ürünün standart bir kaliteye ve belirlenmiş bir hacme sahip olduğunu tescilleyen kurumsal bir garanti belgesi niteliği taşıırken, aynı zamanda ürünün coğrafi kökenine dair de kesin bir tasdik bilgisi barındırmaktadır.

Smyrna kenti, tarihsel süreç boyunca sahip olduğu jeostratejik konum ve dinamik ticaret ağları sayesinde zengin bir veri çeşitliliğine sahiptir. Kentte yürütülen arkeolojik kazıların mevcut aşamasında, yüzeye daha yakın olan geç evre tabakalardaki yoğunluk nedeniyle, özellikle Bizans Dönemi üretimi amphoralara ait mühürlü amphora parçalarına daha sık rastlanılmaktadır. Buna karşın, stratigrafik olarak alt seviyelerde yer alan erken evrelerde veya ikincil kullanım alanı olan dolgu tabakalarında, Helenistik ve Roma dönemlerine tarihlendirilen mühürlü buluntular da gün ışığına çıkarılmaktadır. Söz konusu amphora mühürleri, Smyrna'nın kurulduğu dönemden itibaren ticaret rotalarını, ithalat-ihracat kapasitesini ve Akdeniz havzasındaki diğer merkezlerle kurduğu sosyo-ekonomik münasebetleri çözümlmek adına kritik birer gösterge teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amphora, Amphora Mühürleri, Smyrna/İzmir, Ticaret, Smyrna Agorası

* Ege Üniversitesi, Arkeoloji Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı Türkiye.

E-mail: hdaytemur@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-2641-8505>

AMPHORA STAMPS FOUND IN THE SMYRNA/IZMIR EXCAVATIONS

Hıdır Ali AYTEMÜR*

Amphora stamps constitute one of the most fundamental groups of archaeological data used to document trade networks and economic interactions between ancient cities. Particularly from the Late Classical Period to the Early Roman Imperial Period, the systematic stamping tradition practiced by leading production centers provides crucial chronological data. This allows for the precise dating of archaeological stratigraphy and associated groups of stamped finds. Although it is known that certain production workshops continued this tradition during the Roman Imperial Period, the use of stamps in city states engaged in the wine and olive oil trade symbolizes the state administrative and financial control over commercial commodities. This practice served as a form of institutional guarantee, certifying to the buyer that the product met a standard quality and a specified volume while also providing definitive confirmation of its geographical origin.

Due to its geostrategic position and dynamic trade networks throughout history, the city of Smyrna offers a rich variety of data. At the current stage of archaeological excavations in the city, stamped fragments belonging to Byzantine produced amphorae are encountered more frequently, primarily due to the density of the later phase layers closer to the surface. However, stamped finds dating back to the Hellenistic and Roman periods are also uncovered in the earlier stratigraphic levels or within secondary fill layers. These amphora stamps serve as critical indicators for analyzing the trade routes of Smyrna, its import export capacity, and the socio economic relationships it established with other centers in the Mediterranean basin from the time of its foundation.

Keywords: *Amphora, Amphora Stamps, Smyrna, Smyrna/Izmir, Trade, Agora of Smyrna*

* Ege University, Master's Program in Archaeology (with Thesis), Türkiye.

E-mail: hdaytemur@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-2641-8505>

12 ADALAR'IN İTALYA'DAN YUNANİSTAN'A DEVRİ

Tuğyan Deniz BAKAN*

1947 yılında II. Dünya Savaşı'ndan sonra imzalanan Paris Barış Antlaşması'nın İtalya ile imzalanan belgelerin 5. Bölümünün ilk maddesi uyarınca literatürde 12 Ada olarak geçen ve aslında sayıca daha fazla olan ada, adacık ve kayalıkların kontrolü Yunanistan'a devredilmiştir. Bahsi geçen adalar başlıca ve Türkçe isimleriyle İstanbulya, Rodos, Herke, Kerpe, Çoban, İlyaki, İncirli, Kelemez, İleryoz, Batnaz, İlipsi, Sömbeki, İstanköy, Meis ve çevre adacıklardır. Yine aynı bölümün 2. Maddesi uyarınca adalar silahsızlandırılmıştır. Adaların Yunanistan'a devri, Müttefikler'in yani SSCB, İngiltere, ABD ve Fransa'nın çabaları sonucunda gerçekleşmiştir. Dönemin Dışişleri Bakanı Genel Sekreteri Feridun Cemal Erkin, 1946'da Paris'te toplanan müttefiklerin İtalya ile olan görüşmeleri sırasında dönemin ABD Büyükelçisi Edwin Wilson ve İngiltere Büyükelçisi Sir David Kelly ile ayrı ayrı konuşarak Türkiye'nin İtalya ile savaşa katılan bir taraf olmamasına rağmen, adalarda bulunan Türk varlığının devam ettiğini, bunun özellikle mimari, sosyolojik yapı üstünden açıkça dile getirmiş ve adaların Anadolu'ya en yakın olanlarının iadesini dile getirmiştir. Feridun Cemal Erkin'in kullanmış olduğu tez, 1912'de adaların gasp edildiği üzerinedir ve bu konuyu maddeler üzerinden açıklamıştır. Ancak yine bu dönemde SSCB'nin toprak talepleri sebebiyle bu konu hakkında yetkililerimizin farklı bir tavır göstermesi sonucunda sessiz kalınmıştır. Tevfik Rüştü Aras'ın "Oniki Ada" isimli yazısı ve Ethem İzzet Berice'nin "Oniki Adalar ve Bir Teklif" başlıklı yazısında teklifin büyük devletlerden gelmesi şartıyla adaların Türkiye'ye bırakılması, hak-adalet ve emniyet açısından muhakkak olduğunu belirtilmektedir. Bu bildiri, adaların Yunanistan'a devri, Türkiye'nin tavrı ve talepleri incelenecek ve değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İtalya, Oniki Ada, Paris, Yunanistan, Paris Barış Antlaşması

* Ege Üniversitesi, Tarih Anabilim Dalı, Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: denotugyan@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-8233-1148>

Bu bildiri "1947 Paris Barış Antlaşması'nda Rodos ve 12 Ada" başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

THE TRANSFER OF THE DODECANESE FROM ITALY TO GREECE

Tuğyan Deniz BAKAN*

In accordance with the first article of Section 5 of the documents signed with Italy under the Paris Peace Treaty, which was signed in 1947 following the Second World War, control of the 12 Islands was transferred to Greece. The islands in question, listed in order and by their Turkish names, are İstanbulya, Rhodes, Herke, Kerpe, Çoban, İlyaki, İncirli, Kelemez, İlyoz, Batnaz, İlipsi, Sömbeki, İstanköy, Meis and the surrounding islets. Furthermore, in accordance with Article 2 of the same treaty, the islands were demilitarised. Feridun Cemal Erkin, Secretary-General of the Ministry of Foreign Affairs at the time, spoke separately with the then US Ambassador Edwin Wilson and the British Ambassador Sir David Kelly during the Allied talks with Italy held in Paris in 1946, stating that although Turkey was not a party to the war against Italy, the Turkish presence on the islands continued, and explicitly highlighted this through architectural and sociological structures, calling for the return of the islands closest to Anatolia. The thesis employed by Feridun Cemal Erkin centres on the seizure of the islands in 1912, and he explained this matter in detail. However, due to the territorial claims made by the Soviet Union during this period, our officials adopted a different stance, resulting in the issue being kept quiet. In Tevfik Rüşti Aras's article entitled 'The Twelve Islands' and Ethem İzzet Berice's article titled 'The Twelve Islands and a Proposal', it is stated that, provided the proposal comes from the great powers, the islands must certainly be left to Turkey for the sake of justice and security.

Keywords: *Italy, the Dodecanese, Paris, Greece, Paris Peace Treaty*

* Ege University, Department of History, Master's Program with Thesis, Türkiye.

E-mail: denotugyan@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-8233-1148>

This paper was extracted from the master's thesis titled "Rhodes and the Dodecanese in the 1947 Paris Peace Treaty"..

PSİKANALİTİK BİR GÖSTERGE OLARAK KRAVAT: GÜNDELİK YAŞAMIN PSİKOPATOLOJİSİ BAĞLAMINDA İNSAN TABİATINI ANLAMAK

Gül BAYRAM*

Bu bildiri, Peyami Safa'nın Server Bedi imzasıyla kaleme aldığı "İnsanların Tabiatlarını Kravat Bağlayışlarından Anlamak Mümkündür" başlıklı metnini, Sigmund Freud'un "Gündelik Yaşamın Psikopatolojisi" adlı eserindeki kuramsal çerçeveye analiz etmeyi amaçlar. Safa'nın "kravatın ruhun ifşası olduğu" yönündeki tespiti, Freudyen anlamda rastlantısal görülen eylemlerin ardındaki bilinçdışı motivasyonlara işaret eder. Çalışmada, kravat bağlama biçimleri; süperegö baskısı, narsisizm ve libido aktarımı gibi psikanalitik kavramlar üzerinden birer "semptomatik gösterge" olarak ele alınacaktır.

Server Bedi'ye göre kravat, tabiatı ifşa eden en mühim izdir. Bu iz, sadece bir aksesuarın kullanımı değil, insanın nesneyle kurduğu bağıdır. İnsan tabiatı; arzuları, korkuları ve otoriteyle olan çatışmasıyla bir bütündür. Kravat, bu çatışmanın boyun çevresinde düğümlenmiş halidir. Safa, her kravat bağlayışının ayrı bir tabiata delalet ettiğini vurgulayarak aslında somut bir karakter tipolojisi sunar. Yazara göre; boyun bağlarını sıkı ve büyük bağlayan insanlar azim ve sebat sahibi iken, kravatlarını küçücük, sıkı ve sert düğüm yapanlar asabi bir tabiata sahiptir. Bu gözlemleri Freudyen kavramlarla derinleştirmek mümkündür.

Peyami Safa'nın "Server Bedi" müstearıyla sunduğu gözlemler, psikanalizin "insan tabiatı okunabilir bir metindir" savını destekleyen niteliktedir. Kravat bağlama eylemi, rastlantısal bir alışkanlık değil, karakterin derinliklerinden gelen bir itirafıdır. Freud'un Günlük Yaşamın Psikopatolojisi kitabında vurguladığı üzere, en küçük ayrıntılar en büyük hakikatleri taşır. Server Bedi'nin metni ve Freud'un kuramı birleştiğinde ortaya çıkan sonuç nettir: İnsan, her düğümde kendi tabiatını yeniden ilmeklemekte ve farkında olmadan ruhunun haritasını boynunda taşımaktadır. Bu çalışma, gündelik nesnelerin ve basit rutinlerin, insan ruhunun karmaşık yapısını anlamada ne denli güçlü birer yapı taşı olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Günlük Yaşamın Psikopatolojisi, Karakter Analizi, Semptomatik Eylem, Kravat Sembolizmi

* Dokuz Eylül Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail: glbayramon@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0005-2582-9354>

THE NECKTIE AS A PSYCHOANALYTIC SIGNIFIER: UNDERSTANDING HUMAN NATURE WITHIN THE CONTEXT OF THE PSYCHOPATHOLOGY OF EVERYDAY LIFE

Gül BAYRAM*

This paper aims to analyze Peyami Safa's article, published under the pseudonym Server Bedi and titled "It is Possible to Understand Human Nature Through the Way Ties are Knotted," within the theoretical framework of Sigmund Freud's seminal work, *The Psychopathology of Everyday Life*. Safa's assertion that "the necktie is a disclosure of the soul" corresponds to the Freudian perspective regarding the unconscious motivations underlying seemingly incidental actions. In this study, various methods of knotting a tie will be examined as "symptomatic indicators" through psychoanalytic concepts such as superego pressure, narcissism, and libidinal investment.

According to Server Bedi, the necktie is the most significant trace revealing human nature. This trace represents not merely the use of an accessory, but the bond an individual establishes with an object. Human nature is a totality of desires, fears, and conflicts with authority; the necktie, in this sense, is the knotted manifestation of this conflict around the neck. By emphasizing that every style of knotting signifies a distinct disposition, Safa provides a concrete character typology. According to the author, individuals who tie tight and large knots possess perseverance and determination, whereas those who prefer small, tight, and hard knots exhibit an irritable (irascible) nature. It is possible to deepen these observations through Freudian concepts.

The observations presented by Peyami Safa under the pseudonym "Server Bedi" support the psychoanalytic premise that "human nature is a legible text." The act of tying a necktie is not a coincidental habit but a confession emerging from the depths of one's character. As Freud emphasizes in *The Psychopathology of Everyday Life*, the smallest details carry the weight of the greatest truths. When Server Bedi's text and Freud's theory converge, the conclusion is clear: with every knot, the individual re-weaves their own nature and unconsciously carries the map of their soul around their neck. This study reconfirms that everyday objects and simple routines serve as potent building blocks in deciphering the complex structure of the human psyche

Keywords: *The Psychopathology of Everyday Life, Character Analysis, Symptomatic Action, Tie Symbolism*

* Dokuz Eylul University, Department of Turkish Language and Literature, Türkiye.
E-mail: glbayramon@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0005-2582-9354>

GÜNEYBATI ASYA'DA GEÇ EPI-PALEOLİTİK VE ÇANAK ÇÖMLEKSİZ NEOLİTİK A EVRESİ'NDE HAYVAN RİTÜELLERİ

Mahri BEGMURADOVA*

Güneybatı Asya'da Geç Epipaleolitik ve Çanak Çömleksiz Neolitik A (PPNA) evreleri, insan-hayvan ilişkilerinin yalnızca ekonomik bir temele dayanmadığını; aynı zamanda sembolik ve ritüel bağlamda yeniden yapılandığı kritik bir dönüşüm sürecini yansıtmaktadır. Kuzey Suriye, Levant, Kuzey Irak ve İran Zagrosları gibi farklı ekolojik bölgelerde elde edilen arkeolojik veriler, hayvanların bu toplumların inanç sistemlerinde aktif bir rol üstlendiğini göstermektedir.

Zooarkeolojik bulgular, hayvan kalıntılarının sıradan tüketim artıkları olmaktan ziyade bilinçli seçim, ayrıştırma ve yerleştirme pratikleriyle ritüel bağlamlarda kullanıldığını ortaya koymaktadır. Özellikle kafatası ve boynuzların mezar, yapı içi ya da kamusal alanlara kasıtlı olarak yerleştirilmesi, bu unsurların kimlik, atalara bağlılık ve toplumsal hafıza ile ilişkili güçlü sembolik anlamlar taşıdığını göstermektedir.

Güneydoğu Anadolu'daki Körtik Tepe, Gre Filla ve Gusir Höyük gibi yerleşimlerde ele geçen hayvan figürlü taş kaplar, bezemeli kemik ve taş plakalar, zoomorfik havan elleri ve mezarlara bırakılan boynuzlar, bu ritüel pratiklerin maddi yansımalarını oluşturmaktadır. Yılan, kuş, boğa ve keçi gibi hayvanların bu nesnelere üzerinde yoğun biçimde betimlenmesi, söz konusu türlerin sembolik ve ideolojik önemine işaret etmektedir. Ayrıca bu tür nesnelere Kuzey Suriye'de Tell Abr 3 ve Kuzey Irak'ta Nemrik gibi farklı yerleşimlerde de tespit edilmesi, bölgesel ölçekte paylaşılan bir sembolik repertuar ve kültürel etkileşim ağına işaret etmektedir.

Zagros bölgesindeki Ganj Dareh, Ali Koş ve Şeyh Abad yerleşimlerinde ise özellikle yaban koyunu ve keçilere ait kafatası ve boynuzların belirli bağlamlarda ele geçmesi ile keçinin evcilleştirme sürecine ilişkin veriler, hayvanların hem ekonomik hem de sembolik düzlemde önemli bir yer tuttuğunu göstermektedir.

Genel olarak bu bulgular, Epipaleolitik'ten PPNA'ya geçiş sürecinde erken yerleşik toplulukların doğa ve hayvanlar ile kurdukları ilişkinin yalnızca geçim ekonomisiyle sınırlı kalmadığını; aksine inanç sistemleri ve dünya görüşlerinin şekillenmesinde belirleyici bir rol oynadığını ortaya koymaktadır

Anahtar Kelimeler: Epipaleolitik, PPNA, hayvan ritüelleri, zooarkeoloji, Güneybatı Asya

* Ege Üniversitesi, Arkeoloji Anabilim Dalı (Prehistorya), Türkiye.

E-mail: mahri.begmuradova@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

ANIMAL RITUALS IN THE LATE EPIPALEOLITHIC AND PRE-POTTERY NEOLITHIC A PERIOD IN SOUTHWEST ASIA

Mahri BEGMYRADOVA*

The Late Epipaleolithic and Pre-Pottery Neolithic A (PPNA) periods in Southwest Asia represent a critical transformation in which human–animal relationships were not solely based on economic practices, but were also restructured within symbolic and ritual contexts. Archaeological evidence from diverse ecological regions such as Northern Syria, the Levant, Northern Iraq, and the Zagros Mountains of Iran indicates that animals played an active role in the belief systems of these societies.

Zooarchaeological data demonstrate that animal remains were not merely the by-products of consumption, but were deliberately selected, modified, and deposited within ritual contexts. In particular, the intentional placement of skulls and horns in burials, architectural spaces, and communal areas suggests that these elements carried strong symbolic meanings related to identity, ancestor veneration, and collective memory.

At sites such as Körтик Tepe, Gre Filla, and Gusir Höyük in Southeastern Anatolia, finds including animal-decorated stone vessels, decorated bone and stone plaques, zoomorphic pestles, and horns placed as grave goods constitute material expressions of these ritual practices. The frequent depiction of animals such as snakes, birds, bulls, and goats on these objects highlights their symbolic and ideological significance. Moreover, the presence of similar objects at sites like Tell Abr 3 in Northern Syria and Nemrik in Northern Iraq points to a shared symbolic repertoire and regional networks of cultural interaction.

In the Zagros region, sites such as Ganj Dareh, Ali Kosh, and Sheikh-e Abad have yielded skulls and horns of wild sheep and goats in specific contexts, alongside evidence related to the early domestication of goats. These findings indicate that animals held an important role not only in economic practices but also within symbolic frameworks.

Overall, these data suggest that during the transition from the Epipaleolithic to the PPNA, early sedentary communities developed relationships with animals that extended beyond subsistence, playing a fundamental role in shaping their belief systems and worldviews.

Keywords: *Epipaleolithic, PPNA, animal rituals, zooarchaeology, Southwest Asia*

* Ege University, Department of Archaeology (Prehistory), Türkiye.

E-mail: mahri.begmuradova@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

KALDOR'UN BÜYÜME YASALARININ TÜRKİYE İBBS DÜZEY-2 BÖLGELERİNDE SINANMASI: MEKÂNSAL PANEL VERİ ANALİZİ (2010-2023)

Ayşegül BİLGE*

Bu çalışma, Kaldor'un büyüme yasalarının Türkiye'nin 26 İBBS düzey-2 bölgesinde 2010-2023 dönemi için geçerliliğini mekânsal panel veri yöntemleriyle sınamaktadır. Analizlerde TÜİK'ten derlenen bölgesel GSYİH, imalat sanayi çıktısı ve istihdam verileri kullanılmıştır. Çalışmada öncelikle bölgeler arası mekânsal etkileşimin varlığı Moran's I testi ve Lagrange Çarpanı (LM) testleri aracılığıyla değerlendirilmiştir. Ardından uygun mekânsal ekonometrik modeller tercih edilerek analiz süreci yürütülmüştür.

Birinci Yasa kapsamında, imalat sanayi büyümesinin toplam ekonomik büyüme üzerindeki etkisi mekânsal otoresif model (SAR) ile test edilmiş; imalat ile imalat dışı sektörler arasındaki büyüme farkının ekonomik büyüme üzerinde sınırdan anlamlı bir etki ürettiği ve bölgeler arasında güçlü bir mekânsal bağımlılığın varlığı tespit edilmiştir. İkinci Yasa kapsamında, imalat sanayi çıktı büyümesinin imalat sanayi işgücü verimliliğini pozitif ve anlamlı biçimde etkilediği görülmüş; imalat sanayinde üretim artışının büyük ölçüde verimlilik artışına dönüştüğü ve güçlü ölçek ekonomilerinin varlığı ortaya konmuştur. Ancak bu yasa için mekânsal bağımlılık tespit edilmemiştir. Üçüncü Yasa mekânsal Durbin modeli (SDM) ile sınanmış; imalat istihdamının değil, imalat dışı istihdamın ekonomik büyüme üzerinde belirleyici olduğu bulunmuştur. Dolaylı mekânsal yayılma etkisinin doğrudan etkiyi belirgin biçimde aştığı tespit edilmiş olup bu bulgu bölgeler arası ekonomik bütünleşmenin önemine dikkat çekmektedir.

Bulgular bir bütün olarak değerlendirildiğinde, Kaldor yasalarının Türkiye İBBS düzey-2 bölgeleri için 2010-2023 döneminde kısmen geçerli olduğu; mekânsal bağımlılığın bölgesel büyüme dinamiklerinin açıklanmasında rolü olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kaldor'un büyüme yasaları, mekânsal panel veri, İBBS düzey-2, bölgesel büyüme

* Ege Üniversitesi, İktisat Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail: bilge.aysegulbilge@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6997-4560>

TESTING KALDOR'S GROWTH LAWS IN TÜRKİYE'S NUTS-2 REGIONS: A SPATIAL PANEL DATA ANALYSIS (2010-2023)

Ayşegül BİLGE*

This study tests the validity of Kaldor's growth laws for Turkey's 26 NUTS-2 regions over the 2010–2023 period using spatial panel data methods. Regional GDP, manufacturing output, and employment data obtained from TurkStat (TÜİK) are used in the analyses. The presence of spatial interaction between regions is first assessed through Moran's I and Lagrange Multiplier (LM) tests, followed by the estimation of appropriate spatial econometric models.

Under the First Law, the effect of manufacturing growth on total economic growth is tested using a Spatial Autoregressive Model (SAR). The results indicate that the growth differential between manufacturing and non-manufacturing sectors has a borderline significant effect on economic growth, and strong spatial dependence is detected across regions. Under the Second Law, manufacturing output growth is found to positively and significantly affect manufacturing labor productivity, demonstrating that output growth in manufacturing largely translates into productivity gains and confirming the presence of substantial economies of scale. However, no spatial dependence is detected for this law. The Third Law is tested using a Spatial Durbin Model (SDM). Results show that it is non-manufacturing employment, rather than manufacturing employment, that plays a determining role in economic growth. The indirect spatial spillover effect substantially exceeds the direct effect, highlighting the importance of inter-regional economic integration.

Taken together, the findings suggest that Kaldor's growth laws are partially valid for Turkey's NUTS-2 regions over the 2010–2023 period, and reveal that spatial dependence plays a significant role in explaining regional growth dynamics.

Keywords: *Kaldor's growth laws, spatial panel data, NUTS-2, regional growth*

* Ege University, Department of Economics, Türkiye.

E-mail: bilge.aysegulbilge@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6997-4560>

THE WESTERN BALKANS IN THE EUROPEAN UNION'S ENLARGEMENT POLICY: TENSIONS BETWEEN NORMATIVE DISCOURSE AND POLITICAL PRACTICE

İlkin Doğa BİLGİÇ*

The European Union (EU) has positioned itself as a “Normative Power” aimed at proliferating liberal democratic values such as democracy, human rights, and the rule of law in the post-Cold War era. The EU utilized its enlargement policy as the most concrete success story in the literature, exemplified by the Central and Eastern European experience. However, the current Western Balkan enlargement process has revealed the systemic constraints of this normative claim and the credibility crisis it confronts. This study analyzes the tension between the normative goals of the enlargement framework and the political and institutional realities in practical application, with a focus on the Western Balkans. The research investigates the institutional stagnation in the enlargement process as a two-sided crisis. From the perspective of candidate countries, the institutionalized phenomena of “Stabilitocracy” and “State Capture” systematically erode reforms, reducing democratic transformation to “decoupling” (hollow formal adjustment) and rendering acquired progress “reversible.” On the EU side, the increasing “bilateralization” of the enlargement process leads member states to instrumentalize their bilateral disputes through veto powers, transforming enlargement into a bargaining arena detached from technical criteria. This situation undermines the objective foundations of the “Conditionality” principle and shakes the normative legitimacy of the enlargement policy. Proceeding from the hypothesis that the functionality of conditionality depends on the credibility of the membership perspective, the study discusses the risk that geopolitical concerns prioritized after the Russia-Ukraine War might transform this mechanism from a merit-based process into a strategic “Containment” policy. The analysis attributes the failure of the conditionality mechanism not to technical errors, but to the contradiction between the normative values advocated by the EU and its utilitarian political interests. In conclusion, the success of Balkan enlargement depends on ensuring consistency between technical processes, the Union’s normative discourse, and its geopolitical strategies.

Keywords: *European Union, Western Balkans, Enlargement Policy, Normative Power, Conditionality*

* Dokuz Eylül University, Graduate School of Social Sciences, European Union Master’s Program with Thesis, Türkiye.

E-mail: ilkindogabilgic@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-0379-8766>

EKOKOREOLOJİ BAĞLAMINDA EGE BÖLGESİ TÜRK HALK OYUNLARINDA BEDEN VE ÇEVRE İLİŞKİSİ

Selvi Gizem BİRMO*

Bu çalışma, dans ve müzik çalışmalarında kullanılan farklı epistemolojik yaklaşımlardan hareketle ekokoreoloji kavramını kuramsal olarak tanımlamayı ve bu kavramı Ege Bölgesi Türk halk oyunları örnekleminde tartışmayı amaçlamaktadır. Etnomerkezci ve insan merkezci yaklaşımların ötesine geçen güncel tartışmalar, dansın yalnızca insan üretimi bir ifade biçimi olarak değil; beden, çevre ve diğer varlıklarla kurulan ilişkiler ağı içinde ortaya çıkan bir süreç olarak düşünülmesine olanak tanımaktadır. Bu bağlamda ekokoreoloji, dansı beden, mekân ve çevresel unsurlar arasındaki karşılıklı etkileşimler üzerinden yeniden değerlendiren bir yaklaşım olarak ele alınmaktadır.

Çalışma, doğa–kültür ve insan–insan olmayan ayrımlarını sorgulayan çağdaş düşünsel yaklaşımlardan yararlanarak, bedeni sabit ve tekil bir özne olarak değil; çevresiyle birlikte var olan ve bu ilişkiler içinde kurulan bir yapı olarak değerlendirmektedir. Bu doğrultuda dans, yalnızca estetik bir temsil değil, ilişkiyel bir deneyim alanı olarak ele alınmaktadır.

Araştırmada Ege Bölgesi Türk halk oyunları, bedenin mekânla kurduğu ilişkiler, hareketin çevresel bağlamı ve dansın oluştuğu kinestetik manzara çerçevesinde incelenmektedir. Bu inceleme, dansın yalnızca kültürel bir miras değil, aynı zamanda çevresiyle etkileşim içinde şekillenen bir pratik olduğunu ortaya koymayı hedeflemektedir.

Sonuç olarak çalışma, Ege Bölgesi Türk halk oyunlarını ekokoreoloji bağlamında yeniden düşünerek, dansın beden, mekân ve çevre ile kurduğu ilişkileri görünür kılmayı ve bu alana yeni bir bakış açısı sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ekokoreoloji, Türk Halk Oyunları, Ege Bölgesi, Kinestetik Manzara, Beden

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Halk Oyunları Anabilim Dalı, Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye

E-mail: selvigizembirno@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-3214-1856>

BODY AND ENVIRONMENT RELATIONSHIPS IN AEGEAN REGION TURKISH FOLK DANCES IN THE CONTEXT OF ECOCHOREOLOGY

Selvi Gizem BİRMO*

This study aims to define the concept of ecochoreology from a theoretical perspective, drawing on different epistemological approaches used in dance and music studies, and to discuss this concept through the case of Aegean Region Turkish folk dances. Contemporary discussions that move beyond ethnocentric and anthropocentric approaches enable dance to be understood not merely as a human-produced form of expression, but as a process emerging within networks of relationships among the body, the environment, and other entities. In this context, ecochoreology is considered as an approach that re-evaluates dance through the interactions between the body, space, and environmental elements.

Drawing on contemporary theoretical perspectives that question the nature–culture and human–nonhuman dichotomies, the study approaches the body not as a fixed and singular subject, but as a formation that exists with and is continuously constituted through its relations with the environment. Accordingly, dance is addressed not only as an aesthetic representation but as a relational field of experience.

In this research, Aegean Region Turkish folk dances are examined within the framework of the body’s relationship with space, the environmental context of movement, and the choreoscape in which dance emerges. This analysis aims to reveal that dance is not only a form of cultural heritage, but also a practice shaped through its ongoing interactions with the environment.

In conclusion, the study seeks to reconsider Aegean Region Turkish folk dances within the context of ecochoreology, making visible the relationships between body, space, and environment, and offering a new perspective to the field.

Keywords: *Ecochoreology, Turkish Folk Dances, Aegean Region, Choreoscape, Body*

* Ege University, Institute of Social Sciences, Department of Turkish Folk Dances, Master’s Program with Thesis, Türkiye.

E-mail: selvigizembirmo@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-3214-1856>

ÇOK KATMANLI BATIK ALANLARININ KRONOLOJİSİNİN OLUŞTURULMASI

Yağmur BOZKURT*

Aynı sahada farklı dönemlere ait batıkların bir arada bulunması, sualtı arkeolojisinde kronolojinin oluşturulma sürecini zorlaştıran önemli bir sorundur. Geleneksel olarak sualtı batıkları “kapalı kontekst” olarak değerlendirilir. Bir batığın deniz tabanına oturma sonrasında önemli bir dış müdahaleye maruz kalmadığını ve içerdiği tüm buluntuların aynı tarihsel sürece ait olduğu düşünülür. Ancak çok katmanlı batık alanlarında farklı dönemlere ait yüklerin bir arada bulunmasından dolayı tabakaların karışması, buluntuların sonradan yer değiştirmesi ve taphonomik etkiler kapalı buluntu gruplarının değerlendirmesini zorlaştıran sorunlardır. Özellikle akıntılar, dalga hareketleri ve sediman kaymaları batıkların orijinal konumlarını değiştirerek tarihleme sürecinde belirsizlik yaratmaktadır. Bu çalışmada çok katmanlı batık alanlarında kronoloji oluşturma süreci buluntuların stil özellikleri, nümizmatik veriler ve arkeometrik tarihleme yöntemlerinin değerlendirilmesiyle ele alınmaktadır. Zira amphora tipolojisi ve mühür analizleri buluntuların üretim yeri ve ticari bağlantılarını belirlemede temel araçtır. Radyokarbon ve dendrokronoloji analizleri ise görelî tarihleme sonuçlarını kesin zaman aralıklarına yerleştirerek kronolojik değerlendirmelerin daha sağlam bir zemine oturmasına olanak sağlamaktadır. Tarihleme yöntemlerinin karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesi farklı veri setlerinin birbirini doğrulaması açısından kritik öneme sahiptir. Ayrıca buluntuların sahadaki dağılımının ayrıntılı biçimde belgelenmesi ve mikro-stratigrafik analizlerin uygulanması aynı alanda farklı batıklara ait materyalin ayrıştırılmasında temel bir yaklaşım olarak önerilmektedir. Böylelikle aynı alanda farklı dönemlere ait batıklar arasındaki ilişkiler daha doğru bir biçimde takip edilebilir. Karada gerçekleştirilen kazılarda stratigrafiye bağlı kronoloji oluşturma yaygın bir uygulamayken bu metodun su altı kazılarında uygulanabilirliğinin denemesi gereklidir. Ancak sualtı kazılarında stratigrafi yönteminin uygulanması zor olduğundan farklı tarihleme metotlarının bir arada kullanılması ve elde edilen verilerin karşılaştırmalı analizi ön plana çıkar. Böyle karma bir metot batıklara ait buluntu gruplarının arkeolojik bağlamını mutlak tarihlerle netleştirerek sualtı arkeolojisinde daha güvenilir bir kronoloji elde edilmesini mümkün kılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kronoloji, sualtı arkeolojisi, batık, kapalı kontekst, stratigrafi

* Ege Üniversitesi, Klasik Arkeoloji Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: lalayagmur@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-8475-0410>

ESTABLISHING THE CHRONOLOGY OF MULTI-LAYERED SHIPWRECK SITES

Yağmur BOZKURT*

The coexistence of shipwrecks from different periods within the same site poses a significant challenge to the process of establishing chronology in underwater archaeology. Traditionally, underwater shipwrecks are considered “closed contexts.” It is assumed that once a shipwreck has settled on the seabed, it has not been subjected to significant external disturbance, and that all the artifacts it contains belong to the same historical period. However, in multi-layered shipwreck sites, the coexistence of cargo from different periods leads to issues such as stratigraphic mixing, subsequent displacement of artifacts, and taphonomic effects, which complicate the evaluation of closed artifact groups. In particular, currents, wave action, and sediment shifts alter the original positions of shipwrecks, creating uncertainty in the dating process. In this study, the process of establishing chronology in multi-layered shipwreck sites is addressed through the evaluation of artifact stylistic features, numismatic data, and archaeometric dating methods. Amphora typology and seal analyses serve as fundamental tools for determining the production sites and trade connections of the artifacts. Radiocarbon and dendrochronological analyses, on the other hand, anchor relative dating results within precise time frames, thereby providing a more solid foundation for chronological assessments. The comparative evaluation of dating methods is of critical importance in terms of cross-validating different datasets. Furthermore, it is recommended that the distribution of finds in the field be documented in detail and that microstratigraphic analyses be conducted as a fundamental approach to distinguishing material from different shipwrecks within the same area. In this way, the relationships between shipwrecks from different periods within the same area can be traced more accurately. While establishing a stratigraphically based chronology is a common practice in land-based excavations, the applicability of this method in underwater excavations must be tested. However, since the application of stratigraphic methods in underwater excavations is challenging, the combined use of different dating methods and the comparative analysis of the resulting data take center stage. Such a hybrid approach could clarify the archaeological context of artifact groups associated with shipwrecks using absolute dates, thereby enabling the establishment of a more reliable chronology in underwater archaeology.

Keywords: *Chronology, underwater archaeology, shipwreck, closed context, stratigraphy*

* Ege University, Master’s Program in Classical Archaeology with Thesis, Türkiye.

E-mail: lalayagmur@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-8475-0410>

BAĞIMSIZLIK SONRASI KAZAKİSTAN EKONOMİSİNİN İKTİSADİ DÖNÜŞÜMÜ VE POLİTİK EKONOMİ PERSPEKTİFİNDEN ANALİZİ

Umutcan BULİÇ*

Bu çalışma, Kazakistan'ın 1991 yılında bağımsızlığını kazanmasının ardından geçirdiği iktisadi dönüşüm sürecini politik ekonomi perspektifinden analiz etmeyi amaçlamaktadır. Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte merkezi planlamaya dayalı ekonomik yapıdan piyasa ekonomisine geçiş süreci başlatılmış; ancak bu dönüşüm klasik liberal reform modellerinden farklı olarak devletin yönlendirici rolünü koruduğu bir çerçevede gerçekleşmiştir. Nazarbayev döneminde uygulanan ekonomik stratejiler, özellikle enerji gelirlerinin etkin ve stratejik kullanımı üzerine inşa edilmiştir. Petrol ve doğal gaz kaynaklarından elde edilen gelirler yalnızca bütçe finansmanı açısından değil; altyapı yatırımları, sanayileşme politikaları ve ekonomik istikrar mekanizmalarının oluşturulmasında temel araç olarak değerlendirilmiştir. Bu süreçte devlet, enerji sektöründeki belirleyici konumunu sürdürmüş ve ekonomik büyümenin yönlendirilmesinde aktif rol oynamıştır. Bu bağlamda Kazakistan'ın dönüşüm süreci, devlet kapitalizmi literatürü çerçevesinde değerlendirilebilecek hibrit bir ekonomik model ortaya koymaktadır. Piyasa mekanizmalarının işlerlik kazandığı bir yapı içerisinde devlet, stratejik sektörlerdeki kontrolünü koruyarak ekonomik yönlendirme kapasitesini sürdürmüştür. İktisadi dönüşümün sonuçları makroekonomik büyüme oranları, dış ticaret hacmindeki artış ve küresel piyasalara entegrasyon süreci üzerinden değerlendirilmektedir. Enerji gelirlerine dayalı büyüme modeli zamanla ekonomik çeşitlendirme hedefleriyle desteklenmiş; ülke, Tek Kuşak Tek Yol Projesi ve Türk Devletleri Teşkilatı kapsamındaki ekonomik iş birlikleri aracılığıyla bölgesel entegrasyon stratejisini güçlendirmiştir. Çalışma, Kazakistan örneğinde ekonomik dönüşümün serbest piyasa reformlarından ziyade devletin stratejik kaynak yönetimi ve çok boyutlu dış ekonomik ilişkiler aracılığıyla şekillendiğini savunmakta; gelecek vizyonunun ise ekonomik çeşitlendirme ve bölgesel entegrasyon üzerine kurulu olduğunu ileri sürmektedir. Bu çalışma politik ekonomi yaklaşımı çerçevesinde hazırlanmıştır. Araştırmada Kazakistan'ın bağımsızlık sonrası iktisadi dönüşüm süreci tarihsel analiz yöntemiyle incelenmiş; enerji gelirlerinin ekonomik yapı üzerindeki etkisini değerlendirmek amacıyla makroekonomik göstergelere dayalı betimleyici veri analizi kullanılmıştır. Ayrıca bölgesel ekonomik iş birlikleri ve stratejik kalkınma hedefleri, ilgili politika belgeleri ve akademik literatür üzerinden değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kazakistan, İktisadi Dönüşüm, Enerji Politikaları, Devlet Kapitalizmi, Bölgesel Entegrasyon

* Ege Üniversitesi, Türk Dünyası Sosyal, Ekonomik ve Siyasal İlişkiler Anabilim Dalı, Türkiye.
E-mail: umutcan.bulic96@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-9439-2154>

ECONOMIC TRANSFORMATION OF KAZAKHSTAN AFTER INDEPENDENCE AND ANALYSIS FROM A POLITICAL ECONOMY PERSPECTIVE

Umutcan BULİÇ*

This study aims to analyze Kazakhstan's economic transformation process following its independence in 1991 from a political economy perspective. After the collapse of the Soviet Union, a transition from a centrally planned economy to a market-based system was initiated; however, unlike classical liberal reform models, this transformation occurred within a framework where the state maintained its guiding role. The economic strategies implemented during the Nazarbayev era were primarily built upon the effective and strategic use of energy revenues. Income generated from oil and natural gas resources was utilized not only for budgetary financing but also as a key instrument for infrastructure investments, industrialization policies, and the establishment of economic stability mechanisms. During this period, the state preserved its dominant position in the energy sector and played an active role in directing economic growth. In this context, Kazakhstan's transformation process presents a hybrid economic model that can be evaluated within the framework of state capitalism. While market mechanisms have been introduced and expanded, the state has continued to maintain control over strategic sectors and sustain its capacity to guide economic development. The outcomes of this economic transformation are assessed through macroeconomic growth rates, the expansion of foreign trade volume, and the process of integration into global markets. The growth model based on energy revenues has gradually been supported by economic diversification goals. Furthermore, Kazakhstan has strengthened its regional integration strategy through economic cooperation initiatives such as the Belt and Road Initiative and the Organization of Turkic States. This study argues that, in the case of Kazakhstan, economic transformation has been shaped not primarily by free-market reforms, but by the state's strategic management of resources and its multidimensional external economic relations. It further suggests that the country's future vision is based on economic diversification and regional integration. This research is conducted within the framework of political economy. The post-independence economic transformation of Kazakhstan is examined using a historical analysis method, while descriptive data analysis based on macroeconomic indicators is employed to evaluate the impact of energy revenues on the economic structure. In addition, regional economic cooperation and strategic development goals are analyzed through relevant policy documents and academic literature.

Keywords: *Kazakhstan, Economic Transformation, Energy Policies, State Capitalism, Regional Integration*

* Ege University, Social, Economic and Political Relations of the Turkic World Dept., Türkiye.
E-mail: umutcan.bulic96@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-9439-2154>

DOĞU VE GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGELERİNDE ERKEN TUNÇ ÇAĞI TAŞ SANDIK MEZAR GELENEĞİ

Uğur CEYLAN*

Anadolu'da ilk kez Neolitik dönemde varlığı bilinen, taş sandık mezarlar, toprağa kazılmış dikdörtgen ya da kare planlı çukurların çevrede mevcut malzemenin niteliği ve boyutuna bağlı olarak dört veya daha fazla taş levha ile sınırlanmasıyla oluşturulmuştur. Yapımı oldukça basit mezar tipidir, Bu mezarlarda çevreleme genellikle kireçtaşı ve bazalt gibi taş levhalarla sağlanmaktadır. Mezarın üst örtüsünün ise bir ya da birden fazla yassı taş ile kapatıldığı bilinmektedir. Mezar tabanı ise genellikle sıkıştırılmış toprak ya da plaka taşla düzenlenmiş olup, bazı örneklerde zemin üzerine çakıl taşları ve seramik parçalarının döşendiği gözlemlenmektedir. Bazı mezarlar doğrudan işlevine yönelik olarak inşa edilmiş yapılar iken, bazı örneklerde ihtiyaca bağlı olarak sonradan eklemeler ile geliştirilmiştir.

Taş sandık mezarlarının Kullanımı Demir Çağı'na kadar devam etmekle birlikte, özellikle Erken Tunç Çağında başlayan kentleşme süreçlerine paralel olarak belirgin bir artış gösterdiği anlaşılmaktadır. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde taş sandık mezarların hem yerleşim içi (intramural) hem de yerleşim dışı (ekstramural) alanlarda kullanıldığı görülmüştür. Bu mezar tipi, kullanım biçimi açısından belirgin farklılıklar sergilemektedir. taş sandık mezarlarda tekli ve çoklu inhumasyon gömülerinin yanı sıra yalnızca buluntuların yer aldığı temsili mezarların da örnekleri mevcuttur. inhumasyon gömülerinde cinsiyet ve yaş ayrımı gözetilmeksizin bireylerin defnedildiği görülmüştür. Temsili mezarlar ise buluntu çeşitliliği ve zenginliği bakımından dikkat çekmekte olup; seramik kaplar, bronz mızrak uçları, yarı değerli taşlardan yapılmış boncuklar, süs iğneleri ve silindir mühürler gibi çeşitli materyalleri içermektedir. Bu buluntular, taş sandık mezarların yalnızca basit gömü yapıları olmadığını, aynı zamanda dönemin sosyal ve kültürel yapısını yansıtan önemli arkeolojik veriler sunduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Taş sandık Mezar, Erken Tunç Çağı, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri, Mezar hediyesi, İnhumasyon

* Ege Üniversitesi, Arkeoloji, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi, Türkiye.
E-mail: ugr1834@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-4496-3124>

THE TRADITION OF STONE CIST GRAVE DURING THE EARLY BRONZE AGE IN EASTERN AND SOUTHEASTERN ANATOLIA

Uğur CEYLAN*

Stone cist graves, first attested in Anatolia during the Neolithic period, were constructed by lining rectangular or square pits dug into the ground with four or more stone slabs, depending on the nature and size of the available local materials. This is a relatively simple type of grave; the lining is typically provided by stone slabs such as limestone and basalt. It is known that the top of the grave was covered with one or more flat stones. The grave floor was usually paved with compacted earth or slab stone, and in some examples, gravel and ceramic fragments were observed to have been laid on the ground. While some graves were structures built specifically for their intended purpose, others were expanded later with additions as needed.

Although the use of stone cist graves continued into the Iron Age, it is evident that their use increased significantly in parallel with the urbanization processes that began particularly during the Early Bronze Age. In the Eastern and Southeastern Anatolia regions, stone cist graves have been found in both intramural (within settlements) and extramural (outside settlements) areas. This type of tomb exhibits distinct differences in terms of usage. In addition to single and multiple inhumation burials, there are also examples of symbolic tombs containing only artifacts. In the inhumation burials, individuals were interred without regard to gender or age. Symbolic graves, on the other hand, are notable for the variety and richness of their finds; they contain various materials such as ceramic vessels, bronze spearheads, beads made of semi-precious stones, decorative pins, and cylindrical seals. These finds demonstrate that stone-chambered tombs were not merely simple burial structures but also provided important archaeological data reflecting the social and cultural structure of the period.

Keywords: *Stone cist grave, Early Bronze Age, Eastern and Southeastern Anatolia regions, grave goods, inhumation*

* Ege University, Archaeology, Protohistory and Near Eastern Archaeology, Türkiye.
E-mail: ugr1834@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-4496-3124>

RHYTHMS OF HETEROTOPIA: A FOUCAULDIAN READING OF BRIAN FRIEL'S *DANCING AT LUGHNASA*

Yaren Damla COŞKUN*

Yaren Damla Coşkun is pursuing her Master of Arts degree at Manisa Celal Bayar University. She completed her Bachelor of Arts degree in English Language and Literature at Burdur Mehmet Akif Ersoy University. Her research interests include literary theory and trauma in post-dramatic theatre. She is interested in examining marginality through different frameworks such as feminism and rewritings. She plans to pursue further research in literary theory and in In-yer-face dramas.

In Brian Friel's work *Dancing at Lughnasa* (1990), the five unmarried sisters of the Mundy Household, who are central to the play, are depicted as being confined to a morally rigid space by Catholic society. 1930s' Ireland was not only surrounded by the pressures of the Catholic Church in terms of norms but also forced into migration due to the economic hardships caused by the Great Depression. Throughout this period, the Catholic Church had a right to speak on the community's moral understanding, social institutions, family relationships, and even education. Brian Friel reflects the state of Ireland in his plays. Friel's *Dancing at Lughnasa* is set in Ballybeg, an imaginary location, created outside of real spaces but carrying touches of real life. Each member of the family living in the Mundy household remains outside the Catholic Church system in different ways. The Mundy House functions as a Heterotopia, as a space that juxtaposes the Catholic rule with the Lughnasa festival, a product of Pagan culture. Michel Foucault introduces the term heterotopia in his work "Of Other Spaces" (1984). Heterotopias are physically existing real spaces that reveal the existing order within a society and act as counter-sites to it. This study aims to analyse Brian Friel's work *Dancing at Lughnasa* based on Foucault's work *Heterotopia* and its six principles. By examining Michel Foucault's six principles of heterotopia, ranging from the principle of crisis and deviations to the principle of illusions and compensation, this study reveals how society forces individuals to belong to another space and how this new space enables them to express themselves and find their own identities.

Keywords: *Ireland, Brian Friel, Dancing at Lughnasa, Michel Foucault, Heterotopia, Catholic Church*

* Manisa Celal Bayar University, Department of English Language and Literature, Türkiye.
E-mail:@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

AKDENİZ'DE DENİZCİLİĞİN YAPISAL COĞRAFYASI

Berkay ÇAĞLAR*

Akdeniz, sadece siyasi iradelerin çatıştığı bir sahne değil; Oşinografik akıntı sistemleri, karakteristik rüzgâr rejimleri ve jeomorfolojik eşikleriyle denizcilik fonksiyonlarını mutlak surette dikte eden mekanik bir ekosistemdir. Araştırmanın temel odağı, bu fiziksel kısıtların ticari rotalar, askeri mobilizasyon ve yapısal bir olgu olan korsanlık üzerindeki belirleyici etkisidir.

Akdeniz'in saat yönünün tersine işleyen genel akıntı sistemi ve Cebelitarık'tan giren üst akıntılar, gemi rotalarını belirli deniz koridorlarına mahkûm etmiştir. Bu durum, seyrüseferi özgür bir rota seçiminden ziyade, coğrafyanın dayattığı belirli "geçitlere" hapsetmiştir. Çalışmada; Meltem, Sirocco, Bora ve Hamsin gibi rüzgâr rejimlerinin mevsimsel döngüleri incelenerek, antik dönemden itibaren süregelen Mare Clausum (Kapalı Deniz) pratiğinin ekonomik ve idari sonuçları tartışılmaktadır. Kış aylarındaki meteorolojik risklerin deniz trafiğini durma noktasına getirmesi, denizcilik faaliyetlerini "mevsimsel" bir fonksiyona dönüştürmüştür; bu da liman şehirlerinin lojistik kapasitesini ve iâşe zincirlerini yapısal olarak şekillendirmiştir.

Coğrafi kısıtların en somut fonksiyonel çıktısı ise korsanlık olgusudur. Gemilerin akıntılar ve rüzgârlar nedeniyle takip etmek zorunda kaldığı dar koridorlar ve sığ kıyı hatları, korsanlık faaliyetleri için doğal operasyonel alanlar yaratmıştır. Bu bağlamda korsanlık; rastgele bir asayiş sorunu olmaktan ziyade, coğrafyanın sunduğu fiziksel imkânlar ve kısıtlar havuzunda kökleşen, ekonomik ve kurumsal bir "risk yönetimi" modeli olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak bildiri; Akdeniz tarihindeki makro dönüşümlerin, denizin fiziksel morfolojisi ve atmosferik olaylarla kurulan bu zorunlu etkileşim üzerinden okunması gerektiğini savunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz, Denizcilik, Korsanlık, Coğrafya

* Ege Üniversitesi, Yakın Çağ Ana Bilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: 92250002044@ogrenci.ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-2277-5059>

THE STRUCTURAL GEOGRAPHY OF MARITIME ACTIVITIES IN THE MEDITERRANEAN

Berkay ÇAĞLAR*

The Mediterranean is not merely a stage where political wills clash; it is a mechanical ecosystem that dictates maritime functions through its oceanographic current systems, characteristic wind regimes, and geomorphological thresholds. The primary focus of this research is the decisive impact of these physical constraints on commercial routes, military mobilization, and the structural phenomenon of piracy.

The Mediterranean's counter-clockwise general current system and the surface currents entering through the Strait of Gibraltar have confined ship routes to specific maritime corridors. Rather than allowing for a free choice of route, geography has historically restricted navigation to specific "passages." By examining the seasonal cycles of wind regimes such as the Meltem, Sirocco, Bora, and Hamsin, this study discusses the economic and administrative consequences of the Mare Clausum (Closed Sea) practice that has persisted since antiquity. Meteorological risks during winter months, which often brought maritime traffic to a standstill, transformed maritime activities into a "seasonal" function; this, in turn, structurally shaped the logistical capacity and supply chains of port cities.

The most tangible functional outcome of these geographical constraints is the phenomenon of piracy. The narrow corridors and shallow coastal routes that ships were forced to follow due to currents and winds created natural operational zones for pirate activities. In this context, piracy is assessed not as a random law-and-order issue, but as an economic and institutional "risk management" model rooted in the physical opportunities and constraints offered by geography. Consequently, this paper argues that the macro-transformations in Mediterranean history must be interpreted through this necessary interaction between the sea's physical morphology and atmospheric phenomena.

Keywords: *Mediterranean, Shipping, Piracy, Geography*

* Ege University, Department of History of the Modern Times, Türkiye.

E-mail: 92250002044@ogrenci.ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-2277-5059>

KAZAK YAZAR DUWLAT İSABEKOV'UN 'QARGIN' ROMANINDA DEĞERLER EĞİTİMİ

Baransel ÇAYAN*

Bu çalışmada, Kazak edebiyatının önemli isimlerinden Duwlat İsabekov'un 1975 yılında kaleme aldığı 'Qargin' romanının çözümlemesi yapılarak romanda yer alan değerler eğitiminin tespit edilmesi amaçlanmaktadır. Roman incelenirken yazarın yaşadığı dönemin Sovyet Rusya'daki siyasi, sosyal ve kültürel dinamikleri dikkate alınmış; metin analizi tekniği kullanılarak eser üzerinde ayrıntılı bir inceleme sunulmuştur. 'Qargin' romanı üzerine yapılan bu çalışma; romanın muhtevası, yazarı ve dönemi hakkında sunduğu bilgilerin yanı sıra, Sovyetler Birliği bünyesinde yaşayan Türklerin yaşam tarzındaki değişimleri ve karşılaştıkları sorunları ele alması bakımından Türk Dünyası ile kültürel etkileşime katkı sunmayı hedeflemektedir. İnceleme sonucunda eserde köy-şehir hayatının bir çelişki halinde verilmesi, modernleşmenin etkisiyle şehre yönelimin artması ve bireyin hayatı sorgulama sürecinin özellikle Jasın Madiyev ve Bağıyla karakterleri üzerinden işlendiği saptanmıştır. Ayrıca Jasın Madiyev üzerinde şekillenen iç çatışma kavramının romanın bütününe yayılan temel bir unsur olduğu ve eserin güçlü otobiyografik nitelikler taşıdığı vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kazak Edebiyatı, Duwlat İsabekov, Roman, Qargin, Değerler Eğitimi

* Ege Üniversitesi, Türk Dünyası Edebiyatları Ana Bilim Dalı Lisansüstü Programı Türkiye.
E-mail: baranselcayan@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-2585-2191>

VALUES EDUCATION IN THE NOVEL ‘QARGIN’ BY KAZAKH WRITER DUWLAT ISABEKOV

Baransel ÇAYAN*

In this study, it is aimed to analyze the novel ‘Qargın’, written by Duwlat İsabekov, one of the prominent figures of Kazakh literature, in 1975, and to determine the values education included in the novel. While examining the novel, the political, social and cultural dynamics of Soviet Russia during the author’s lifetime were taken into consideration; and a detailed analysis of the work was presented using the text analysis technique. This study on the novel ‘Qargın’ aims to contribute to the cultural interaction with the Turkic World in terms of addressing the changes in the lifestyles of the Turks living in the Soviet Union and the problems they faced, as well as the information it provides about the content of the novel, its author and its period. As a result of the examination, it was determined that the rural-urban life is given as a contradiction in the work, the tendency towards the city increases with the effect of modernization, and the process of the individual questioning life is handled especially through the characters of Jasın Madiyev and Bağıyla. In addition, it is emphasized that the concept of inner conflict shaped on Jasın Madiyev is a fundamental element that spreads throughout the novel and that the work has strong autobiographical qualities.

Keywords: *Kazakh Literature, Duwlat İsabekov, Novel, Qargın, Values Education*

* Ege University, Turkic World Literatures Graduate Program, Türkiye.

E-mail: baranselcayan@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-2585-2191>

SOHBET ROBOTLARINA YÖNELİK TÜKETİCİ TUTUMLARI: KAVRAMSAL BİR MODEL ÖNERİSİ

Arzu ÇELİK DEMİRYAPAN* & Ali Emre AYDIN**

Yapay zekâ teknolojilerinin yaygınlaşmasıyla, sohbet robotları işletmelerin pazarlama faaliyetlerinde kullandığı önemli araçlardan biri hâline gelmiştir. Tüketicilerle etkileşime geçmek amacıyla kullanılan bu araçlar, ürün ve hizmetlerle ilgili bilgiye erişimi kolaylaştırmakta ve tüketici deneyiminin iyileşmesini sağlamaktadır. Sohbet robotu pazar gelirleri yıllar içerisinde artarken büyümenin devam etmesi beklenmektedir. Bu gelişime paralel olarak, tüketicilerin sohbet robotlarına yönelik tutumlarını etkileyen faktörler akademik araştırmalara da konu olmaktadır. Çalışmalar, kolaylık, hız, yenilikçilik ve eğlence gibi boyutlarıyla tüketicilere önemli faydalar sağlayan sohbet robotlarının gizlilik, güvenlik ve manipülasyon gibi boyutlarla da bazı olumsuz algılarla ilişkilendirilebildiğini göstermektedir. İlgili literatürde çalışmaların ağırlıklı olarak tüketicileri olumlu yönde etkileyen faktörleri incelediği tespit edilmiştir. Bu durum sohbet robotlarına yönelik risk faktörlerinin detaylı bir şekilde belirlenememesine neden olabilir. Ayrıca algılanan fayda, kullanım kolaylığı ve kontrol gibi faktörlerin sohbet robotlarına yönelik tutum açısından rolü yoğun bir şekilde incelenirse de güven ve etkileşim ihtiyacı gibi nispeten daha az incelenen faktörler de vardır. Dolayısıyla, olumlu ve olumsuz faktörleri bir arada ele alan çalışma sayısının sınırlı olduğu ve bu süreçte etkili olabilecek bazı faktörlere yeterince odaklanılmadığı ifade edilebilir. Bu boşluktan hareketle bu araştırmanın amacı, sohbet robotlarına yönelik olumlu ve olumsuz faktörlerin tüketici motivasyonu üzerindeki etkisini bütüncül bir yaklaşımla ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda, olumlu ve olumsuz gerekçelerin bireylerin inançları, niyetleri ve davranışları arasında önemli bağlantılar olarak hizmet ettiğini ileri süren davranışsal akıl yürütme teorisine ek olarak niyetin, tutumlar ve öznel normlar tarafından şekillendirildiğini ileri süren planlı davranış teorisi çerçevesinde bir model önerisinde bulunulacaktır. Bu çalışmanın bütüncül yaklaşımı ve teorik çerçevesi, sohbet robotlarına yönelik tüketici tutumlarına ilişkin bilgi birikiminin derinleşmesine katkı sağlayabilir. Ayrıca karar alıcılar için sohbet robotları kaynaklı tüketici mağduriyetlerine karşı politikalar geliştirilmesi ve işletmeler için de sohbet robotlarıyla çevrim içi alışverişte sorumlu uygulamalar tasarlanması açısından katkı sunması beklenmektedir. Son olarak gelecek araştırmalar için öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Sohbet robotları, tutum, algılanan etkileşim ihtiyacı*

* İzmir Bakırçay Üniversitesi, İşletme Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: arzu.demiryapan@bakircay.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-1222-8093>

** Doç. Dr. İzmir Bakırçay Üniversitesi, İşletme Bölümü, Türkiye.

E-mail: ali.aydin@bakircay.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2340-8469>

Bu çalışma, “Çevrimiçi Tüketicilerin Sohbet Robot Tutumlarını Etkileyen Olumlu ve Olumsuz Motivasyon Faktörlerine İlişkin Bir Araştırma” başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

CONSUMER ATTITUDES TOWARDS CHAT ROBOTS: A CONCEPTUAL MODEL PROPOSAL

Arzu ÇELİK DEMİRYAPAN* & Ali Emre AYDIN**

With the widespread adoption of artificial intelligence technologies, chatbots have become one of the key tools used by businesses in their marketing activities. These tools, employed to interact with consumers, facilitate access to information about products and services and contribute to the improvement of the consumer experience. While chatbot market revenues have increased over the years, this growth is expected to continue. In parallel with these developments, the factors influencing consumers' attitudes toward chatbots have become a subject of academic research. Existing studies indicate that chatbots, which provide significant benefits to consumers in terms of convenience, speed, innovativeness, and entertainment, may also be associated with certain negative perceptions, such as privacy concerns, security risks, and manipulation. A review of the relevant literature reveals that research has predominantly focused on factors that positively influence consumers. This tendency may lead to an insufficient identification and understanding of the risk factors associated with chatbots. Furthermore, although factors such as perceived usefulness, ease of use, and control have been extensively examined in relation to attitudes toward chatbots, relatively less attention has been paid to factors such as trust and the need for interaction. Therefore, it can be argued that the number of studies addressing both positive and negative factors in an integrated manner is limited, and that some potentially influential factors have not been sufficiently explored. Based on this gap, the aim of the present study is to examine, through a holistic approach, the effects of both positive and negative factors on consumer motivation toward chatbots. To this end, a model will be proposed within the framework of Behavioral Reasoning Theory, which suggests that reasons serve as important links between individuals' beliefs, intentions, and behaviors, as well as the Theory of Planned Behavior, which posits that intentions are shaped by attitudes and subjective norms. The holistic approach and theoretical framework of this study are expected to contribute to a deeper understanding of consumer attitudes toward chatbots. Additionally, the findings may provide insights for policymakers in developing measures to prevent consumer harm arising from chatbot use, and for businesses in designing responsible practices for online shopping environments involving chatbots. Finally, suggestions for future research will be presented.

Keywords: *Chatbots, attitude, perceived need for interaction*

* Izmir Bakircay Univ., Master's Program in Business Administration with Thesis, Türkiye.
E-mail: arzu.demiryapan@bakircay.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-1222-8093>

** Assoc. Prof. Dr., Izmir Bakircay University, Department of Business Administration, Türkiye.
E-mail: ali.aydin@bakircay.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2340-8469>

GEÇ CUMHURİYET DÖNEMİ'NDE İTALYA YARIMADASINDA ÜRETİLEN AMPHORA TİPALARI

Ece ÇELİK*

Antik Akdeniz ekonomisinin en temel veri kaynaklarından biri olan amphoralar üzerine yapılan çalışmalar, uzun süre kapların form özelliklerine, mühürlerine ve taşıdıkları içeriğe odaklanmıştır. Ancak amphoranın işlevselliğini tamamlayan, içeriğin korunmasını sağlayan ve ticari orijinalliği belgeleyen amphora tıpaları, özellikle de çok iyi korunamadıkları için literatürde genellikle ikincil bir buluntu grubu olarak değerlendirilmiş; hak ettiği sistematik ilgiyi ancak yakın dönemde görmeye başlamıştır. Bu çalışma, Roma ekonomisinin köklü bir transformasyon sürecine girdiği Geç Cumhuriyet Dönemi'ne odaklanarak, İtalya Yarımadası genelinde üretilen amphora tıplarını merkeze almaktadır.

MÖ 2. ve 1. yüzyıllarda Roma'nın yayılcı politikası ve artan lüks tüketim talebi, İtalyan şarap ve zeytinyağı üretimini endüstriyel bir boyuta taşımıştır. Bu süreçte Dressel 1, Lamboglia 2, Dressel 6A ve 6B gibi formların sızdırmazlığını sağlamak için kullanılan tıplar, lojistik başarının kritik bir unsuru haline gelmiştir. İtalya Yarımadası'ndaki atölyelerde üretilen tıplar, pişmiş toprak (terrakotta), mantar ve kireç harçlı kompozit yapılar olarak çeşitlilik gösterir. Özellikle terrakotta disk tıplar üzerine basılan mühürler, üretici ailelerin ve tüccar ağlarının takibi açısından epigrafik birer veri niteliğindedir. Bu tıpa mühürleme geleneği, ürünün standardizasyonunu ve kalitesini garanti altına alan erken dönem bir markalaşma sistemi olarak düşünülebilir. Sonuç olarak çalışma, amphora tıplarının sadece teknik birer kapama aracı değil, aynı zamanda Geç Cumhuriyet Dönemi'ndeki üretim teknolojisi, mülkiyet hukuku ve deniz aşırı ticaretin organizasyonu hakkında doğrudan bilgi sunan bir malzeme grubu olduğunu ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tıpa, Amphora, Geç Cumhuriyet Dönemi, İtalya Yarımadası

* Ege Üniversitesi, Klasik Arkeoloji Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: its.ececelik@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8625-1725>

AMPHORA STOPPERS PRODUCED IN THE ITALIAN PENINSULA DURING THE LATE REPUBLICAN PERIOD

Ece ÇELİK*

Studies on amphorae, which constitute one of the most fundamental data sources for the ancient Mediterranean economy, have long focused on morphological characteristics, stamps, and contents. However, amphora stoppers, which complement the functionality of the vessel, ensure the preservation of its contents, and document commercial authenticity, have generally been regarded as a secondary find group in the literature, largely because they are seldom well-preserved; they have only recently begun to receive the systematic attention they deserve. It is only recently that they have begun to receive the systematic attention they deserve. Focusing on the Late Republican Period, a time when the Roman economy underwent a profound transformation, this study centers on amphora stoppers produced across the Italian Peninsula.

In the 2nd and 1st centuries BC, Rome's expansion and the increasing demand for luxury goods turned Italian wine and olive oil production into a large-scale industry. During this time, the stoppers used to seal forms like Dressel 1, Lamboglia 2, Dressel 6A, and 6B became a key part of logistical success. Stoppers made in Italian workshops were produced from different materials, such as terracotta, cork, and pozzolana. The stamps on terracotta disc stoppers provide important epigraphic data for tracking producer families and trade networks. This tradition of stopper stamping can be seen as an early branding system that guaranteed the quality and standards of the product. In conclusion, this study aims to show that amphora stoppers are not just technical tools. They are also a valuable ceramic assets that provides information about production technology, property law, and the organization of sea trade during the Late Republican Period.

Keywords: *Stopper, Amphora, Late Republican Period, Italian Peninsula*

* Ege University, Master's Program in Classical Archaeology with Thesis, Türkiye.
E-mail: its.ececelik@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8625-1725>

GEÇ ANTİK ÇAĞ ANADOLU'SUNDA MEYDANA GELEN KİTLİK OLAYLARININ SOSYAL SONUÇLARI

Selmanur ÇELİK*

Bu bildiri, Geç Antik Çağ Anadolu'sunda meydana gelen kıtlık olaylarının sosyal sonuçlarını ele almayı amaçlamaktadır. Geç Antik Çağ Anadolu coğrafyası, MS 4.ve 7. yüzyıl boyunca birçok kez aşırı yağış, uzun süren kuraklık, savaş ve istilalara bağlı olarak gelişen kıtlık olaylarıyla karşı karşıya kalmıştır. Halk krizin getirdiği kısıtlamaları hissettikçe imparator ve devlet yöneticilerinden yardım beklentilerini arttırmış ancak gerek imparatorların gerekse de devlet yöneticilerinin sorumluluklarını yerine getirmekte zorluklar yaşaması halkı güç ve şiddet içeren eylemlere sevk etmiştir. Halk tepkisini kimi zaman contio (halk toplantılarında) kimi zamanda hipodromlarda göstermiştir. Bu tür olaylar toplumda huzursuzluğun artmasına neden olmuştur.

Kıtlık dönemlerinde giderek artan açlık, yoksulluk ve kaynaklara erişim kısıtlılığı, yoksul insanları ve kadınları daha fazla etkilemiştir. Kadınlar krizin etkilerini en aza indirmek için kimi zaman çocuklarının ölü bedenlerini yemiş kimi zamanda dilencilik yapmaya başlamıştır. Aynı zamanda yazarlar kıtlık dönemlerinde açlık karşısında zorlanan bazı kadınların bedenlerini sattığını, kıtlığın fahişeliğe katkıda bulunduğunu da belirtir. Yoksul insanlar erzak tedarik edemediğinden genellikle çocuklarının gözlerini kör ederek onların yiyecek beklentisine son vermek zorunda kalmıştır.

Kıtlığın yarattığı tüm bu olumsuzluklar karşısında halka euergeteslerin (hayırseverlerin) yardım ettiği görülmektedir. Hayırseverler şehir merkezlerine çorba kazanları inşa ettirip, komşu bölgelerden tahıl tedarik ederek kısa süreli de olsa insanların ihtiyaçlarını gidermeye çalışmıştır. 4. yüzyılda kilisenin yardım kurumuna dönüşmesiyle birlikte hayırseverlik yeni bir anlam kazanmış ve kiliseler krizden etkilenen insanlara sağladığı maddi ve manevi yardımlarla ihtiyaç sahiplerinin hamisi olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Geç Antik Çağ, Doğal afet, Kıtlık, Toplumsal Eşitsizlik

* İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Tarih Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı, Türkiye.
E-mail: selmanurr.celik@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5522-9967>

THE SOCIAL CONSEQUENCES OF FAMINE IN LATE ANTIQUE ANATOLIA

Selmanur ÇELİK*

This paper aims to examine the social consequences of famine that occurred in Late Antique Anatolia. Throughout the 4th and 7th centuries CE, the region of Late Antique Anatolia faced numerous famine resulting from excessive rainfall, prolonged droughts, wars, and invasions. As the people felt the constraints imposed by the crisis, their expectations for assistance from the emperor and state officials increased; however, the difficulties faced by both the emperors and state officials in fulfilling their responsibilities drove the people to acts of violence and unrest. The people expressed their discontent at times in the contio (public assemblies) and at other times in the hippodromes. Such events contributed to growing unrest in society.

During times of famine, the growing hunger, poverty, and limited access to resources have disproportionately affected poor people and women. To mitigate the effects of the crisis, women have at times resorted to eating their children's corpses and at other times taken to begging. At the same time, authors note that some women, struggling against starvation during times of famine, sold their bodies, and that famine contributed to prostitution. Since the poor could not secure food supplies, they were often forced to blind their children's eyes to put an end to their expectation of food.

In the face of all these hardships caused by the famine, it is evident that the people were aided by euergetes (philanthropists). Philanthropists had soup kitchens built in city centers and sourced grain from neighboring regions, striving to meet people's needs, even if only temporarily. With the transformation of the church into a charitable institution in the 4th century, philanthropy took on a new meaning, and churches became the guardians of those in need by providing both material and spiritual aid to people affected by the crisis.

Keywords: *Late Antiquity, Natural Disaster, Famine, Social Inequality*

* İzmir Kâtip Çelebi University, Department of History Master's Program, Türkiye.
E-mail: selmanur.celik@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5522-9967>

ONE CURVE, MANY REALITIES: THE VALIDITY OF THE PHILLIPS CURVE ACROSS GENDER AND EDUCATION IN TÜRKİYE

Selin ÇELİKOĞLU*

The relationship between inflation and unemployment has been widely discussed in macroeconomics, mainly within the framework of the Phillips Curve.

This study examines the relationship between inflation and unemployment by examining its validity within the framework of gender and education levels. The main research question is the current validity of the Phillips Curve and its discussion within the context of gender and education levels. Traditional Phillips Curve models generally treat the labor force as a homogeneous group without distinguishing between gender and education levels. However, this study considers these differences and analyzes the relationship accordingly. Specifically, male and female labor force, as well as groups with different education levels are being analyzed.

This study investigates the relation between the inflation and unemployment within the framework of the Phillips Curve using annually data from 2001 to 2026.

This study researches the relationship between unemployment and inflation that can be stronger in groups with lower levels of education and weaker in groups with higher levels of education. Differences will also be considered in our research. Also shocks in the Turkish Economy will be considered while examining the validity of the Phillips Curve.

Overall, this study aims to contribute to the Phillips Curve literature by considering the heterogeneity in the Turkish labor market, analyze the validity of the Phillips Curve and offer more targeted analyses for policymakers.

Keywords: Phillips Curve, Inflation, Unemployment, Gender, Education

* Anadolu University, Department of Economics (Master of Arts (MA) Degree), Türkiye.

E-mail: selincolikoglu@anadolu.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-7013-2794>

JURA SOYFER IM TÜRKISCHEN LITERATURSYSTEM: EINE ÜBERSETZUNGSWISSENSCHAFTLICHE ANALYSE

Orkun DALKILIÇ*

Jura Soyfer (1912–1939), österreichischer Schriftsteller jüdischer Herkunft und einer der bedeutendsten politischen Dramatiker der Zwischenkriegszeit, ist im türkischen Literaturkanon bis heute nahezu unbekannt geblieben. Obwohl seine Werke, geprägt von antifaschistischem Engagement, sozialkritischer Schärfe und einer unverwechselbaren sprachlichen Eigenart, zu den bedeutendsten literarischen Zeugnissen der Zwischenkriegszeit zählen, haben sie im türkischen Literatursystem kaum Resonanz gefunden.

Die vorliegende Untersuchung widmet sich vor diesem Hintergrund einer übersetzungswissenschaftlichen Analyse, die drei miteinander verschränkte Fragestellungen in den Mittelpunkt stellt. Die Zielsetzung der Arbeit besteht darin, anhand der türkischen Übersetzungen der Theaterstücke *Der Weltuntergang* und *Vineta* sowie ausgewählter Gedichte Soyfers, übersetzt von Gertrude Marie Durusoy und Ahmet Cemal, zu untersuchen, wie Soyfers antifaschistische Ideologie in den Zieltexten vermittelt wird und inwiefern die von den Übersetzern angewandten Strategien seinem ursprünglichen literarischen und ideologischen Anliegen gerecht werden. Dabei wird insbesondere der Frage nachgegangen, ob und wie die kulturell und politisch aufgeladene Sprache Soyfers im Zieltext erhalten bleibt oder einer Glättung unterzogen wird. Die Untersuchung erfolgt auf der Grundlage einer vergleichenden Textanalyse, die Ausgangs- und Zieltexte auf sprachlicher, stilistischer und ideologischer Ebene systematisch gegenüberstellt.

Darüber hinaus werden die Übersetzungen der Theaterstücke und der Gedichte als zwei distinkte translatorische Herausforderungen betrachtet, die auf der sprachlichen, ästhetischen und gattungsspezifischen Ebene unterschiedliche Entscheidungen erfordern. Schließlich wird analysiert, aus welchen strukturellen und kulturellen Gründen Soyfers Werk im türkischen Literatursystem bis heute eine periphere Stellung einnimmt.

Der Beitrag versteht sich damit sowohl als übersetzungswissenschaftliche Analyse als auch als Beitrag zur Sichtbarmachung eines zu Unrecht in Vergessenheit geratenen Schriftstellers.

Schlüsselwörter: *Jura Soyfer, literarische Übersetzung, Drama, Lyrik, Ideologie*

* Ege-Universität, Abteilung für Übersetzen und Dolmetschen, Masterstudiengang Übersetzungswissenschaft, Türkei.

E-mail: dalkilicorkunn@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-3041-6721>

JURA SOYFER IN THE TURKISH LITERARY SYSTEM: A TRANSLATION STUDIES PERSPECTIVE

Orkun DALKILIÇ*

Jura Soyfer (1912–1939), an Austrian writer of Jewish origin and one of the most significant political dramatists of the interwar period, has remained virtually unknown in the Turkish literary canon to this day. Although his works, marked by antifascist commitment, sharp social critique, and an unmistakable linguistic distinctiveness, rank among the most important literary testimonies of the interwar period, they have found little resonance within the Turkish literary system.

The present study addresses this observation by pursuing three interrelated questions. The aim of the study is to examine, on the basis of the Turkish translations of the plays *Der Weltuntergang* and *Vineta* as well as selected poems by Soyfer, translated by Gertrude Marie Durusoy and Ahmet Cemal, how Soyfer's antifascist ideology is conveyed in the target texts and to what extent the strategies employed by the translators do justice to his original literary and ideological intent. Particular attention is paid to whether and how the culturally and politically charged language of Soyfer's texts is preserved in the target text or subjected to a process of neutralization. The analysis is conducted on the basis of a comparative textual analysis that systematically examines source and target texts at the linguistic, stylistic, and ideological levels.

Furthermore, the translations of the plays and the poems are treated as two distinct translatorial challenges, each requiring different decisions at the linguistic, aesthetic, and genre-specific levels. Finally, the study investigates the structural and cultural reasons why Soyfer's work continues to occupy a peripheral position within the Turkish literary system.

The study thus positions itself both as a contribution to translation studies research and as an effort to restore visibility to an unjustly forgotten writer.

Keywords: *Jura Soyfer, literary translation, drama, poetry, ideology*

* Ege University, Department of Translation and Interpreting, Master's Program in Translation Studies, Türkiye.

E-mail: dalkilicorkunn@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-3041-6721>

İZLEYİCİ BELLEĞİNDE FİMLERİN YENİDEN KURULUMU

Burhan DEMİR*

Sinema sanatı; okuma, dinleme, görme eylemlerinin sadece biriyle sınırlı değildir. Zihnimiz bir filmi izlerken en temel düzeyde görüp duyma, hareket takibi ve duvardaki yazıyı okuma gibi durumları bir iş birliği içerisinde yürütür. Sinemanın önemi ve diğer sanatlardan farkı tam bu noktada ortaya çıkar. Seyirci katılımının bu çok yönlülüğü bizlere insan belleğine dair çıktılar verirken psikoloji ve sinema alanlarını yan yana koymayı da gerekli kılar. Bu yönüyle çalışma izleyicinin film belleğini hangi unsurlar üzerinden kurduğunu incelemeyi amaçlayarak bir filmi hatırlarken hangi öğelerin önceliklendirildiği sorusunu araştırmanın temel problemi olarak benimsemiştir. Bu bağlamda, karma araştırma yöntemi seçilmiş ve veri toplama aracı olarak çevrim içi anket kullanılmıştır. Katılımcılara, bir filmi hatırlarken en çok hangi unsurların etkili olduğu çoktan seçmeli ve çoklu seçime izin veren sorular aracılığıyla yöneltmiştir. Elde edilen bulgular, izleyicilerin filmi çoğunlukla kurgu dünyasına ait yapılarıyla hatırladığını göstermektedir. Sonuç olarak, çalışmada ele alınan noktalar ilerideki film endüstrisine ve film kültürünün yönelimine dair tartışmalara alan açmıştır.

Anahtar Kelimeler: İzleme Pratikleri, Sinema, Seyirci, Bellek

* Dokuz Eylül Üniversitesi, Film Tasarımı Ana Sanat Dalı Yüksek Lisans Programı, Türkiye.
E-mail: burhandemiracd@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

THE RECONSTRUCTION OF FILMS IN THE VIEWER'S MEMORY

Burhan DEMİR*

The art of cinema is not limited to just one of the acts of reading, listening or seeing. When watching a film, our mind carries out fundamental processes such as seeing, hearing, tracking movement and reading text on a wall in a coordinated manner. The significance of cinema and its distinction from other art forms becomes apparent precisely at this point. This multifaceted nature of audience participation provides insights into human memory whilst also necessitating a comparison between the fields of psychology and cinema. In this regard, the study aims to examine the elements through which the viewer constructs their film memory, adopting the question of which elements are prioritised when recalling a film as its central research problem. In this context, a mixed-methods approach was selected, and an online survey was used as the data collection tool. Participants were asked, via multiple-choice and multiple-selection questions, which elements were most influential when recalling a film. The findings indicate that viewers predominantly recall the film through its narrative structures. Consequently, the points addressed in this study have opened up avenues for discussion regarding the future of the film industry and the direction of film culture.

Keywords: *Viewing Practices, Cinema, Audience, Memory*

* Dokuz Eylul University, Department of Film Design, Master's Program, Türkiye.

E-mail: burhandemiracd@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR'IN *GÜLYABANI* ROMANINDAKİ KIYAFETLERİN OLAY ÖRGÜSÜNE KATKISI

Zeynep Mine DEMİR*

Hüseyin Rahmi Gürpınar, eserlerinde toplumsal konulara değinen Türk edebiyatının önemli yazarlarından. O, eserlerinde toplumda gördüğü yanlışları ve eksiklikleri çoğunlukla mizah yoluyla ele almıştır. Gulyabani romanında da batıl inançları ele alan yazar, toplumdaki büyü, cin ve peri gibi inançları eleştirmiştir. Gürpınar'ın romanlarındaki kıyafetler sadece görsel amaçlı değildir. Gulyabani romanında kıyafetler, olay örgüsüne hizmet etmiştir. Bu romanda kıyafetler olayların yaşanması için önemli bir araçtır. Romanın başında anlatılan masalcı kadın yani Muhsine'nin kıyafetleri önemlidir. Yazar, Muhsine'nin ekonomik durumunu, yaşını, sosyal yaşam içindeki konumunu kıyafetleriyle anlatmıştır. Böylece yazar, Muhsine hakkında bize doğrudan bilgi vermek yerine onu kıyafetleri aracılığıyla tanıtmıştır. Romanın ilerleyen kısımlarında köşkteki kadınların giydiği kıyafetler korkuyu arttırmak amacıyla kullanılmıştır. Köşkteki kadınlara giydirilen kıyafetler kadınların esrarengiz olaylara daha da inanmalarını sağlamıştır. Bu kıyafetler kadınlara oynanan oyunun bir parçasıdır. Kıyafetler sayesinde kadınlar daha çok korkmuştur. Romanın son bölümünde görünen gulyabani de sahte bir varlıktır. Sahte gulyabaninin yaratılmasındaki en büyük unsur kıyafetlerdir. Bu kıyafetler kandırma aracı olarak kullanılmıştır. Bu çalışmada masalcı kadının, köşkteki kadınların ve gulyabaninin kıyafetleri ele alınarak, bunların olay örgüsüne katkısı incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hüseyin Rahmi Gürpınar, kıyafet, korku, gulyabani, olay örgüsü

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türkiye.
E-mail: zeynepdemirmine@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-4071-137X>

THE CONTRIBUTION OF CLOTHING TO THE PLOT IN HÜSEYİN RAHİMİ GÜRPINAR'S NOVEL *GULYABANI*

Zeynep Mine DEMİR*

Hüseyin Rahmi Gürpınar is one of the prominent writers of Turkish literature who addressed social issues in his works. He often criticized the flaws and deficiencies he observed in society through humor. In his novel *Gulyabani*, the author also deals with superstitions and criticizes beliefs in magic, jinn, and fairies prevalent in society.

In Gürpınar's novels, clothing is not merely a visual element. In *Gulyabani*, clothing serves the development of the plot and functions as an important tool in the unfolding of events. The clothing of the storyteller woman introduced at the beginning of the novel, namely Muhsine, is particularly significant. The author conveys Muhsine's economic status, age, and social position through her clothing. Thus, instead of providing direct information about her, the author introduces Muhsine through what she wears.

In the later parts of the novel, the clothing worn by the women in the mansion is used to intensify fear. These garments contribute to making the women believe more strongly in the mysterious events taking place. The clothing becomes part of the deception played on them, causing them to feel even greater fear.

In the final part of the novel, the *gulyabani* that appears is also a fabricated entity. The most important element in creating this fake *gulyabani* is clothing. These garments are used as tools of deception.

In this study, the clothing of the storyteller woman, the women in the mansion, and the *gulyabani* are examined in order to analyze their contribution to the plot.

Keywords: *Hüseyin Rahmi Gürpınar, clothing, fear, gulyabani, plot*

* Ege University, Institute of Social Sciences, Dept. of Turkish Language and Literature, Türkiye.
E-mail: zeynepdemirmine@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-4071-137X>

KÜÇÜK ASYA'DA ELİTLERİN KENT VE YÖNETİM İÇİN ÖNEMİ

Recep DÖNMEZ*

Bu çalışma Roma egemenliği altındaki Küçük Asya kent devletlerinde, elit ailelerin sosyal, siyasal ve ekonomik rollerini “hayırseverlik” (euergetizm) kavramı bağlamında incelemektedir. Klasik Çağda Yunan ve Roma medeniyetlerindeki sosyal tabakalaşma, belirgin toplumsal sınıfların doğuşuna zemin hazırlamıştır. Bu yapı içerisinde zenginlik ve asaletle tanımlanan azınlık bir grup, toplumun elit tabakasını oluşturarak önder bir konum elde etmiştir. Toplumsal konumu bakımından kent içinde hâkim yapıda olan ve aslında nüfusa oranla azınlık olan elit kesimin varlığını topluma kabul ettirmek, kendi sınıfının meşruluğunu ve devamlılığını sağlamak için gerekli eylemlerde bulunması gerekmektedir. Bu açıdan hayırseverlik faaliyetleri kent içinde eksikliklerin giderilmesi, kentin ihya edilmesi ve kentin sosyal refahını arttırması bakımından önemli bir olaydır. Bu yolla elitler kentin refahına katkı sunarak kendi lider konumlarının devamlılığını sağladığı gibi siyasi kariyerleri için reklam yapmakta ayrıca halk ve kent tarafından eylemleri için onurlandırılmaktadır. Bu çalışmada kentlerdeki elitlerin rolünü incelemek için onlar adına dikilen onurlandırma yazıtlarından yararlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Küçük Asya, Elitler, Roma İmparatorluğu, Euergetizm, Yazıtlar

* Ege Üniversitesi, Tarih, Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: recepdonmez17@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-9270-9504>

THE IMPORTANCE OF ELITES FOR THE CITY AND ADMINISTRATION IN ASIA MINOR

Recep DÖNMEZ*

This study examines the social, political, and economic roles of elite families in the city-states of Asia Minor under Roman rule within the context of “philanthropy” (euergetism). Social stratification in the Greek and Roman civilizations of the Classical Age paved the way for the emergence of distinct social classes. Within this structure, a minority group defined by wealth and nobility formed the elite stratum of society, attaining a leading position. This elite class, which held a dominant position in the city despite being a minority relative to the population, had to engage in necessary actions to gain social acceptance and ensure the legitimacy and continuity of its status. In this regard, activities of euergetism were significant events in terms of addressing urban deficiencies, revitalizing the city, and enhancing social welfare. Through these means, the elites contributed to the prosperity of the city, thereby securing the continuity of their leadership positions, advertising their political careers, and receiving honors from the public and the city for their actions. This study utilizes honorary inscriptions erected in their name to analyze the role of elites in these cities.

Keywords: *Asia Minor, Elites, Roman Empire, Euergetism, Inscriptions*

* Ege University, Department of History, Master’s Program with Thesis, Türkiye.

E-mail: recepdonmez17@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-9270-9504>

DİJİTALLEŞME VE BEŞERİ SERMAYENİN ÇEVRESEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: AVRUPA BİRLİĞİ ÜLKELERİ İÇİN MEKÂNSAL BİR ANALİZ

Merve Nimet ERKURT*

Küresel ölçekte hızla artan üretim ve tüketim faaliyetleri, ekosistemlerin kendi kendini yenileme kapasitesi üzerinde geri dönülemez büyük bir baskı oluşturmaktadır. Bu çalışma, 2005-2019 dönemi için 26 Avrupa Birliği ülkesinde dijitalleşme ve beşerî sermaye birikiminin çevresel sürdürülebilirlik üzerindeki çok boyutlu etkilerini ampirik bir çerçevede incelemektedir. Analizde, hava kirliliği ile sınırlı kalan geleneksel göstergelerin aksine; doğanın kaynak arzı ile insanın kaynak talebi arasındaki dengeyi bütüncül bir şekilde yansıtan “Yük Kapasitesi Faktörü” (LCF) temel gösterge olarak kabul edilmiştir. Dijitalleşmenin sunduğu kaynak verimliliği potansiyeli ile nitelikli beşerî sermayenin bu teknolojilerin sorumlu ve etkin kullanımındaki tamamlayıcı rolü araştırmanın kuramsal merkezini oluşturmaktadır. Çalışmada, ülkeler arasındaki coğrafi yakınlıkları, sosyo-ekonomik entegrasyonu ve bölgesel etkileşimleri dikkate almak amacıyla mekânsal panel veri analizi yöntemi kullanılarak SEM-FE ve SAR-FE modelleri üzerinden tahminler yürütülmüştür. Bu özgün yaklaşım, dijital dönüşümün çevresel etkilerinin ulusal sınırları aşan mekânsal yansımalarını ampirik bulgularla ortaya koyarak, sürdürülebilir kalkınma hedefleri doğrultusunda yerel önlemlerin ötesine geçen, bölgesel iş birliğine dayalı ve kapsayıcı politika stratejileri sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Beşerî Sermaye, Yük Kapasitesi Faktörü, Mekânsal Model, Avrupa Birliği Ülkeleri

* Ege Üniversitesi, İktisat Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail:@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

THE IMPACT OF DIGITALIZATION AND HUMAN CAPITAL ON ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY: A SPATIAL ANALYSIS FOR EUROPEAN UNION COUNTRIES

Merve Nimet ERKURT*

Rapidly increasing global production and consumption activities exert an irreversible and significant pressure on the self-renewal capacity of ecosystems. This study empirically examines the multi-dimensional impacts of digitalization and human capital accumulation on environmental sustainability across 26 European Union countries for the period 2005-2019. In contrast to traditional indicators that remain limited to air pollution, the “Load Capacity Factor” (LCF), which holistically reflects the balance between nature’s resource supply and human demand, is adopted as the primary indicator of environmental quality. The theoretical core of the research focuses on the resource-efficiency potential offered by digitalization and the complementary role of qualified human capital in the responsible and effective utilization of these technologies. Spatial panel data analysis methods are employed, with estimations conducted via SEM-FE and SAR-FE models to account for geographic proximity, socio-economic integration, and regional interactions among the countries. This original approach aims to reveal the transboundary spatial implications of digital transformation on the environment through empirical findings. Consequently, the study seeks to provide inclusive policy strategies based on regional cooperation that transcend local measures in line with sustainable development goals.

Keywords: *Digitalization, Human Capital, Load Capacity Factor, Spatial Model, European Union Countries*

* Ege Üniversitesi, İktisat Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail:@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

EMTİA VADELİ İŞLEM PİYASALARINDA ZAYIF FORM ETKİNLİĞİNİN MAKİNE ÖĞRENMESİ İLE TAHMİNLENMESİ

Muhammet Ali EROLTU* & Sevinç GÜLER ÖZÇALIK**

Bu çalışma, altın, gümüş ve WTI ham petrol vadeli işlem piyasalarında zayıf form piyasa etkinliğinin makine öğrenmesi yöntemleri kullanılarak tespitini ve tahminini araştırmaktadır. Amaç, zayıf form etkinliğinin geçmiş fiyat bilgisinden hareketle tahmin edilebilirliğinin hangi ölçüde mümkün olduğunu ortaya koymaktır. Çalışmada ilk olarak zayıf form etkinliği klasik testlerle (Ljung-Box,runs,varyans oranı) değerlendirilip, sonrasında geçmiş veri setinden türetilen teknik göstergeler kullanılarak makine öğrenmesi ile tahminleme yapılabilirliği araştırılmaktadır. Veri seti olarak altın, gümüş ve WTI'ın 20 yıllık frekansta (2006-2026) günlük kapanış verilerinden logaritmik getiriler elde edilip akabinde 5 günlük volatilité serileri elde edilmiştir. Modelde 2006–2020 yılları arası train (eğitim), 2021–2023 yılları arası validation (doğrulama) ve 2024–2026 yılları arası test seti olarak kullanılmıştır. Benchmark olarak basitçe 0,5 rastgele tahmin sınırı belirlenmiştir. Bulgular, klasik testlerde altının görece daha etkin olduğunu göstermiştir. Gümüş ve WTI'ın ise rastgele yürüyüşten (random walk) daha fazla sapma gösterdiğine işaret etmiştir. Bunun yanında makine öğrenmesi (ML) modeli, tahmin edilebilirliğin tüm dönem boyunca sabit olmadığını ortaya koymuştur. Özellikle altın ve WTI için yüksek volatilité dönemlerinde tahminleme olasılığının arttığı gözlenmiştir. Altının yüksek volatilité dönemlerinde test dengeli doğruluk oranı 0,597 ve ROC-AUC 0,641 olurken WTI'ın yüksek volatilité dönemlerinde ise test dengeli doğruluk oranı 0,554 ve ROC-AUC 0,584 olarak bulunmuştur. Buna karşılık gümüşün hiçbir senaryoda benchmark'ın üzerinde güvenilir tahmin sinyali elde edemediği gözlenmiştir. Sonuç olarak zayıf form etkinliğine en yakın emtia altın olurken oynaklığın yükseldiği dönemlerde zayıf formdan sapmaların artmasıyla birlikte anlamlı sayılabilecek tahminleme gücü ortaya koymuştur. Bunun yanı sıra zayıf form etkinliğinden en fazla sapma gösteren emtia gümüş olmasına rağmen, tahmin edilebilirliği en yüksek emtia olması beklenirken benchmark'ın bile altında kalarak bu sapmanın anlamlı bir tahmin gücüne dönüşmediğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Emtia Vadeli İşlem Piyasaları, Zayıf Form Etkinlik, Makine Öğrenmesi

* Dokuz Eylül Üniversitesi, Finans, Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: muhammetalieroltu@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-1195-0949>

** Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye.

E-mail: sevinc.guler@deu.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0423-7510>

PREDICTING WEAK FORM EFFICIENCY IN COMMODITY FUTURES MARKETS USING MACHINE LEARNING

Muhammet Ali EROLTU* & Sevinç GÜLER ÖZÇALIK**

This study investigates the detection and prediction of weak form market efficiency in gold, silver, and WTI crude oil futures markets using machine learning methods. The aim is to determine the extent to which weak form efficiency can be predicted based on historical price data. First, weak form efficiency is evaluated using classical tests (Ljung-Box, runs, variance ratio), and then its predictability using machine learning with technical indicators derived from historical datasets is investigated. The dataset consists of daily closing data for gold, silver, and WTI over a 20-year period (2006-2026), from which log returns were obtained, followed by 5-day volatility series. The model uses the years 2006–2020 as the training set, 2021–2023 as the validation set, and 2024–2026 as the test set. A simple random prediction limit of 0.5 was set as the benchmark. The findings show that gold is relatively more efficient in the classical tests. Silver and WTI showed greater deviations from the random walk. Furthermore, the machine learning (ML) model revealed that predictability was not constant throughout the period. Specifically, for gold and WTI, the probability of prediction increased during periods of high volatility. Gold's test-balanced accuracy rate was 0.597 and ROC-AUC was 0.641 during periods of high volatility, while WTI's test-balanced accuracy rate was 0.554 and ROC-AUC was 0.584. In contrast, silver did not achieve a reliable prediction signal above the benchmark in any scenario. In conclusion, gold was the commodity closest to weak form efficiency, but showed significant predictive power as deviations from the weak form increased during periods of high volatility. However, silver, despite showing the greatest deviation from weak form efficiency, was expected to have the highest predictability, but it fell below the benchmark, indicating that this deviation did not translate into significant predictive power.

Keywords: Commodity Futures Markets, Weak Form Efficiency, Machine Learning

* Dokuz Eylül University, Finance Master's Program, Türkiye.

E-mail: muhammetalieroltu@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-1195-0949>

** Prof. Dr., Dokuz Eylül University, Türkiye.

E-mail: sevinc.guler@deu.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0423-7510>

ATATÜRK DÖNEMİ TÜRK-ARNAVUT İLİŞKİLERİ: TARİHSEL SÜREÇ, DİPLOMATİK KRİZLER VE STRATEJİK YAKLAŞIMLAR

Faize ESKİN*

Bu çalışma, 1920-1938 yılları arasında Türk-Arnavut ilişkilerini tarihsel süreklilik; diplomatik krizler ve stratejik yaklaşımlar çerçevesinde ele almaktadır. Osmanlı Devleti'nden miras kalan ilişkiler, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla birlikte yeni siyasi ve ideolojik zeminde tekrar şekillenmiştir. Bu süreçte Türkiye, Balkanlar'daki varlığını sürdürürken modern, laik ve ulus-devlet temelli bir dış politika benimsemiştir.

Bu dönemde iki ülke arasındaki ilişkiler; askeri iş birlikleri, hukuki düzenlemeler, göç hareketleri ve diplomatik gelişmeler doğrultusunda değişim göstermiştir.

Cumhuriyet'in ilk yıllarında Türkiye ile Arnavutluk arasındaki ilişkiler, karşılıklı güven ve dayanışma temelinde gelişmiştir. 1923 yılında imzalanan Dostluk Antlaşması, iki ülke arasındaki ilişkilerin hukuki temelini oluşturmuş ve siyasi bağları güçlendirmiştir. Bununla birlikte Balkanlar'da yaşanan nüfus hareketleri ve göçler, bu ilişkilerin sosyal boyutunu da etkilemiştir. Türkiye, bu süreçte Arnavut göçmenlere yönelik kapsayıcı bir politika izlemiştir.

1928 yılında Ahmet Zogu'nun kendisini kral ilan etmesi, iki ülke arasında ciddi bir diplomatik krize yol açmıştır. Türkiye, cumhuriyetçi yönetim anlayışı doğrultusunda bu gelişmeye tepki göstermiş ve diplomatik ilişkiler bir süre duraklamıştır. Bu kriz, ideolojik farklılıkların dış politikaya doğrudan yansımalarının önemli bir örneğini oluşturmaktadır.

1930'lu yıllarda ise Avrupa'da artan siyasi gerilimler ve özellikle İtalya'nın Balkanlar'daki yayılcı politikaları, Türkiye ile Arnavutluk arasındaki ilişkilerin yeniden yakınlaşmasına zemin hazırlamıştır. Türkiye, bu dönemde güvenlik odaklı ve dengeli bir dış politika izleyerek Arnavutluk ile ilişkilerini yeniden geliştirmiştir.

Sonuç olarak, Atatürk dönemi Türk-Arnavut ilişkileri hem tarihsel mirasın devamını hem de dönemin uluslararası koşullarına uyum sağlayan rasyonel bir dış politika anlayışını yansıtmaktadır. Bu süreçte Türkiye, Balkanlar'da istikrarın korunmasına katkı sağlayan önemli bir aktör olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türk-Arnavut ilişkileri, Atatürk dönemi, Balkanlar

* Ege Üniversitesi, Türk Tarihi Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail: faizeeskin@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8845-5027>

TURKISH–ALBANIAN RELATIONS DURING THE ATATÜRK ERA: HISTORICAL PROCESS, DIPLOMATIC CRISES, AND STRATEGIC APPROACHES

Faize ESKİN*

This study examines Turkish-Albanian relations between 1920 and 1938 within the framework of historical continuity, diplomatic crises, and strategic approaches. The relations inherited from the Ottoman Empire were reshaped on a new political and ideological basis with the establishment of the Republic of Turkey. During this period, while maintaining its presence in the Balkans, Turkey adopted a modern, secular, and nation-state-oriented foreign policy.

At that period relations between the two countries evolved in line with military cooperation, legal arrangements, migration movements, and diplomatic developments. In the early years of the Republic, relations between Turkey and Albania developed on the basis of mutual trust and solidarity. The Treaty of Friendship signed in 1923 constituted the legal foundation of bilateral relations and strengthened political ties. However, population movements and migrations in the Balkans also affected the social dimension of these relations. In this process, Turkey pursued an inclusive policy towards Albanian immigrants.

In 1928, Ahmet Zogu's self-proclamation as king led to a serious diplomatic crisis between the two countries. In line with its republican governance principles, Turkey reacted to this development, and diplomatic relations temporarily stagnated. This crisis represents a significant example of how ideological differences directly influenced foreign policy.

In the 1930s, increasing political tensions in Europe, particularly Italy's expansionist policies in the Balkans, paved the way for a rapprochement between Turkey and Albania. During this time, Turkey followed a security-oriented and balanced foreign policy and reestablished its relations with Albania.

In conclusion, Turkish–Albanian relations during the Atatürk era reflect both the continuity of historical legacy and a rational foreign policy approach adapted to the international conditions of the period. In this process, Turkey emerged as an important actor contributing to stability in the Balkans

Keywords: *Turkish-Albanian relations, Atatürk era, Balkans*

* Ege University, Department of Turkish History, Türkiye.

E-mail: faizeeskin@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8845-5027>

KÜLTÜREL ALANLARDA YAPAY ZEKÂ VE ANLATI ÜRETİMİ: ESER TANITIM METİNLERİNİN KUŞAKLARARASI ALIMLANMASI ÜZERİNE TEORİK BİR ÇERÇEVE

Meltem EZER*

Bu çalışma, müze ve sanat galerisi gibi kültürel alanlarda eser tanıtım metinlerinin yapay zekâ (AI) aracılığıyla üretilmesinin kuramsal ve metodolojik boyutlarını ele almaktadır. Çalışma, devam etmekte olan bir doktora tezinin kavramsal zemininden hareketle, yapay zekânın yalnızca bir verimlilik aracı değil, kurumsal otoriteyi ve izleyiciyle kurulan bağı dönüştüren bir “anlatı aktörü” olduğunu savunmaktadır.

Araştırmanın odağında, dijitalleşme süreçlerine farklı düzeylerde eklenmiş olan X, Y ve Z kuşaklarının, algoritmik olarak üretilen metinlere karşı geliştirdikleri muhtemel tutumlar yer almaktadır. Teorik çerçeve; Walter Benjamin’in “aura” kavramı ve Tony Bennett’in “kültürel yönetimsellik” yaklaşımı üzerinden, AI üretimi metinlerin “özgünlük” ve “kurumsal güven” kavramlarını nasıl yeniden şekillendirdiği üzerine kurgulanmıştır.

Yöntemsel olarak çalışma, antropolojik gözlem ve Yorumlayıcı Fenomenolojik Analiz (IPA) yöntemlerini içeren bir saha araştırması tasarımı sunmaktadır. Bildiri kapsamında, Custom GPT prototipi üzerinden üretilen kuşaklara duyarlı metin örneklerinin, sanat izleyicisi üzerindeki olası etkileri tartışmaya açılacaktır. Bu çalışma, nihai bulgulardan ziyade, kültürel kurumlarda yapay zekâ kullanımı için etik ve kuşak odaklı bir modelleme önerisi geliştirmeyi ve bu alandaki metodolojik boşluğu doldurmayı hedeflemektedir.

***Anahtar Kelimeler:** Yapay Zekâ, Müzecilik, Eser Tanıtım Metinleri, Kuşaklararası Analiz, Kültürel Yönetimsellik, Anlatı Kuramı*

* Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Müzecilik Doktora Programı, Türkiye.
E-mail: mltnmr@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3671-9469>

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND NARRATIVE PRODUCTION IN CULTURAL SPACES: A THEORETICAL FRAMEWORK ON GENERATIONAL PERCEPTION OF INTERPRETIVE TEXTS

Meltem EZER*

This study explores the theoretical and methodological dimensions of generating interpretive texts via artificial intelligence (AI) in cultural institutions such as museums and galleries. Drawing from the conceptual framework of an ongoing doctoral dissertation, the paper argues that AI is not merely an efficiency tool but a «narrative actor» that transforms institutional authority and audience engagement.

The research focuses on the potential attitudes of Generations X, Y, and Z—each integrated into digital processes at different levels—toward algorithmically generated texts. The theoretical framework is constructed through Walter Benjamin’s concept of «aura» and Tony Bennett’s «cultural governmentality» approach, examining how AI-generated narratives reshape notions of “authenticity” and “institutional trust.”

Methodologically, the paper presents a research design incorporating anthropological observation and Interpretative Phenomenological Analysis (IPA). The presentation will discuss the potential impact on art audiences using sample generationally-sensitive texts produced via a Custom GPT prototype. Rather than presenting final empirical data, this paper aims to propose an ethical and generation-specific modeling for AI usage in cultural institutions and seeks to address the methodological gap in the field.

Keywords: *Artificial Intelligence, Museology, Interpretive Texts, Intergenerational Analysis, Cultural Governmentality, Narrative Theory*

* Dokuz Eylul University, Grad. School of Social Sci., PhD Prog. in Museum Studies, Türkiye.
E-mail: mltmzr@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3671-9469>

TÜRKİYE’DE YAPILAN ÇALIŞMALAR KAPSAMINDA TASAVVUFUN MODERN PSİKOLOJİYE KATKILARI: TEORİK VE ELEŞTİREL BİR ANALİZ

Beyzanur GENCER*

2000 sonrası Türkiye’de maneviyat psikolojisi, anlam terapisi, trans-personel psikoloji ve tasavvufî psikoloji gibi alanlara yönelik akademik ve popüler ilgide gözle görülür bir artış yaşanmıştır. Bu gelişmeler, bir yandan bireylerin manevî yaşantılarının psikolojik süreçlerle ilişkisine dair farkındalığın artmasına katkı sağlarken, diğer yandan da kavramsal ve kuramsal netlik ihtiyacını gündeme getirmiştir. Özellikle “tasavvuf psikolojisi” kavramının, zaman zaman “maneviyat psikolojisi” veya “din psikolojisi” ile eş anlamlı biçimde kullanılması, bu alanlardaki teorik ayrımların yeterince belirginleştirilemediğini göstermektedir. Diğer yandan Tasavvufî öğretiler, çeşitli psikoterapi yaklaşımlarıyla ilişkilendirilmekte, ancak bu ilişkiler genellikle yüzeysel ve betimleyici düzeyde kalmaktadır. Kuramsal derinlikten yoksunluk, psikoloji disiplini içindeki yerinin netleşmesini zorlaştırmaktadır. Bu açıdan kuramsal yüzeysellik ve tekrarlar sorunu ikinci temel sorunlardan biri olduğu söylenebilir. Özellikle transpersonel psikoloji ve tasavvuf ilişkisini ele alan çalışmalar, Batı kaynaklı teorik yaklaşımların yerel manevî geleneklerle ne ölçüde uyumlu olduğu, hangi açılardan örtüştüğü ve nerelerde ayrıştığı sorunu görülmektedir. Bu tez, nitel bir araştırmadır. Araştırmada doküman analizi ve karşılaştırma yöntemleri kullanılacaktır. Türkiye’de 2000 yılından itibaren tasavvuf ve psikoloji bilimi ilişkisi bağlamında ele alınan akademik literatüre eleştirel bir perspektiften yaklaşarak, iki disiplin arasındaki ilişkiyi konu alan 40’ tan fazla çalışmayı (Makale, tez, kitap bölümü, bildiri vd.) incelemeyi amaçlamaktadır. Böylece hem disiplinlerarası kuramsal köprülerin nasıl kurulduğu hem de bu köprülerin hangi noktalarda kuramsal yüzeysellik veya kavramsal tekrar riski taşıdığı analiz edilecektir. Çalışma, bu bağlamda yalnızca mevcut literatürü betimlemekle kalmayarak, aynı zamanda literatürdeki metodolojik eksiklikleri ve teorik zenginleştirme imkânlarını da ortaya koymayı hedeflemektedir. Aynı zamanda, bu ilişkiden doğabilecek yeni araştırma alanlarını belirleyerek literatüre özgün katkı sağlamayı hedefler. Bu kapsamda, çalışma hem teorik bir çerçeveye sunmayı hem de ilgili literatürdeki eğilimleri ve boşlukları eleştirel bir perspektifle yeniden okumayı amaçlar. Böylece, tasavvuf düşüncesinin çağdaş psikolojiyle ilişkisini kuramsal düzlemde yeniden değerlendirilmesine imkân sunar.

Anahtar Kelimeler: *Tasavvuf, Psikoloji, Maneviyat Psikolojisi, Tasavvuf psikolojisi, Benötesi Psikoloji.*

* Ege Üniversitesi, Temel İslam Bilimleri, Türkiye.

E-mail: 400beyza400@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-0523-9429>

THE CONTRIBUTIONS OF SUFISM TO MODERN PSYCHOLOGY IN THE CONTEXT OF STUDIES CONDUCTED IN TURKEY: A THEORETICAL AND CRITICAL ANALYSIS

Beyzanur GENCER*

Since the year 2000, there has been a noticeable increase in both academic and popular interest in fields such as spirituality psychology, meaning therapy, transpersonal psychology, and Sufi psychology in Turkey. While these developments have contributed to increased awareness of the relationship between individuals' spiritual experiences and psychological processes, they have also highlighted the need for conceptual and theoretical clarity. In particular, the fact that the concept of "Sufi psychology" is sometimes used interchangeably with "spiritual psychology" or "psychology of religion" indicates that the theoretical distinctions within these fields have not been sufficiently clarified. On the other hand, Sufi teachings are associated with various psychotherapy approaches, yet these connections generally remain superficial and descriptive. The lack of theoretical depth makes it difficult to clarify its place within the discipline of psychology. From this perspective, the issue of theoretical superficiality and repetition can be considered one of the second major problems. In particular, studies addressing the relationship between transpersonal psychology and Sufism highlight the issue of how well Western-origin theoretical approaches align with local spiritual traditions, in which aspects they overlap, and where they diverge. This thesis is a qualitative study. The study will employ document analysis and comparative methods. By adopting a critical perspective on the academic literature addressing the relationship between Sufism and psychology in Turkey since the year 2000, the study aims to examine over 40 works (articles, theses, book chapters, conference papers, etc.) that focus on the relationship between these two disciplines. Thus, the study will analyze both how interdisciplinary theoretical bridges are established and at which points these bridges carry the risk of theoretical superficiality or conceptual repetition. In this context, the study aims not only to describe the existing literature but also to identify methodological shortcomings and opportunities for theoretical enrichment within the literature. Additionally, it aims to provide an original contribution to the literature by identifying new research areas that may emerge from this relationship. In this regard, the study aims to present a theoretical framework and to re-examine the trends and gaps in the relevant literature from a critical perspective. Thus, it offers an opportunity to re-evaluate the relationship between Sufi thought and contemporary psychology on a theoretical level.

Keywords: *Sufism, Psychology, Spiritual Psychology, Sufi Psychology, Self-Psychology*

* Ege University, Department of Basic Islamic Sciences Türkiye.

E-mail: 400beyza400@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-0523-9429>

GEDİKKAYA MAĞARASI PALEOLİTİK DÖNEM FAUNASININ ARKEOZOOLJİK ANALİZİ: TAKSONOMİK ÇEŞİTLİLİK VE ÇEVRE-İNSAN ETKİLEŞİMİ

Tugay GÜMÜŞ* & Can Yümni GÜNDEM**

Bu çalışma, Bilecik/İnhisar bölgesinde yer alan Gedikkaya Mağarası'nın Paleolitik ve Epipaleolitik tabakalarından ele geçen faunal kalıntıların sistematik arkeozoolojik değerlendirmesini kapsamaktadır. Araştırmanın temel amacı, Pleistosen-Holosen geçiş evresinde eski insanların değişen iklim ve topoğrafyaya nasıl adapte olduklarını geniş spektrumlu fauna verileri üzerinden okumaktır. Taksonomik analizler, her iki dönemde de av ekonomisinin temelini küçük toynaklıların (Ovis/Capra) oluşturduğunu; bunun yanı sıra geyikgiller (Cervidae), yaban domuzu (Sus sp.) ve çeşitli küçük memelilerin de diyetin önemli bir parçası olduğunu göstermektedir. Dönemler arası fauna geçişi, bölgenin hem sarp kayalık sistemleri hem de açık ormanlık/bozkır alanları barındıran mozaik bir habitat sunduğuna işaret etmektedir. Etçil kalıntıları ve kemikler üzerindeki tafonomik izler ise, mağaranın insanlar ve karnivorlar arasındaki dönemsel kullanım dinamiklerini yansıtmaktadır. Bu çalışma, bölgedeki avcı-toplayıcı grupların sadece tek bir türe odaklanmak yerine, çevrelerindeki zengin topoğrafik imkanları esnek ve stratejik bir avlanma modeliyle kullandıklarını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arkeozooloji, Gedikkaya Mağarası, Çevre-İnsan Etkileşimi, Tafonomi, Pleistosen-Holosen Geçişi

* Batman Üniversitesi, Arkeoloji Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: tugaygumus@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4413-8090>

** Doç. Dr., Batman Üniversitesi, Arkeoloji Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail: canyumni@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6369-0913>

ARCHAEOZOOLOGICAL ANALYSIS OF THE PALEOLITHIC AND EPIPALEOLITHIC FAUNA OF GEDIKKAYA CAVE: TAXONOMIC DIVERSITY AND HUMAN-ENVIRONMENT INTERACTION

Tugay GÜMÜŞ* & Can Yümni GÜNDEM**

This study presents a systematic archaeozoological evaluation of faunal remains recovered from the Paleolithic and Epipaleolithic layers of Gedikkaya Cave, located in the Bilecik/İnhisar region. The primary objective is to understand how early humans adapted to changing climatic and topographic conditions during the Pleistocene-Holocene transition through a broad-spectrum faunal assemblage. Taxonomic analyses reveal that small ungulates (*Ovis/Capra*) formed the basis of the hunting economy in both periods, supplemented significantly by cervids (*Cervidae*), wild boar (*Sus* sp.), and various small mammals. The faunal transition between periods indicates that the region offered a mosaic habitat, comprising both rugged rocky systems and open woodland/steppe areas. Carnivore remains and taphonomic traces on bones reflect the dynamic, periodic use of the cave by both humans and carnivores. This study demonstrates that regional hunter-gatherers employed a flexible and strategic hunting model, utilizing the rich topographic opportunities of their environment rather than focusing solely on a single species.

Keywords: *Archaeozoology, Gedikkaya Cave, Human-Environment Interaction, Taphonomy, Pleistocene-Holocene Transition*

* Batman University, Master's Programme in Archaeology, Türkiye.

E-mail: tugaygumus@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4413-8090>

** Assoc. Prof. Dr., Batman University, Department of Archaeology, Türkiye.

E-mail: canyumni@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6369-0913>

THE EFFECTS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE USAGE ON CORPORATE GOVERNANCE: AN EVALUATION IN TERMS OF FUNDAMENTAL PRINCIPLES

Seyyed Mansour HEDAYATI*

This study examines the impact of artificial intelligence (AI) usage on corporate governance from the perspective of fundamental governance principles. Specifically, the research evaluates how AI contributes to transparency, accountability, fairness, and the reduction of conflicts of interest within organizations. Drawing on theoretical foundations such as Agency Theory and the Resource-Based View, the study conceptualizes AI not merely as a technological tool but as a strategic mechanism that transforms governance structures. The findings suggest that AI enhances monitoring capabilities, reduces information asymmetry, and supports objective decision-making processes. Furthermore, the increasing integration of AI technologies necessitates the establishment of new governance mechanisms such as technology committees. The study contributes to the literature by offering a governance-centered perspective on AI adoption and its implications for organizational control and accountability.

Keywords: *Artificial Intelligence, Corporate Governance, Transparency, Accountability, Conflict of Interest*

* Dokuz Eylul University, Business Management PhD Candidate, Türkiye.

E-mail: seyyedmansourhedayati@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8088-4978>

CADI AĞACI VE YÜRÜMEK ROMANLARINDAKİ ANA KADIN KARAKTERLERDE TOPLUMSAL CİNSİYET SORUNU VE KADINLIK DURUMLARI KARŞILAŞTIRMASI

Demet İPEK*

1960'lı yıllarda dünyadaki feminist akımın odağını toplumsal cinsiyet rollerine dayalı ayrımcılık almıştır, geleneksel cinsiyetçi bakış açısının sorgulandığı bu dönemde Türk edebiyatında 68 kuşağı yazarlarından Sevgi Soysal da Yaşamak romanıyla kadına yeni bir temsil gücü vermiştir. Üçüncü Dalga Feminizm birlikte 2012'ye kadar devam eden bu dönemde 1983 yılında Ayla Kutlu'nun yazdığı Cadı Ağacı romanı kadının, dönemin siyasi atmosferi ataerkil düzen içinde sıkışan buhranını anlatmaktadır. Bu makalede iki roman kahramanı Ela ve Nilüfer özelinde toplumsal cinsiyet ve kadınlık durumları bakımından karşılaştırmalı olarak bir inceleme yapılmıştır. Nitel araştırma yöntemi içinde içerik analizi ve betimsel analiz yapılmıştır 1970 -1985 arası Türk romanları dönemi baz alınmıştır her iki roman da ikinci ve üçüncü dalga feminizm akımı içinde değerlendirilmiştir. Yürümek romanında Ela ve Nilüfer karakterleri aile yapıları sosyal çevreleri, kadınlık durumları yönünden kıyaslanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sevgi Soysal, Ayla Kutlu, Yürümek, Cadı Ağacı, Toplumsal cinsiyet, kadınlık

* Ege Üniversitesi, Kadın Çalışmaları Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail:@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

A COMPARISON OF GENDER ISSUES AND THE CONDITION OF WOMANHOOD IN THE FEMALE PROTAGONISTS OF THE NOVELS *CADI AĞACI* AND *YÜRÜMEK*

Demet İPEK*

In the 1960s, the global feminist movement focused on discrimination based on gender roles; during this period, when traditional gender-biased perspectives were being challenged, Sevgi Soysal—one of the writers of the ‘68 generation in Turkish literature—also gave women a new voice through her novel **Yaşamak**. During this period, which continued until 2012 alongside Third-Wave Feminism, Ayla Kutlu’s 1983 novel **Cadı Ağacı** (The Witch Tree) depicts the crisis faced by women, trapped within the patriarchal order amidst the political atmosphere of the time. This article presents a comparative analysis of the two female protagonists, Ela and Nilüfer, in terms of their gender and the condition of womanhood. Qualitative research methods, including content analysis and descriptive analysis, were employed. The period of Turkish novels from 1970 to 1985 was taken as the basis, and both novels were evaluated within the context of the second and third-wave feminist movements. In the novel *Yürümek*, the characters Ela and Nilüfer were compared in terms of their family structures, social environments and the condition of womanhood.

Keywords: *Sevgi Soysal, Ayla Kutlu, Yürümek, Cadı Ağacı, Gender, womanhood*

* Ege University, Department of Women’s Studies, Türkiye.

E-mail:@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

KÜLTÜR ELÇİSİ TÜRKÜLERİN MODERN SANATTA YENİDEN İŞLENMESİ: ÇANAKKALE TÜRKÜSÜ VE ARIRANG

Merve İRİYARI*

‘Arirang (아리랑)’ Korece bir kelimedir ve hiçbir dilde birebir çevirisi bulunmamaktadır. Fakat Arirang kelimesi, Koreliler tarafından Kore tarihini ve Korelilerin Koreli olma vurgusunu ortaya koyan kadim bir kavram olarak kabul edilmektedir. Arirang sadece bir kelime değil, aynı zamanda Güney Kore’de yüzyıllardır söylenen resmi olmayan milli marştır.

2026 yılında, Güney Kore’nin küresel alanda en popüler K-pop grubu olan BTS (방탄소년단), ‘Arirang’ isimli bir albüm çıkarmıştır. İletişim Bilim uzmanlarına göre, BTS, son albümü ile milli olan bir kelimeyi küresel boyuta taşımıştır. Öyle ki bu kelime artık sadece Koreliler için değil, BTS grubunu sevenler (ARMY) tarafından da küresel çapta bilinmekte ve değer görmektedir.

Türk kültüründe, ‘Çanakkale Türküsü’ ve ‘Yemen Türküsü’, ‘Arirang’ ile eşdeğer anlamlar taşımaktadır. Tarihinde Japon İşgali ya da Kore Savaşı’nda kaybedilen birçok gencin anısına sözlener Arirang marşı ve Çanakkale Savaşı’nda birçok gencini şehit veren ve kınalı kuzular olarak nitelendirilen vatan sever Türk gençlerinin anılması gibi. Ayrıca her Çanakkale Türküsü ya da Arirang marşı okunduğunda o şehit olan gençlerin akıllara gelmesi, iki ülke içinde değeri hiçbir zaman unutulmayacak tarihi olayları anımsatmakta ve dinleyiciler her iki esere de gözyaşları içerisinde eşlik etmektedir. Ayrıca, bu iki eserin sözlerinde de benzerlikler bulunmaktadır. Örneğin gidilen yolun zorluğunu anlatmak için: “Çanakkale köprüsü dardır geçilmez...” ve “Arirang, arirang, arariyo, Arirang Geçidi’nden geçerken...” gibi soyutlaştırılmış anlatımlar oldukça dikkat çekmektedir.

Bu çalışmada, Çanakkale Türküsü ve Arirang marşı karşılaştırmalı olarak içerik analizi tekniği ile ele alınmaktadır. Özellikle çağdaştırılan ve küresel olarak tekrar yayımlanan versiyonları ile izleyici ile buluşturulan her iki eserin etkileme gücü de video analizleri ile gösterilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arirang, BTS, Çanakkale Türküsü, kültür, yumuşak güç

* Ege Üniversitesi, Türk Dili ve Lehçeleri Anabilim Dalı Yüksek Lisans Prog., Türkiye.
E-mail: merrve089@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4141-1626>

CULTURAL AMBASSADOR THE REINTERPRETATION OF TURKISH FOLK SONGS IN MODERN ART: THE ÇANAKKALE FOLK SONG AND ARIRANG

Merve İRİYARI*

‘Arirang (아리랑)’ is a Korean word with no direct translation in any other language. However, the word Arirang is considered by Koreans to be an ancient concept that reflects Korean history and emphasizes Korean identity. Arirang is not just a word; it is also the unofficial national anthem of South Korea, sung for centuries.

In 2026, BTS (방탄소년단), South Korea’s most globally popular K-pop group, released an album titled ‘Arirang’. According to communication science experts, BTS, with their latest album, brought a national word to a global level. So much so that this word is now known and valued globally not only by Koreans but also by their fans (ARMY).

In Turkish culture, the ‘Çanakkale Folk Song’ and the ‘Yemen Song’ carry equivalent meanings to ‘Arirang’. The Arirang anthem commemorates the many young people lost in the Japanese occupation or the Korean War, while the Çanakkale Folk Song commemorates the patriotic Turkish youth, described as henna-dyed lambs, who were martyred in the Battle of Çanakkale. Furthermore, each time the Çanakkale Folk Song or the Arirang anthem is sung, those martyred youths are remembered, recalling historical events of unforgettable value for both countries, and listeners accompany both works with tears in their eyes.

Furthermore, there are similarities in the lyrics of these two works. For example, the abstract expressions used to describe the difficulty of the journey, such as “The Çanakkale bridge is narrow, it cannot be crossed...” and “Arirang, arirang, arariyo, while passing through the Arirang Pass...”, are quite striking.

This study comparatively analyzes the Çanakkale Folk Song and the Arirang March using content analysis techniques. The impact of both works, particularly their modernized and globally re-released versions, is demonstrated through video analysis.

Keywords: Arirang, BTS, Çanakkale Folk Song, culture, soft power.

* Ege University, Master’s Program in Turkish Language and Dialects, Türkiye.

E-mail: merrve089@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4141-1626>

TÜRKİYE'DE ÖZELLEŞTİRME UYGULAMALARI VE MANİSA PAMUKLU MENSUCAT FABRİKASI ÖRNEĞİ

Duygu KABATAŞ*

Hukuki zemini ilk kez 1938 tarihli 3460 sayılı Kanun ile oluşturulan, Demokrat Parti iktidarı döneminde ise siyasal düzeyde daha görünür hale gelen özelleştirme, Türkiye’de uzun süre bir niyet ve söylem düzeyinde kalmıştır. Ancak 1970’li yıllara gelindiğinde yaşanan ekonomik krizler ve dış finansman ihtiyacının artması ile birlikte Türkiye, neoliberal ekonomik politikalar ile tanışmış, 24 Ocak 1980 Kararlarının da etkisiyle 1980’li yıllardan itibaren Türkiye’de özelleştirme politikaları uygulanmıştır. 1980’li yıllardan beri uygulanan özelleştirme politikaları, 1990’lı yıllardan itibaren hız kazanmıştır.

Manisa Pamuklu Mensucat Fabrikası, Türkiye’de devletçi kalkınma politikalarının bir örneği olarak 1960 yılında faaliyete geçmiştir. Fabrika, Manisa kentinin sosyo-ekonomik hayatında önemli bir rol oynamıştır. Devlet–halk ortaklığı ile, tarım ve sanayi arasındaki bağın güçlendirilmesi, yerel istihdamın artırılması ve stratejik sektörlerde dışa bağımlılığın azaltılması gibi hedefler doğrultusunda kurulan fabrika, yalnızca Manisa ekonomisi için değil, milli ekonomi içerisinde de işlevsel bir rol üstlenmiştir. Türkiye’de özelleştirme uygulamaları bağlamında değerlendirildiğinde fabrika, Türkiye’de devletçi politikalardan neoliberal özelleştirme politikalarına geçişin tipik ve çarpıcı bir örneği olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu bildiri, Türkiye’de özelleştirme uygulamalarının tarihsel gelişimini ve Manisa Pamuklu Mensucat Fabrikası örneğini birleştirerek, özelleştirmenin hem ulusal hem de yerel düzeyde ekonomik, yapısal ve toplumsal boyutlarını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu sayede, özelleştirme politikalarının hem teorik temelleri hem de pratikteki sonuçları arasındaki bağlantı daha net bir şekilde ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Özelleştirme, Devletçilik, Manisa Pamuklu Mensucat, Neoliberal Politikalar

* Manisa Celal Bayar Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı, Türkiye.
E-mail: duygu-kabatas@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-0154-3391>

PRIVATIZATION PRACTICES IN TURKEY AND THE CASE OF MANISA COTTON TEXTILE FACTORY

Duygu KABATAŞ*

Privatization, whose legal basis in Turkey was first established with Law No. 3460 in 1938, became more visible at the political level during the Democratic Party period. However, it largely remained at the level of intention and discourse for a long time. With the economic crises of the 1970s and the increasing need for external financing, Turkey began to adopt neoliberal economic policies. In this context, following the January 24, 1980 Decisions, privatization policies started to be implemented in the 1980s and gained momentum in the 1990s.

The Manisa Cotton Textile Factory began its operations in 1960 as part of state-led development policies in Turkey. The factory played an important role in the socio-economic structure of Manisa. Established through a state–public partnership, it aimed to strengthen the relationship between agriculture and industry, increase local employment, and reduce external dependency in certain sectors. In this sense, the factory contributed not only to the local economy but also to the broader national economy. From the perspective of privatization practices in Turkey, it can be considered a representative example of the transition from state-led policies to neoliberal privatization policies.

This study aims to examine the historical development of privatization practices in Turkey together with the case of the Manisa Cotton Textile Factory, and to discuss the economic and structural outcomes of this process at both national and local levels. In this way, it seeks to present a clearer understanding of how privatization policies have been reflected in practice

Keywords: *Turkey, Privatization, Statism, Manisa Cotton Textile Factory, Neoliberal Policies*

* Manisa Celal Bayar University, Graduate School of Education, Dept. of History, Türkiye.
E-mail: duygu-kabatas@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-0154-3391>

BLACK DADA NIHILISMUS: A REBELLION AGAINST WHITE STRUCTURES IN AMIRI BARAKA'S POETRY

Hüseyin Onur KAPLAN*

Amiri Baraka stands among the most influential African-American writers. Blending his poetry with techniques like jazzification inscribed his name in literary history; as Harris states, “through jazzification and avant-garde transformation, Baraka has almost single-handedly created a new kind of American poem” (qtd. in Roney 409). Baraka embodies rebellion; he represents the authentication of African-American art which has often found itself confined within white artistic frameworks. His poetry embraces “black separatism” and “racial revenge” that defined as “a rhetoric of rage that acts out the role assigned the black by his most paranoid oppressor” (Rosenthal 61; Gwiazda 463). He is engaged in a struggle to rescue the Black identity from the structures of the white world; a struggle that manifests in his effort “throughout the prose writings, artistic manifestoes, poems, and plays... to express the paradoxical character of African-American existence” (Roney 416).

Considering all of these, Baraka's poetry recalls Mark Sanders's argument that African-American literature seeks to answer three questions: “How does one prove Black personhood and Black humanity? How does one claim a public voice? And how does one address a skeptical audience that assumes the author's inability to communicate complex ideas?”

Concordantly, in light of these questions, this study aims to analyze Black Dada Nihilismus in which “the black self and blackness itself are in question” (Roney 417). The poem embodies both destruction and rebirth, calling for the dismantling of oppressive systems in order to make way for Black liberation. As Gillespie puts it, Black Dada Nihilismus is a work that “captures the hopeless rage and animosity of the Black in ways that few works of poetry have been able to” (113). In doing so, “Baraka conceptualizes Black selfhood as a transgression” (Roney 416); a transgression that paints Black personhood and Black humanity over the all-white canvas.

Keywords: *Amiri Baraka, Black humanity, racism, identity, poetry*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences, American Culture and Literature, Master's Program with Thesis, Türkiye.
E-mail: honurkaplan@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-4972-6191>

SANAT TURİZMİNDE ESTETİK DENEYİM VE REHBERLİK: ARKAS ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

Arda Eylül KARABACAK SÜĞLÜN*
Elçin DOĞAN GÜRBÜZER**

Bu çalışma, sanat turizmi kapsamında sanat rehberliğinin ziyaretçi deneyimi üzerindeki estetik, bilişsel ve duygusal etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Sanat rehberliği, geleneksel olarak bilgi aktaran bir pratik olarak değerlendirilse de bu araştırma rehberliğin estetik deneyimi yapılandıran ve derinleştiren bir aracı rol üstlendiği varsayımından hareket etmektedir.

Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde tasarlanmış olup fenomenolojik desene dayanmaktadır. Veri toplama sürecinde, İzmir’de yer alan Arkas Sanat Merkezi’nde rehberli sanat gezilerine katılan bireylerle yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler, tematik analiz yöntemiyle çözümlenmekte ve Helmut Leder vd. (2004) tarafından geliştirilen “Estetik Beğeni ve Yargı Modeli” doğrultusunda yorumlanmaktadır.

Çalışmanın kuramsal çerçevesi, estetik bilişselcilik yaklaşımı ile sanat turizmi literatürünü bir araya getirmektedir. Bu bağlamda sanat rehberliği, ziyaretçilerin algısal çözümlene, anlamlandırma ve değerlendirme süreçlerini yönlendiren bir kolaylaştırıcı olarak ele alınmaktadır. Ayrıca ziyaretçi motivasyonları, literatürdeki kimlik temelli yaklaşımlar çerçevesinde değerlendirilmektedir.

Çalışma kapsamında elde edilen bulguların, sanat rehberliğinin ziyaretçi deneyimini yalnızca bilgilendirme düzeyinde değil, estetik ve bilişsel etkileşim süreçleri üzerinden dönüştüren bir pratik olduğunu ortaya koyması beklenmektedir. Bu yönüyle araştırmanın, sanat turizmi ve rehberlik literatüründe deneyim odaklı yaklaşımlara katkı sunması ve sanat mekânlarında rehberliğin rolüne ilişkin yeni bir kavramsal çerçeve önermesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sanat turizmi, sanat rehberliği, estetik deneyim, müze deneyimi, estetik bilişselcilik

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Turizm Rehberliği Anabilim Dalı, Rekreasyon ve Turist Rehberliği Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: ardaeyull@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8404-6206>

** Doç. Dr., Ege Üniversitesi, Çeşme Turizm Fakültesi, Turizm Rehberliği Bölümü, Türkiye.
E-mail: Elcin.dogan.gurbuzer@ege.edu.tr

AESTHETIC EXPERIENCE AND GUIDING IN ART TOURISM: AN EVALUATION THROUGH THE CASE OF ARKAS

Arda Eylül KARABACAK SÜĞLÜN*
Elçin DOĞAN GÜRBÜZER**

This study aims to examine the aesthetic, cognitive, and emotional effects of art guiding on visitor experience within the context of art tourism. Although art guiding is traditionally considered a practice of information transmission, this research is based on the assumption that guiding also plays a mediating role in structuring and deepening the aesthetic experience.

The study is designed within a qualitative research framework and is based on a phenomenological approach. During the data collection process, semi-structured interviews were conducted with individuals who participated in guided art tours at the Arkas Art Center in İzmir. The obtained data are being analyzed through thematic analysis and interpreted in accordance with the “Model of Aesthetic Appreciation and Judgment” developed by Helmut Leder et al. (2004).

The theoretical framework of the study brings together the approach of aesthetic cognitivism and the literature on art tourism. In this context, art guiding is considered as a facilitator that directs visitors’ processes of perceptual analysis, meaning-making, and evaluation. In addition, visitor motivations are evaluated within the framework of identity-based approaches in the literature.

Within the scope of the study, it is expected that the findings will reveal that art guiding transforms visitor experience not only at the level of information transmission but also through aesthetic and cognitive interaction processes. In this respect, the study aims to contribute to experience-oriented approaches in the literature on art tourism and guiding, and to propose a new conceptual framework regarding the role of guiding in art spaces.

Keywords: *Art tourism, art guiding, aesthetic experience, museum experience, aesthetic cognitivism*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences, Department of Tourism Guiding, Master’s Programme with Thesis in Recreation and Tourist Guiding, Türkiye.
E-mail: ardaeyull@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8404-6206>

** Assoc. Prof. Dr., Ege University, Çeşme Faculty of Tourism, Department of Tourism Guiding, Türkiye. E-mail: Elçin.dogan.gurbuzer@ege.edu.tr

KAYIP İMGEYİ ÇİZMEK: BELGESEL SİNEMADA ANİMASYONUN KULLANIMI

Nergis KARADAĞ*

Animasyon tekniğini içeren belgeseller, birey ya da toplumla ilgili olgu ve olayları kurmaca unsurlardan yararlanarak aktarmaktadır. Gerçeklik ve kurmaca arasındaki ayrımı muğlaklaştıran bu melez tür, belgeselin gerçekliği yeniden inşa ettiği görüşünü vurgular. Belgesel sinema kavramını ortaya atan John Grierson, belgeseli, gerçekliğin yaratıcı biçimde işlenmesi şeklinde tanımlamaktadır. Animasyon belgeseller ise gerçekliği, “kameranın orada olmasına önem veren” klasik belgesellerden farklı olarak tamamı çizilmiş bir film evreni üzerinden aktarır. Animasyon belgesel üzerine ilk kuramsal çalışmaları gerçekleştiren Annebell Honess Roe, geriye görsel bir kaydın kalmadığı eksik imgeleri, soyut kavramları ve insanın iç dünyasına ait çağrışımları aktarmak için animasyon tekniğinin kullanılabileceğinden bahseder. Buna örnek olarak kayıp tarih ve arşivin, kimlik bunalımlarının, var olmayan görüntülerin animasyon tekniği ile belgesellerde yer bulduğu ve gerçekliği inşa ettiği görülmektedir. Bu doğrultuda incelenmek üzere amaca yönelik örneklem yoluyla 2024 yapımı Neukölln’ün Örumcek Adamı (yön. Altay Erlik) filmi seçilmiştir ve niteliksel içerik analizi ile çözümlenmiştir. Yönetmenin otobiyografik yaklaşımla ürettiği film; Almanya’da göçmen olmak, kimlik krizi gibi konuları animasyon tekniği ile aktarmaktadır. Film boyunca yönetmenin bireysel deneyimleri ve bunları anlatış biçimi, toplumsal gerçeklikleri irdelemeye alan açar. Annabelle Honness Roe’nun da ifade ettiği gibi, soyut kavramları ve çağrışımları anlatabilen animasyon tekniği ile söz konusu film gerçekliği çok anlamlı bir şekilde yeniden inşa eder. Bu çalışma ile animasyondan yararlanan belgesel filmlerin eleştirel perspektif kurmayı desteklediği ve refleksif özellik gösterdiği varsayımı sınanmıştır. Araştırma kapsamında incelenen filmde, yönetmenin ve röportaj yaptığı kişilerin iç dünyalarının animasyonla gösterilmesi, Almanya’da yaşayan göçmenlerin ve kimlik krizi yaşayan insanların deneyimlerini açığa çıkartmaktadır. Animasyon bölümlerde kurgulanan gerçeklik, bireysel deneyimleri toplumsal sorgulamalara dönüştürmektedir. Buradan hareketle, animasyon belgesellerin eksik imgeleri ifade edebildiği ve soyut kavramları görünür kılarak çok anlamlı bir anlatı kurabildiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Animasyon belgesel, gerçeklik, kayıp imge, inşa

* İstanbul Beykent Üniversitesi, Radyo Televizyon ve Sinema Doktora Programı, Türkiye.
E-mail: nergiskaradag@beykent.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6792-5871>

DRAWING THE LOST IMAGE: THE USE OF ANIMATION IN DOCUMENTARY FILMS

Nergis KARADAĞ*

Documentaries incorporating animation techniques convey phenomena and events concerning individuals or society by utilizing fictional elements. This hybrid genre, which blurs the distinction between reality and fiction, emphasizes the view that the documentary reconstructs reality. John Grierson, who coined the term documentary cinema, defines documentary as the “creative treatment of actuality.” Animated documentaries, unlike traditional documentaries that prioritize the “presence of the camera,” convey reality through an entirely drawn film universe. Annabelle Honess Roe, who conducted the primary theoretical studies on animated documentaries, states that animation can be utilized to convey missing images where no visual record remains, abstract concepts, and associations belonging to the human inner world. Accordingly, it is observed that lost history and archives, identity crises, and non-existent images find a place in documentaries through animation and construct reality. In this direction, the 2024 film *The Spider-Man of Neukölln* (dir. Altay Erlik) was selected through purposive sampling for examination and analyzed using qualitative content analysis. The film, produced with an autobiographical approach, conveys themes such as being an immigrant in Germany and identity crises through animation. Throughout the film, the director’s individual experiences and his mode of narration provide a space for scrutinizing social realities. As Annabelle Honess Roe suggests, the film in question reconstructs reality in a multi-layered manner through animation, which is capable of narrating abstract concepts and associations. This study tests the hypothesis that documentary films utilizing animation support the establishment of a critical perspective and exhibit reflexive characteristics. In the film examined, the depiction of the inner worlds of the director and the interviewees through animation reveals the experiences of immigrants and individuals undergoing identity crises in Germany. The reality constructed in the animated sequences transforms individual experiences into social inquiries. Consequently, it has been determined that animated documentaries can express missing images and establish a multifaceted narrative by making abstract concepts visible.

Keywords: *Animated documentary, reality, lost image, construction*

* Istanbul Beykent University, PhD Program in Radio, Television and Cinema, Türkiye.
E-mail: nergiskaradag@beykent.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6792-5871>

TÜKETİCİ BOYKOTUNUN MOTİVASYONLARINI ANLAMADA SOSYAL AĞLARIN ROLÜ

Duygu KARATAŞ*

Günümüz tüketim kültüründe bireylerin satın alma kararları yalnızca ekonomik bir tercih olmaktan çıkararak; etik, ideolojik ve toplumsal kimlik temelli birer sivil katılım biçimine dönüşmüştür. Bu dönüşümün en belirgin pratiklerinden biri olan tüketici boykotları, dijitalleşmenin ve sosyal ağların yaygınlaşmasıyla birlikte daha kolektif, hızlı ve etkileşimli bir yapı kazanmıştır. Araştırmanın temel amacı, tüketici boykotlarına katılım sürecinde bireyleri harekete geçiren bilişsel, duygusal ve toplumsal motivasyonları anlamlandırmak ve bu motivasyonların şekillenmesinde sosyal ağların rolünü nitel araştırma yöntemiyle analiz etmektir. Kuramsal altyapı, bireylerin içsel ve dışsal güdülerini açıklayan Öz-Belirleme Kuramı ile grup aidiyetini ve kolektif dayanışmayı merkeze alan Sosyal Kimlik Kuramı üzerine inşa edilmiştir. Yöntem olarak nitel araştırma yöntemi benimsenmiş olup, çalışma olgubilim (fenomenoloji) deseni ile yürütülmektedir. Araştırmanın veri toplama aşamasında, amaçlı örneklem (maksimum çeşitlilik) yöntemi kullanılarak, boykot pratiğini yaşamına entegre etmiş ve aktif sosyal medya kullanıcısı olan 18 yaş üzeri yaklaşık 15 birey ile yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler gerçekleştirilmesi planlanmaktadır. Elde edilecek veriler tematik içerik analizi yöntemiyle çözümlenecektir. Literatürde genellikle nicel yöntemler ile elde edilen verilerle ele alınan boykot davranışını, nitel bir araştırma tasarımıyla ve iletişim disiplininin odak noktası olan yeni medya dinamikleri üzerinden incelemesi araştırmanın özgün değerini ve önemini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Medya, Boykot, Tüketici Boykotu, Boykot Motivasyonu, Politik Boykot

* Ege Üniversitesi, İletişim Araştırmaları Tezli Yüksek Lisans, Türkiye.

E-mail: duygu.karatas00@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-7059-0840>

THE ROLE OF SOCIAL NETWORKS IN UNDERSTANDING THE MOTIVATIONS BEHIND CONSUMER BOYCOTTS

Duygu KARATAŞ*

In today's consumer culture, individuals' purchasing decisions have evolved from being merely economic choices into forms of civic participation based on ethics, ideology, and social identity. Consumer boycotts, one of the most prominent practices of this transformation, have gained a more collective, rapid, and interactive structure with the widespread use of digitalization and social networks. The main aim of this research is to understand the cognitive, emotional, and social motivations that mobilize individuals in the process of participating in consumer boycotts and to analyze the role of social networks in shaping these motivations using a qualitative research method. The theoretical framework is built upon Self-Determination Theory, which explains individuals' intrinsic and extrinsic motivations, and Social Identity Theory, which centers on group belonging and collective solidarity. A qualitative research method has been adopted, and the study is conducted using a phenomenological design. In the data collection phase of the research, it is planned to conduct semi-structured in-depth interviews with approximately 15 individuals over the age of 18 who have integrated boycott practices into their lives and are active social media users, using a purposive sampling (maximum diversity) method. The data obtained will be analyzed using thematic content analysis. The fact that this research examines boycott behavior, which is generally addressed in the literature using quantitative methods, through a qualitative research design and focusing on the dynamics of new media, a key element of the communication discipline, constitutes its unique value and importance.

Keywords: *New Media, Boycott, Consumer Boycott, Boycott Motivation, Political Boycott*

* Ege University, Master's Programme with Thesis in Communication Research, Türkiye.
E-mail: duygu.karatas00@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-7059-0840>

DİJİTAL DÖNÜŞÜMDE BENİMSENME ENGELLERİ: BİBLİYOMETRİK HARİTALAMA VE NLP TABANLI ANALİTİK SINIFLANDIRMA

Dizem KARDEŞ*

Dijital dönüşüm projelerinin başarısızlıkları çoğunlukla teknoloji yetersizliğinden değil, benimsenme engelleriyle ilişkilidir. Bu çalışma iki temel katkı sunmaktadır: (1) Dijital dönüşüm ve benimsenme engellerinin literatür yapısını bibliyometrik analiz yöntemiyle ortaya koymak; (2) Nitel metin verilerini Doğal Dil İşleme ve makine öğrenmesi algoritmaları kullanarak analiz etmek. Web of Science veri tabanından 2010-2025 yılları arasında yayımlanan 1806 makale incelenerek yazarlar, kurumlar, anahtar kelimeler ve tematik eğilimler haritalanmıştır. Analiz sonuçları, benimsenme engelleri araştırmasının son yıllarda hızla büyüdüğünü ($R^2 = 0.8128$) ve teknoloji kabulü, yapay zekâ uygulamaları ile organizasyonel adaptasyon konularının merkezi olduğunu göstermektedir. İkinci aşamada dijital dönüşüm projeleri bağlamında nitel metin verilerinin (mülakat transkriptleri ve kurumsal geri bildirimler) NLP ön işleme adımlarıyla analiz edilmesi planlanmaktadır. Lojistik regresyon ve Naive Bayes algoritmaları kullanılarak benimsenme engelleri sınıflandırılacaktır. Ön bulgular, engellerin organizasyonel (liderlik, kültür, vizyon), davranışsal (direniş, belirsizlik) ve yapısal (olgunluk, entegrasyon) boyutlarla etkileşim halinde olduğunu göstermektedir. Bu çalışma, nitel verilerin analitik yöntemlerle işlenmesine dayalı yaklaşımıyla dijital dönüşüm literatürüne metodolojik bir katkı sunmakta; yöneticiler için benimsenme risklerinin erken tespit edilmesine yönelik veri temelli bir perspektif sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Benimsenme Engelleri, Bibliyometrik Analiz, Doğal Dil İşleme, Makine Öğrenmesi

* Ege Üniversitesi, İşletme Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: 92240001523@ogrenci.ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-6592-2382>

ADOPTION BARRIERS IN DIGITAL TRANSFORMATION: BIBLIOMETRIC MAPPING AND NLP-BASED ANALYTICAL CLASSIFICATION

Dizem KARDEŞ*

The failure of digital transformation projects is often not due to technological inadequacy but rather to adoption barriers. This study makes two fundamental contributions: (1) To map the literature structure of digital transformation and adoption barriers through bibliometric analysis; (2) To analyze qualitative text data using Natural Language Processing and machine learning algorithms. Examining 1,806 articles published between 2010-2025 in the Web of Science database, we mapped authors, institutions, keywords, and thematic trends. The analysis results show that adoption barrier research has grown rapidly in recent years ($R^2 = 0.8128$) and that technology acceptance, artificial intelligence applications, and organizational adaptation are central topics. In the second phase, it is planned to analyze qualitative text data (interview transcripts and institutional feedback) in the context of digital transformation projects through NLP preprocessing steps. Adoption barriers will be classified using logistic regression and Naive Bayes algorithms. Preliminary findings suggest that barriers interact across organizational (leadership, culture, vision), behavioral (resistance, uncertainty), and structural (maturity, integration) dimensions. Through its approach based on processing qualitative data with analytical methods, this study contributes methodologically to digital transformation literature; it provides decision-makers with a data-driven perspective for early detection of adoption risks.

Keywords: *Digital Transformation, Adoption Barriers, Bibliometric Analysis, Natural Language Processing, Machine Learning*

* Ege University, Master's Programme in Business Administration, Türkiye.
E-mail: 92240001523@ogrenci.ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-6592-2382>

SANAL ETKİLEYİCİLERDE ANTROPOMORFİZM BİÇİMLERİ: ALARA X ÜZERİNE BİR İÇERİK ANALİZİ

Emir KAVAS*

Pazarlama iletişiminin dijitalleşmesi ve sosyal medya platformlarının yaygınlaşmasıyla birlikte hem medya figürü hem de pazarlama iletişimi aktörü olarak öne çıkan etkileyici kişi (influencer) kavramı, dijital teknolojilerdeki gelişmelere paralel biçimde dönüşüm geçirmiştir. Bu dönüşüm, özellikle doğal dil işleme (NLP) ve bilgisayar üretimli imgeleme (CGI) gibi yapay zeka temelli teknolojilerin gelişimiyle hız kazanmış ve sanal etkileyici fenomeninin ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır. Fiziksel bir gerçeklikte varlık göstermemelerine rağmen sanal etkileyiciler, sosyal medya paylaşımlarında gerçek bireyler gibi günlük yaşam pratikleri sunmakta; sosyal ilişkiler kurmakta, etkinliklere katılmakta, belirli yaşam tarzları sergilemekte, hobilerini ve alışkanlıklarını anlatıya dönüştürmektedir. Sanal etkileyicilere yönelik söz konusu insan benzerliği algısı, insan dışı varlıklara insana özgü niteliklerin atfedilmesine dayanan antropomorfizm kavramı ile sağlanmaktadır. Bu bağlamda, sanal etkileyicilerin içeriklerinde hangi insansılaştırma stratejilerinin nasıl ve ne düzeyde kullanıldığının incelenmesi, bu dijital karakterlerin başarısının anlamlandırılması açısından önemli bir araştırma alanı oluşturmaktadır. Bu doğrultuda gerçekleştirilen çalışmada, Türkiye’de en yüksek takipçi sayısına sahip sanal etkileyici Alara X’in Instagram paylaşımları, antropomorfizm çerçevesinde incelenmiştir. İçerik analizi yöntemi kullanılarak gerçekleştirilen çalışmada, Instagram gönderilerinde kullanılan antropomorfik biçimlerin belirlenmesi ve nasıl kullanıldıklarının ortaya çıkarılması amaçlanmaktadır. Araştırma bulguları, sanal etkileyicinin hipergerçekçi bir insan görünümü oluşturmak amacıyla tüm gönderilerinde yapısal ve jest temelli antropomorfik biçimlere yer verdiğini göstermektedir. Bununla birlikte, karaktere sosyal bir kimlik ve özne konumu kazandırmada karakter temelli ve farkındalık temelli antropomorfik biçimlerin baskın bir işlev üstlendiği belirlenmiş; söz konusu dört biçimin birbirini tamamlayacak şekilde sistematik olarak kullanıldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sanal etkileyici, Antropomorfizm, İçerik analizi, Instagram, Alara

* Ege Üniversitesi, Reklamcılık Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.
E-mail: emrvkvs@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-1577-9461>

FORMS OF ANTHROPOMORPHISM IN VIRTUAL INFLUENCERS: A CONTENT ANALYSIS ON ALARA X

Emir KAVAS*

With the digitalization of marketing communication and the widespread use of social media platforms, the concept of the influencer—emerging as both a media figure and an actor in marketing communication—has undergone a transformation in parallel with developments in digital technologies. This transformation has accelerated particularly through advances in artificial intelligence-based technologies such as natural language processing (NLP) and computer-generated imagery (CGI), paving the way for the emergence of the virtual influencer phenomenon. Although they do not exist in physical reality, virtual influencers present everyday life practices on social media as if they were real individuals; they establish social relationships, attend events, display specific lifestyles, and turn their hobbies and routines into narrative elements. This perception of human likeness attributed to virtual influencers is enabled through the concept of anthropomorphism, which refers to assigning human characteristics to non-human entities. In this context, examining which anthropomorphic strategies are employed in virtual influencers' content, as well as how and to what extent they are used, constitutes an important research area for understanding the success of these digital characters. Accordingly, this study analyzes the Instagram posts of Alara X, the virtual influencer with the highest number of followers in Turkey, within the framework of anthropomorphism. Using content analysis as the research method, the study aims to identify the forms of anthropomorphism used in Instagram posts and to reveal how they are employed. The findings indicate that structural and gestural anthropomorphic forms are present in all posts in order to create a hyper-realistic human appearance. Moreover, anthropomorphic form of character and aware anthropomorphic form were found to play a dominant role in attributing a social identity and subject position to the character, and it was observed that these four forms are systematically used in a complementary manner.

Keywords: *Virtual influencer, Anthropomorphism, Content analysis, Instagram, Alara X*

* Ege University, Advertising Master's Program with Thesis, Türkiye.
E-mail: emrvss@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-1577-9461>

BİNGE WATCHİNG: EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İZLEME ALIŞKANLIKLARI ÜZERİNE NİCEL BİR ARAŞTIRMA

Firdevs Şevval KAYA*

Aşırı izleme (binge-watching) kavramı 2013 yılında İngilizce Oxford Sözlüğü'ne eklenmiştir. Sözlükte “binge watch” fiili bir televizyon programının birçok bölümünü tipik olarak DVD ya da dijital akış (digital streaming) hizmeti sunan ortamlar aracılığıyla art arda izlemek olarak tanımlanır (www.oxforddictionaries.com). Aşırı izleme, Harris Interactive tarafından Netflix adına gerçekleştirilen bir ankete göre ise bir diziyi art arda 2–3 bölüm şeklinde izlemektir (aktaran Jenner, 2014, s. 9). Güncel araştırmalar, bu davranışın özellikle üniversite öğrencileri ve genç yetişkinler arasında daha yaygın olduğunu; 18-34 yaş grubunun %90'ının kendisini “aşırı izleyici” olarak tanımladığını göstermektedir (Damratoski vd., 2011; Deloitte, 2017). Bu araştırma, Ege Üniversitesi öğrencilerinin aşırı izleme pratiklerini nicel verilerle betimlemeyi ve bu alışkanlıkların sosyal etkileşimler, akademik başarı ve dijital bağımlılık düzeyleri üzerindeki etkilerini akademik bir çerçevede tespit etmeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında, Forte ve ark. (2021) tarafından geliştirilen ve Irmak Yaşar (2023) tarafından Türkçeye uyarlanan “Aşırı İzleme Bağımlılığı Ölçeği” (BWAQ) kullanılacaktır. Basit seçkisiz örnekleme yöntemiyle seçilecek 500 katılımcıdan toplanan veriler SPSS programı ile analiz edilerek; aşırı izleme düzeyinin cinsiyet, bölüm ve ders başarısı gibi değişkenlerle olan anlamlı ilişkileri raporlanacaktır. Araştırma sonuçlarının, İletişim Fakültesi öğrencileri arasındaki dijital tüketim pratiklerine dair metodolojik bir çerçeve sunması ve bağımlılık risklerine karşı bilimsel bir farkındalık yaratması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Binge Watching, Maraton İzleme, Bağımlılık, İzleme Pratikleri, Nicel Araştırma.

* Ege Üniversitesi, İletişim Araştırmaları Programı, Türkiye.

E-mail: firdevssevvalkaya@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-6844-4972>

BINGE WATCHING: A QUANTITATIVE STUDY ON THE WATCHING HABITS OF EGE UNIVERSITY STUDENTS

Firdevs Şevval KAYA*

The term “binge-watching” was added to the Oxford English Dictionary in 2013. In the dictionary, the verb “to binge-watch” is defined as watching multiple episodes of a television program in rapid succession, typically by means of DVDs or digital streaming services (www.oxforddictionaries.com). According to a survey conducted by Harris Interactive on behalf of Netflix, binge-watching is defined as viewing 2–3 episodes of a series back-to-back (as cited in Jenner, 2014, p. 9). Current research indicates that this behavior is more prevalent among college students and young adults; specifically, 90% of millennials aged 18-34 identify themselves as “binge-watchers” (Damratoski et al., 2011; Deloitte, 2017). This study aims to quantitatively describe the binge-watching practices of Ege University students and identify the impact of these habits on social interactions, academic achievement, and digital addiction levels within an academic framework. The “Binge-Watching Addiction Questionnaire” (BWAQ), developed by Forte et al. (2021) and adapted into Turkish with validity and reliability studies conducted by Irmak Yaşar (2023), will be utilized as the primary measurement tool. Data collected from 500 participants selected via simple random sampling will be analyzed using the SPSS software package to report significant relationships between binge-watching levels and variables such as gender, department, and academic performance. The research results are expected to offer a methodological framework for digital consumption practices among Faculty of Communication students and raise scientific awareness regarding addiction risks.

Keywords: *Binge Watching, Marathon Watching, Addiction, Watching Practices, Quantitative Research*

* Ege University, Programme in Communication Research, Türkiye.

E-mail: firdevssevvalkaya@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-6844-4972>

BULGARİSTAN'DA TÜRKÇE YAYIMLANAN NÖBETTE DERGİSİNDE TÜRKİYE'DEKİ ŞAİR VE YAZARLARA YER VERİLMESİNİN EDEBÎ VE KÜLTÜREL ETKİLERİ

Eda KILIÇ*

Geçmişte Osmanlı Devleti'nin himayesi altında yaşayan, 1877–1878 Osmanlı-Rus Savaşı'nın (93 Harbi) ardından ise Bulgaristan sınırları içinde yaşamaya başlayan Bulgaristan Türkleri için dil ve edebiyat, yalnızca bir iletişim aracı değil, aynı zamanda kültürel kimliği yaşatmanın en temel unsurlarından biri olmuştur. Bu sebeple Bulgaristan Türkleri, Türkçe yazmak, hikâye anlatmak, şiir kaleme almak ya da gazete ve dergi yayımlamak gibi farklı yollarla hem kendilerini ifade etmiş hem de kültürel varlıklarını korumaya çalışmışlardır. Bulgaristan'da ilk sayısı 2018 yılında yayımlanan Nöbettepe dergisi de günümüzde yayın hayatını sürdüren güncel dergilerden biridir. Bu dergi, yalnızca süreli bir yayın olmanın ötesinde, Bulgaristan'da yaşayan Türk toplumunun dil, kültür ve edebiyatla kurduğu ilişkiyi de önemli ölçüde yansıtmaktadır. Bu çalışmada, Nöbettepe dergisinde Türkiye'de tanınan yazar ve şairlere yer verilmesinin Bulgaristan Türkleri üzerindeki etkileri ele alınacaktır.

Araştırmada, dergide yayımlanan şiir, hikâye, makale, deneme ve değerlendirme yazıları incelenerek Türkiye'de tanınan önemli edebî şahsiyetlerin hangi bağlamlarda ve ne ölçüde yer aldıkları değerlendirilecektir. Bu çerçevede, söz konusu tercihlerin yalnızca edebî bir zevk ve beğeniyle sınırlı kalmadığı; aynı zamanda ana dilin korunması, ortak kültürel hafızanın canlı tutulması, kültürel aidiyetin güçlendirilmesi ve Türkiye ile olan ilişkilerin sürdürülmesi açısından da önemli bir işlev taşıdığı düşünülmektedir.

Dergide Türkiye'deki yazar ve şairlere yer verilmesi, Bulgaristan'daki Türk okur ve yazar çevresi için örnek alınan bir edebî çerçeve oluşturmuştur. Bu yönüyle Nöbettepe dergisi, yalnızca edebî ürünlerin yayımlandığı bir alan değil, aynı zamanda Türkiye ile edebî ilişkilerin sürdürülmesine ve kültürel aktarımın devam etmesine katkı sağlayan önemli bir araç olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Bulgaristan Türkleri, Nöbettepe dergisi, süreli yayıncılık, edebî etkileşim, kültürel aktarım

* Ege Üniversitesi, Türk Dünyası Edebiyatları Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans, Türkiye.
E-mail: klcedaa24@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-5276-4456>

THE LITERARY AND CULTURAL IMPACT OF FEATURING TURKISH POETS AND WRITERS IN THE JOURNAL *NÖBETTE*, PUBLISHED IN BULGARIAN

Eda KILIÇ*

For the Turks of Bulgaria—who once lived under the protection of the Ottoman Empire and began living within the borders of Bulgaria following the 1877–1878 Russo-Turkish War (the 93 War) — language and literature have been not merely a means of communication, but also one of the most fundamental elements in preserving their cultural identity. For this reason, the Turks of Bulgaria have sought to express themselves and preserve their cultural heritage through various means, such as writing in Turkish, telling stories, composing poetry, or publishing newspapers and journals.

The journal Nöbettepe, whose first issue was published in Bulgaria in 2018, is one of the current journals still in publication today. This journal, beyond being merely a periodical, significantly reflects the relationship that the Turkish community living in Bulgaria has established with language, culture, and literature. This study will examine the effects of featuring writers and poets known in Turkey in the Nöbettepe journal on the Turks of Bulgaria.

The research will analyze the poems, stories, articles, essays, and reviews published in the journal to assess the contexts and extent to which prominent literary figures from Turkey are featured. In this context, it is believed that these choices are not limited solely to literary taste and preference; they also serve an important function in terms of preserving the mother tongue, keeping the shared cultural memory alive, strengthening cultural identity, and maintaining relations with Turkey.

Keywords: *Turks of Bulgaria, Nöbettepe journal, periodical publishing, literary interaction, cultural transmission*

* Ege University, Department of Turkic World Literatures, Master's Programme with Thesis, Türkiye.

E-mail: klcedaa24@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-5276-4456>

DÜYUN-I UMUMİYE’NİN BATI ANADOLU TEŞKİLATI

Alperen KILINÇ*

1881 yılında ilan edilen Muharrem Kararnamesi Düyun-ı Umumiye İdaresi'nin kuruluşuna yol açmıştır. Düyun-ı Umumiye İdaresi'nin kurulması ile birlikte İmparatorluk genelinde tuz, tütün, alkollü içecekler, pul ve balıkçılık gibi vergi gelirleri Osmanlı İmparatorluğu'nun dış borçlarının ödenmesine karşılık İdare'nin kontrolüne bırakılmıştır. Düyun-ı Umumiye İdaresi kendisine ayrılan bu vergileri toplayabilmek adına İmparatorluğun dört bir yanında teşkilatlanmıştır. Bu teşkilatlanma zaman içerisinde büyümüş ve Osmanlı Maliyesi'nden daha fazla personel çalıştırır hale gelmiştir. Düyun-ı Umumiye İdaresi örgütlenirken daha işlevsel bir şekilde yönetebilmek adına İmparatorluk bölgelerini Nezaret ve Müdüriyet olarak ayırmıştır. Ele alacağımız coğrafya olan Batı Anadolu bu kapsamda Nezaret olarak adlandırılmıştır. Bu durum Batı Anadolu'nun coğrafi ve ekonomik önemini göstermektedir. Bildiride arşiv belgelerine dayanarak, Batı Anadolu'da teşkil edilen idari yapı, memuriyet yapısı ve hiyerarşik düzen incelenerek idarenin örgütlenme mantığı ortaya konulmaktadır. Düyun-ı Umumiye'nin bölgedeki varlığı, yalnızca mali bir düzenleme olarak değil, aynı zamanda Osmanlı taşrasında otorite paylaşımının somut bir örneği olarak ele alınmaktadır. Bu bağlamda bildiri, Batı Anadolu üzerinden imparatorlukta değişen mali ve idari yapıya dair bir perspektif sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Düyun-ı Umumiye, Taşra İdaresi, Batı Anadolu

* Ege Üniversitesi, Tarih Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail:@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

THE WESTERN ANATOLIAN ORGANIZATION OF THE OTTOMAN PUBLIC DEBT ADMINISTRATION

Alperen KILINÇ*

The Decree of Muharram, proclaimed in 1881, led to the establishment of the Ottoman Public Debt Administration. With its foundation, revenues from taxes such as salt, tobacco, alcoholic beverages, stamps, and fisheries were transferred to the control of the Administration in order to service the Ottoman Empire's external debts. In order to collect these revenues, the Administration organized itself across the Empire. This organization expanded over time and eventually employed more personnel than the Ottoman Ministry of Finance. For more effective governance, the Administration divided the Empire into regions classified as Directorates (Nezaret) and Sub-Directorates (Müdüriyet). Western Anatolia, the focus of this study, was designated as a Directorate, indicating its geographical and economic significance. In the paper, based on archival documents, the administrative structure established in Western Anatolia, the bureaucratic organization, and the hierarchical order are examined, thereby revealing the logic of the administration's organization. The presence of the Public Debt Administration in the region is evaluated not merely as a fiscal arrangement, but also as a concrete example of authority-sharing in the Ottoman provinces. In this respect, the paper aims to offer a perspective on the transformation of fiscal and administrative structures in the Empire through the case of Western Anatolia.

Keywords: *Public Debt Administration, Provincial Administration, Western Anatolia*

* Ege University, Department of History, Türkiye.

E-mail:@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

TRANSATLANTİK GÜVENLİK MİMARİSİNİN DÖNÜŞÜMÜ: DONALD TRUMP DÖNEMİ 1.0 VE 2.0

Refikcan KIYAKKAŞ*

Transatlantik güvenlik mimarisi, Soğuk Savaş sonrası dönemde ABD ile Avrupa arasında NATO merkezli kurumsal bir yapı olarak şekillenmiş ve uluslararası güvenlik düzeninin temel sütunlarından biri haline gelmiştir. Bununla birlikte, son yıllarda artan jeopolitik rekabet, büyük güç siyasetinin yeniden ön plana çıkması ve bölgesel krizlerin derinleşmesi, bu mimarinin dönüşümünü hızlandırmıştır. Bu çalışma, transatlantik güvenlik mimarisindeki dönüşümü Donald Trump'ın birinci başkanlık dönemi (2017–2021) ile literatürde “Trump 2.0” olarak kavramsallaştırılan olası ikinci dönem çerçevesinde analiz etmektedir. Çalışmanın temel amacı, söz konusu dönemlerin transatlantik güvenlik ilişkilerinde yapısal bir kırılmaya mı işaret ettiği yoksa realist uluslararası ilişkiler perspektifi doğrultusunda ittifak sürekliliğinin devam ettiğini mi ortaya koyduğunu değerlendirmektir. Bu kapsamda NATO bünyesinde yürütülen yük paylaşımı tartışmaları, Avrupa Birliği'nin stratejik özerklik arayışları ve ABD dış politikasında öne çıkan “America First” yaklaşımı incelenmektedir. Trump döneminde ortaya çıkan politik yönelimler, transatlantik ilişkilerde özellikle savunma harcamaları, ittifak yükümlülükleri ve güvenlik sorumluluklarının paylaşımı konusunda tartışmaları derinleştirmiştir. Buna karşın, Rusya'nın revizyonist politikaları ve 2022 Rusya-Ukrayna Savaşı, transatlantik güvenlik bağlarını yeniden güçlendirmiş ve Avrupa Birliği'nin güvenlik ve savunma kapasitesinin artmasına katkı sağlamıştır. Aynı zamanda Çin'in küresel ölçekte artan etkisi ve büyük güç rekabetinin yoğunlaşması, NATO'nun tehdit algısını genişleterek güvenlik mimarisini daha karmaşık ve çok katmanlı bir yapıya dönüştürmüştür. Bu gelişmeler, transatlantik güvenlik mimarisinin yalnızca ABD–Avrupa ilişkileri ekseninde değil, küresel sistemdeki yapısal dönüşümler bağlamında değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Çalışma nitel araştırma yöntemine dayanmakta olup politika belgeleri, akademik literatür ve resmi kaynakların analizine dayanmaktadır. Sonuç olarak, transatlantik güvenlik mimarisinin Trump dönemleri boyunca tamamen çözülmediği, aksine değişen güç dengeleri ve sistemik baskılar doğrultusunda yeniden tanımlanan bir kurumsal uyum sürecine evrildiği ileri sürülmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Transatlantik Güvenlik Mimarisi, NATO, Avrupa Birliği, Donald Trump; Rusya-Ukrayna Savaşı*

* Ege Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Tezli Yüksek Lisans, Türkiye.

E-mail: refikcan1905@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-2751-7716>

THE TRANSFORMATION OF THE TRANSATLANTIC SECURITY ARCHITECTURE: DONALD TRUMP ADMINISTRATION 1.0 AND 2.0

Refikcan KIYAKKAŞ*

The transatlantic security architecture has been shaped as an institutional structure centered on NATO between the United States and Europe in the post–Cold War period and has become one of the fundamental pillars of the international security order. However, in recent years, the intensification of geopolitical competition, the resurgence of great power politics, and the deepening of regional crises have accelerated the transformation of this architecture. This study analyzes the transformation of the transatlantic security architecture through the first presidency of Donald Trump (2017–2021) and the prospective second term conceptualized in the literature as “Trump 2.0.” The main objective of the study is to assess whether these periods indicate a structural rupture in transatlantic security relations or reflect the persistence of alliance continuity within the framework of realist international relations theory. In this context, the study examines burden-sharing debates within NATO, the European Union’s pursuit of strategic autonomy, and the “America First” approach that has come to the forefront of U.S. foreign policy. The policy orientations that emerged during the Trump era have intensified debates over defense spending, alliance commitments, and the distribution of security responsibilities within transatlantic relations. Nevertheless, Russia’s revisionist policies and the 2022 Russia–Ukraine War have reinforced transatlantic security ties and contributed to strengthening the European Union’s security and defense capacity. At the same time, the growing global influence of China and the intensification of great power competition have expanded NATO’s threat perception, transforming the security architecture into a more complex and multi-layered structure. These developments demonstrate that the transatlantic security architecture should be analyzed not only within the framework of U.S.–European relations but also in the broader context of systemic transformations in the global order. The study is based on qualitative research methods and relies on the analysis of policy documents, academic literature, and official sources. It concludes that the transatlantic security architecture did not collapse during the Trump periods; rather, it evolved into a process of institutional adaptation redefined by shifting power balances and systemic pressures.

Keywords: *Transatlantic Security Architecture, NATO, European Union, Donald Trump, Russia–Ukraine War*

* Ege University, Master’s Programme with Thesis in International Relations, Türkiye.
E-mail: refikcan1905@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-2751-7716>

OSMANLI-HABSBURG SINIRINDA SÜRGÜN VE İSKÂN POLİTİKALARI: 18. YÜZYIL BANAT ÖRNEĞİ

Ayberk KIZILKAYA *

Osmanlı İmparatorluğu'nun 1683 yılındaki II. Viyana Kuşatması'nın ardından Habsburglar doğu sınırında yeni güvenlik stratejileri geliştirmiştir. 1690 yılında İmparator I. Leopold'un desteği ile başlayan Sırların Büyük Göçü ilk stratejik hamle olmuştur. 1699 yılına kadar Kutsal İttifak ile süren savaşların sonucunda Karlofça Antlaşması ile Macaristan toprakları Habsburg hâkimiyetine geçmiştir. 1552 yılında Türk hâkimiyetine giren Banat toprakları 1718 Pasarofça Antlaşması'nın ardından Habsburgların hâkimiyetine girmiştir. Habsburglar, sınırlarında Osmanlı tehlikesi istemedikleri için Banat bölgesini askeri bir statüye alarak sınır bölgesi olarak kullanmayı amaçlamışlardır. 1740 yılında Habsburg tahtına oturan İmparatoriçe Maria Theresa döneminde Banat'ın değişim süreci başlamıştır. Maria Theresa, Banat'ta bir sürgün politikası uygulamıştır. Toplumsal düzeni bozduğu tespit edilen ve fuhuşla ilişkilendirilen kadınlar Temeşvar'a sürülmüştür. 1768 yılında İmparator II. Joseph ile reform sürecine sokulmuş ve sürgünler durdurulmuştur. Bu süreçte Banat'ta Kameralizm politikası da hâkim olmuştur. 18. yüzyılda 100 binden fazla Svabyalı Alman'ın Banat'a yerleştiği düşünülmektedir. 1718 yılında Banat bölgesinde başlayan Habsburg hâkimiyeti, 1791 yılında Orşova'nın da Osmanlı'dan alınması ile tamamlanmıştır. Bu çalışma, Habsburgların Osmanlı tehdidine karşı geliştirdikleri Banat stratejisini incelemektedir. Ayrıca bölgenin değişim sürecinde iki imparatorluğun savaşlarını da ele alarak Habsburg politikalarını analiz etmektedir. Banat'taki demografik dönüşüme sebep olan Kameralizm politikası ile başlayan Svabyalı Alman iskânları arasındaki bağlantıları analiz etmektedir. Habsburglar tarafından 18. yüzyılda başlatılan sürgün ve iskân politikasının, I. Dünya Savaşı'nda Banat jeopolitiğini etkileyen değişimleri nasıl başlattığı da tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Banat, Kameralizm, Osmanlı İmparatorluğu, Habsburg, Maria Theresa

* Ege Üniversitesi, Türk Tarihi Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: ayberkkzklyka32@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-6235-7553>

EXILE AND SETTLEMENT POLICIES ON THE OTTOMAN–HABSBURG FRONTIER: THE CASE OF THE 18TH-CENTURY BANAT

Ayberk KIZILKAYA*

After the Ottoman Empire's Second Siege of Vienna in 1683, the Habsburgs developed new security strategies on their eastern frontier. The Great Migration of the Serbs, which began in 1690 with the support of Emperor Leopold I, was the first strategic move. As a result of the wars that continued with the Holy League until 1699, Hungarian territories came under Habsburg rule with the Treaty of Karlowitz. The Banat lands, which had been under Ottoman rule since 1552, passed to Habsburg control following the Treaty of Passarowitz in 1718. Since the Habsburgs sought to eliminate the Ottoman threat on their borders, they aimed to transform the Banat into a militarized frontier zone. The process of change in Banat accelerated during the reign of Empress Maria Theresa, who ascended the throne in 1740. During her rule, a policy of exile was implemented in Banat; women identified as disrupting social order and associated with prostitution were exiled to Timisoara. In 1768, the region entered a period of reform under Emperor Joseph II, and these exile practices were discontinued. During this process, Cameralist policies also became dominant in Banat. It is estimated that more than 100,000 Swabian Germans settled in the region throughout the 18th century. Habsburg rule over the Banat, which began in 1718, was consolidated in 1791 with the annexation of Orsova from the Ottomans. This study examines the strategies developed by the Habsburgs in Banat against the Ottoman threat. Additionally, it analyzes Habsburg policies by addressing the imperial wars during the region's transformation process. Furthermore, it explores the connections between the Cameralist policies that drove demographic change and the initiated Swabian German settlements. Finally, the study discusses how the exile and settlement policies of the 18th century contributed to the geopolitical transformations that affected the Banat leading up to the First World War.

Keywords: Banat, Cameralism, Ottoman Empire, Habsburg, Maria Theresa

* Ege University, Turkish History Master's Program with Thesis, Türkiye.

E-mail: ayberkkzlkya32@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-6235-7553>

İNSAN-MAKİNE İLETİŞİMİNDE CHATBOTLAR: MÜŞTERİ HİZMETLERİNDE KULLANICI DENEYİMLERİNİN NİTEL ANALİZİ

Ecem KOÇAKOĞLU*

Bireyler, yalnızca ürün veya hizmet satın alırken değil aynı zamanda sorun gidermek, şikâyetlerini iletmek, danışmak ve geri bildirimde bulunmak için müşteri hizmetlerinden yararlanmaktadır. Bu araştırmanın amacı, müşteri hizmetleri servislerinde kullanılan sohbet robotlarının kullanıcılar/müşteriler tarafından nasıl deneyimlendiğini keşfetmektir.

Araştırma deneyime odaklandığından, bir nitel araştırma deseni olan fenomenoloji seçilmiştir. Seçilen desenin bir gereği olarak sohbet robotları ile deneyimi olan 15 kişilik bir çalışma grubu oluşturulmuştur. Maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemine göre oluşturulan gruba, katılımcıların dahil edilebilmeleri için birkaç kez sohbet robotu deneyimi yaşamış olmaları kriteri aranmıştır. Veri toplama tekniği olarak yarı yapılandırılmış görüşmeler kullanılmıştır. Çevrimiçi gerçekleştirilen görüşmelerden elde edilen veriler transkriptler haline getirilerek iki kodlayıcı eşliğinde tematik içerik analizine tabi tutulmuştur. İki kodlayıcının önce ayrı sonra da birlikte çalıştığı analiz süreci sonunda sekiz tema elde edilmiştir.

Bu temalar sırasıyla, Zamanın ve Mekânın Pratik Aşımı, Sesli Yanıt Sisteminin Yetersizliği ve Sohbet Robotu Tercihi, Sohbet Robotlarına İlişkin Sınırlar, Duygusal Dalgalanma ve Güven Paradoksu (Olumlu Duyuşsal Deneyim, Olumsuz Duyuşsal Deneyim), Varlıksal Kıyas: İnsan Müşteri Temsilcisi İdeali, Kurumsal Tasarruf Aracı Olarak Sohbet Robotu Algısı, Yapay Zekâ ve Yapay Zekâ Destekli Sohbet Robotlarına İlişkin Öngörüler (İstihdama Yönelik YZ Öngörülerinde Olumlu ve Olumsuz Öngörüler, Teknolojinin Gelişimine Yönelik Öngörüler) ve Çevresel Kaygılar şeklindedir.

Bu temalara göre, kullanıcıların sohbet robotlarıyla etkileşimlerinde hem olumlu hem de olumsuz deneyimler yaşadıkları gözlemlenmiştir. Elde edilen bulgular, müşteri hizmetlerinde sohbet robotu kullanımının, yalnızca teknik bir araç olmanın ötesinde, kullanıcı deneyimini çok boyutlu ve yer yer çelişkili biçimde etkileyen bir insan-makine etkileşimi alanı olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler:

* Ege Üniversitesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail:@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

CHATBOTS IN HUMAN-MACHINE COMMUNICATION: A QUALITATIVE ANALYSIS OF USER EXPERIENCES IN CUSTOMER SERVICE

Ecem KOÇAKOĞLU*

Individuals use customer service not only when purchasing products or services, but also to troubleshoot, submit complaints, seek advice, and provide feedback. This study aims to explore how chatbots used in customer service are experienced by users/customers.

Since the research focuses on experience, phenomenology, a qualitative research design, was chosen. As a requirement of the chosen design, a study group of 15 people with chatbot experience was formed. According to the maximum variation sampling method, participants had to have experienced chatbots several times to be included in the group. Semi-structured interviews were used as the data collection technique. The data obtained from the online interviews were transcribed and subjected to thematic content analysis with the help of two coders. At the end of the analysis process, where the two coders worked first separately and then together, eight themes were identified.

These themes are: Practical Overcoming of Time and Space, Inadequacy of Voice Response Systems and Chatbot Preference, Limitations Regarding Chatbots, Emotional Fluctuation and the Paradox of Trust (Positive Affective Experience, Negative Affective Experience), Existential Comparison: The Ideal of the Human Customer Representative, Perception of Chatbots as a Corporate Saving Tool, Predictions Regarding Artificial Intelligence and AI-Powered Chatbots (Positive and Negative Predictions for Employment, Predictions for Technological Development), and Environmental Concerns.

According to these themes, it was observed that users were found to have both positive and negative experiences in their interactions with chatbots. The findings indicate that the use of chatbots in customer service is more than just a technical tool; it represents an area of human-machine interaction that affects the user experience in multidimensional and occasionally contradictory ways.

Keywords:,,,,,

* Ege University, Master's Program in Public Relations and Publicity, Türkiye.
E-mail:@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

TÜRK-İSLAM SANATINDA KÂBE MOTİFİNİN GELİŞİMİ

Erke Ozan KÖKTEN*

Çalışmada Türk İslam sanatı kapsamında ilk Kâbe motifli eser olarak düşünülen 12. yüzyıl hac vekâletnamelerinden başlanarak Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemine kadar yapılan minyatür, seccade ve çini alanlarında ortaya konmuş seçkin eserlerdeki Kâbe motif; üslup ve açısından incelenerek değişimler ve gelişimler kronolojik bir şekilde değerlendirilecektir.

Çalışmada cevap aranan ana araştırma sorusu Kâbe motifinin ilk örneklerin görünmeye başladığı 12. yüzyıl ile 17.yüzyıl sonuna kadar minyatür, dokuma ile çini sanat dalları içinde etkileşiminin, gelişiminin ve değişiminin nasıl gerçekleştiğidir.

1934'te Ettinghausen'in yaptığı Kâbe motifli hakkındaki ilk çalışmalardan itibaren bu konu ağırlıklı olarak çini kapsamında değerlendirilmiştir. Gönül Öney'in "Anadolu Türk Devri Çini ve Seramik Sanatı" adlı kitabında, Sabih Erken'in "Türk Çiniciliğinde Kâbe Tasvirleri" hakkındaki makalesinde ve Fatma Çetin'in "Osmanlı Süsleme Sanatında Kâbe Tasvirleri" adlı tezinde konu çini sanatı kapsamında araştırılmıştır. Oktay Aslanapa'nın "Türk Halı Sanatı'nın Bin Yılı" adlı kitabıyla Şerare Yetkin'in "Türk Halı Sanatı" adlı kitabında Kâbe motifine derinlemesine olmasa da sadece birkaç örnek kapsamında dokuma alanında incelendiği görülmektedir. Minyatür kapsamında değerlendirilebilecek Hac vekâletnamelerindeki Kâbe motiflerinin ise Şule Aksoy ve Rachel Milstein'in araştırması olan "A Collection of Thirteenth-Century Illustrated Hajj Certificates" makalesi gibi az sayıda çalışmada yer aldığı tespit edilmiştir.

Ancak günümüze ulaşan Kâbe motifli Türk İslam sanatı eserlerinde motiftteki ve farklı el sanatı ürünleri arasındaki değişimlerin topyekûn değerlendirilmediği tarihsel bir sıraya oturtulmadığı görülmektedir. Çalışmamızın bu konu hakkında yoğunlaşmasının bir nedeni de budur

Anahtar Kelimeler: Kâbe motifli, Kâbe, Türk-İslam Sanatı

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Tezli Yüksek Lisans, Türkiye. E-mail: ozizula@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-2201-6664>

THE DEVELOPMENT OF THE KAABA MOTIF IN TURKISH-ISLAMIC ART

Erke Ozan KÖKTEN*

This study will examine the Kaaba motif in select works of miniature painting, prayer rugs, and ceramics—ranging from 12th-century pilgrimage proxy documents, considered the earliest examples of this motif in Turkish Islamic art, through to the final period of the Ottoman Empire—analyzing stylistic and thematic shifts and developments in a chronological framework.

The primary research question addressed in this study is how the interaction, development, and transformation of the Kaaba motif unfolded within the fields of miniature painting, textiles, and ceramics from the 12th century—when the first examples began to appear—through the late 17th century.

Since Ettinghausen’s pioneering studies on the Kaaba motif in 1934, this subject has been primarily evaluated within the context of ceramics. In Gönül Öney’s book “Anadolu Türk Devri Çini ve Seramik Sanatı” adlı kitabında, Sabih Erken’in “” hakkındaki makalesinde ve Fatma Çetin’in “” adlı tezinde konu çini sanatı kapsamında araştırılmıştır. Oktay Aslanapa’nın adlı kitabıyla Şerare adlı kitabında Kâbe motifine derinlemesine olmasa da sadece birkaç örnek kapsamında dokuma alanında incelendiği görülmektedir. Sabih Erken’s article “Türk Çiniciliğinde Kâbe Tasvirleri” and Fatma Çetin’s thesis “Osmanlı Süsleme Sanatında Kâbe Tasvirleri”, the subject has been researched within the context of ceramic art. In Oktay Aslanapa’s book “Türk Halı Sanatı’nın Bin Yılı” and Şerare Yetkin’s book “Türk Halı Sanatı”, the Kaaba motif is examined within the field of weaving, albeit not in depth, but only through a few examples. As for the Kaaba motifs found in Hajj proxy documents, which could be evaluated within the context of miniatures, they are featured in only a few studies, such as the article “A Collection of Thirteenth-Century Illustrated Hajj Certificates” by Şule Aksoy and Rachel Milstein.

However, it is evident that the changes in the Kaaba motif and among various handicraft products have not been comprehensively evaluated or placed within a historical sequence in the works of Turkish Islamic art featuring the Kaaba motif that have survived to the present day. This is one of the reasons why our study focuses on this topic

Keywords: *Kaaba motif, Kaaba, Turkish Islamic Art*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences, Department of Art History, Master’s Programme with Thesis, Türkiye.

E-mail: ozizula@hotmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-2201-6664>

UNDERSTANDING CURRENT SITUATION OF 'INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE IN NEED OF URGENT SAFEGUARDING': IMPLICATIONS FOR DESTINATION POLICY MAKERS

Kseniia KULUMBEGOVA* & **Ozan ATSIZ****

Intangible Cultural Heritage plays a significant role in local identity formation and serves as a hub for tourism development. People, longing to discover and experience new cultures, pay attention to local's life, their traditions and knowledge. While researchers and practitioners mostly have focused on UNESCO's Representative List, there is a critical research gap regarding the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding (ICHNUS). Keeping in mind the previous gaps, this paper aims to understand the current situation of ICHNUS elements in Türkiye such as Whistled Language, Traditional Ahlat Stonework, and Olive Cultivation practices and develop appropriate implications for destination practitioners and policymakers. The study adopts a qualitative case study approach, utilizing semi-structured interviews with key stakeholders as the primary data collection method. A SWOT analysis (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats) will be applied to evaluate the current situation of ICHNUS in Türkiye, enabling a comprehensive assessment of the internal capabilities of the safeguarding system and external pressures, such as those arising from economic globalisation and the commodification of culture. Preliminary theoretical analysis suggests that while UNESCO listing reduces information gaps for tourists, it may inadvertently increase pressure on heritage viability if not managed through community-led safeguarding. This paper offers two key contributions. Theoretically, it advances knowledge by shifting focus from general ICH toward heritage at imminent risk of extinction. Practically, it provides policymakers with specific recommendations for balancing tourism promotion with intergenerational transmission and authenticity preservation, including community-engaged safeguarding frameworks and context-specific management strategies.

Keywords: *Intangible Cultural Heritage, Need of Urgent Safeguarding in Cultural heritage, Destination Policy Makers, Cultural Heritage*

* Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Institute of Tourism Research, Türkiye.

E-mail: *kulumbegova8@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-0457-8288>

** Assoc. Prof. Dr., Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Faculty of Tourism, Türkiye.

E-mail: ozanatsiz@nevsehir.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2962-1903>

SOVYET PROPAGANDASINDA AZERBAYCAN KADINI: GELENEKSEL DİNİ KİMLİKTEN MODERN SEKÜLER KİMLİĞE GEÇİŞ

Pelşin KURUÇAY*

Sovyetler Birliği, kadınların toplum içindeki yerini değiştirmeyi hedefleyen ideolojik bir yapılandırmayı amaçlamaktadır. Bolşevik Devrimi sonrası hâkim olan komünist ideoloji, özgürleşmenin yolunun kadını kamusal alana ve işgücüne dahil etmekten geçtiğini söylerken aynı zamanda bu bağlamda hedeflenen “Yeni Sovyet İnsanı” fikrinde de kadınların bu şekilde pratik hayatta var olduğunu ve görüldüğünü savunmaktadır. (Karakuş, 2019, s. 1585; Hasdemir, 1991, s. 1) Azerbaycan’ın toplumsal yapısına bakıldığında, Müslüman ve geleneksel bir anlayışın hâkim olduğunu görmek mümkündür. Bu çerçevede, Müslüman ve geleneksel bir toplumsal yapıya sahip olan Azerbaycan’da bu politikaların özel bir anlamı ve önemi olduğu söylenebilir. (Tohidi, 1996, s. 115). Sovyet dönemi, dini kavramların yaşantı üzerindeki etkilerini — özellikle kadınları etkileyen yaşantıyı — “geri kalmışlık” olarak görmüş ve yansıtmış, bu bağlamla da kadınları seküler hayatın merkezine yerleştirmeye çalışmıştır.

Bu çalışma Sovyet propagandasının Azerbaycan kadını üzerindeki etkisini nitel içerik analizi yöntemiyle incelemektedir. Araştırma soruları şunlardır: Sovyetler Azerbaycan kadını nasıl temsil etmiştir? Geleneksel dini imge neden hedef alınmıştır? Seküler kadın imgesi hangi araçlarla oluşturulmuştur? Bildiri, toplumsal cinsiyet ve sekülerleşme kavramları çerçevesinde sürecin başarılarını, toplumsal çatışmaları ve uzun vadeli etkilerini tartışmaktadır. Propaganda araçları ile (afişler, dergiler) geleneksel dini kadın imgesi “geri kalmış”, “eve mahkûm edilmiş” gibi kavramlarla özdeşleştirilirken, seküler kadın ise “eğitilmiş, çalışan, modern giyimli” olarak karakterize edilmiştir. Bu çalışmaların en önemlilerinden birisi Şark Kadını dergisidir. Dergide tıpkı Sovyetlerin inşa etmeye çalıştığı “gerici ve eve mahkûm” kadın, çalışan ve eğitilmiş yaşama teşvik edilen içerikler üretilmiştir. (Canbey, 2024, s. 15; Köse Kızır, 2024, s. 60). Peçe karşıtı kampanyalar ve görsel temsiller (örneğin Bakü’deki Özgürleşmiş Kadın Heykeli), dini geleneklerin tasfiyesini hızlandırmayı amaçlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Sovyet Propaganda, Azerbaycan kadını, toplumsal cinsiyet, kimlik dönüşümü

* Ege Üniversitesi, Türk Dünyası Sosyal, Ekonomik ve Siyasal İlişkiler Anabilim Dalı, Yüksek Lisans, Türkiye.

E-mail: pelsinavsin@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9371-1594>

AZERBAIJANI WOMEN IN SOVIET PROPAGANDA: THE TRANSITION FROM TRADITIONAL RELIGIOUS IDENTITY TO MODERN SECULAR IDENTITY

Pelşin KURUÇAY*

The Soviet Union aimed at an ideological restructuring that changed the place of women in society. The communist ideology that prevailed after the Bolshevik Revolution argued that the path to liberation lay in including women in the public sphere and the workforce, while simultaneously defending the idea of the “New Soviet Man,” in which women were present and visible in practical life. (Karakuş, 2019, p. 1585; Hasdemir, 1991, p. 1) Looking at the social structure of Azerbaijan, it is possible to see that a Muslim and traditional understanding prevails. In this context, it can be said that these policies have a special meaning and importance in Azerbaijan, which has a Muslim and traditional social structure. (Tohidi, 1996, p. 115). The Soviet period viewed and reflected the effects of religious concepts on life—especially the life affecting women—as “backwardness,” and in this context, tried to place women at the center of secular life. This study examines the impact of Soviet propaganda on Azerbaijani women using qualitative content analysis. The research questions are: How did the Soviets represent Azerbaijani women? Why was the traditional religious image targeted? Through what means was the secular image of women constructed? The paper discusses the successes, social conflicts, and long-term effects of the process within the framework of gender and secularization concepts. Through propaganda tools (posters, magazines), the traditional religious image of women was identified with concepts such as “backward” and “confined to the home,” while the secular woman was characterized as “educated, working, and modernly dressed.” One of the most important examples of this is the magazine Şark Kadını (Eastern Woman). The magazine produced content that, much like the “backward and confined to the home” image the Soviets attempted to create, encouraged working and educated women to embrace a fulfilling lifestyle. (Canbey, 2024, p. 15; Köse Kızır, 2024, p. 60). Anti-veil campaigns and visual representations (e.g., the Statue of the Liberated Woman in Baku) aimed to accelerate the dismantling of religious traditions.

Keywords: *Soviet Propaganda, Azerbaijani woman, gender, identity transformation*

* Ege University, Department of Turkic World Social, Economic, and Political Relations, Master’s Programme, Türkiye.

E-mail: pelsinavsın@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9371-1594>

OSMANLI VE İRAN MİNYATÜR SANATINDA BATILILAŞMA İLE BİRLİKTE DEĞİŞEN KADIN TASVİRİ

Soheila MAHDIKIA*

Uzakdoğu coğrafyasında ortaya çıktığı ifade edilen minyatür sanatı, zaman içinde farklı sanatsal ve kültürel etkiler de alarak Anadolu ve İran coğrafyalarına yayılmıştır. Osmanlı'da nakkaş, İran'da ise negargar olarak bilinen minyatür sanatçıları, ilk zamanlarda el yazması kitapların resimlendirilmesi işleriyle uğraşmıştır. Süreçsel olarak işleyiş, tarz, üslup ve amaç gibi alanlarında görülen değişimler; Osmanlı ve İran coğrafyasında sanatın batılılaşması ile de ilişkilendirilebilir. İslam etkisi altında olan her iki kültürün üretmiş olduğu minyatür eserlerde, erken zamanlarda çok sık görülmeyen veya sadece sahne tamamlayıcı birer unsur olarak varolan kadın betimleri de yine batılılaşma etkisi ile ilişkilendirilen bir diğer konudur.

Kadın figürünün temsili zaman içinde modernliğin de bir göstergesi haline gelmiştir. Batılılaşma etkileri öncesinde özellikle Osmanlı minyatürlerinde işlenen ve çoğu zaman tarihi birer belge olarak da kabul gören savaş, fetih, şölen ve diğer siyasi meseleler, batılılaşma sonrası minyatür eserlerde yerini kadın öznesinin daha ön planda ve hatta kompozisyondaki tek figür olduğu örneklerle bırakmıştır. Özellikle Avrupa ile artan temaslar, elçilikler, artan ticaret bağlantıları ve Osmanlı'daki sanatçıların eğitim almak amacıyla Avrupa'ya gönderilmesi gibi konular Osmanlı coğrafyasının Rönesans etkili, hümanizm merkezli sanat anlayışıyla tanışmasını mümkün kılmıştır. Avrupa ile hem kendi yöntemleriyle hem de Osmanlı coğrafyası aracılığıyla etkileşim kuran İran minyatür geleneklerinde de benzer durumlar görülmektedir. Batılılaşma öncesinde çoğunlukla şiir, edebiyat ve mitolojik temaların işlenmiş olduğu İran minyatür eserlerinde, her ne kadar zaten kadın yan rolde resmediliyor olsa da, betimlenen kadın figürlerine yüklenen anlamın batılılaşma sonrasında değişime uğraması önemli bir konudur.

Bu anlamda, batı resim sanatlarında kullanılan kadın bedeni kavramı, İran ve Osmanlı minyatür sanatında hem batılı tarzda bir estetik değer hem de dönemin kültürel ve toplumsal ilişkilerinin birer yansıması olarak yer edinmiştir. Bu bildiride, İran ve Osmanlı minyatür sanatındaki kadın tasvirlerinin batılılaşma ile birlikte değişimi incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Kadın Çalışmaları, Minyatür, Batılılaşma, Nakkaş

* Ege Üniversitesi, Kadın Çalışmaları Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: s.mahdikiya1989@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8299-2116>

THE TRANSFORMATION OF FEMALE REPRESENTATION IN OTTOMAN AND IRANIAN MINIATURE ART UNDER THE INFLUENCE OF WESTERNIZATION

Soheila MAHDIKIA*

The art of miniature painting, which is believed to have originated in the Far East, spread over time to the regions of Anatolia and Iran within various artistic and cultural influences. Miniature artists, known as *nakkaş* in the Ottoman context and *negargar* as in Iran, were initially engaged in the illustration of manuscript books. The transformations observed over time in aspects such as practice, style, manner, and purpose can be associated with the westernization of art in both Ottoman and Iranian contexts. Another issue related to the process of westernization is the depiction of women in miniature works produced within these two cultures, which influenced by Islam. In earlier periods, such representations were either rarely encountered or appeared only as complementary elements within a scene.

The representation of the female figure has, over time, also become an indicator of modernity. Prior to the influence of westernization, Ottoman miniatures predominantly depicted themes such as wars, conquests, festivities, and other political matters, which were often regarded as historical documents. However, in the post-westernization period, these themes were gradually replaced by examples in which the female figure became more prominent. In particular, increased contact with European culture through diplomatic missions, expanding trade networks, and the practice of sending Ottoman artists to Europe for education enabled the Ottoman cultural sphere to engage by renaissance-influenced and humanism-centered understanding of art. Similar developments can also be observed in Iranian miniature traditions, which interacted with Europe both directly and indirectly through the Ottoman context. In Iranian miniatures prior to westernization, themes were largely drawn from poetry, literature, and mythology. Although female figures were already present, often in secondary roles, the transformation in the meanings attributed to these representations after westernization constitutes a significant case.

In this context, the concept of the female body as employed in Western painting came to occupy a place in both Iranian and Ottoman miniature art, functioning not only as an aesthetic value shaped by Western styles but also as a reflection of the cultural and social dynamics of the period. Accordingly, this paper examines the transformation of female representations in Iranian and Ottoman miniature art in relation to the process of westernization.

Keywords: *Women, Women's Studies, Miniature Painting, Westernization, Nakkaş*

* Ege University, Master's Programme with Thesis in Women's Studies, Türkiye.

E-mail: s.mahdikiya1989@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8299-2116>

GERÇEKLİĞİN EROZYONU: SANALLIK ÇAĞINDA BİLGİ, ÖZNE VE TOPLUMUN ÇÖZÜLÜŞÜ

Öykü MARASALI*

Dijital çağda sanallığın yaygınlaşması, yalnızca bilgiye erişim biçimlerini dönüştürmekle kalmayıp, gerçekliğin ontolojik statüsünü ve öznenin bu gerçeklikle kurduğu ilişkiyi köklü bir biçimde yeniden yapılandırmaktadır. Enformasyon teknolojilerinin sağladığı sınırsız dolaşım imkânı, ilk bakışta epistemik bir genişleme olarak görünse de bu durum hakikatin istikrarını güçlendirmekten ziyade, onun bağlamsal ve ayırt edici niteliğini aşındırmaktadır. Böylece çağdaş dijital ortam, bilginin artışıyla değil, anlamın çözülmesiyle karakterize edilen bir epistemik krize işaret etmektedir. Bu çalışma, söz konusu krizi sanallık kavramı üzerinden ele alarak, Luciano Floridi'nin "İnfosfer" yaklaşımı ve Jean Baudrillard'ın simülasyon kuramı çerçevesinde analiz etmektedir. Gerçek ile temsil arasındaki ayrımın silikleştiği bu yeni düzlemde, hakikat artık sabit bir referans noktası olmaktan çıkmaktadır; onun yerini, sürekli yeniden üretilen ve dolaşıma sokulan temsiller almaktadır. Bu durum, hakikatin yalnızca görünürlikle değil, aynı zamanda anlam ve bağlamla ilişkili olduğunu bir kez daha açığa çıkarmaktadır. Bu bağlamda, David Chalmers'ın sanal gerçekliğe ilişkin ontolojik açılımları, dijital deneyimlerin "gerçeklik" statüsünü tartışmaya açarak, içinde bulunulan dönüşümün yalnızca epistemik değil, aynı zamanda ontolojik bir kırılma olduğunu göstermektedir.

Bu kırılma, öznenin konumunu da doğrudan dönüştürmektedir. Jean-Paul Sartre'ın varoluşçu düşüncesinde özne, kendi seçimleriyle kendini kuran ve bu seçimlerin sorumluluğunu üstlenen bir varlık olarak konumlanır. Ancak sanallık çağında, bilginin aşırı dolaşımı ve doğrulanabilirliğinin belirsizliği, öznenin yargı oluşturma ve eyleme geçme kapasitesini zayıflatmaktadır; bu durum ise, özgürlük ile yönlendirilmişlik arasında sıkışan kırılğan bir özne tipinin ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Hakikatin istikrarsızlaştığı bir zeminde, sorumluluk da belirli bir referans noktasını yitirerek dağılmaktadır. Bu çerçevede çalışma, sanallığın yalnızca bir teknolojik gelişim değil, bilgi, özne ve toplum arasındaki ilişkileri yeniden kuran çok katmanlı bir dönüşüm olduğunu ileri sürmektedir. Epistemik belirsizlik ile etik çözülmenin kesiştiği bu yeni durumda, toplumsal güven ilişkileri de aşınmakta ve kolektif varoluş biçimleri kırılğanlaşmaktadır. Sonuç olarak, sanallık çağında yaşanan bu erozyon, hakikat, sorumluluk ve özne kavramlarının yeniden düşünülmesini zorunlu kılan felsefi bir problem olarak ele alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sanallık, Özne, Dijitallik, Infosfer, Epistemik Belirsizlik

* Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe, Türkiye.

E-mail: oykumarasali@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-4208-4070>

THE EROSION OF REALITY: THE DISSOLUTION OF KNOWLEDGE, SUBJECT, AND SOCIETY IN THE AGE OF VIRTUALITY

Öykü MARASALI*

The proliferation of virtuality in the digital age not only transforms the modes of access to information but also fundamentally reconfigures the ontological status of reality and the subject's relation to it. Although the limitless circulation enabled by information technologies initially appears as an epistemic expansion, it ultimately undermines the stability of truth rather than reinforcing it, eroding its contextual and distinctive character. Consequently, the contemporary digital environment signals an epistemic crisis characterized not by an increase in knowledge, but by the dissolution of meaning. This study addresses this crisis through the concept of virtuality, analyzing it within the framework of Luciano Floridi's notion of the "infosphere" and Jean Baudrillard's theory of simulation. In this new plane, where the distinction between reality and representation becomes increasingly blurred, truth ceases to function as a stable point of reference and is replaced by continuously reproduced and circulated representations. This reveals that truth is not merely a matter of visibility, but also of meaning and context. In this regard, David Chalmers' ontological inquiries into virtual reality open up the status of digital experiences to philosophical scrutiny, demonstrating that the ongoing transformation is not only epistemic but also ontological.

This rupture directly affects the position of the subject. In Jean-Paul Sartre's existentialist philosophy, the subject is conceived as a being that constitutes itself through its choices and assumes responsibility for them. However, in the age of virtuality, the excessive circulation of information and the uncertainty of its verifiability weaken the subject's capacity for judgment and action. This gives rise to a fragile form of subjectivity, caught between freedom and external direction. In a context where truth loses its stability, responsibility likewise loses its grounding and begins to disperse. In this sense, the study argues that virtuality is not merely a technological development but a multilayered transformation that reconfigures the relations between knowledge, subject, and society. As epistemic uncertainty intersects with ethical dissolution, social trust erodes and collective forms of existence become increasingly fragile. Ultimately, the erosion experienced in the age of virtuality necessitates a philosophical reconsideration of truth, responsibility, and subjectivity.

Keywords: *Virtuality, Subject, Digitality, Infosphere, Epistemic Uncertainty*

* Ankara Yıldırım Beyazıt University, Graduate School of Social Sciences, Philosophy, Türkiye.
E-mail: oykumarasali@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-4208-4070>

IULIUS-CLAUDIUS HANEDANI KADINLARI: POLİTİK GÜÇLERİ VE ROMA İMPARATORLUK SİYASETİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Begüm MARAŞ*

Roma İmparatorluğu'nun monarşiye dönüştüğü Iulius-Claudius Hanedanı dönemi, yönetme gücünün tek bir ailenin eline geçtiği bir dönüşüm sürecini temsil etmektedir. Bu süreçte hanedan kadınları, sadece imparatorun eşi veya annesi olmanın ötesinde imparatorluk ideolojisinin oluşmasında, veraset sisteminin işleyişinde ve eyalet yönetimleri üzerindeki etkileri ile dönemin önemli aktörleri olarak rol oynamışlardır.

Iulius- Claudius Hanedanı'nın üyesi olan kadınlar Tanrısal Augustus'un kanını taşıyan kişiler olarak geleceğin imparatorunu belirleyen birer meşruiyet kaynağı haline gelmişlerdir. Bu durum hanedan kadınlarının veraset sistemi üzerinde belirleyici rol oynayarak politik güç elde etmelerine olanak tanımıştır. Livia Drusilla ile başlayıp Agrippina Minor ile zirveye ulaşan 'Augusta' unvanı hanedan kadınlarının elde ettikleri politik güce kutsallık da eklemiştir. Bu unvan ile birlikte hanedan kadınları, Roma'nın geleneksel toplumsal cinsiyet rollerine meydan okuyan, kadına kamusal ve hukuki bir güç kazandıran sembolik değere de ulaşmayı başarmışlardır. Augustus dönemi ile başlayan 'İmparatorluk Kültü' ile birlikte hanedan kadınları tanrıçalar ile özdeşleştirilmeye başlanmış, kült içerisindeki rolleri aracılığıyla imparatorun otoritesinin eyalet halkları üzerinde ideolojik olarak kutsallaşmasında etkili olmuşlardır. Eyaletler, Roma'ya sadakatlerini hanedan kadınları üzerinden sunarken; bu kadınlar da eyaletlere sağladıkları ayrıcalıklarla imparatorluğun siyasi istikrarını pekiştirmişlerdir.

Bu bildiri, Iulius-Claudius Hanedanı kadınlarının pasif aktörler değil, Roma İmparatorluğu'nun kurumsallaşmasında etkili ve yönetimin ayrılmaz birer parçası olduklarını göstermektedir. Bu çalışma ile hanedan kadınlarının politik güçlerinin, eyaletler ile kurulan ilişkileri, Augusta unvanının kurumsallaşması, imparatorluk kültü içindeki konumları ve veraset sistemindeki belirleyici rolleri çerçevesinde incelenmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Augusta, Hanedan, İmparatorluk Kültü, Kadın, Politika

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih Anabilim Dalı, Yüksek Lisans, Türkiye.

E-mail:@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-0572-2828>

THE WOMEN OF THE JULIO-CLAUDIAN DYNASTY: THEIR POLITICAL POWER AND INFLUENCE ON ROMAN IMPERIAL POLITICS

Begüm MARAŞ*

The period of the Julio-Claudian Dynasty, during which the Roman Empire transitioned to a monarchy, represents a process of transformation in which governing power passed into the hands of a single family. During this period, the women of the dynasty played a significant role as key actors of the era, not merely as the emperor's wife or mother, but through their influence on the formation of imperial ideology, the functioning of the succession system, and provincial administrations.

As individuals carrying the blood of the Divine Augustus, the women of the Julio-Claudian dynasty became sources of legitimacy that determined future emperors. This enabled the women of the dynasty to acquire political power by playing a decisive role in the succession system. The title of 'Augusta', beginning with Livia Drusilla and reaching its zenith with Agrippina Minor, added a sacred dimension to the political power these women wielded. Through this title, dynastic women succeeded in attaining a symbolic value that challenged Rome's traditional gender roles and provided women with public and legal authority. With the 'Imperial Cult' that began during the reign of Augustus, imperial women began to be identified with goddesses; through their roles within the cult, they played a significant part in the ideological sanctification of the emperor's authority over the provincial populations. While the provinces demonstrated their loyalty to Rome through the dynastic women, these women reinforced the political stability of the empire through the privileges they secured for the provinces.

This paper demonstrates that the women of the Julio-Claudian Dynasty were not passive actors, but rather effective and integral parts of the administration in the institutionalisation of the Roman Empire. This study aims to examine the political power of dynastic women within the framework of their relationships with the provinces, the institutionalization of the title Augusta, their position within the imperial cult, and their decisive roles in the succession system.

Keywords: *Augusta, Dynasty, Imperial Cult, Women, Politics.*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences, Department of History, Master's Programme, Türkiye.

E-mail:@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-0572-2828>

FEMİNİST AKTİVİZM ARACI OLARAK İFŞA VE İPTAL KÜLTÜRÜ: AHMET KURAL X SİLA GENÇOĞLU VAKASI ÜZERİNE BİR KATILIMCI SÖZLÜK ANALİZİ

Kyra MENGEŞ*

Dijitalleşen feminist aktivizm, kadınların erkek şiddetini kamusallaştırmasını sağlamış ve alternatif adalet arayışlarında ‘ifşa’ pratiklerini ön plana çıkarmıştır. #MeToo, #SenDeAnlat, #SusmaBitsin ve #UykularınızKaçsın gibi hashtag aktivizmlerinde kendine yer bulan ifşa kültürü, kadınların deneyimlerini paylaşarak kendilerini yalnız hissetmedikleri bir paylaşım alanı yaratmıştır. Bu ifşaların bir uzantısı olarak gelişen “iptal kültürü” (cancel culture) failin toplumsal ve profesyonel alanlardan dışlanmasını hedefleyen kolektif bir eylem biçimi olarak dikkat çekmektedir. Bu çalışma, 2018 yılında Sıla Gençoğlu’nun Ahmet Kural tarafından şiddete maruz kaldığını beyan ederek başlattığı süreci ve bu süreçle paralel ilerleyen kamuoyu gündemini katılımcı sözlüklerdeki söylemler üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır.

Çalışmanın metodolojisi, kadın deneyimini merkeze alan feminist metodolojiye dayanmaktadır. Araştırma kapsamında, Türkiye’nin en çok ziyaret edilen katılımcı platformlarından olan Ekşi Sözlük, Uludağ Sözlük ve Süslü Sözlük’te vakaya dair girilen içerikler tematik analiz yöntemiyle incelenecektir. Analiz sürecinde katılımcı sözlüklerdeki ortak temalar belirlenecek ve bu temalar feminist perspektiften hareketle yorumlanacaktır. Vakanın medyadaki seyri ile sözlüklerdeki tartışma süreçleri kronolojik olarak karşılaştırılarak “kadının beyanı esastır” ilkesine olan yaklaşımlar, failin kamusal imajının şiddet eylemiyle çatışma biçimleri ve eril tahakkümün dijital alandaki yansımaları analiz edilecektir. Bu doğrultuda, ifşa ve iptal kültürünün dijital mecralardaki yeri ve feminist mücadeledeki potansiyeli üzerine bir değerlendirme yapılacaktır.

Bu çalışma, söz konusu vaka üzerinden katılımcı sözlüklerin anonim yapılarıyla dijital feminist aktivizmdeki rolünü tartışmaya açmaktadır. Elde edilen bulguların Türkiye’de dijital mecralarda şekillenen ifşa ve iptal kültürünü ve söylem dönüşümlerini anlamlandırmak adına literatüre katkı sunması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Feminist Aktivizm, İptal Kültürü, İfşa, Katılımcı Sözlük, Ahmet Kural

* Ege Üniversitesi, Kadın Çalışmaları Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail:kyramengess@gmail.com ORCID ID:<https://orcid.org/0009-0004-6668-8124>

EXPOSURE AND CANCEL CULTURE AS A TOOL OF FEMINIST ACTIVISM: AN ANALYSIS OF PARTICIPATORY FORUMS ON THE AHMET KURAL X SİLA GENÇOĞLU CASE

Kyra MENGEŞ*

Digitalized feminist activism has enabled women to publicize male violence, bringing “public exposure” to the forefront of alternative justice. Prominent in hashtag activism like #MeToo, #SenDeAnlat, #SusmaBitsin and #UykularınızKaçsın, exposure culture creates shared spaces for building solidarity through lived experiences. As an extension, “cancel culture” emerges as collective action aiming to exclude perpetrators from social and professional spheres. This study examines the process initiated in 2018 by Sıla Gençoğlu’s declaration of violence by Ahmet Kural, alongside the concurrent public agenda, through discourses in participatory forums.

The research employs a feminist methodology centering on women’s experiences. Content regarding the case on Ekşi Sözlük, Uludağ Sözlük, and Süslü Sözlük—key participatory forums in Turkey—will be examined using thematic analysis. Common themes will be identified and interpreted from a feminist perspective. By chronologically comparing media coverage with forum discussions, the study analyzes attitudes toward the principle of “the woman’s statement is essential” (kadının beyanı esastır), the conflict between the perpetrator’s public image and the act of violence, and the digital reflections of patriarchal domination. An evaluation will be made on the role of exposure and cancel culture within the feminist struggle.

Through this case, the study discusses the role of anonymous participatory forums in digital feminist activism. The findings aim to contribute to the literature by contextualizing the discursive transformations of exposure and cancel culture taking shape in Turkey’s digital spaces.

Keywords: *Digital Feminist Activism, Cancel Culture, Public Exposure, Participatory Forums, Ahmet Kural*

* Ege University, Department of Women’s Studies, Türkiye.

E-mail:kyramengess@gmail.com ORCID ID:<https://orcid.org/0009-0004-6668-8124>

GÜNEYDOĞU ANADOLU PROJESİ'NİN (GAP) UYGULANDIĞI BÖLGE ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Emrah ÖRÜM*

Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP), uygulandığı bölgede su ve toprak kaynaklarını geliştirerek Fırat-Dicle nehirlerinin sahip olduğu enerji potansiyelini hidroelektrik santralleri ile ortaya çıkartmak ve havzanın sulama kapasitesini artırmak adına 1977'de başlatılmıştır. Ortaya çıktığı dönemde oldukça iddialı ve geniş yatırımları bünyesinde barındıran proje 50. yılına yaklaştığı şu dönemde çok sektörlü, sürdürülebilir, insani kalkınmaya dayalı entegre bir bölgesel kalkınma projesine dönüştürülmeye çalışılsa da hızla değişen teknolojik ve ekonomik önceliklere arzu edildiği biçimde adapte olamamış günümüzde devam eden fakat eski ihtişamını yitirmiş bir kalkınma programı görünümü sergilemektedir. Güneydoğu Anadolu Bölgesi nüfus ve yüzölçümü bakımından büyüklük olarak ülke genelinin %10'una tekabül etmektedir. Ekonomik olarak ülkedeki sulanabilir alanların %24,71'ini barındıran Bölge'nin su potansiyeli %30,43'tür. Bölge nüfusunun %50'sinin yaşı 24 yaş altındadır. GAP Eylem Planı'nda 1.060.000 ha alanın sulamaya açılması hedeflenmiş fakat 2022 yılında ancak 633.984 ha alan (%60) sulamaya açılmıştır. 2007 yılında UNDP ile birlikte hazırlanan GAP Bölgesi İçin Rekabet Gündemi çalışmasıyla Bölge için üç temel sektör; yenilenebilir enerji, turizm, organik tarım olarak belirlenmiş ve yine aynı çalışmayla beş temel strateji olarak sürdürülebilir üretim, girişimciliği geliştirme, uluslararasılaştırma, uygulamalı teknoloji merkezleri, kümelenme ve ağ oluşturma gösterilmiştir. Bütün bu imkan, fırsat ve planlara rağmen Bölge kendisinden beklenen kalkınma hamlelerini gösterememiş, sosyo-ekonomik çoğu göstergede bölge illeri son sıralarda kalmaya devam etmiştir. Bu çalışmanın temel amacı, Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) kapsamında gerçekleştirilen kamu yatırımlarının bölgesel kalkınma üzerindeki etkisini ampirik olarak incelemektir. Türkiye'de uzun yıllardır uygulanan bölgesel kalkınma politikalarının en önemli bileşenlerinden biri olan GAP, özellikle kamu yatırımları aracılığıyla bölgesel eşitsizlikleri azaltmayı hedeflemiştir. Ancak bu hedefin ne ölçüde gerçekleştiği, bilimsel olarak test edilmesi gereken bir konudur. Bu bağlamda çalışma, yatırımların kalkınma üzerindeki etkisini sadece gözlemsel değil, nedensel olarak ortaya koymayı amaçlamaktadır. Granger nedensellik analizi ile 1990-2025 yılları arasında Bölge'ye yapılan yatırımların kalkınma endeksleri üzerine etkisi olmadığı gösterilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Güneydoğu Anadolu Projesi, Bölgesel Kalkınma, Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik

* Ege Üniversitesi, Bölgesel Kalkınma İktisadi Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: emrah.orum@sanayi.gov.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-9598-4333>

EXAMINING THE IMPACT OF THE SOUTHEASTERN ANATOLIA PROJECT (GAP) ON THE IMPLEMENTED REGION

Emrah ÖRÜM*

The Southeastern Anatolia Project (GAP) was launched in 1977 with the primary objective of developing regional water and land resources, harnessing the hydroelectric potential of the Euphrates and Tigris rivers, and expanding irrigation capacity across the basin. At its inception, GAP embodied an ambitious and large-scale investment agenda. Although the project has gradually been reframed as a multi-sectoral, sustainable, and human-centered integrated regional development initiative as it approaches its fiftieth anniversary, it has struggled to adapt effectively to rapidly evolving technological and economic priorities. Consequently, GAP continues to persist as an ongoing yet comparatively diminished development program, having lost much of its initial dynamism and transformative capacity.

The Southeastern Anatolia Region accounts for approximately 10% of Türkiye's total population and land area. From an economic perspective, the region contains 24.71% of the country's irrigable land and 30.43% of its total water resources. Notably, nearly half of the region's population is under the age of 24, indicating a substantial demographic dividend. Despite the GAP Action Plan's target of bringing 1,060,000 hectares of land under irrigation, only 633,984 hectares (60%) had been realized as of 2022, pointing to significant implementation gaps.

In 2007, the "Competitive Agenda for the GAP Region," prepared in collaboration with the United Nations Development Programme (UNDP), identified three priority sectors: renewable energy, tourism, and organic agriculture. The report further articulated five strategic pillars: sustainable production, entrepreneurship development, internationalization, the establishment of applied technology centers, and clustering and network formation. Nevertheless, despite these strategic frameworks and the region's considerable resource endowments, Southeastern Anatolia has failed to achieve the anticipated development trajectory, with its provinces continuing to rank among the lowest across a wide range of socio-economic indicators.

Against this backdrop, the present study aims to empirically assess the impact of public investments implemented under GAP on regional development outcomes. As one of the cornerstone instruments of Türkiye's long-standing regional development policy framework, GAP has primarily

* Ege University, Regional Development Economics Master's Program, Türkiye.

E-mail: emrah.orum@sanayi.gov.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-9598-4333>

sought to mitigate regional disparities through public investment. However, the extent to which this objective has been realized remains an open empirical question. Moving beyond descriptive assessments, this study adopts a causal analytical framework to evaluate the relationship between public investments and development outcomes. Employing Granger causality analysis over the period 1990–2025, the findings indicate that public investments in the region do not exert a statistically significant causal effect on development indices.

Keywords: *Southeastern Anatolia Project, Regional Development, Socio-Economic Development*

MAKÂSİDÜ'Ş-ŞERÎA PERSPEKTİFİNDEN MODERN DOĞUM KONTROL YÖNTEMLERİ

Ömer Faruk ÖZ*

Modern tıp, doğum kontrolü alanında deri altı implantlar, acil kontrasepsiyon uygulamaları ve erkeklere yönelik biyoteknolojik çözümler gibi gelişmeler ortaya koymuştur. Bu gelişmeler, doğum kontrolünü yalnızca fiziksel bir önlem olmaktan çıkararak insan bedeninin biyolojik işleyişine doğrudan müdahale içeren bir alan haline getirmiştir. Bu durum, klasik fikhî yaklaşımların modern tıbbi gerçeklikler ışığında yeniden ele alınmasını gerektirmektedir.

İslam hukukunda doğum kontrolü meselesi, makâsîd-ı şerîa çerçevesinde temelde “neslin korunması” (hıfzu'n-nesl) ilkesiyle ilişkilidir. Bununla birlikte, modern yöntemlerin insan bedenine müdahale eden yapısı, meseleyi aynı zamanda “canın korunması” (hıfzu'n-nefs) ilkesiyle birlikte değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Klasik fıkhîta “azil” (ilişki sırasında gebeliği önlemek amacıyla geri çekilme) örneğinden hareketle geliştirilen yaklaşım, doğum kontrolüne belirli şartlar altında izin veren bir zemin sunmaktadır. Ancak modern yöntemlerin bedenin biyolojik işleyişine doğrudan müdahale eden yapısı, klasik çerçevenin sınırlarının yeniden düşünülmesini gündeme getirmektedir. Bu noktada kalıcı kısırlığa yol açmama, sağlığa zarar vermeme ve eşlerin karşılıklı rızasına dayanma gibi temel şartlar öne çıkmaktadır. Bu ölçütler, yöntemlerin tek bir hüküm altında değerlendirilmesini güçleştirmekte ve yöntem bazlı bir fikhî tasnifi gerekli kılmaktadır.

Bazı modern uygulamalar fikhî tartışmaları daha da derinleştirmektedir. Özellikle hormonal yöntemler ve doğrudan biyolojik müdahale içeren uygulamaların fiziksel ve psikolojik etkileri, hıfzu'n-nefs ilkesi açısından ayrıca ele alınmaktadır. Geri dönüşlü yöntemler ile kalıcı müdahaleler arasındaki ayrım ise “fıtrata müdahale” tartışmaları bağlamında farklı değerlendirmelere konu olmaktadır. Bu çerçevede modern doğum kontrol yöntemlerinin fikhî değerlendirilmesinde, müdahalenin üreme kapasitesi üzerindeki etkisinin niteliği ile bireysel sağlık ve beden bütünlüğü üzerindeki sonuçları birlikte dikkate alınmalıdır. Bu yaklaşım, *hıfzu'n-nesl* ve *hıfzu'n-nefs* ilkelerinin her somut olayda birlikte değerlendirilmesini gerektirmektedir. Buna göre geri dönüşlü ve düşük riskli müdahaleler, zaruret ve ihtiyaç düzeyi gözetilerek daha geniş bir ruhsat alanında değerlendirilebilirken; kalıcı veya yüksek riskli müdahaleler, daha güçlü gerekçelendirme ve ihtiyatlı bir fikhî yaklaşım çerçevesinde ele alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: *İslam Hukuku, Makâsîdü'ş-Şerîa, Doğum kontrolü, Hıfzu'n-nesl, Hıfzu'n-nefs*

* Necmettin Erbakan Üniversitesi, İslam Hukuku Doktora Programı, Türkiye.

E-mail: omerfoz@icloud.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8738-3213>

MODERN BIRTH CONTROL METHODS FROM THE PERSPECTIVE OF *MAQASID AL-SHARIA*

Ömer Faruk ÖZ*

Modern medicine has produced developments in the field of birth control such as subcutaneous implants, emergency contraception applications, and biotechnological solutions for men. These developments have turned birth control from merely a physical precaution into a field that involves direct intervention in the biological functioning of the human body. This situation necessitates reconsideration of classical fiqh approaches in light of modern medical realities. In Islamic law, the issue of birth control is fundamentally associated within the framework of maqasid al-sharia with the principle of “protection of progeny” (hifz al-nasl). However, the interventionist nature of modern methods on the human body also necessitates evaluating the issue together with the principle of “protection of life” (hifz al-nafs). The approach developed in classical fiqh based on the example of “azl” (withdrawal during intercourse in order to prevent pregnancy) provides a ground that permits birth control under certain conditions. However, the structure of modern methods that directly intervene in the biological functioning of the body brings the limits of the classical framework into reconsideration. At this point, basic conditions such as not causing permanent infertility, not harming health, and being based on mutual consent of spouses come to the fore. These criteria make it difficult to evaluate methods under a single ruling and necessitate a method-based fiqh classification. Some modern applications further deepen fiqh debates. In particular, the physical and psychological effects of hormonal methods and applications involving direct biological intervention are also addressed in terms of the principle of hifz al-nafs. The distinction between reversible methods and permanent interventions is subject to different evaluations in the context of debates on “intervention in fitrah”. In this framework, in the fiqh evaluation of modern birth control methods, both the nature of the effect of the intervention on reproductive capacity and the consequences on individual health and bodily integrity must be considered together. This approach requires that the principles of hifz al-nasl and hifz al-nafs be evaluated together in each concrete case. Accordingly, while reversible and low-risk interventions may be evaluated within a broader scope of legal concession (rukhsah) considering the level of necessity and need, permanent or high-risk interventions should be addressed within a framework of stronger justification and a more cautious fiqh approach.

Keywords: *Islamic Law, Maqasid al-Sharia, Birth control, Hifz al-nasl, Hifz al-nafs*

* Necmettin Erbakan University, PhD Programme in Islamic Law, Türkiye.

E-mail: omerfoz@icloud.com ORCID ID:<https://orcid.org/0000-0002-8738-3213>

İZMİR'DE ÇIKAN BİR DERGİ: *KOVAN*

Elif Halide ÖZDEM*

Kovan, İzmir'de Ağustos 1943 yılında çıkmaya başlayan, imtiyaz sahibinin Besim Akımsar, yayın müdürünün ise önce Rıza Hiti ardından Necdet Öklem'in olduğu fikir, sanat, aktüalite ve edebiyat dergisidir. Ekim 1947 yılına kadar yayımlanan dergi, toplam otuz altı sayıya ulaşmıştır. Böylece İzmir'de döneminin en uzun soluklu dergileri arasında ilk sırada yer almıştır. Otuz altı sayı boyunca makale, fıkra, hikâye, şiir ve çevirilerle İzmir'de edebiyat, sanat ve kültürel alanlarda aktif bir rol oynamıştır. Üretken, yenilikçi, çalışkan, milliyetçi, manevi değerlere sahip çıkan, geleneği koruyan, ilim ve sanatı ön planda tutan bir dergi olmuştur. Bu tutumla zaman içerisinde derginin yazar kadrosu genişlemiş, yüzü aşkın kalem *Kovan* sayfalarında yerini almıştır. İlk eserlerini *Kovan*'da neşreden Behçet Necatigil, Çetin Altan, Şükran Kurdakul da bu isimler arasındadır. *Kovan*, çıktığı yıllar boyunca genç şair ve yazarları desteklemenin yanı sıra edebiyat ve kültürel hayatın da gelişmesi için çabalamıştır. İzmir'in ve İzmir halkının sorunları, ihtiyaçları ve geliştirilmesinin talep edildiği kurum ve kuruluşlar fıkralarda dile getirilmiş, çözüm önerileri sunulmuştur. *Kovan*'da makale ve fikir yazıları ile şiirler sayı bakımından çoğunlukta; hikâye ve çeviriler daha az sayıdadır. Ayrıca makale ve fikir yazıları milliyetçi ve geleneksel bir tutumda kaleme alınmış; şiir, hikâye ve çeviriler ise bireysel temalardan oluşmuştur. Konuların türlere göre farklılık göstermesi ise dönemin politik şartlarının bir sonucu olmuştur. Bu çalışmada *Kovan* dergisinin İzmir'deki önemiyle beraber yayımladığı eserlerle edebiyatımıza kattıkları ve dönemin kültürel ve sosyal olaylarına bakışı değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Kovan Dergisi, Besim Akımsar, İzmir, basın*

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dil ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türkiye.
E-mail: elifhalideozdem@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-2386-6952>

A MAGAZINE PUBLISHED IN IZMIR: *KOVAN*

Elif Halide ÖZDEM*

The magazine *Kovan* began publication in August 1943 as a periodical focusing on ideas, art, current affairs, and literature. Its proprietor was Besim Akımsar, while the role of editor-in-chief was initially held by Rıza Hiti and later by Necdet Oklem. Continuing its publication until October 1947, the magazine reached a total of thirty-six issues, making it one of the longest-running periodicals of its time in Izmir. Throughout its publication life, *Kovan* played an active role in the literary, artistic, and cultural life of Izmir by featuring articles, columns, short stories, poems, and translations. The magazine adopted a productive, innovative, and diligent approach, while also maintaining a nationalist and traditional stance that upheld moral values and emphasized science and art. In line with this vision, its pool of contributors expanded significantly, with over a hundred writers appearing in its pages. Notably, prominent literary figures such as Behçet Necatigil, Çetin Altan, and Şükran Kurdakul published their first works in *Kovan*, highlighting the magazine's important contribution to Turkish literature. In addition to supporting emerging poets and writers, *Kovan* also contributed to the development of literary and cultural life more broadly. Moreover, the magazine addressed the problems and needs of Izmir and its people through its columns, offering suggestions for the improvement of institutions and public services. While articles and opinion pieces, along with poetry, constituted the majority of its content, short stories and translations appeared less frequently. The articles and essays generally reflected a nationalist and traditional perspective, whereas poems, stories, and translations tended to focus on individual themes. This variation in subject matter across genres can be seen as a result of the political conditions of the period. This study evaluates the significance of *Kovan* in Izmir, its contributions to literature through the works it published, and its perspective on the cultural and social events of its time.

Keywords: *Kovan Magazine, Besim Akımsar, Izmir, press*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences, Department of Turkish Language and Literature, Türkiye.

E-mail: elifhalideozdem@gmail.com ORCID ID:<https://orcid.org/0009-0005-2386-6952>

STOKASTİK ENVANTER PROBLEMLERİNİN ÇÖZÜMÜNE YÖNELİK GENETİK ALGORİTMA TABANLI BİR OPTİMİZASYON YAKLAŞIMI

Bilal ÖZER*

Stoklar miktarları üretim firmalar için önemli konuların başında gelmektedir. Stoklar çeşitli maliyetlere sebep olduğu için firmalar, stok seviyelerinin ve maliyetlerinin yönetimi konusundaki stratejilerini optimize ederek finansal tablolarında pozitif etki görme çabası içerisindeyler. Ancak stok kontrol süreçleri oldukça zorlu şartları barındırmaktadır. Stoklar genel olarak, talep ve üretim gibi çeşitli değişkenlere bağlı olarak miktar değişimleri göstermektedir. Üretim sürecindeki çeşitli etmenler ve talep dalgalanmaları sebebiyle firmalar, stok seviyelerini optimal seviyede tutamayabilir. Bu durumda ortaya çeşitli maliyetler çıkabilir ve tedarik zinciri ağındaki bütün paydaşlar bu sorunlardan etkilenebilir. Talebin ve üretimin belirli olduğu deterministik süreçlerde firmalar daha rahat ve bilinçli hareket edebilirken talebin belirsiz ve düzensiz olduğu tahmine dayalı stokastik modellerde, firmaların çeşitli analizler yapması ve stratejiler uygulaması gerekir. Günlük hayatın genellikle belirsiz durumlar içermesi göz önüne alınırsa stokastik problemlerin çözümü daha da önem kazanmaktadır. Stokastik problemlerin çözümü için çeşitli araçlar bulunmaktadır. Bu araçlardan oldukça kullanışlı olan Genetik Algoritmadır. Bu çalışmada stokastik stok problemlerinde Genetik Algoritma kullanma konusu incelenmiştir. Araştırma ile Genetik Algoritmanın belirsizlik içerisinde olası tahminleri nasıl hesapladığı ve ortaya çıkan verilerin uygulanabilirliği incelenmiştir. Literatürde yapılan araştırmalar ve bulgular üzerinden yapılan bu çalışma bir uygulama örnek üzerinden desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Genetik Algoritma, Stok Yönetimi, Optimizasyon

* Ege Üniversitesi, İşletme Doktora Programı, Türkiye.

E-mail: bilallozer@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-0777-5099>

A GENETIC ALGORITHM-BASED OPTIMIZATION APPROACH FOR SOLVING STOCHASTIC INVENTORY PROBLEMS

Bilal ÖZER*

Stock quantities are one of the most important issues for manufacturing companies. Since stocks cause various costs, companies try to see a positive effect on their financial statements by optimizing their strategies for managing stock levels and costs. However, stock control processes involve quite challenging conditions. Stocks generally show quantity changes depending on various variables such as demand and production. However, due to various factors and demand fluctuations in the production process, companies may not be able to keep stock levels at an optimal level. Because of these problems, various costs may arise and all stakeholders in the supply chain network may be affected by these problems. While companies can act more comfortably and consciously in deterministic processes where demand and production are certain, in stochastic models based on prediction where demand is uncertain and irregular, companies need to make various analyzes and implement strategies. Since daily life usually includes uncertain situations, the solution of stochastic problems becomes even more important. There are various tools for solving stochastic problems. The most useful of these tools is the Genetic Algorithm. In this study, the use of Genetic Algorithm in stochastic stock problems is examined. The research examined how the Genetic Algorithm calculates possible predictions under uncertainty and the applicability of the resulting data. This study, which was based on research and findings in the literature, was supported by an application example.

Keywords: *Genetic Algorithm, Inventory Management, Optimization*

* Ege University, PhD Programme in Business Administration, Türkiye.

E-mail: bilalllozer@gmail.com, ORCID ID:<https://orcid.org/0009-0009-0777-5099>

KURUMSAL İLETİŞİM SÜREÇLERİNİN ÇALIŞAN MOTİVASYONU ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KAMU SEKTÖRÜ ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Özlem ÖZGÜR* & Nilay BAŞOK OKUMUŞ**

Modern yönetim anlayışında kurum içi iletişim; yalnızca bir bilgi aktarım aracı değil, örgütsel bağlılığı ve çalışan motivasyonunu inşa eden stratejik bir kaldıraç olarak kabul edilmektedir. Bilginin şeffaf, çift yönlü ve simetrik bir biçimde akışı, çalışanın kurum içindeki konumunu anlamlandırmasını sağlayarak iş motivasyonunu doğrudan etkilemektedir. Bu çalışma, kamu kurumlarının dinamik yapısı içerisinde kilit bir rol üstlenen personelin, kurum içi iletişim uygulamalarına yönelik algılarını ve bu algıların motivasyon düzeyleri üzerindeki yansımalarını analiz etmeyi amaçlamaktadır.

Araştırma, nitel araştırma metodolojisi üzerine kurgulanmış olup verilerin toplanmasında derinlemesine görüşme (semi-structured interview) tekniği benimsenmiştir. Kamu sektöründe farklı birimlerde görev yapan personelden oluşan örneklem grubu ile yapılacak görüşmelerde; yönetsel iletişim, geri bildirim mekanizmaları ve iletişim kanallarının etkinliği gibi temel parametreler, motivasyon kuramları bağlamında irdelenecektir. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle çözümlenerek, kurumsal aidiyetin güçlendirilmesi ve iş verimliliğinin artırılmasına yönelik somut stratejik öneriler geliştirilecektir. Çalışmanın, literatürdeki teorik yaklaşımların ötesinde çalışan perspektifine odaklanması bakımından özgün bir değer taşıdığı ve kurum içi halkla ilişkiler politikalarına rehberlik edeceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kurumsal İletişim, Çalışan Motivasyonu, Kamu Personeli, Örgütsel Aidiyet, Nitel Araştırma

* Ege Üniversitesi, Halkla İlişkiler Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail: ozlem.ozgur@ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-1254-8315>

** Prof. Dr., Ege Üniversitesi, Halkla İlişkiler Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail: nilay.basok.okumus@ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0429-5080>

THE IMPACT OF CORPORATE COMMUNICATION PROCESSES ON EMPLOYEE MOTIVATION: A QUALITATIVE RESEARCH ON THE PUBLIC SECTOR

Özlem ÖZGÜR* & Nilay BAŞOK OKUMUŞ**

In modern management, internal communication is considered not merely a tool for information transfer but a strategic lever that builds organizational commitment and employee motivation. The transparent, two-way, and symmetrical flow of information enables employees to make sense of their position within the organization, directly affecting their work motivation. This study aims to analyze the perceptions of staff, who play a key role within the dynamic structure of public institutions, regarding internal communication practices and the reflections of these perceptions on their motivation levels.

The research is designed with a qualitative research methodology, adopting the semi-structured interview technique for data collection. In the interviews to be conducted with a sample group consisting of personnel serving in different units in the public sector; key parameters such as managerial communication, feedback mechanisms, and the effectiveness of communication channels will be examined within the context of motivation theories. The collected data will be analyzed using the thematic analysis method to develop concrete strategic recommendations for strengthening organizational belonging and increasing work efficiency. It is anticipated that the study holds an original value in terms of focusing on the employee perspective, beyond theoretical approaches in the literature, and will provide guidance for internal public relations policies.

Keywords: *Corporate Communication, Employee Motivation, Public Personnel, Organizational Belonging, Qualitative Research*

* Ege University, Department of Public Relations, Türkiye.

E-mail: ozlem.ozgur@ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-1254-8315>

** Prof. Dr., Ege University, Department of Public Relations, Türkiye.

E-mail: nilay.basok.okumus@ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0429-5080>

ALGORİTMİK TOPLUMDA ROMANTİK İLİŞKİLER: EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNE SOSYOLOJİK BİR ANALİZ

Saadet Burcu ÖZKAN*

Günümüzde gelişen dijital teknolojiler, gündelik hayatımızın hemen her alanını etkilemektedir. Hızla gelişen dijital teknolojik araçların kullanımının yaygınlaşması toplumsallaşma süreçlerini de etkilemektedir. Dijital ortamda, gençlerin yaşadığı romantik ilişki deneyimleri giderek yaygınlaşmaktadır. Toplumsal hayatın önemli bir parçası haline gelen algoritmalar, gençlerin romantik ilişki deneyimlerini dönüştürmektedir. Türkiye’de sosyoloji alanında ve teknoloji-toplumsal ilişkiler bağlamında gerçekleştirilen tezler sınırlı sayıdadır. Dijitalleşen dünyada teknoloji-toplum ilişkisi, sosyolojik sonuçları bakımından önem taşımaktadır. Bu çalışmanın konusu, dijital teknolojik araçların bireylerin kimliklerini ve duygusal deneyimleri nasıl şekillendirdiğinin anlaşılmasına dayanmaktadır. Ayrıca bu araçların dijital gözetim, mahremiyet, kimlik konularında yaratabileceği sorunlara dikkat çekmek amacı taşımaktadır. Bu araştırma, nitel araştırma deseniyle ele alındığından nicel yöntemlerle çalışılan araştırmalara derinlikli bilgi sağlaması bakımından literatüre katkı sağlayacaktır. Tezin bilimsel dayanağı, Zygmunt Bauman ‘Akışkan Aşk’, Antony Giddens ‘ Saf İlişki’, Eva Illouz ‘Duygusal Kapitalizm’ ve Erving Goffman’ın ‘Benlik Sunumu’ yaklaşımlarını bir araya getiren teorik bir çerçeveye dayanmaktadır. Araştırma kapsamında, dijital teknoloji araçları aracılığıyla romantik ilişki yaşayan Ege Üniversitesi’nde öğrenim gören 18-30 yaş aralığında olan 15 üniversite öğrencisiyle derinlemesine mülakatlar gerçekleştirilmektedir. Ortaya çıkan veriler, yorumsamacı paradigma ile tematik içerik analizi yöntemiyle incelenmektedir. Elde edilen ön bulgular ışığında; üniversite öğrencilerinin romantik ilişkiyi başlatma, sürdürme ve bitirme aşamalarında dijital teknoloji araçlarını yoğun şekilde kullanmakta oldukları gözlemlenmektedir. Bu araçlar arasında sosyal medya platformları başta olmak üzere çevrimiçi flört uygulamaları (dating app) ve yapay zekâ chatbotları bulunmaktadır. Katılımcılardan bazıları; dijital ortamda tecrübe ettikleri romantik ilişkilerde kişisel bilgilerini ve fotoğraflarını ilişki ilerledikten sonra bile partner adayıyla paylaşmakta endişe duyduklarını dile getirmektedirler. Katılımcılar, dijital romantizmin sanal ilişkilerde yüz yüze yaşanan romantik ilişkiler düzeyinde duygular hissettirmedeğine ve sanal ortamda kurulan ilişkinin bir noktada yüz yüze ilişkiye dönmesi gerekliliğine vurgu yapmaktadırlar.

Anahtar Kelimeler: Algoritmik Toplum, Dijitalleşme, Romantik İlişkiler, Üniversite Öğrencileri

* Ege Üniversitesi, Sosyoloji Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.
E-mail: sburcuozkan@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx>

ROMANTIC RELATIONSHIPS IN AN ALGORITHMIC SOCIETY: A SOCIOLOGICAL ANALYSIS OF EGE UNIVERSITY STUDENTS

Saadet Burcu ÖZKAN*

Today, advancing digital technologies are influencing nearly every aspect of our daily lives. The widespread use of rapidly evolving digital tools is also impacting socialization processes. In the digital environment, young people's experiences of romantic relationships are becoming increasingly common. Algorithms, which have become an important part of social life, are transforming young people's romantic relationship experiences. In Turkey, there are a limited number of theses conducted in the field of sociology and within the context of technology-society relations. In a digitalizing world, the relationship between technology and society holds significance in terms of its sociological implications. The focus of this study is on understanding how digital technological tools shape individuals' identities and emotional experiences. It also aims to highlight the potential issues these tools may create regarding digital surveillance, privacy, and identity. As this research is conducted using a qualitative research design, it will contribute to the literature by providing in-depth insights that quantitative studies often lack. The scientific foundation of the thesis is based on a theoretical framework that integrates the approaches of Zygmunt Bauman 'Liquid Love', Anthony Giddens 'The Intimate Relationship', Eva Illouz 'Emotional Capitalism', and Erving Goffman 'The Presentation of Self'. As part of the research, in-depth interviews are being conducted with 15 university students aged 18–30 enrolled at Ege University who are in romantic relationships facilitated by digital technology tools. The resulting data is analyzed using a thematic content analysis method within an interpretive paradigm. Based on the preliminary findings, it is observed that university students intensively use digital technology tools during the stages of initiating, maintaining, and ending romantic relationships. These tools include social media platforms, online dating apps, and AI chatbots. Some participants expressed concerns about sharing their personal information and photos with a potential partner, even after the relationship has progressed, in the context of romantic relationships experienced in the digital environment. Participants emphasize that digital romance does not evoke the same level of emotions as face-to-face romantic relationships and stress the necessity for a relationship formed in a virtual environment to eventually transition into a face-to-face relationship.

Keywords: *Algorithmic Society, Digitalization, Romantic Relationships, University Students*

* Ege University, Department of Sociology, Master's Program with Thesis, Türkiye.
E-mail: sburcuozkan@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx>

YAS SÜRECİNDE BİLİNÇDİŞİ BİR KÜLTÜREL SÜREKLİLİK OLARAK “DON DEĞİŞTİRME” MOTİFİ

Nalan Dilay ÖZKANLI*

Türklerin Orta Asya’dan Anadolu’ya göçü sırasında benimsedikleri dini inanışlar ve kurdukları kültürel etkileşimler, farklı inanç ve ritüellerin ortak bir potada erimesini sağlamıştır. İslamiyet’in kabulüyle beraber, eski inanç unsurları İslami yapıyla gösterdikleri uyum doğrultusunda bu sisteme dahil olmuş ve varlığını sürdürmüştür. Söz konusu sürekliliğin en belirgin tezahürlerinden biri olan “don değiştirme” motifi; şaman, veli ve evliya gibi kutsiyet atfedilen figürlerin form değiştirerek farklı varlıkların vücuduna bürünmesini ifade etmektedir. Evrensel karşılıkları bulunan bu motifin benzer örneklerine Roman-Grek, İskandinav, Slav mitolojilerinde ve Budizm’deki tenasüh inancında rastlanmakta ve “şekil değiştirme” veya “metamorfoz” şeklinde adlandırılmaktadır.

Bu çalışma, Türk mitolojisi ve sözlü geleneğinde önemli bir konuma sahip don değiştirme motifini merkeze alarak, modern bireyin kriz anlarındaki tepkileriyle olan ilişkisini yas olgusu üzerinden incelemeyi hedeflemektedir. Doküman analizi yönteminin kullanıldığı araştırmada; C. G. Jung’un “kolektif bilinçdişi”, Byung-Chul Han’ın “ritüellerin yitimi” ve Mircea Eliade’nin “kutsal zaman” kavramları merkeze alınmıştır. Çalışmada, don değiştirme motifinin yalnızca arkaik bir anlatı türü olmadığı; aksine dışsal ritüellerin yitirildiği modern dünyada, bireyin kriz ve yas süreçlerinde başvurduğu içgüdüsel bir savunma mekanizması ve ‘bilinçdişi kültürel bir süreklilik’ biçimi olarak işlev görüp görmediği somut örnekler üzerinden sorgulanmaktadır. Bu bağlamda ilgili motif, farklı kültürlerin sözlü anlatıları ve modern dünyadaki izdüşümleri üzerinden açıklanacak; ardından uygar insanın yasla baş etme stratejileri bağlamında bu motiften nasıl yararlandığı örneklerle somutlaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Metamorfoz, Don Değiştirme, Şekil Değiştirme, Carl Gustav Jung, Byung-Chul Han, Mircea Eliade

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Görsel İletişim Tasarımı Ana Bilim Dalı, Türkiye.

E-mail: nlnldilay2002@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8268-0848>

THE MOTIF OF “METAMORPHOSIS” AS AN UNCONSCIOUS CULTURAL CONTINUITY DURING THE GRIEVING PROCESS

Nalan Dilay ÖZKANLI*

The religious beliefs and cultural interactions adopted by Turks during their migration from Central Asia to Anatolia enabled diverse faiths and rituals to merge into a common crucible. With the adoption of Islam, elements of ancient beliefs were integrated into this new system, maintaining their existence through their compatibility with Islamic structures. One of the most prominent manifestations of this continuity is the motif of “don değiştirme” (shape-shifting), which describes the transformation of sacred figures such as shamans, saints, and dervishes into different beings. This motif, which has universal counterparts, is found in Roman-Greek, Scandinavian, and Slavic mythologies, as well as in the Buddhist concept of samsara, and is categorized as “metamorphosis” or “shape-shifting.”

By centering on the motif of shape-shifting, which holds a significant place in Turkish mythology and oral tradition, this study aims to examine its relationship with the reactions of the modern individual during moments of crisis through the lens of grief. Utilizing the method of document analysis, the research focuses on C. G. Jung’s “collective unconscious,” Byung-Chul Han’s “disappearance of rituals,” and Mircea Eliade’s “sacred time.” The study questions whether the shape-shifting motif is merely an archaic narrative form or if it functions as an instinctive defense mechanism and a form of “unconscious cultural continuity” that individuals resort to during crisis and mourning in a modern world where external rituals have vanished. In this context, the motif will be explained through oral narratives of different cultures and their reflections in the modern world; subsequently, how civilized humans utilize this motif as a coping strategy for grief will be substantiated with examples.

Keywords: *Metamorphosis, Don Değiştirme, Shape-shifting, Carl Gustav Jung, Byung-Chul Han, Mircea Eliade*

* Istanbul Medeniyet University, Department of Visual Communication Design, Türkiye.
E-mail: nndilay2002@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8268-0848>

BİLİMSEL KEŞİFTEN EMPERYALİST BİLGİYE: N. M. PRZHEVALSKY’NİN ORTA ASYA SEYAHATLERİ

Alsu SAGIROVA*

Bu çalışma, Nikolay Mihayloviç Przhevalsky’nin XIX. yüzyılın ikinci yarısında Orta Asya’ya gerçekleştirdiği seferleri, bilimsel keşif ile emperyal bilgi üretimi arasındaki dönüşüm ilişkisi çerçevesinde incelemektedir. Çalışmanın temel iddiası, Przhevalsky’nin faaliyetlerinin yalnızca doğa bilimlerine katkı sunan keşif girişimleri olarak değil, aynı zamanda Rus İmparatorluğu’nun Orta Asya’daki mekânsal, epistemik ve siyasal hâkimiyetini tesis eden bilgi üretim süreçlerinin bir parçası olarak değerlendirilmesi gerektiğidir.

Araştırma, Przhevalsky’nin seyahat anlatıları, bilimsel raporları ve haritalama faaliyetleri üzerinden, keşif pratiğinin nasıl sistematik bir bilgi üretim mekanizmasına dönüştüğünü analiz etmektedir. Bu bağlamda çalışma, 19. yüzyıl emperyal genişleme sürecinde coğrafi ve bilimsel bilginin yalnızca betimleyici değil, aynı zamanda sınıflandırıcı, hiyerarşikleştirici ve müdahaleye açık bir mekânsal tasavvur üreten bir araç olarak işlev gördüğünü ileri sürmektedir.

Çalışmanın kronolojik sınırları, Przhevalsky’nin ilk Orta Asya seferinin başladığı 1870 yılından ölümüne kadar geçen dönemi kapsamaktadır. Metodolojik olarak araştırma, seyahat yazını analizi ile bilim tarihi ve emperyal söylem çözümlemesini bir araya getiren disiplinlerarası bir yaklaşıma dayanmaktadır.

Bu çalışma, Przhevalsky örneği üzerinden, Orta Asya’nın yalnızca keşfedilen bir coğrafya değil, bilimsel pratikler aracılığıyla yeniden tanımlanan, sınıflandırılan ve imparatorluk söylemi içinde anlamlandırılan bir bilgi nesnesi hâline getirildiğini ortaya koymaktadır. Bu yönüyle araştırma, Rus İmparatorluğu’nun bilgi üretim süreçlerinin jeopolitik boyutunu yeniden değerlendirmeye katkı sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Przhevalsky, Rus İmparatorluğu, Orta Asya, emperyal bilgi, bilimsel keşif

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Tarihi Ana Bilim Dalı, Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: alsusagirova5@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-1664-2008>

FROM SCIENTIFIC EXPLORATION TO IMPERIAL KNOWLEDGE: N. M. PRZHEVALSKY'S TRAVELS IN CENTRAL ASIA

Alsu SAGIROVA*

This study examines the expeditions of Nikolay Mikhaylovich Przhevalsky to Central Asia in the second half of the nineteenth century within the framework of the transformation from scientific exploration to imperial knowledge production. The main argument of the study is that Przhevalsky's activities should be understood not merely as scientific endeavors contributing to the natural sciences, but as integral components of knowledge production processes that enabled the Russian Empire to establish spatial, epistemic, and political dominance in Central Asia.

The research analyzes Przhevalsky's travel accounts, scientific reports, and cartographic practices in order to demonstrate how the practice of exploration was transformed into a systematic mechanism of knowledge production. In this context, the study argues that geographical and scientific knowledge in the context of nineteenth-century imperial expansion functioned not only as a descriptive tool, but also as an instrument that classified, hierarchized, and rendered space legible and open to intervention.

Chronologically, the study covers the period from Przhevalsky's first Central Asian expedition in 1870 to his death. Methodologically, it adopts an interdisciplinary approach combining travel writing analysis, the history of science, and imperial discourse analysis.

By focusing on the case of Przhevalsky, this study demonstrates that Central Asia was not merely a discovered geography, but a space redefined, categorized, and constructed as an object of knowledge through scientific practices within an imperial framework. In this respect, the study aims to contribute to a reassessment of the geopolitical dimensions of knowledge production in the Russian Empire.

Keywords: *Przhevalsky; Russian Empire; Central Asia; imperial knowledge; scientific exploration; travel writing*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences, Department of Turkish History, Master's Programme with Thesis, Türkiye.

E-mail: alsusagirova5@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-1664-2008>

JOHN DEWEY'DE PRAGMATİZM VE EĞİTİM ANLAYIŞI

Elif SARI*

Bu çalışmanın temel amacı, pragmatist felsefenin öncü ismi John Dewey'in deneyim temelli eğitim anlayışını ve bu anlayışın demokratik toplum inşasındaki rolünü incelemektir. Pragmatizm, bilginin ve hakikatin pratik sonuçlar ve toplumsal fayda doğrultusunda değerlendirilmesi gerektiğini savunan bir düşünce geleneğidir. Bu yaklaşımda bilgi, bireyin çevreyle etkileşimi sonucu deneyim içerisinde sürekli yeniden inşa edilen dinamik ve yaşayan bir süreç olarak ele alınır.

Çalışmada, Dewey'in pragmatist yaklaşımı felsefi analiz yöntemiyle ele alınmış ve bu yaklaşımın çağdaş eğitim anlayışına yansımaları değerlendirilmiştir. Dewey'e göre eğitim, geleceğe hazırlık olarak görülmemelidir, aksine aktif katılım ve doğrudan deneyim yoluyla öğrenmenin her an gerçekleştiği bir yaşam sürecidir. Bu bağlamda okul, yapay bir öğrenme alanı olmaktan çıkar ve yaşamın kendisi olarak kurgulanmalıdır. Öğrenciler pasif alıcılar olmak yerine, gerçek yaşam problemleriyle karşı karşıya getirilerek çözüm üreten özneler konumuna taşınmalıdır. Özellikle “deneyimin sürekliliği” ve “etkileşim” ilkeleri çerçevesinde, eğitimin bireyde demokratik bir karakter oluşturma işlevi tartışılmaktadır.

Sonuç olarak, Dewey'in pragmatist eğitim anlayışının; öğrenci merkezli, deneyime dayalı ve eleştirel düşünmeyi teşvik eden evrensel bir model sunduğu görülmektedir. Bu yaklaşım, günümüz eğitim sistemlerinin demokratik değerler ışığında yeniden yapılandırılmasında ve “yaparak öğrenme” modelinin geliştirilmesinde hayati bir teorik temel oluşturmaya devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pragmatizm, John Dewey, Eğitim Felsefesi, Deneyim, Öğrenme

* Kocaeli Üniversitesi, Felsefe Yüksek Lisans, Türkiye.

E-mail: Elifsari41.es@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-7512-7562>

PRAGMATISM AND EDUCATIONAL PHILOSOPHY IN JOHN DEWEY

Elif SARI*

The primary aim of this study is to examine the experience-based educational philosophy of John Dewey, a leading figure in Pragmatism, and its role in the construction of a democratic society. Pragmatism is a philosophical tradition that argues that knowledge and truth should be evaluated in terms of their practical consequences and social utility. Within this framework, knowledge is understood not as a fixed and unchanging entity, but as a dynamic and evolving process continuously reconstructed through the individual's interaction with the environment.

In this study, Dewey's pragmatist approach is analyzed through philosophical analysis, and its implications for contemporary educational philosophy are evaluated. According to Dewey, education should not be viewed merely as preparation for the future; rather, it is a continuous process of living in which learning occurs through active participation and direct experience. In this context, the school should cease to be an artificial environment and instead be conceived as life itself. Students, rather than being passive recipients, should be positioned as active agents who engage with real-life problems and generate solutions. In particular, within the framework of the principles of "continuity of experience" and "interaction," the role of education in fostering a democratic character in individuals is examined.

In conclusion, Dewey's pragmatist approach to education offers a student-centered, experience-based model that promotes critical thinking. This approach continues to provide a vital theoretical foundation for restructuring contemporary education systems in line with democratic values and for advancing the model of "learning by doing."

Keywords: *Pragmatism, John Dewey, Philosophy of Education, Experience, Learning*

* Kocaeli University, Master's Programme in Philosophy, Türkiye.

E-mail: Elifsari41.es@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-7512-7562>

ÖKOLOGISCHE DISKURSE IN DER POLITIK: EINE KONTRASTIVE ÖKOLINGUISTISCHE ANALYSE AM BEISPIEL DEUTSCHLANDS UND DER TÜRKEI

Ege SARIYILDIZ*

Ökologische Krisen stellen nicht nur naturwissenschaftliche, sondern auch diskursive und politische Herausforderungen dar. In diesem Zusammenhang gewinnt die Ökologlinguistik zunehmend an Bedeutung, da sie untersucht, wie Sprache zur Konstruktion ökologischer Wirklichkeiten beiträgt. Gleichzeitig spielt die politische Linguistik eine zentrale Rolle, da politische Akteure ökologische Probleme durch spezifische Diskursstrategien rahmen und bewerten.

Vor diesem Hintergrund untersucht die vorliegende Studie die Frage, welche Unterschiede und Gemeinsamkeiten im politisch-ökologischen Diskurs zwischen Deutschland und der Türkei bestehen und wie diese diskursiven Unterschiede potenziell die Wahrnehmung und Bearbeitung ökologischer Probleme beeinflussen.

Die Analyse basiert auf einem kontrastiven Korpus, das aus offiziellen Äußerungen des türkischen Ministeriums für Umwelt, Urbanisierung und Klimawandel sowie des deutschen Bundesministeriums für Umwelt, Naturschutz, nukleare Sicherheit besteht. Ergänzend werden Diskurse politischer Parteien beider Länder einbezogen. Methodisch orientiert sich die Untersuchung an diskursanalytischen Ansätzen der politischen Linguistik sowie an ökologlinguistischen Konzepten.

Im Fokus stehen sprachliche Muster, narrative Strukturen und Bewertungsstrategien, durch die ökologische Themen konstruiert werden. Dabei wird insbesondere untersucht, inwiefern sich Unterschiede in der sprachlichen Darstellung auf Umweltbewusstsein und politische Handlungsperspektiven auswirken. Die Studie leistet einen Beitrag zur Verbindung von Ökologlinguistik und politischer Diskursanalyse und eröffnet neue Perspektiven auf die Rolle von Sprache im Umgang mit globalen Umweltproblemen im interkulturellen Vergleich.

Schlüsselwörter: *Ökologlinguistik, Politologlinguistik, Klimawandel, Türkei, Deutschland*

* Ege-Universität, Masterstudiengang „Deutsche Sprache und Literatur“ mit Masterarbeit, Türkiye.

E-mail: egesariyildiz@outlook.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-2249-7932>

ECOLOGICAL DISCOURSES IN POLITICS: A CONTRASTIVE ECOLINGUISTIC ANALYSIS USING THE EXAMPLES OF GERMANY AND TURKEY

Ege SARIYILDIZ*

Environmental crises present not only scientific challenges, but also discursive and political ones. In this context, ecolinguistics is becoming increasingly important, as it examines how language contributes to the construction of environmental realities. At the same time, political linguistics plays a central role, as political actors frame and evaluate environmental issues through specific discursive strategies.

In this context, the study examines the differences and similarities in political-ecological discourse between Germany and Turkey and how these discursive differences potentially influence the perception and handling of ecological problems.

The analysis is based on a contrastive corpus consisting of official statements from the Turkish Ministry of Environment, Urbanization, and Climate Change as well as the German Federal Ministry for the Environment, Nature Conservation, and Nuclear Safety. Additionally, discourses from political parties in both countries are included. Methodologically, the study draws on discourse-analytical approaches in political linguistics as well as eco-linguistic concepts.

The focus is on linguistic patterns, narrative structures, and evaluation strategies through which ecological issues are constructed. In particular, the study examines the extent to which differences in linguistic representation influence environmental awareness and perspectives on political action. The study contributes to the integration of ecolinguistics and political discourse analysis and opens up new perspectives on the role of language in addressing global environmental problems from an intercultural comparative perspective.

Keywords: *Ecolinguistics, Political Linguistics, Climate Change, Turkey, Germany*

* Ege University, Master's Programme with Thesis in German Language and Literature, Türkiye.
E-mail: egesariyildiz@outlook.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-2249-7932>

SELFİE KÜLTÜRÜNDE DİJİTAL ÇAĞIN ESTETİĞİ: INSTAGRAM GÖRSELLERİ ÜZERİNE GÖSTERGEBİLİMSEL BİR ANALİZ

Selin SAYIN*

Özet: Dijital çağda görsel kültürün geçirdiği yapısal dönüşüm, bireylerin kendilik algısını ve toplumsal ilişkilerini köklü biçimde yeniden şekillendirmektedir. Bu dönüşümün merkezindeki görsel içerik üretimine dayalı yeni medya pratikleri, beden ve kimliğin ifade biçimlerini araçsallaştırarak hipergörünür bir toplum yaratmaktadır. Üretken yapay zekâ teknolojileri, filtreleme araçları ve normatif estetik beklentiler ekseninde işleyen bu dijital rejim, bireyleri kendi suretleri aracılığıyla çok katmanlı temsil stratejileri üretmeye yönelmektedir. Bu stratejilerin somutlaştığı bir alan olan selfie, bireyin bedenini ve kimliğini estetik bir çerçevede kurguladığı sembolik bir imge olarak öne çıkmaktadır. Ne var ki mevcut literatür, selfie pratiklerini anket ve görüşme yöntemleriyle ele alıp yapay zekâyı salt filtreleme aracına indirirken; imgelerin ideolojik katmanlarını ve üretken yapay zekânın estetik algıdaki dönüştürücü rolünü çözümleyen göstergebilimsel araştırmalar sınırlı kalmaktadır. Bu boşluktan hareketle çalışma, selfie kültürünün bireylerin estetik algıları ve beğeni pratikleri üzerindeki dönüştürücü etkisini ve bu etkinin dijital kimlik inşasıyla ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntemsel çerçeve olarak Roland Barthes'ın düz anlam, yanan anlam ve mit kavramlarına dayanan göstergebilimsel modeli benimsenmiştir. Veri setini, görünürlüğün sosyal sermayeye dönüştüğü Instagram platformunda “#aestheticselfie” etiketiyle amaçsal örnekleme yoluyla seçilen 13’ü kullanıcı üretimi, 2’si yapay zekâ destekli toplam 15 paradigmatik görsel oluşturmaktadır. Araştırmanın bulgularında dijital ekran, bireyi hegemonik normlarla yüzleştiren “poz-modern bir ayna” olarak kavramsallaştırılmıştır. Elde edilen bulgular kapsamında, kullanıcı üretimi imgelerin inşa edilmiş otantiklik, karşı bakış ve performatif masumiyet gibi mitlerle ilişkilendiği; yapay zekâ destekli görsellerin ise algoritmik nesnellik ve pürüzsüzleştirilmiş maskülenlik gibi post-hüman mitler inşa ettiği saptanmıştır. Araştırma, selfie kültürünün tek boyutlu bir disiplin aracı olmaktan ziyade yerleşik kodların altüst edildiği, muhalif potansiyeller de barındıran çok boyutlu bir temsil sahnesi olduğunu ortaya koymuştur. Böylece dijital görünürlük düzenini yeniden üreten çelişkilerin deşifre edilmesiyle literatüre özgün bir katkı sunulması hedeflenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Selfie, Göstergebilim, Yapay Zekâ, Dijital Kimlik, Instagram Estetiği

* Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İnsan ve Toplum Araştırmaları Anabilim Dalı, Türkiye. E-mail: seliinsayin@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-2669-8648>

THE AESTHETICS OF THE DIGITAL AGE IN SELFIE CULTURE: A SEMIOTIC ANALYSIS OF INSTAGRAM IMAGES

Selin SAYIN*

The structural transformation of visual culture in the digital age profoundly reshapes individuals' self-perception and social relations. At the heart of this transformation, new media practices based on visual content production create a hyper-visible society by instrumentalizing bodily and identity expressions. Operating through generative AI, filtering tools, and normative aesthetics, this digital regime drives individuals toward multi-layered representational strategies via their own images. Embodying these strategies, the selfie emerges as a symbolic image where the individual aesthetically constructs their body and identity. However, while existing literature primarily examines selfie practices through surveys and interviews—reducing AI to a mere filtering tool—semiotic research analyzing the images' ideological layers and AI's transformative role in aesthetic perception remains limited. Addressing this gap, this study aims to examine selfie culture's transformative impact on individuals' aesthetic perceptions and taste practices, alongside its relationship with digital identity construction. As a methodological framework, Roland Barthes's semiotic model based on the concepts of denotation, connotation, and myth is adopted. The dataset comprises 15 paradigmatic visuals (13 user-generated, 2 AI-supported) selected via purposive sampling under Instagram's "#aestheticselfie" hashtag, where visibility becomes social capital. In the research findings, the digital screen is conceptualized as a "pose-modern mirror" confronting individuals with hegemonic norms. The findings reveal that user-generated images are associated with myths like constructed authenticity, counter-gaze, and performative innocence; whereas AI-supported visuals construct post-human myths like algorithmic objectivity and smoothed masculinity. Ultimately, the research reveals that selfie culture is not merely a one-dimensional disciplinary tool, but a multidimensional representational stage harboring oppositional potentials that subvert established codes. Thus, deciphering the contradictions reproducing the digital visibility order aims to provide an original contribution to the literature.

Keywords: *Selfie, Semiotics, Artificial Intelligence, Digital Identity, Instagram Aesthetics*

* Trakya University, Institute of Social Sciences, Department of Human and Social Research, Türkiye. E-mail: seliinsayin@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-2669-8648>

KADINA YÖNELİK ŞİDDET İLE COVID-19 VE EKONOMİK SORUNLAR ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ: KOCAELİ VE SAKARYA ÜZERİNE 2019-2025 DÖNEMİ İÇİN UYGULAMALI BİR İNCELEME

Şevval SERT*

Araştırma problemi, 2019-2025 Ekim dönemlerinde Kocaeli ve Sakarya illerinde kadına yönelik şiddetin, ilçe sosyo-ekonomik skor, ilçe kişi başı gelir, işsizlik oranı, enflasyon ve COVID-19 değişkenlerince nasıl etkilendiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Kocaeli ve Sakarya illeri ile çalışma nedeni hem birbirine benzer ve yakın iller olması, sanayi şehri olup işçi sınıfının çok olduğu göç alan iller olmasından şiddet oranları farklılık göstermektedir. Kocaeli ilinde en fazla olay 2025 yılında gözlemlenmiş olup İzmit ilçesi kadına yönelik şiddet olaylarının en yoğun olduğu ilçedir. Sakarya ilinde en fazla olay 2024 yılında olup yıllar içinde Adapazarı ilçesinde en fazla şiddete rastlanmaktadır. Veri seti, ulusal ve yerel medyada yayımlanan haberlerden derlenmiş panel veri niteliğindedir. 2019-2025 Ekim dönemlerinde Kocaeli için 87 haber, Sakarya için 60 haber ve toplam 147 örneklem için En Küçük Kareler Yöntemi ve Logit modelleri ile çalışılmıştır. Kocaeli ve Sakarya illerindeki ilçelerde kadına yönelik şiddet olaylarının artması üzerine bulgular elde edilmiştir. Sonuçlar, ilçede sosyo-ekonomik skor arttıkça kadına yönelik şiddetin boyutunun ve ciddiyetinin artmakta olduğunu göstermektedir. COVID-19 kukla değişkeni anlamsız bulunmuştur. Olay sayısı en güçlü model olup ilçe sosyo-ekonomik skor arttıkça olay sayısı artmaktadır sonucu elde edilmiştir. Bu durum raporlamaların daha çok kırsal dışı alanlarda çok olduğuna destek denilebilir. İşsizlik arttıkça da kadına şiddet olay sayısı azalmaktadır. Benzer şekilde aylık enflasyon arttıkça olay sayısı azalmaktadır. Bu durum, krize bağlı şiddet olaylarının artabileceği hipotezinin aksine destek olabilmektedir. Kocaeli ilinde şiddet düzeyi daha düşük, örneğin yaralama gibi olayların gözlemi bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadına şiddet, covid-19, ekonomik sorunlar

* Sakarya Üniversitesi, Ekonometri Lisansüstü Programı, Türkiye.

E-mail: sevvval.sert3@ogr.sakarya.edu.tr

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-0010-3984>

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN VIOLENCE AGAINST WOMEN AND COVID-19 AND ECONOMIC PROBLEMS: AN APPLIED REVIEW ON KOCAELI AND SAKARYA FOR THE 2019-2025 PERIOD

Şevval SERT*

The research problem examines the effect of violence against women in Kocaeli and Sakarya in the October periods of 2019-2025 by district socio-economic score, district per capita income, unemployment rate, inflation and COVID-19 variables. The reason for working with the provinces of Kocaeli and Sakarya is that they are similar and close to each other, and the violence rates differ because they are industrial cities and migrated provinces where the working class is many. The most incidents in Kocaeli province in 2025, Izmit district is the district where violence against women is the most intense. The most incidents in Sakarya province occur in Adapazarı district in 2024. The data set is panel data compiled from the news published in national and local media. In the periods of 2019-2025 October, 87 news for Kocaeli, 60 news for Sakarya and a total of 147 samples were studied with the Least Squares Method and Logit models. Findings have been obtained on the increase in incidents of violence against women in the districts of Kocaeli and Sakarya. The results show that the size and severity of violence against women increases as the socio-economic score in the district increases. The COVID-19 puppet variable was found to be meaningless. The number of events is the strongest model and the number of events increases as the district socio-economic score increases. It can be said that this situation is a support for reports in non-rural areas. As unemployment increases, the number of incidents of violence against women decreases. Similarly, as monthly inflation increases, the number of events decreases. This situation can be supportive contrary to the hypothesis that crisis-related violence may increase. The level of violence is lower in Kocaeli, for example, there is an observation of events such as injury.

Keywords: *Female violence, covid19, economic problems*

* Sakarya University, Graduate Programme in Econometrics, Türkiye.

E-mail: sevval.sert3@ogr.sakarya.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-0010-3984>

KIRGIZCA SÖZCÜK YAPIMINDA GRAMATİKAL CİNSİYETİN İŞARETLENMESİ

Argen SHABDANOV*

Bu araştırma, Genelde Türk dillerindeki özelde Kırgızcadaki cinsiyet kategorisi ile ilgili incelemelere yapım morfolojisi ve yapısal etkenler temelinde katkı sunmayı amaçlamaktadır. Bilindiği üzere Altay Dil Ailesi çatısı altında toplanan dillerde gramatikal cinsiyetin bulunmadığına dair yaygın bir görüş birliği mevcuttur. Bu kapsamda sözü edilen genel kabul benimsenmekle beraber, çalışmada Kırgızcadaki belirli yapım eklerinin isimlerde cinsiyet karşılığını işaretlediği ortaya konmaya çalışılacaktır. Araştırmada, birinin yapım eklerinin yardımıyla meydana geldiği çeşitli sözcük çiftleri incelenerek söz konusu eklerin gramatikal cinsiyeti kodlaması, karşıtısal işlevi ve kısmî üretkenliği analiz edilecektir. Analiz sırasında bu yapıların Kırgızcanın tarihî süreçte temaslarda bulunduğu yabancı dillerden geçen yapısal etkinin olup olmadığı göz önünde bulundurulacaktır. Çalışmada sözlüklerde tespit edilen örneklerden hareketle tarihî-karşılaştırmalı, betimleme ve morfolojik analiz yöntemlerine başvurulacaktır. Elde edilen bulgular, sözü edilen yapıların veya gramatikal cinsiyet işaretleyicisi olarak işlev gören yapım eklerinin yalnızca sözcük yapım unsurları olarak değil, aynı zamanda gramatikal açıdan anlamlı bir kategorinin göstergeleri olarak değerlendirilebileceğini ortaya koymaktadır. Bu yönde, yapım morfoloji ile gramatikal cinsiyet kategorileri arasındaki ilişkinin yeniden düşünülmesi gerektiği savunulmaya çalışılacaktır. Sonuç olarak araştırmada Kırgızcadaki cinsiyet kategorisini işaretleyen yapıların aslı olup olmadığı tartışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Kırgızca, Türkçe, gramatikal cinsiyet, sözcük yapımı, yapım eki

* Ege Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Doktora Programı, Türkiye.

E-mail: shabdanovargen05111997@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9478-8534>

MARKING OF GRAMMATICAL GENDER IN KYRGYZ WORD FORMATION

Argen SHABDANOV*

This study aims to contribute to research on the category of gender – generally in Turkic languages and specifically in Kyrgyz language – on the basis of derivational morphology and structural factors. As is well known, there is a widespread consensus that grammatical gender is absent in languages grouped under the Altaic language family. While this general assumption is adopted here, the study seeks to demonstrate that certain derivational suffixes in Kyrgyz mark gender opposition in nouns. The research examines various pairs of words, one of which is formed with the help of derivational suffixes, in order to analyze the coding of grammatical gender by these suffixes, their oppositional function, and their partial productivity. During the analysis, attention is also given to whether these structures reflect structural influence from foreign languages with which Kyrgyz has come into contact over the course of its historical development. Based on examples identified in dictionaries, the study employs historical-comparative, descriptive and morphological analysis methods. The findings indicate that these structures – or the derivational suffixes functioning as markers of grammatical gender – can be evaluated not only as elements of word formation but also as indicators of a grammatically meaningful category. In this regard, the study argues that the relationship between derivational morphology and the category of grammatical gender should be reconsidered. In conclusion, the study discusses whether the structures marking gender in Kyrgyz are inherent to the language.

Keywords: *Kyrgyz, Turkic, grammatical gender, word formation, derivational suffix*

* Ege University, Turkish Language and Literature PhD Program, Türkiye.

E-mail: shabdanovargen05111997@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9478-8534>

TÜRK BASININDA SENDİKALAŞMA SORUNLARI

Aslı SOLMAZ*

Türkiye’de örgütlenme sendikalaşma sorunu yalnızca gazetecilere özgü değildir. Pek çok farklı iş kolunda çalışan emekçilerin de ortak problemleri arasında yer alır. Öte yandan Türkiye’de sendikal hakların gelişimi, çalışanların doğrudan mücadelesinin yanı sıra yasal düzenlemelerle şekillendirilmiş ve bu durum örgütlenme fikrini de zayıflatmıştır. Sendikalaşma olgusu, hukuki kapsam, tekelleşme, işsizlik baskısı ve örgütlenme bilinci gibi unsurlardan bağımsız ele alınamazken çok boyutlu bir yapısı mevcuttur.

Özellikle medya sektöründe taşeronlaşma ve işsizlik korkusu, gazetecilerin sendikal haklarını kullanmalarının önüne engel olarak çıkmaktadır. İşsizlik korkusuyla karşı karşıya kalan basın mensupları, hak kaybı yaşamamak için örgütlenmekten kaçınabilir duruma gelmişlerdir. Ayrıca medya kuruluşlarının sendikalara karşı mesafesi de mevcut hakların gerilemesine neden olmaktadır. Bu neden Türk yazılı basınında hem ulusal hem de yerel olmakla beraber sendikalaşma sorunu en dikkat çeken unsurlardan biri arasına girmekte ve tartışılması zorunlu olmaktadır.

Türkiye’de gazetecilerin örgütlenme sorununu basın tarihi genelinde ele almak önem arz etmektedir. Çünkü basın sektöründeki sendikalaşma tarihsel olarak güçlü bir zemine dayansa bile günümüzdeki yapısal sorunları nedeniyle gazetecileri harekete geçiremez hale gelmiştir. 1960’lı yıllara geri döndüğünde özellikle 212 sayılı Basın İş Kanunu ile gazetecilerin çalışma koşulları yasal güvence altına alınmış, bu süreçte Türkiye Gazeteciler Sendikası öncülüğünde sendikal örgütlenme önemli ölçüde yaygınlaşmıştır. Ancak 12 Eylül Darbesi’nin ardından uygulanan politikalar, sendikal faaliyetlerde zayıflamaya neden olmuş ve güvencesiz çalışma biçimlerinin önü açılmıştır. Günümüzde ise sendikalaşma ve örgütlenme verilerine bakıldığında en az örgütlenmenin basın sektöründe olduğu görülmüştür. Türkiye Gazeteciler Sendikası’na yalnızca binin üzerinde gazetecinin üye olması vahim tabloyu gözler önüne sermektedir.

Bu çalışmayla Türkiye basının sendikalaşmanın tarihsel gelişimi ve günümüzde karşılaştığı handikapların incelenmesi amaçlanmaktadır. Basın sektöründe özellikle dijitalleşmenin artmasının ardından freelance çalışma biçimlerinin yaygınlaşması, medya sahipliğinin sermaye grupları arasındaki ilişkiler ve siyasi baskı gibi faktörler gazetecilerin örgütlenmesini zorlaştıran faktörler arasındadır. Buna rağmen DİSK Basın-İş, Türkiye Gazeteciler Sendikası ve Türkiye Gazeteciler Cemiyeti emekçilerin haklarını korumaya

* Ege Üniversitesi, Gazetecilik Anabilim Dalı, Türkiye.

E-mail: aslisolmaz39@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

dair çalışmalarına devam etmektedirler. Sonuç olarak, Türkiye’de basın sektöründeki sendikalaşma, tarihsel birikimine rağmen günümüzde sınırlı bir etkiye sahiptir. Bununla beraber artan güvencesizlik, gazeteciler arasında tekrar örgütlenme ihtiyaını artırmakta ve sendikal mücadelenin önemini güncel kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye basını, sendikalaşma, rgtlenme

UNIONIZATION CHALLENGES IN THE TURKISH PRESS

Aslı SOLMAZ*

The issue of organization and unionization in Türkiye is not unique to journalists; it is a common problem shared by workers across various sectors. At the same time, the development of trade union rights in Türkiye has been shaped not only by the direct struggles of employees but also by legal regulations, a factor that has, to some extent, weakened the culture of collective organization. The phenomenon of unionization possesses a multidimensional structure and cannot be considered independently of elements such as legal frameworks, monopolization, unemployment pressure, and the level of organizational awareness.

Particularly in the media sector, subcontracting practices and the fear of unemployment constitute major obstacles preventing journalists from exercising their union rights. Facing the risk of job loss, media workers tend to refrain from organizing in order to avoid potential disadvantages. Moreover, the distance maintained by media institutions toward unions has contributed to the erosion of existing rights. For this reason, the problem of unionization—both in national and local contexts—has become one of the most prominent and unavoidable issues within the Turkish print media.

Examining the problem of journalists' organization within the broader context of press history in Türkiye is of great importance. Although unionization in the media sector historically rests on a strong foundation, contemporary structural challenges have rendered it ineffective in mobilizing journalists. Looking back to the 1960s, particularly with the enactment of Law No. 212 on Press Labor, journalists' working conditions were brought under legal protection, and unionization significantly expanded under the leadership of the Journalists' Union of Türkiye. However, the policies implemented following the September 12 military coup led to a decline in union activities and paved the way for precarious forms of employment. Today, when unionization and organization rates are examined, the press sector appears to have one of the lowest levels of organization. The fact that only slightly more than one thousand journalists are members of the Journalists' Union of Türkiye reveals the severity of the situation.

This study aims to examine the historical development of unionization in the Turkish press and the challenges it faces today. In the media sector, especially following the rise of digitalization, the spread of freelance working

* Ege University, Department of Journalism, Türkiye.

E-mail: aslisolmaz39@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

models, the relationships between media ownership and capital groups, as well as political pressures, are among the key factors that hinder journalists' organization. Nevertheless, organizations such as DİSK Basın-İş, the Journalists' Union of Türkiye, and the Journalists' Association of Türkiye continue their efforts to protect workers' rights. In conclusion, despite its historical legacy, unionization in the Turkish press currently has a limited impact. However, increasing precarity has heightened the need for renewed organization among journalists, making the importance of trade union struggle more relevant than ever.

Keywords: *Turkish press, unionization, organization*

DOĞAL VE KÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASINDA KÜLTÜR ROTALARI: ÇEŞME YARIMADASI'NDA PAYDAŞ GÖRÜŞLERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

Ahmet SÜĞLÜN*

Bu çalışma, Çeşme Yarımadası'nın doğal ve kültürel mirasının korunmasında kültür rotalarının rolünü incelemekte; miras unsurlarının ortak temalar etrafında bütüncül biçimde ilişkilendirilerek görünürlüğünün ve sürdürülebilir kullanımının artırılmasını ele almaktadır.

Bu çerçevede kültür rotaları, yalnızca bir turizm ürünü değil; yerel ekonomiyi destekleyen, istihdam yaratan ve turizmi yıl geneline yayarak mevsimselliği azaltan bir araçtır. Farklı dönemlerde deneyimlenebilen tematik rotalar, ziyaretçilere çeşitlendirilmiş deneyimler sunarken yerel halkın ekonomik katılımını da teşvik eder. Bu yaklaşım, doğal ve kültürel mirasın korunmasına dolaylı katkı sağlamaktadır.

Avrupa Konseyi Kültür Rotaları Programı, bu yapıyı kültürlerarası etkileşimi güçlendiren uluslararası bir iş birliği alanı olarak tanımlamakta ve sürecin çok paydaşlı bir yaklaşımla yürütülmesini önermektedir. Bu doğrultuda koruma, yalnızca fiziksel unsurlarla sınırlı kalmayıp paydaşlar arası etkileşim, iş birliği ve ortak sahiplenme süreçleriyle şekillenen çok boyutlu bir olgu olarak değerlendirilmektedir.

Çalışma, nitel araştırma yöntemiyle tasarlanmış olup, bölgede faaliyet gösteren kurumsal ve yerel paydaşlarla yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler, paydaşların algı, deneyim ve önerilerini ortaya koyacak şekilde analiz edilmiş; Çeşme Yarımadası'nın arkeolojik değerleri, gastronomisi, tarımsal üretimi, termal kaynakları, doğal peyzaj ile turizm ve rekreasyon olanakları değerlendirilmiştir. Bulgular doğrultusunda bölgenin mevcut yapısı ele alınmış ve kültür rotalarının geliştirilmesine yönelik tematik öneriler ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kültür rotaları, sürdürülebilir turizm, kültürel miras, Çeşme Yarımadası, Paydaş Katılımı

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Turizm Rehberliği Anabilim Dalı, Rekreasyon ve Turist Rehberliği Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: ahmetsuglun@hotmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-1805-9166>

CULTURAL ROUTES IN THE CONSERVATION OF NATURAL AND CULTURAL HERITAGE: AN EXAMINATION OF STAKEHOLDER PERSPECTIVES IN THE ÇEŞME PENINSULA

Ahmet SÜĞLÜN*

This study examines the role of cultural routes in the conservation of the natural and cultural heritage of the Çeşme Peninsula. It focuses on how heritage elements can be holistically connected around common themes through thematic routes in order to enhance their visibility and sustainable use.

Within this framework, cultural routes are considered not only as tourism products but also as strategic tools that support local economies, generate employment, and reduce seasonality by distributing tourism activities throughout the year. Thematic routes accessible in different periods diversify visitor experiences while encouraging the economic participation of local communities. This approach also indirectly contributes to heritage conservation.

The Cultural Routes Programme of the Council of Europe defines this structure as an international field of cooperation that strengthens intercultural interaction and promotes a multi-stakeholder approach. Accordingly, conservation is understood not only as the sustainability of physical heritage but also as a multidimensional process shaped by interaction, collaboration, and shared ownership among stakeholders.

The study is designed as qualitative research and is based on semi-structured interviews conducted with institutional and local stakeholders in the region. The findings were analyzed to reveal stakeholders' perceptions, experiences, and recommendations; the archaeological assets, gastronomy, agricultural production, thermal resources, natural landscape, and tourism and recreational opportunities of the Çeşme Peninsula were evaluated. Based on these findings, thematic proposals for the development of cultural routes are presented.

Keywords: *Cultural routes, sustainable tourism, cultural heritage, Çeşme Peninsula, stakeholder participation*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences – Department of Tourism Guidance, Master's Program in Recreation and Tourist Guidance, Türkiye.

E-mail: ahmetsuglun@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-1805-9166>

GÜNEY KAFKASYA'DA EKSEN KAYMASI: GÜRCİSTAN-AB İLİŞKİLERİNDEKİ KOPUŞUN BÖLGESEL GÜVENLİĞE ETKİLERİ

İlker SÜNGÜ*

Güney Kafkasya, geçmişte olduğu gibi günümüzde de küresel aktörlerin stratejik rekabetine sahne olan en kritik bölgelerden birisidir. Gürcistan, bağımsızlığını kazandığı 1991 yılından itibaren Batı kurumlarıyla entegrasyon ile komşusu Rusya'nın baskıları arasında sürekli bir denge arayışı içinde olmuştur. Mart 2022'deki üyelik başvurusunun ardından Aralık 2023'te Gürcistan'a Avrupa Birliği (AB) aday ülke statüsünün verilmesi, Avrupa yolculuğunda tarihi bir dönüm noktası olmuştur. Ancak, 2024 yılı itibarıyla ülkede yaşanan demokratik gerileme ve Kasım 2024'te Gürcistan hükümetinin AB üyelik müzakerelerini 2028'e kadar askıya alma kararı, entegrasyon sürecini fiilen durdurarak ülkeyi yönünü arayan bir krize sürüklemiştir. Rusya'nın Ukrayna'yı işgaliyle birlikte AB'nin bölgedeki jeopolitik genişleme ve nüfuz koruma çabaları ivme kaybederken, ABD'nin, 2025 yılındaki 'TRIPP' (Uluslararası Barış ve Refah için Trump Rotası) projesi ile bölgede kendine yeni alternatif güzergahlar yaratarak askeri ve ekonomik varlığını artırması dikkat çekicidir. Çin'in Orta Koridor stratejisi kapsamında kritik Anaklia Derin Deniz Limanı projesini devralarak bölgedeki altyapı yatırımlarını derinleştirilmesi ve Rusya'nın Gürcistan'ı Batı'dan izole etme çabaları, Gürcistan'ı jeopolitik bir rekabet sahasına dönüştürmüştür.

Bu çalışma, Gürcistan'ın Avrupa Birliği üyelik sürecinin, büyük güç rekabeti bağlamında bölgesel güvenlik üzerindeki etkilerini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmada önce Gürcistan-AB ilişkilerindeki tarihi zirve ve ardından gelen güncel kopuş süreci siyasi boyutlarıyla incelenecek; ardından ABD, Rusya ve Çin'in Gürcistan ve Güney Kafkasya eksenindeki politikaları karşılaştırmalı olarak değerlendirilecektir. Son olarak, Gürcistan'ın yaşadığı bu stratejik savrulmanın bölgesel güvenlik dinamikleri ve büyük güç rekabeti üzerindeki dönüştürücü etkileri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gürcistan, Kafkasya, Bölgesel Güvenlik

* Dokuz Eylül Üniversitesi, Avrupa Birliği Yüksek Lisans, Türkiye.

E-mail: ilkersng35@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-4730-6180>

GEOPOLITICAL SHIFT IN THE SOUTH CAUCASUS: THE IMPLICATIONS OF THE BREAK IN GEORGIA-EU RELATIONS FOR REGIONAL SECURITY

İlker SÜNGÜ*

The South Caucasus remains one of the most critical regions, serving as a stage for strategic competition among global actors, as it has historically been. Since gaining independence in 1991, Georgia has consistently sought to balance its integration with Western institutions against pressure from its neighbor, Russia. The granting of European Union (EU) candidate status to Georgia in December 2023, following its application in March 2022, marked a historic turning point in its European trajectory. However, democratic backsliding in 2024, along with the Georgian government's decision in November 2024 to suspend EU accession negotiations until 2028, has effectively stalled the integration process and plunged the country into a strategic uncertainty.

While the EU's efforts to expand its geopolitical influence and maintain its presence in the region have lost momentum in the aftermath of Russia's invasion of Ukraine, the United States has sought to enhance its military and economic presence through alternative connectivity initiatives, notably the 2025 "TRIPP" (Trump Route for International Peace and Prosperity) project. At the same time, China's deepening infrastructure investments—particularly its takeover of the strategically significant Anaklia Deep-Sea Port project within the framework of the Middle Corridor—combined with Russia's efforts to isolate Georgia from the West, have transformed the country into a focal point of geopolitical competition.

This study aims to analyze the impact of Georgia's European Union accession process on regional security within the context of great power competition. It first examines the peak period in Georgia-EU relations and the subsequent process of political estrangement. It then provides a comparative analysis of the policies of the United States, Russia, and China toward Georgia and the South Caucasus. Finally, it discusses the implications of Georgia's strategic reorientation for regional security dynamics and great power competition.

Keywords: *Georgia, Caucasus, Regional Security*

* Dokuz Eylul University, Master's Programme in European Union, Türkiye.

E-mail: ilkersng35@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-4730-6180>

KONSUMGESELLSCHAFT IN MARC-UWE KLINGS *QUALITYLAND*

Sinan ŞEN*

Das Ziel dieser Arbeit ist die Untersuchung der Merkmale der Konsumgesellschaft und deren Spiegelungen in Marc-Uwe Klings Roman *Qualityland* im Rahmen des Kapitels *Touristen und Vagabunden* aus Zygmunt Baumans Werk *Globalisierung*. Den theoretischen Rahmen dieser Arbeit bilden die Feststellungen, dass die heutige Gesellschaft im Vergleich zur Vergangenheit keine Produzentengesellschaft, sondern eine Konsumgesellschaft ist, und dass sie ihren Mitgliedern die Norm auferlegt, die Fähigkeit und die Bereitschaft zu haben, die Rolle des Konsumenten einzunehmen. In der Arbeit werden die Spiegelungen der Elemente des Universums in Klings Roman *Qualityland* - allen voran des Ebene-Systems - auf Baumans Theorie analysiert. Die Handlung des Romans ist eine Konkretisierung von Baumans theoretischem Rahmen, die durch die Möglichkeiten fortschrittlicher Technologie aufrechterhalten wird, und die grundlegenden Eigenschaften einer Konsumgesellschaft hervorbringt. Das im Roman beobachtete „Ein Kuss“-System, das die Wünsche der Konsumenten bestimmen kann, bevor diese Wünsche entstehen, ist eine Spiegelung der in Baumans Werk *Globalisierung* behandelten Feststellung, dass das Begehren in der Konsumgesellschaft etwas ist, was sowohl vergänglich ist als auch erneuert werden muss. Während die „Partner-Versicherung“ im Roman zeigt, dass die Struktur und das Erleben zwischenmenschlicher Beziehungen eine starke Ähnlichkeit mit denen der Konsumgüter angenommen haben, ist das Gesetz zum Schutz des Konsums im Roman, das alle Reparaturen verbietet, in der Hinsicht davon, dass es verursacht, dass alle Waren immer vergänglich bleiben und somit mit neuen Produkten ausgetauscht werden müssen, eine Spiegelung der Feststellung im Werk *Globalisierung* dass kein Begehren dauerhaft ist und dauerhaft sein muss. Zusammenfassend werden in der Arbeit die Spiegelungen der allgemeinen Merkmale der Konsumgesellschaft, insbesondere die Struktur des Begehrens, auf Marc-Uwe Klings Roman *Qualityland* behandelt.

Schlüsselwörter: *Konsum, Gesellschaft, Konsumgesellschaft, Begehren.*

* Ege-Universität, Deutsche Sprache und Literatur, Türkiye.

E-mail: sinansen518@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

CONSUMER SOCIETY IN MARC-UWE KLING'S *QUALITYLAND*

Sinan ŞEN*

The aim of this study is to examine the characteristics of the consumer society and their reflections in Marc-Uwe Kling's novel *Qualityland* (translated into Turkish as *Kalite Ülkesi*) within the framework of the chapter Tourists and Vagabonds of Zygmunt Bauman's work, *Globalization: The Human Consequences*. The theoretical framework of this presentation is established by the observations that society, compared to the past, is a society of consumers rather than a society of producers and that this society imposes upon its members the norm of the capacity and willingness to play the role of a consumer. The study explores the projections of Bauman's theory onto the elements of the universe in the novel *Qualityland*, particularly the "Level System". The plot of the novel is a materialization of Bauman's theoretical framework that is sustained by highly advanced technological possibilities and causes the fundamental characteristics of the consumer society. The system "TekÖpücük" that is observed in the universe in the novel and can determine the desires of the consumer before they emerge, is a reflection of Bauman's assertion in *Globalization: The Human Consequences* that desire in a consumer society is both temporary and something that must be renewed constantly. And while the "Partner Insurance" in the novel demonstrates that the structure and experience of human relationships have taken on a form that is strikingly similar to those of consumer products, the "Consumer Protection Law" which prohibits all repairs ensures that goods remain temporary and thus subject to be replaced. This alligns with the observation in the work, *Globalization: The Human Consequences* that no desire is, or should be, permanent. In conclusion, this study addresses the reflections of the general characteristics of the consumer society, primarily the structure of desire as examined in *Globalization: The Human Consequences*, onto Marc-Uwe Kling's novel *Qualityland*.

Keywords: Consumption, Society, Consumer Society, Desire

* Ege University, German Language and Literature Türkiye.

E-mail: sinansen518@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

TATAR AYDINLANMA SÜRECİNDE AYDIN TİPOLOJİSİ: KURAMSAL YAKLAŞIMLAR VE İLDAR YÜZİYEV'İN ŞİİRLERİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

Merve TANDOĞAN*

Latince intellectus “akıl, anlayış” sözcüğüne +al eki getirilerek türetilen “entelektüel” kavramı, Fransızcada “akıl, kavrayış” ve “aydın, kültürlü kişi” anlamlarında kullanılmaktadır. Türkçede ise sözlük karşılığı olarak sıfat biçiminde “aydın” anlamına gelmektedir. Bu bildiride, Tatar aydınlarının yetiştiği entelektüel ortam ve bu ortamın bireyler arası etkileşimle nasıl zenginleştiği ele alınacaktır. Çalışma, Tatar aydınlanmasını merkeze alarak hem “aydın” kavramının ne olduğu hem de bu kavramın hangi kuramsal başlıklar altında değerlendirilebileceği sorularına odaklanmaktadır ve konu İldar Yüziyev’in şiirlerinde adı geçen önemli şahsiyetlerle sınırlı tutulacaktır. Daha önce sözü edilen konunun teorik bir zemin temelinde değerlendirilmemiş olması konunun asıl problemini oluşturmaktadır. Bu doğrultuda, üç farklı aydın tipi üzerinden bir çerçeve oluşturulacak; Antonio Gramsci, Michel Foucault ve Edward Said’in aydın tanımlarına başvurularak kuramsal bir zemin kurulacaktır. Metin ve dizin incelemesi kapsamında, Tatar şairi İldar Yüziyev’in şiirleri üzerinden Tatar toplumunun aydınlanma sürecine katkı sunan Abdullah Tukay ve Hadi Taktaş gibi önemli isimlere değinilecektir. Bununla birlikte, bu şairler üzerine yapılan tez düzeyindeki çalışmaların olmasından dolayı, daha az bilinen ancak aydınlanma çevresini oluşturan entelektüel topluluklara dikkat çekilecektir. Son olarak bildiride, söz konusu aydınların düşünsel katkıları, şiir örnekleri üzerinden analiz edilerek değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İldar Yüziyev, Tatar aydınları, entelektüel kavramı, Tatar şiiri, Antonio Gramsci

* Ege Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: mervetandogan@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-5583-4296>

A TYPOLOGY OF INTELLECTUALS IN THE TATAR ENLIGHTENMENT: A THEORETICAL AND POETIC ANALYSIS BASED ON THE WORKS OF ILDAR YÜZİYEV

Merve TANDOĞAN*

The concept of “intellectual” derived from the Latin *intellectus* “mind, understanding” with the suffix *-al*, is used in French to mean both “reason, comprehension” and “an educated, cultured person”. In Turkish, it corresponds to the adjective “enlightened” or “intellectual”. This paper examines the intellectual environment in which Tatar intellectuals were formed and how this environment was enriched through interpersonal interaction. Centering on the Tatar Enlightenment, the study focuses on both the definition of the “intellectual” and the theoretical frameworks under which this concept can be evaluated; the scope of the analysis is limited to the figures mentioned in the poems of Ildar Yüziyev. The primary problem of the study lies in the fact that this subject has not been sufficiently examined within a theoretical framework. Accordingly, a conceptual framework will be established through three types of intellectuals, drawing on the definitions proposed by Antonio Gramsci, Michel Foucault and Edward Said. Within the scope of textual and index analysis, the study will address prominent figures such as Abdullah Tukay and Hadi Taktaş, who contributed to the intellectual development of Tatar society, as reflected in the poems of Ildar Yüziyev. In addition, due to the extensive number of thesis-level studies on these well-known figures, the paper will draw attention to lesser-known intellectual communities that played a significant role in shaping the broader framework of enlightenment. Finally, the intellectual contributions of these figures will be analyzed and evaluated through selected poetic examples.

Keywords: *Ildar Yüziyev, Tatar intellectuals, concept of the intellectual, Tatar poetry, Antonio Gramsci*

* Ege University, Turkish Language and Literature Master’s Program, Türkiye.

E-mail: mervetandogan@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-5583-4296>

SELENDİ İLÇESİ ATLI CİRİT OYUNLARINDA MÜZİK ÜZERİNE BİR İNCELEME

Ömer Faruk TEFÇİ*

Geleneksel Türk kültüründe önemli bir yere sahip olan atlı cirit oyunu, tarihsel süreç içerisinde askeri eğitim aracı olmasının yanı sıra toplumsal törenlerin ve kültürel aktarımın bir parçası hâline gelerek, Türkiye’de çeşitli illerde hem bir spor dalı hem de geçiş dönemi pratiklerinde kendine yer bulmuştur. Manisa ili Selendi ilçesi de cirit oyunlarının aktif olarak yaşatıldığı bölgelerden biridir. Selendi’de, Türkiye Geleneksel Atlı Spor Dalları Federasyonu’na kayıtlı spor kulüpleri tarafından düzenlenen müsabakaların yanı sıra; milli günler, festivaller ve geçiş ritüelleri kapsamında icra edilen cirit oyunlarının vazgeçilmez unsurlarından biri ise davul zurna icralarıdır. Cirit oyunlarında müzik icrası yalnızca bir eşlik unsuru değil, aynı zamanda katılımcılar üzerinde çok yönlü etkiler oluşturan temel bir bileşen olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışma, Selendi ilçesinde icra edilen atlı cirit oyunları sırasında gerçekleştirilen müzik icralarının yapısal ve işlevsel özelliklerini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden etnografik yaklaşım benimsenmiş; alan araştırması kapsamında katılımcı gözlem, yarı yapılandırılmış görüşmeler ve görsel-işitsel kayıtların analizi yoluyla veriler elde edilmiştir. Çalışma kapsamında derlenen Koroğlu Cirit Havasının ritmik yapısı, makamsal özellikleri ve form yapısı incelenmekle birlikte, söz konusu müzikal yapının Selendi’nin yerel kültürel kimliği ve kültürel hafızasıyla olan ilişkisi, betimsel bir yaklaşımla analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, cirit oyunları bağlamında gerçekleştirilen müzik pratiklerinin kültürel hafıza ile kolektif duygulanımı yeniden üretmek performans sürekliliğini desteklediğini göstermektedir. Selendi yöresine özgü repertuar içerisinde yer alan belirli ezgilerin cirit oyunları ile doğrudan ilişkili olarak icra edildiği; bu müziklerin sünnet, evlilik gibi geçiş dönemi ritüelleriyle de bağlantılı olduğu görülmektedir. Bu durum, cirit ve müzik ilişkisinin yalnızca sportif bir bağlamda değil, aynı zamanda ritüel ve kültürel süreklilik içerisinde değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak bu çalışma cirit oyunları bağlamında literatürde sınırlı kalan müzik odaklı incelemelere katkı sunarak, Selendi ilçesi atlı cirit oyunlarının yapısal, işlevsel ve kültürel boyutlarını müzikolojik bir perspektifle aydınlatmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: *Atlı Cirit, Selendi, Müzik, Davul-Zurna, Koroğlu Havası*

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Müziği Anabilim Dalı, Türk Müziği Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: omerfaruktefcii@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-9863-9183>

AN ANALYSIS ON MUSIC IN *SELENDİ* DISTRICT CIRIT (MOUNTED JAVELIN) GAMES

Ömer Faruk TEFÇİ*

Cirit (mounted javelin), which holds an important place in traditional Turkish culture, has, over time, become not only a means of military training but also a part of social ceremonies and cultural transmission, thereby gaining a place both as a sport and within rites of passage practices in various regions of Türkiye. Selendi district of Manisa province is one of the regions where cirit games are actively maintained. In Selendi, in addition to competitions organized by sports clubs registered under the Turkish Traditional Equestrian Sports Federation, one of the indispensable elements of cirit games performed during national holidays, festivals, and rites of passage is davul–zurna performance. In cirit games, musical performance is not merely an accompanying element but also emerges as a fundamental component that produces multifaceted effects on participants. This study aims to examine the structural and functional characteristics of musical performances carried out during cirit games in Selendi district. In the study, an ethnographic approach within qualitative research methods was adopted and data were obtained through participant observation, semi-structured interviews, and the analysis of audio-visual recordings. Within the scope of the study, the rhythmic structure, modal (makam) characteristics, and formal organization of the Köroğlu Cirit Havası compiled during the research were examined; additionally, the relationship of this musical structure with the local cultural identity and cultural memory of Selendi was analyzed through a descriptive approach. The findings indicate that musical practices performed within the context of cirit games support the continuity of performance by reproducing collective emotional experience through cultural memory. It is observed that certain melodies within the repertoire specific to Selendi are performed in direct association with cirit games and that these musical practices are also connected to rites of passage such as circumcision and marriage. This situation reveals that the relationship between cirit and music should be evaluated not only within a sporting context but also within a framework of ritual and cultural continuity. Consequently, this study aims to contribute to the literature, where music-focused studies on cirit games remain limited, and to illuminate the structural, functional, and cultural dimensions of cirit games in Selendi district from a musicological perspective.

Keywords: *Cirit (Mounted Javelin), Selendi, Music, Davul–Zurna, Köroğlu Havası (Köroğlu Tunes)*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences Department of Turkish Music, Turkish Music Master's Program, Türkiye.

E-mail: omerfaruktefcii@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-9863-9183>

AÇIK TOPLUM PENCERESİNDEN BAKIŞ: POPPER'DA POLİTİK ÖZGÜRLÜKLERİN DEMOKRATİK SİSTEMDE SAĞLANMASI

Vural TURAN*

Bu çalışma Karl Popper'ın siyaset felsefesinde yer alan politik özgürlükler görüşünün açık toplumun işleyişi içerisindeki yerini, önemini ve açık toplumla olan bağının ortak noktalarını, farklılıklarını, açık topluma olan uyumunu analiz etmektedir. Çalışmanın ana savı, toplumda yaşayan bireylere sadece kişisel hakların tanınmasıyla politik özgürlüklerin sağlanamayacağı üzerinedir. Bununla beraber, toplumda oturmuş bir eleştirel düşünce geleneğinin olması, kurum ve kuruluşların sıkı denetimlere tabi olması gerektiğidir.

20. yüzyıl siyaset felsefesinde bireysel özgürlükler ve açık topluma dair öne sürdüğü görüşleriyle ön plana çıkan Popper günümüz demokrasi dünyasında hala etkisini sürdüren fikirleriyle göze çarpmaktadır. Açık toplum ve bunun mümkün kıldığı politik özgürlükler Popper'ın siyaset felsefesinin merkezinde konumlanmıştır, açık toplum iktidarın demokrasinin boyunduruğu altında yer aldığı ve insanların ifade özgürlüğü başta olmak üzere eleştiri hakkını kullanabildiği toplumsal sistemi ifade eder.

Kusursuz işleyen siyasal sistemi bulmak mümkün değildir, Popper için asıl mesele yanlış kararların düzeltilebildiği bir siyasi toplumsal sistemi uygulamaktır ve bu da toplumun verilen kararlarda söz sahibi olmasıyla mümkündür. Eleştirel düşünce, siyasetçilerin kararlarının sorgulanması ve demokrasinin şahısların üstünde tutulmasıyla politik özgürlükler korunmuş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karl Popper, Açık Toplum, Politik Özgürlük, Demokrasi, Eleştirel Akılcılık

* Ege Üniversitesi, Türk Dünyası Sosyal Ekonomik ve Siyasal İlişkiler, Türkiye.
E-mail: vuralaturan0@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7508-7274>

A PERSPECTIVE FROM THE OPEN SOCIETY: THE PROVISION OF POLITICAL FREEDOMS IN POPPER'S DEMOCRATIC SYSTEM

Vural TURAN*

This study analyzes Karl Popper's view of political freedoms within the functioning of an open society; its importance and connection to it, its commonalities and differences, and why it aligns with an open society. The main argument of the study is that political freedoms cannot be achieved simply by granting individuals personal rights within a society. It also requires a well-established tradition of critical thinking within the society and strict oversight of institutions and organizations.

Popper, who stood out in 20th-century political philosophy with his views on individual freedoms and the open society, remains influential in today's democratic world. The open society and the political freedoms it enables are central to Popper's political philosophy; an open society refers to a social system where power is subordinate to democracy and individuals can exercise their right to criticism, including freedom of expression.

Finding a perfectly functioning political system is impossible; for Popper, the real issue is implementing a political and social system where wrong decisions can be corrected, and this is possible only if society has a say in the decisions made. Critical thinking, questioning the decisions of politicians, and prioritizing democracy above individuals will protect political freedoms.

Keywords: *Karl Popper, Open Society, Political Freedom, Democracy, Critical Rationality*

* Ege University, Department of Social, Economic and Political Relations in Turkish World, Türkiye.

E-mail: vuralturan0@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7508-7274>

THE ISLAND VS. THE DOMESTIC INTERIOR: SPACES OF GENDER FORMATION

Feray VARDAR*

This paper examines the role of space in the construction of gender roles in Victorian and early twentieth-century British children's literature. The study treats space not as a passive background, but as a pedagogical space that shapes bodies, behaviours, and perceptions. In this context, the dichotomy between the "island" and the "domestic interior" is analysed to reveal how masculine and feminine gender roles are structured and reinforced through spatial divisions.

The theoretical framework is based on Judith Butler's concept of performativity and Pierre Bourdieu's notion of habitus, alongside approaches by figures such as Perry Nodelman and Elizabeth Ellsworth, who emphasise the impact of space on the subject. Within this framework, the selected texts are analysed comparatively to render visible the role of space in the construction of gender roles. In this context, in adventure narratives such as *The Coral Island* and *Treasure Island*, the island emerges as a site that encourages practices of exploration, domination, and expansion, thereby becoming a stage on which masculinity is performed. In contrast, in texts such as *A Little Princess* and *Peter and Wendy*, the domestic space functions as a disciplinary domain that shapes femininity through practices of care, obedience, and emotional labour.

The paper argues that these two spatial forms do not merely offer different experiences but also shape bodily postures, modes of movement, and processes of subjectification. Accordingly, space is defined as an area where gender is not only represented but also learned and embodied.

Keywords: *pedagogical space, children's literature, spatial dichotomy, gender performativity*

* Ege University, English Language and Literature, Türkiye.

E-mail: ferayvardar@icloud.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-4750-965X>

ASLI ERDOĞAN'IN MAHPUS ÖYKÜSÜNDE BEDEN, LEKE VE AYNA: KADINLIK DENEYİMİNİN FENOMENOLOJİSİ

Eylül YALÇIN*

Modern edebiyat, sadece kurgunun iskeletiyle değil, Bölünmüş Özne'nin içinde bulunduğu dünya ve algıladığı evrenle kurduğu bilişsel ve deneyimsel ilişkinin diliyle de okunur hâle gelir. Bu bağlamda, Aslı Erdoğan'ın Taş Bina ve Diğerleri kitabında yer alan Mahpus öyküsü sadece bir kurgu olarak ele alınmamalıdır. Mahpus'u, kadınlık deneyiminin ve buna mukabil travmanın sözcüğe dökülemediği, ancak deneyimsel olarak yaşanabileceği bir bilinç halinin kurgulaştırılması olarak ele almak doğru olacaktır. Mahpus, sadece bir kurgu inşa etmez; bilakis bir bütün olarak kadın karakterin varlığına musallat olmuş derin bir boşluk hissini çevresinde kurulan gerçekliği ele alır. Bu boşluk hissi, kadın karakterin kendi beden algısı üzerinden işlenirken, aynı zamanda henüz var olmamış bir bedenin de endişesini “leke” olarak tanımlamasını sağlar. Karakter için, kadınlık deneyiminin bir parçası olan anneliğin dışavurumu buğulu bir “ayna”dır. Bu izlekte, öyküye yaklaşım için en uygun yöntem; deneyimin, bilincin ve algılayışın felsefi temellerine odaklanan bir okuma biçimi sunan fenomenolojik kuramdır.

Bu çalışmada Aslı Erdoğan'ın Mahpus adlı öyküsü kadınlık deneyimi üzerinden fenomenolojik olarak ele alınacak; bir deneyim olarak “kadınlık” başlığının edebiyata yansımaları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Aslı Erdoğan, Fenomenoloji, Kadınlık, Deneyim

* Dokuz Eylül Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı, Türkiye.

E-mail: yalcineylul1@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

BODY, STAIN, AND MIRROR IN ‘MAHPUS’: A PHENOMENOLOGICAL INQUIRY INTO WOMANHOOD

Eylül YALÇIN*

Modern literature becomes legible not only through the structural framework of fiction, but also through the language that articulates the cognitive and experiential relationship between the Split Subject and the world it inhabits, as well as the universe it perceives. In this context, “Mahpus,” a short story included in *Taş Bina ve Diğerleri* by Aslı Erdoğan, should not be treated merely as a fictional construct. Rather, it is more accurate to approach “Mahpus” as the fictionalization of a state of consciousness in which the experience of womanhood and, correspondingly, trauma cannot be articulated in language, but can only be lived experientially. “Mahpus” does not simply construct a narrative; instead, it addresses a reality structured around a profound sense of void that haunts the very existence of the female character. This sense of emptiness is mediated through the character’s perception of her own body, while also enabling her to define the anxiety of a body not yet fully realized as a “stain.” For the character, the manifestation of motherhood an integral component of the experience of womanhood appears as a blurred “mirror.” Within this framework, the most appropriate approach to the story is Phenomenology, which offers a mode of reading that focuses on the philosophical foundations of experience, consciousness, and perception.

This study examines Aslı Erdoğan’s short story “Mahpus” from a phenomenological perspective through the lens of womanhood as experience, and analyzes how “womanhood” as an experiential category is reflected in literature.

Keywords: *Aslı Erdoğan, Phenomenology, Womanhood, Experience*

* Dokuz Eylül University, Turkish Language and Literature Türkiye.

E-mail: yalcineylul1@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/xxxx-xxxx-xxxx-xxxx>

ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE KÜLTÜREL SERMAYE VE KİMLİĞİN OLUŞUMU ÇERÇEVESİNDE NECİL KAZIM AKSES

Nüket YAMALI*

Bildiri, çocukluk döneminde edinilen kültürel sermayenin sanatsal ve ulusal kimlik inşasındaki rolünü, çağdaş Türk bestecisi Necil Kazım Akses ekseninde ele almaktadır. Bu çerçevede, Pierre Bourdieu'nün kültürel sermaye ve habitus kavramlarının kuramsal araçlar olarak kullanılması suretiyle Akses'in erken dönem yaşantılarının onun müzikal kimliğini nasıl şekillendirdiğine odaklanılmaktadır.

Osmanlı'nın son döneminde, eğitilmiş ve aydın bir İstanbul ailesinde dünyaya gelen Akses, çocukluğunda güçlü bir bedenselleşmiş kültürel sermaye miras almıştır. Özellikle Kemani Kevser Hanım gibi gelenek taşıyıcısı figürlerle kurduğu erken temas, geleneksel Türk müziği pratiklerini onun için sonradan öğrenilen bir form olmaktan çıkarıp, içselleştirilmiş yapısal bir kimlik katmanına dönüştürmüştür. Akses'in çocukluğunda kodlanan bu yapısal “Doğu” mirası, daha sonra Viyana ve Prag'da aldığı ileri düzey müzik eğitimiyle edindiği “Batılı” kurumsallaşmış kültürel sermaye ile organik bir biçimde çarpışarak özgün sanatsal kimliğini yaratmıştır.

Bestecinin bu güçlü kimlik inşası, eserlerindeki estetik evrimde somut olarak izlenebilmektedir. “Mete Operası”, “Bay Önder” ve “Ankara Kalesi” gibi erken dönem eserlerinde ulus-devlet ideolojisinin tarihsel temaları doğrudan merkeze alınırken; 1976-1977 yıllarında bestelediği “Bir Divandan Gazel”, ve “Viyola Konçertosu” gibi olgunluk dönemi eserlerinde ulusal kimlik vurgusu çok daha derinlikli bir yapıya kavuşmuştur. Bu eserlerde, geleneksel makamların etkileri soyutlanarak, uluslararası sanat müziği formlarının özgün yorumlamalarıyla ustaca sentezlenmiştir.

Sonuç olarak bildiri, Necil Kazım Akses'i yalnızca edindiği kültürel sermayeyi eserlerine yansıtan bir sanatçı olarak değil; aksine bu sermayeyi toplumsal alanda yeniden üreten öncü bir aktör olarak konumlandırmaktadır. Ankara Devlet Konservatuarı'nın kuruluşundaki kilit rolü, halk müziği derlemeleri, eğitimliği ve üstlendiği bürokratik görevler aracılığıyla Akses, kendi bireysel kültürel sermayesini Türkiye Cumhuriyeti'nin kolektif hafızasına ve kurumsal yapısına başarıyla aktarmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel sermaye, habitus, estetik yakınlık, Necil Kazım Akses, çağdaş Türk müziği

* Ege Üniversitesi, Türk Müziği Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: nuketyamali@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-0759-8223>

NECIL KAZIM AKSES WITHIN THE FRAMEWORK OF CULTURAL CAPITAL AND IDENTITY FORMATION IN CHILDHOOD

Nüket YAMALI*

This paper examines the role of cultural capital acquired during childhood in the construction of artistic and national identity, focusing on the contemporary Turkish composer Necil Kazım Akses. Within this framework, the study employs the concepts of cultural capital and habitus developed by Pierre Bourdieu as theoretical tools, aiming to analyze how Akses's early life experiences shaped his musical identity.

Born into an educated and intellectual Istanbul family during the late Ottoman period, Akses inherited a strong form of embodied cultural capital in his childhood. His early contact with tradition-bearing figures—particularly Kemani Kevser Hanım—transformed traditional Turkish music practices from something externally learned into an internalized structural layer of identity. This structurally embedded “Eastern” heritage, encoded during his childhood, later interacted organically with the “Western” institutionalized cultural capital he acquired through advanced musical education in Vienna and Prague, ultimately giving rise to his unique artistic identity.

This robust process of identity formation can be clearly traced in the aesthetic evolution of the composer's works. While early compositions such as *Mete Opera*, *Bay Önder*, and *Ankara Kalesi* directly center on the historical themes of nation-state ideology, his later works from the mature period—such as *Bir Divandan Gazel* (1976–1977) and the *Viola Concerto*—demonstrate a much deeper and more nuanced engagement with national identity. In these works, the influences of traditional maqam structures are abstracted and skillfully synthesized with original interpretations of international art music forms.

In conclusion, this paper positions Necil Kazım Akses not merely as an artist who reflects the cultural capital he has acquired in his works, but rather as a pioneering actor who actively reproduces this capital within the social sphere. Through his key role in the establishment of the Ankara State Conservatory, his contributions to folk music collections, his pedagogical activities, and his bureaucratic positions, Akses successfully transferred his individual cultural capital into the collective memory and institutional structure of the Republic of Turkey.

Keywords: *Cultural capital, habitus, aesthetic disposition, Necil Kazım Akses, contemporary Turkish music*

* Ege University, Turkish Music Master Program, Türkiye.

E-mail: nuketyamali@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-0759-8223>

KRİTİK MİNERALLERİN FİYAT ŞOKLARININ TÜRKİYE EKONOMİSİ ÜZERİNE ETKİLERİ: BİR ZAMAN SERİSİ ANALİZİ

Gül Elif YÖNDEM*

Türkiye ekonomisinin en temel yapısal sorunlarından biri üretim sürecinde kullanılan ara malların ikamesinde dışa bağımlı olmasıdır. Bu nedenle, stratejik olarak daha da önemli hale gelen kritik minerallerin fiyat artışlarının hem maliyet yönlü enflasyon baskısı hem de sanayii üretimi açısından ciddi bir risk haline gelmektedir. Literatürde mineral fiyat şoklarının, kur duyarlılığı yüksek ve ithal girdi bağımlısı olan gelişmekte olan ekonomilerdeki yansımaları kapsamlı bir ampirik incelemeye ihtiyaç duymaktadır.

Bu doğrultuda 2000-2024 yıllarını kapsayan ve aylık verilere dayanarak dokuz kritik mineralin (alüminyum, bakır, demir, kurşun, kalay, nikel, çinko, platin, gümüş) Türkiye'deki sanayi üretimi, enflasyon ve ihracat üzerindeki önemli etkileri incelenmiştir.

Araştırmada Vektör Otoregresyon (VAR) modeli kullanılmıştır. Değişkenler arasındaki etkileşimi gözlemlemek amacıyla Granger Nedensellik Testi, Etki-Tepki Fonksiyonları (IRF) ve Varyans Ayrıştırması (FEVD) tekniklerinden yararlanılmıştır. Analizde ADF birim kök testleri, uygun gecikme uzunluğunun belirlenmesi ve tanısallık testlerinin uygulanmasıyla tamamlanmıştır.

Granger nedensellik analizinin dokuz kritik mineral arasında yalnızca bakır fiyatları anlamlı sonuç vermektedir. Döviz kuru artışlarının enflasyon, sanayii üretimi ve ihracat üzerindeki gücü anlamlı gözükmemektedir. Döviz şoklarının mineral fiyat şoklarına göre daha baskın olduğu ve hammadde maliyetinin etkisini gizlediği gözlemlenmektedir.

Türkiye'nin sanayii üretimindeki ara malı dışa bağımlılığının, mineral fiyat dalgalanmalarının dışında döviz kuru şoklarına karşı da duyarlılık yarattığı görülmektedir. Döviz kurundaki artışların bir yandan ithal ara malı maliyetlerini yükselttiği, öte yandan ihracatı da artırdığı anlaşılmaktadır. Bu çerçevede politika önerisi olarak yerli madencilik yatırımlarının teşvik edilmesi ve istikrarlı bir döviz kuru ortamının hedeflenmesi gerektiği değerlendirilmektedir. Böylece hem ihracatçıları açısından daha planlanabilir bir ortamın oluşacağı hem de maliyet şoklarının kontrol altına alınabileceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kritik Mineraller, Dışa Bağımlılık, VAR Analizi

* Ege Üniversitesi, İktisat, Türkiye.

E-mail: gulelifyondem@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2571-9073>

THE EFFECTS OF CRITICAL MINERAL PRICE SHOCKS ON THE TÜRKİYE ECONOMY: A TIME SERIES ANALYSIS

Gül Elif YÖNDEM*

One of the most fundamental structural problems of the Türkiye economy is its dependence on external sources for the substitution of intermediate goods used in the production process. Therefore, increases in the prices of critical minerals, which have become even more strategically important, constitute a significant risk in terms of both cost-push inflation pressures and industrial production. In the literature, the effects of mineral price shocks in developing economies with high exchange rate sensitivity and dependence on imported inputs require a comprehensive empirical examination.

Accordingly, based on monthly data covering the period 2000–2024, the significant effects of nine critical minerals (aluminum, copper, iron, lead, tin, nickel, zinc, platinum, and silver) on industrial production, inflation, and exports in Türkiye have been examined.

In the study, the Vector Autoregression (VAR) model was employed. In order to observe the interaction among variables, Granger Causality Test, Impulse Response Functions (IRF), and Variance Decomposition (FEVD) techniques were utilized. The analysis was completed by applying ADF unit root tests, determining the appropriate lag length, and conducting diagnostic tests.

According to the Granger causality analysis, among the nine critical minerals, only copper prices yield statistically significant results. The impact of exchange rate increases on inflation, industrial production, and exports appears to be significant. It is observed that exchange rate shocks are more dominant than mineral price shocks and obscure the effect of raw material costs.

It is seen that Türkiye's dependence on imported intermediate goods in industrial production creates sensitivity not only to mineral price fluctuations but also to exchange rate shocks.

Increases in the exchange rate both raise the costs of imported intermediate goods and, at the same time, increase exports. Within this framework, as a policy recommendation, it is considered necessary to encourage domestic mining investments and to target a stable exchange rate environment. Thus, it is anticipated that a more predictable environment will be created for exporters and that cost shocks can be brought under control.

Keywords: *Critical Minerals, External Dependency, VAR Analysis*

* Ege University, Department of Economics, Türkiye.

E-mail: gulelifyondem@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2571-9073>

SOSYAL ETKİLEŞİMDE BİLİŞSEL KAYMA VE İÇSEL BİLİNÇ AKIŞININ GÖRSEL TEMSİLİ

Baha YÜCE*

Bu çalışma, bireyin kişilerarası iletişim süreçlerinde deneymediği dikkat yönelim değişimlerini ve bu süreçte belirginleşen içsel monolog egemenliğini, Baha Yüce'nin “Duyamadım, Kendimi Dinliyordum” (Baha Yüce, 2026) metni ve bu metin temelinde kurgulanan video-anlatı üzerinden tartışmaya açmaktadır. Modern iletişim pratiklerinde birey, fiziksel olarak etkileşim içinde kalmaya devam ederken, dikkatini kademeli olarak dış dünyadan içsel bir alana kaydırmakta; bu durum dinleme eyleminin tek katmanlı ve doğrusal bir süreç olarak ele alınmasını yetersiz kılmaktadır. Bu türden dikkat yönelimi ve içsel geri çekilme halleri, modern öznenin deneyimi içinde yeni bir olgu değildir. Charles Baudelaire ve Walter Benjamin'in modern kent yaşamını çözümledikleri flanör (flâneur) figürü, bireyin kalabalık içinde fiziksel olarak varlığını sürdürürken zihinsel olarak gözlemci ve içe dönük bir konuma kaymasını erken bir modern deneyim olarak ortaya koymaktadır.

Bu çalışma, söz konusu deneyimi çağdaş görsel anlatı pratikleri içinde yeniden ele alarak, bilişsel kayma ve içsel monolog egemenliği bağlamında tartışmaktadır. Bu bağlamda çalışma, şu soruyu kendine sormaktadır: Söz konusu bu içsel bilinç akışı, dikkat dağılıklığının bir sonucu mu, yoksa bilişsel kaynakların yeniden gözden geçirildiği aktif bir üretim süreci midir? Çalışmanın merkezinde yer alan video-anlatı “Duyamadım, Kendimi İzliyordum” (Baha Yüce, 2026), bireyin dışsal gerçeklik ile içsel imgelem arasında kurduğu yönelim değişimini görsel düzlemde yeniden yapılandırmaktadır. Sabit ve sınırlı bir sosyal mekân ile akışkan ve değişken zihinsel süreçler arasındaki karşıtlık, bir kopuştan ziyade dikkat odağının yer değiştirmesine işaret eder. Video anlatıda kullanılan hızlı kurgu, kesintili ritim ve değişken temsil biçimleri; bireyin dış dünyaya yönelik dikkatinin zayıfladığı ve içsel monoloğun baskın hale geldiği anları görünür kılar. Bu yapı, dinleme eyleminin pasif bir alımlama süreci olmaktan ziyade, dışsal uyaranların içsel anlatılar aracılığıyla yeniden işlendiği çok katmanlı bir deneyim olduğunu düşündürmektedir. Bu doğrultuda çalışma, sosyal etkileşim sırasında ortaya çıkan zihinsel yönelim değişimlerini bir kopuş olarak değil, bilişsel kaynakların yeniden dağıtıldığı bir kayma süreci olarak ele almayı önermektedir. Böylece içsel monolog, iletişimi kesintiye uğratan bir unsurdan ziyade, belirli koşullar altında baskınlaşan ve anlam üretimini yeniden yapılandıran bir bilişsel mekanizma olarak konumlandırılmaktadır. Bu dikkat medceziri, öznenin deneyimi içinde zihinsel pratik olarak ele alınmaktadır. Bu

* İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Görsel İletişim Tasarımı Ana Bilim Dalı, Türkiye.

E-mail: bhyc2000@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-3941-1942>

bağlamda Baudelaire ve Benjamin tarafından modern kent yaşamı üzerinden tarif edilen flanör figürü, bu çalışmada yalnızca bir kent gözlemcisi değil, aynı zamanda dışsal uyarıcılar ile içsel düşünce akışı arasında gidip gelen zihinsel bir dolaşım pratiği olarak yeniden kavramsallaştırılmaktadır. Böylece flanör, fiziksel hareketten ziyade dikkat ve bilinç yöneliminin değişkenliği üzerinden okunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: bilişsel kayma, flâneur, monolog, görsel göstergebilim, çok modlu anlatı

VISUAL REPRESENTATION OF COGNITIVE SHIFT AND INNER STREAM OF CONSCIOUSNESS IN SOCIAL INTERACTION

Baha YÜCE*

This study examines the shifts in attentional orientation experienced by individuals in interpersonal communication processes and the dominance of inner monologue that emerges within these processes, through Baha Yüce's text "Duyamadım, Kendimi Dinliyordum" (Baha Yüce, 2026) and a video narrative constructed on the basis of this text. In contemporary communication practices, individuals remain physically engaged in interaction while gradually shifting their attention from the external world toward an internal domain; this renders a linear and unidimensional understanding of listening insufficient. Such attentional orientation shifts and forms of inward withdrawal are not new phenomena within the experience of the modern subject. The flâneur figure, articulated in the analyses of modern urban life by Charles Baudelaire and Walter Benjamin, represents an early modern experience in which the individual, while physically present within the crowd, assumes an observational and inward-oriented mental position. This study reinterprets this experience within contemporary visual narrative practices, situating it within the framework of cognitive shift and inner monologue dominance. Accordingly, the study asks the following question: Is this stream of consciousness a result of attentional distraction, or an active process in which cognitive resources are reorganized? The video narrative "Duyamadım, Kendimi İzliyordum" (Baha Yüce, 2026), which constitutes the core of the study, reconstructs the shift in orientation between external reality and internal imagination within a visual framework. The contrast between a fixed and limited social space and fluid, variable mental processes indicates a relocation of attentional focus rather than a rupture. Through fast editing, discontinuous rhythm, and variable representational forms, the video renders visible moments in which attention to the external world weakens and inner monologue becomes dominant. This structure suggests that listening is not a passive reception process but a multilayered experience in which external stimuli are reprocessed through internal narratives. In this regard, the study proposes that mental orientation shifts occurring during social interaction should not be understood as a rupture but as a process of cognitive shift in which cognitive resources are redistributed. Thus, the inner monologue is positioned not as an interruptive element of communication, but as a cognitive mechanism that becomes dominant under certain conditions and reorganizes meaning production. This attentional tide is treated as a mental practice within the subject's experience.

* Istanbul Medeniyet University, Department of Visual Communication Design, Türkiye.
E-mail: bhyc2000@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-3941-1942>

In this context, the flâneur figure, described through modern urban life by Baudelaire and Benjamin, is reconceptualized in this study not merely as an urban observer, but as a mental circulation practice oscillating between external stimuli and internal streams of thought. Accordingly, the flâneur is read through the variability of attention and consciousness rather than physical movement.

Keywords: *Cognitive Shift, Flâneur, Inner Monologue, Visual Semiotics, Multimodal Narrative*

ÇEVİRİ SOSYOLOJİSİ BAĞLAMINDA MARGARET ATWOOD'UN “DAMIZLIK KIZIN ÖYKÜSÜ” ADLI ROMANI: ÇEVİRMEN, YAYINCI VE OKUR ÖZNELERİNİN ÇEVİRİYE ETKİSİ

Yiğit YÜCE*

Çeviribilim literatüründe Margaret Atwood'un *The Handmaid's Tale* eseri üzerine yapılan çalışmaların büyük ölçüde dilsel ve metin içi stratejilere odaklandığı, ancak çeviri sürecini şekillendiren sosyokültürel aktörlerin ve alan dışı aktörlerin yeterince ele alınmadığı görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, söz konusu eserin farklı dönemlerdeki Türkçe çevirilerini çeviri sosyolojisi perspektifinden inceleyerek; çevirmen, yayınevi ve okur gibi eyleyenlerin çeviri ürünü üzerindeki belirleyici etkisini ortaya koymaktır. Araştırmada aynı çevirmen tarafından farklı tarihlerde hazırlanan metinler üzerinden karşılaştırmalı nitel analiz yöntemi kullanılacak ve ayrıca yayınevi politikaları ve çevirmen habitusu temel değişkenler olarak analiz edilecektir. Çeviri sürecindeki söylemsel kaymaların ve ideolojik müdahalelerin çevirmenin toplumsal konumu, yayınevi stratejileri ve erek kültürün normatif beklentileriyle doğrudan etkileşim içinde olduğu öngörülmektedir. Çalışma incelenen çeviri baskılarıyla sınırlı olmakla birlikte çeviri eyleminin çok aktörlü yapısını görünür kılarak gelecekteki sosyolojik çeviri araştırmaları için bir örnek sunmayı ya da bir tartışma ortamı sağlamayı amaçlamaktadır.

Çalışmanın kuramsal çerçevesini, Pierre Bourdieu'nün habitus, alan ve sermaye kavramları ile Bruno Latour'un Aktör-Ağ Kuramı oluşturmaktadır. Ayrıca, Sherry Simon ve Luise von Flotow gibi araştırmacıların feminist çeviri yaklaşımları, toplumsal cinsiyet temsillerinin incelenmesinde temel dayanak noktasıdır.

Çalışmam, betimsel ve karşılaştırmalı tasarıma sahip nitel bir araştırmadır. Örneklem olarak eserin Afa, Doğan Kitap ve Dex Kitap tarafından yayımlanan farklı çevirileri seçilmiştir. Veri toplama sürecinde literatür taraması ve metin karşılaştırması kullanılmış ve elde edilen veriler çeviri sosyolojisi doğrultusunda eyleyen odaklı analiz kapsamında değerlendirilmiştir.

Yaptığım ön incelemeler, çevirmen kararlarının bireysel tercihler-dençok içinde bulunulan sosyal alanın, toplumun ve zamanın dinamikleri ve yayınevlerinin ideolojik duruşlarıyla şekillendiğini işaret etmektedir. Elde edilen bulgular, feminist söylemin erek kültürde yeniden inşasının, çeviri sürecindeki insan ve insan olmayan (yayınevi, piyasa koşulları vb.) eyleyenlerin etkileşimiyle gerçekleştiğini tartışmaya açmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çeviri Sosyolojisi, Çeviride Eyleyicilik, Margaret Atwood

* Ege Üniversitesi, Çeviribilim Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: yigityuce0@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-3139-2329>

MARGARET ATWOOD’S NOVEL “THE HANDMAID’S TALE” IN THE CONTEXT OF THE SOCIOLOGY OF TRANSLATION: THE IMPACT OF TRANSLATOR, PUBLISHER, AND READER AGENTS ON TRANSLATION

Yiğit YÜCE*

Existing literature on Margaret Atwood’s *The Handmaid’s Tale* within translation studies primarily focuses on linguistic and intra-textual strategies, often neglecting the socio-cultural actors and extra-disciplinary agents shaping the process. This study aims to reveal the decisive influence of agents—specifically the translator, publisher, and reader—on the translation product by examining Turkish translations across different periods through the lens of translation sociology. Utilizing a comparative qualitative analysis, the research examines editions produced by the same translator at different dates, treating publishing policies and the translator’s habitus as primary variables. It is anticipated that discursive shifts and ideological interventions are in direct interaction with the translator’s social position, publisher strategies, and target culture expectations. While limited to specific editions, the study provides a model for future sociological translation research by rendering the multi-actor structure of the translation act visible.

The study is grounded in Pierre Bourdieu’s concepts of habitus, field, and capital, alongside Bruno Latour’s Actor-Network Theory. Additionally, feminist translation approaches by Sherry Simon and Luise von Flotow serve as the basis for analyzing gender representations. This qualitative research employs a descriptive and comparative design. The sample includes translations published by Afa, Doğan Kitap, and Dex Kitap. Data were collected through literature review and textual comparison, then evaluated via agent-oriented analysis. Preliminary examinations indicate that translator decisions are shaped by the dynamics of the social field, societal shifts, and the ideological stances of publishers rather than purely individual preferences. The findings highlight that the reconstruction of feminist discourse in the target culture emerges from the interaction of human and non-human agents, such as market conditions and publishing houses

Keywords: *Sociology of Translation, Agency in Translation Studies, Margaret Atwood*

* Ege University, Master’s Programme with Thesis in Translation Studies, Türkiye.

E-mail: yigityuce0@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-3139-2329>

DİJİTAL ÇAĞDA GRAFİK MİZAH: İNTERNET MİZAHI OLAN “MEME” KÜLTÜRÜNÜN SAVAŞ ÜSTÜNDE ETKİSİ VE DUYARSIZLAŞMA

Cansu YÜKSEL* & Cem GÜZELOĞLU**

Tarih boyunca değişime ve gelişime uğrayan grafik mizah, günümüzde internet mizahına dönüşmektedir. Önceleri geleneksel anlamda alanında uzman kişiler tarafından, var olan sorunlara dikkat çekmek amacıyla mizahi ve eleştirel perspektiften yaklaşılırken günümüzde bu durumun değiştiği gözlemlenmektedir. Kullanıcılar tarafından yaygın olarak “Meme” adıyla anılan internet mizahının (meme kültürü), dijitalleşen dünyada herkes tarafından üretilip tüketilebilen bir hale geldiği görülebilmektedir. Bu durumda internete erişimi olan her yaştan, her ülkeden, her cinsiyetten insan bağımsız bir şekilde mizah üretebilmektedir. İnternetin hızlı yapısı ve algoritmalar sebebiyle de yaratılan mizahi unsurlar daha çabuk yayılmakta ve daha fazla kişi tarafından tüketilebilmektedir. Dolayısıyla yapılan eleştirilerin ve mizahın sınırı da kontrol edilmesi güç hale gelebilmektedir. Normal şartlarda eleştiri için yapılan mizah, sosyal medyaya taşındığında, bu durumu normalleştirme riskiyle karşılaşabilmektedir. Savaş kapsamında değerlendirildiğinde meme kültürü, savaşın can alıcı kısımlarını yumuşatarak, komedi haline getirdiğinde insanlar gözleri önünde yaşanan savaşlara veya türevi durumlara karşı duyarsızlaşmaya başlayabilmektedir. Mizah, eleştiri yaptığı kadar olayla baş edilmeyi de kolaylaştırabilirken, o olayı ciddiyetsiz hale getirerek algoritmada binlerce içerik arasında değersiz hale de getirebilmektedir. Bu çalışmada grafik mizahın günümüzdeki yansıması olan internet mizahının (meme kültürü) savaş algısı ve duyarsızlaşma üzerinden etkisi incelenmesi hedeflenmektedir. Bu yeni dijital mizah biçiminin savaş gibi ciddi olaylara karşı farkındalık mı yarattığı yoksa ciddiyeti azaltarak duyarsızlaştırmada mı etkili olduğu sorgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Grafik mizah, Meme kültürü, internet mizahı, duyarsızlaşma, savaş

* Ege Üniversitesi, Görsel İletişim Tasarımı Yüksek Lisans Programı, Türkiye.

E-mail: cansuyuksel.res@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-8755-9757>

** Prof. Dr., Ege Üniversitesi, Görsel İletişim Tasarımı Ana Bilim Dalı, Türkiye.

E-mail: cem.guzeloglu@ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0185-5281>

GRAPHIC HUMOR IN THE DIGITAL AGE: THE IMPACT OF “MEME” CULTURE, A FORM OF INTERNET HUMOR, ON WAR AND DESENSITIZATION

Cansu YÜKSEL* & Cem GÜZELOĞLU**

Graphic humor, which has undergone change and development throughout history, is now transforming into internet humor. While traditionally, experts in their fields approached existing problems from a humorous and critical perspective to draw attention to them, it is observed that this situation has changed today. Internet humor (meme culture), commonly referred to as “memes” by users, has become something that can be produced and consumed by everyone in the digitalized world. In this situation, people of all ages, nationalities, and genders who have access to the internet can independently produce humor. Due to the fast pace of the internet and its algorithms, humorous elements spread more quickly and can be consumed by a wider audience. Therefore, it can become difficult to control the limits of criticism and humor. Humor that is normally used for criticism can risk normalizing this behavior when it is transferred to social media. When viewed within the context of war, meme culture can soften the harsh realities of conflict, turning them into comedy, potentially leading people to become desensitized to the wars or similar situations unfolding before their eyes. While humor can offer criticism and make it easier to deal with a situation, it can also trivialize it, rendering it worthless among thousands of other pieces of content in the algorithm. This study aims to examine the impact of internet humor (meme culture), a contemporary manifestation of graphic humor, on perceptions of war and desensitization. Whether this new form of digital humor raises awareness about serious events like war, or whether it contributes to desensitization by downplaying their seriousness, will be questioned.

Keywords: *Graphic humor, meme culture, internet humor, desensitization, war*

* Ege University, Visual Communication Design Master’s Program, Türkiye.

E-mail: cansuyuksel.res@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-8755-9757>

** Prof. Dr., Ege University, Department of Visual Communication Design, Türkiye.

E-mail: cem.guzeloglu@ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0185-5281>

BURHANIYE KUVA-YI MİLLİYE KÜLTÜR MÜZESİ'NDEKİ MADENİ TAKILAR

Züleyha TEKİN*

İnsanlık tarihi kadar eski olan sanat, insanoğlunun kendini ifade etme şekli olarak kullanılmıştır. Takı sanatı da Türk el sanatları içinde yer alan önemli bir grubu oluşturmaktadır. Takı, insanoğlunun var oluşundan beri biçimi, malzemesi, üretim şekli ile bulunduğu çağın teknik ve sanatsal düzeyini, tarzını, yaşam biçimini, inançlarını en iyi yansıtan sembolik objelerden biri olmuştur. Yapılan araştırmalardan bilindiği üzere insanoğlu binlerce yıldır içinde bulunduğu medeniyetlerde, avlanma ve barınma ihtiyaçlarının yanında çeşitli törenlerde giyinme ve takınma üzerine de çeşitli simgesel araçlara başvurmuştur. İlk zamanlarda deniz kabukları, mercanlar, abanoz ağacı, hayvan dişleri ve kemikleri kullanılırken, madenlerin bulunmasıyla takılarda çeşitlilik artmış ve farklı kullanım alanları doğmuştur. Bazen uğur, tılsım ve nazar değmesin diye, bazen de insanların kendine ve başka insanlara güzel görünmek için taktıkları takılar insanların yaşam tarzlarının ve kişiliklerinin bir yansıması olarak çok geniş bir amaçla kullanılmıştır.

Burhaniye Kuva-yı Millîye Kültür Müzesi'ndeki Madeni Takılar başlıklı tez çalışmasında, adı geçen müzede bulunan, kültürümüzün zengin ifadesi olan geleneksel takılar teknik ve bezeme özellikleri bakımından ele alınmıştır. Müzede bulunan 12 adet etnografik takı hazırlanan bilgi formları kapsamında incelenmiş, fotoğraflanmış, Corel Draw programında çizimleri yapılmış ve kataloglanmıştır. Adı geçen tezde, tezin içeriği kapsamında müzede sergilenen eserlerin daha net anlaşılır biçimde incelenmesi açısından takıların vücutta takıldıkları bölümlere göre sınıflandırılması yapılmıştır. Çoğunluğu pirinç ve gümüş malzemeden yapılan eserlerde yapım tekniklerinden döküm sıkça kullanılırken, süsleme tekniklerinde ise kabartma, telkârî ve mıhlama yoğun olarak kullanılmıştır. Penes kullanımı kolye, hamail ve tepeliklerde yer almıştır. Müzede incelenen eserlerde geometrik süsleme ağırlıktadır. Bitkisel motiflerde kıvrım dallara yer verilmişken, mimari ve manzara tasvirlerine de rastlanmaktadır.

Bu çalışmayla, Burhaniye Kuva-yı Millîye Kültür Müzesi'ndeki yer alan madeni takılar malzeme, yapım tekniği ve süsleme özellikleri açısından incelenerek dönemi içindeki yerinin saptanması hedeflenmiştir

Anahtar Kelimeler: Burhaniye, Kuva-yı Millîye Kültür Müzesi, Takı, Takı Sanatı, etnografik eser

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Sanatı Ana Bilim Dalı, Türkiye.

E-mail: zlyhtkn79@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-7605-5024>

METAL JEWELRY IN THE BURHANIYE KUVA-YI MİLLİYE CULTURE MUSEUM

Züleyha TEKİN*

Art, as old as human history, has been used by humankind as a way of self-expression. Jewelry making constitutes an important group within Turkish handicrafts. Since the existence of humankind, jewelry has been one of the symbolic objects that best reflect the technical and artistic level, style, lifestyle, and beliefs of its time, through its form, materials, and production methods. As research shows, for thousands of years, humankind has used various symbolic tools for clothing and adornment in various ceremonies, in addition to hunting and shelter needs, within the civilizations they inhabited. While seashells, corals, ebony wood, animal teeth, and bones were used in the early days, the discovery of metals increased the variety of jewelry and gave rise to different uses. Sometimes worn for good luck, amulets, and protection from the evil eye, and sometimes to look beautiful for themselves and others, jewelry has been used for a very wide range of purposes as a reflection of people's lifestyles and personalities.

This thesis, titled "Metal Jewelry in the Burhaniye National Forces Culture Museum," examines the traditional jewelry found in the museum, a rich expression of our culture, in terms of their technical and decorative features. Twelve ethnographic pieces of jewelry were studied, photographed, drawn in Corel Draw, and cataloged, based on prepared information forms. To facilitate a clearer understanding of the exhibited pieces, the thesis classifies the jewelry according to the parts of the body where it is worn. The majority of the pieces are made of brass and silver; casting is frequently used as a manufacturing technique, while embossing, filigree, and setting techniques are predominantly employed in decoration. The use of pliers (a type of metalwork) is evident in necklaces, amulets, and headpieces. Geometric ornamentation is prominent in the pieces examined in the museum. While curved branches are used in plant motifs, architectural and landscape depictions are also encountered.

This study aims to determine the place of the metal jewelry in the Burhaniye Kuva-yı Milliye Culture Museum within its historical period by examining its materials, manufacturing techniques, and decorative features.

Keywords: *Burhaniye, Kuva-yı Milliye Culture Museum, Jewelry, Jewelry Art, ethnographic artifact*

* Ege University, Graduate School of Social Sciences, Department of Turkish Art, Türkiye.
E-mail: zlyhtkn79@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-7605-5024>

DOĞUM MİTOLOJİLERİ VE DİN

Merve KANTAROĞLU* & M. Hanefi PALABIYIK**

İnsanoğlu birçok farklı coğrafi bölgede yaşamına devam etmiştir. Fakat inanç sisteminde ihtiyaçlardan doğan bir benzerlik söz konusudur. Bu durum kültürlü bir yapı oluşturmakla birlikte birbirlerinden kilometrelerce uzaklıktaki toplumların ortak değerleri hakkında veri sunmaktadır. Bu kültürlü ortak yapının en önemli besleyici kaynağı, birçok toplulukta benzer anlatılarla ele alınan mitolojilerdir. Hiç şüphesiz mitolojik bir anlatının farklı toplumlarda sadece kahramanlarının isimlerini değiştirilerek tekrarlanması, toplumların arasında oluşturduğu etkileşimin bir kanıtı niteliğindedir.

Mitolojilerde benzerlikler bulunmasının bir diğer sebebi de insan ruhunda tüm insanlarla ortak olan bazı şeyler olmasıdır. Yaratılış hikayesi, olağanüstü doğum, kurtarıcı kahraman, pek çok kültürde karşımıza çıkar. Mitolojide kahraman hikayeleri oldukça fazladır. İnsanoğlunun yücelme arzusu, tarihî bir kahramanı zihinlerde büyük bir efsanevi kahramana dönüştürmektedir. Her millet için kendi tanrıları, peygamberleri ve kahramanları kutsaldır.

Kur'an-ı Kerim'de dahi insanoğlunun olağanüstü özellikleri olan bir peygamber arayışı içerisinde olduklarını görmekteyiz. Peygamber doğumuyla, çocukluğuyla, yaşantısıyla farklı olmalı düşüncesi hâkimdir. Mitler kesinlikle kahramanlar tarafından kurgulanmamıştır. Kahramanın ortaya çıkmasının yarattığı büyüleyicilik insana haz vermiştir ve insanlar kendi anlatılarıyla bu hazı yüceltmıştır.

İnsanlar kahramanın olağanüstü hayat hikayesinin, ancak harika bir çocukluk ve harika bir doğumdan geleceğine inanmaktadırlar. Doğum mitolojilerinde olağanüstü bir kutsallaştırma, yüceltme arzusu ve yer yer benzerlikler söz konusudur.

Çalışmamızın amacı, Müslümanların zihninde var olan insanüstü peygamber tasavvurunu tahlil edip peygamberimizin misyonunu doğru bir şekilde anlama zaruretine fayda sağlamaktır

Anahtar Kelimeler: Mitoloji, din, doğum, peygamber

* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İslam Tarihi ve Sanatları, Türkiye.

E-mail: 9225000053@ogrenci.ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-0468-2801>

** Prof. Dr., Ege University, Birgivi İlahiyat Fakültesi, Türkiye.

E-mail: hanefim@mail.ege.edu.tr ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7173-152X>

ERKEN DÖNEM İSLAM TARİHİ KAYNAKLARINDA HALİD B. ZEYD (EBÛ EYYÛB EL-ENSÂRÎ)

Burak KÖSE*

Bu çalışmada, sahâbe neslinin önemli şahsiyetlerinden biri ve İstanbul’da medfun olan Halid b. Zeyd (Ebû Eyyûb el-Ensârî’nin) hayatı, kişiliği ve İslâm tarihindeki yeri ele alınmıştır. Araştırmada klasik İslâm tarihi kaynakları ve modern akademik çalışmalar birlikte değerlendirilerek bütüncül bir yaklaşım benimsenmiştir. Ebû Eyyûb el-Ensârî’nin soyundan başlayarak İslâm’ı kabul edişi, Hz. Peygamber (s.a.s.) ile olan yakın ilişkisi ve özellikle onu Medine’de misafir etmesi detaylı şekilde incelenmiştir. Bu yönüyle “Mihmandâr-ı Nebî” unvanını kazanması, onun İslâm tarihindeki özel konumunu ortaya koymaktadır.

Çalışmada ayrıca dört halife dönemindeki faaliyetleri, İslâm fetihlerine katılımı ve özellikle İstanbul kuşatmalarındaki rolü üzerinde durulmuştur. İleri yaşına rağmen cihada katılmaya devam etmesi, onun dinî hassasiyetini ve mücadele azmini göstermektedir. Ebû Eyyûb el-Ensârî’nin ilmî yönü, hadis rivayetindeki titizliği ve gerektiğinde yöneticilere karşı doğruyu söyleme cesareti de önemli şahsiyet özellikleri arasında değerlendirilmiştir.

Son olarak, İstanbul kuşatması sırasında vefat etmesi ve surlara yakın bir yere defnedilmesi, onun İslâm tarihindeki sembolik değerini artırmıştır. Kabir yerinin tarihsel süreçteki durumu ve Osmanlı döneminde yeniden ihya edilmesi de çalışmada ele alınmıştır. Bu bağlamda Ebû Eyyûb el-Ensârî, hem askerî hem ilmî hem de ahlâkî yönleriyle örnek bir sahâbî olarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ebû Eyyûb, Eyûb Sultan, Sancakdâr-ı Rasûlullah

* Ege Üniversitesi, İslam Tarihi ve Sanatları, Türkiye,

E-mail: bkose25@gmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8714-0812>

SEMPOZYUMDAN ENSTANTANELER
SNAPSHOTS FROM THE SYMPOSIUM

BASKENT POSTASI

Ege Üniversitesi'nde 17 Üniversiteden Katılımla 5. Uluslararası Ege Sosyal Bilimler Lisansüstü Öğrenci Kongresi Gerçekleşti

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından İzmir'de düzenlenen 5. Uluslararası Ege Sosyal Bilimler Lisansüstü Öğrenci Kongresi, Türkiye ve yurt dışından 17 üniversiteden genç araştırmacıları ve akademisyenleri bir araya getirdi. Toplam 99 bildirinin sunulduğu kongrede sosyal bilimlerin farklı alanlarına ilişkin güncel çalışmalar ele alınırken, hibrit oturumlar ve sanatsal etkinlikler de programa renk kattı.

ebubekirbastama 3 Haz 5, 2026 - 18:57

f x in g p

Bilen Eğitim Güncel Kampüs

Ege'de "5. Uluslararası Ege Sosyal Bilimler Lisansüstü Öğrenci Kongresi" gerçekleşti

3 Haziran 3, 2026

Fatma Gençtürk- Hasan Hüseyin Daşdelen

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından düzenlenen "5. Uluslararası Sosyal Bilimler Lisansüstü Öğrenci Kongresi", Türk, Dün... Anı...

Sanal Haber

SON DAKİKA GÜNCEL EKONOMİ DÜ

Haberler · Eğitim · Ege Üniversitesi'nde 5...

Ege Üniversitesi'nde 5. Uluslararası Ege Sosyal Bilimler Lisansüstü öğrenci kongresi gerçekleştirildi

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından düzenlenen 5. Uluslararası Ege Sosyal Bilimler Lisansüstü Öğrenci Kongresi, 17 üniversiteden katılımcıyı bir araya getirdi. Kongrede 99 bildiri yüz yüze ve çevrimiçi oturumlarda sunuldu.

CUMHA

Toplum ve Yaşam İzmir

Ege Üniversitesi'nde 17 Üniversiteden Katılımla 5. Uluslararası Ege Sosyal Bilimler Lisansüstü Öğrenci Kongresi Gerçekleşti

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından İzmir'de düzenlenen 5. Uluslararası Ege Sosyal Bilimler Lisansüstü Öğrenci Kongresi, Türkiye ve yurt dışından 17 üniversiteden genç

BİLİMSEL ETKİNLİKLERİMİZ

EGE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
Ege Üniversitesi Kampüsü, Bornova / İzmir / Türkiye
Web: <https://sosbilen.ege.edu.tr/>
Tel.: 0(232) 342 49 50 Dahili: 2507
E-Posta: sosbilen@mail.ege.edu.tr

